

การพัฒนาความสามารถด้านการอ่านและการเขียน ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โดยการ
จัดการเรียนรู้ตามรูปแบบการอ่านและการเขียนจากภาพ

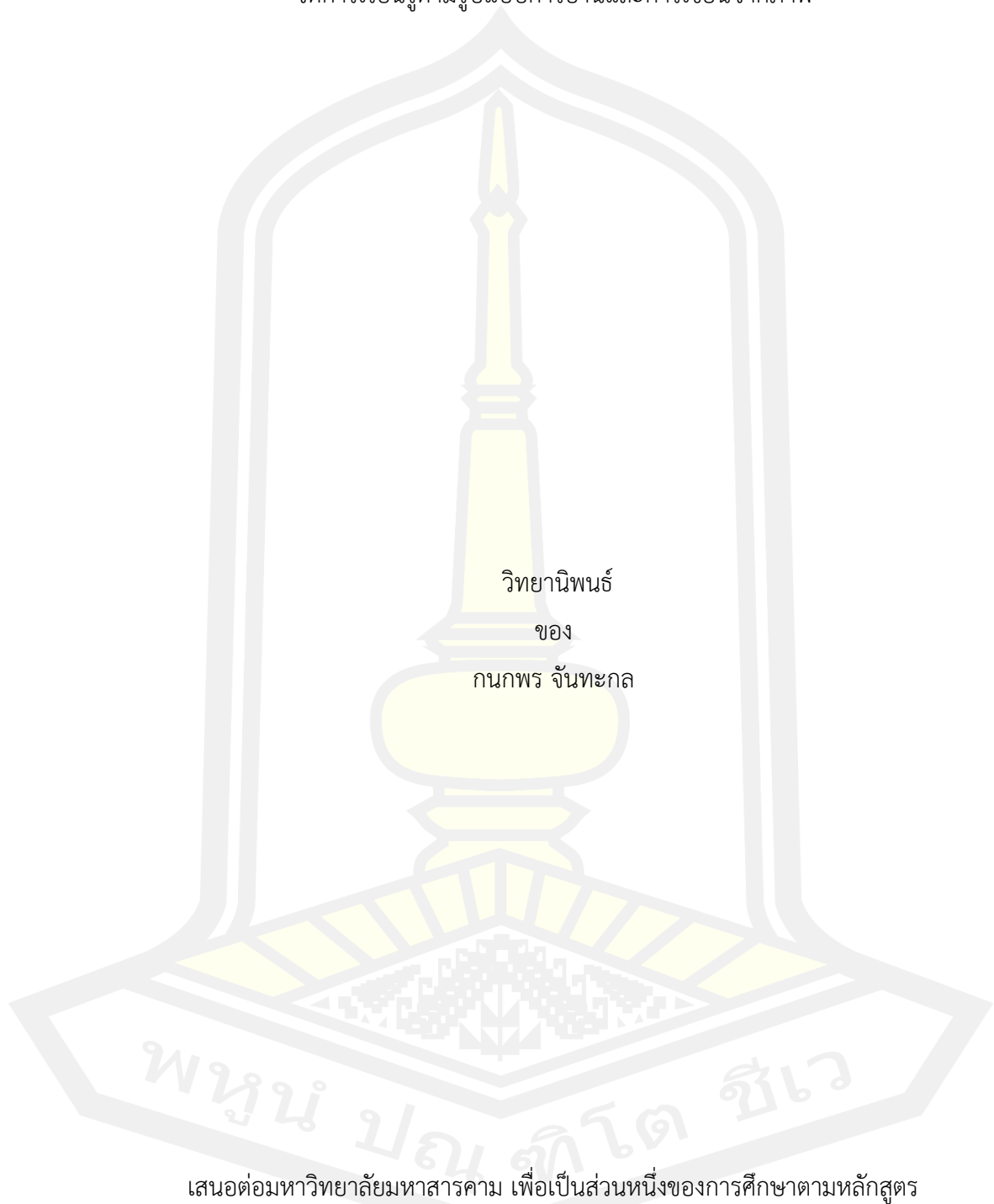
วิทยานิพนธ์
ของ
กนกพร จันทะกล

เสนอต่อมหาวิทยาลัยมหาสารคาม เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน

ตุลาคม 2564

ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยมหาสารคาม

การพัฒนาความสามารถด้านการอ่านและการเขียน ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โดยการ
จัดการเรียนรู้ตามรูปแบบการอ่านและการเขียนจากภาพ

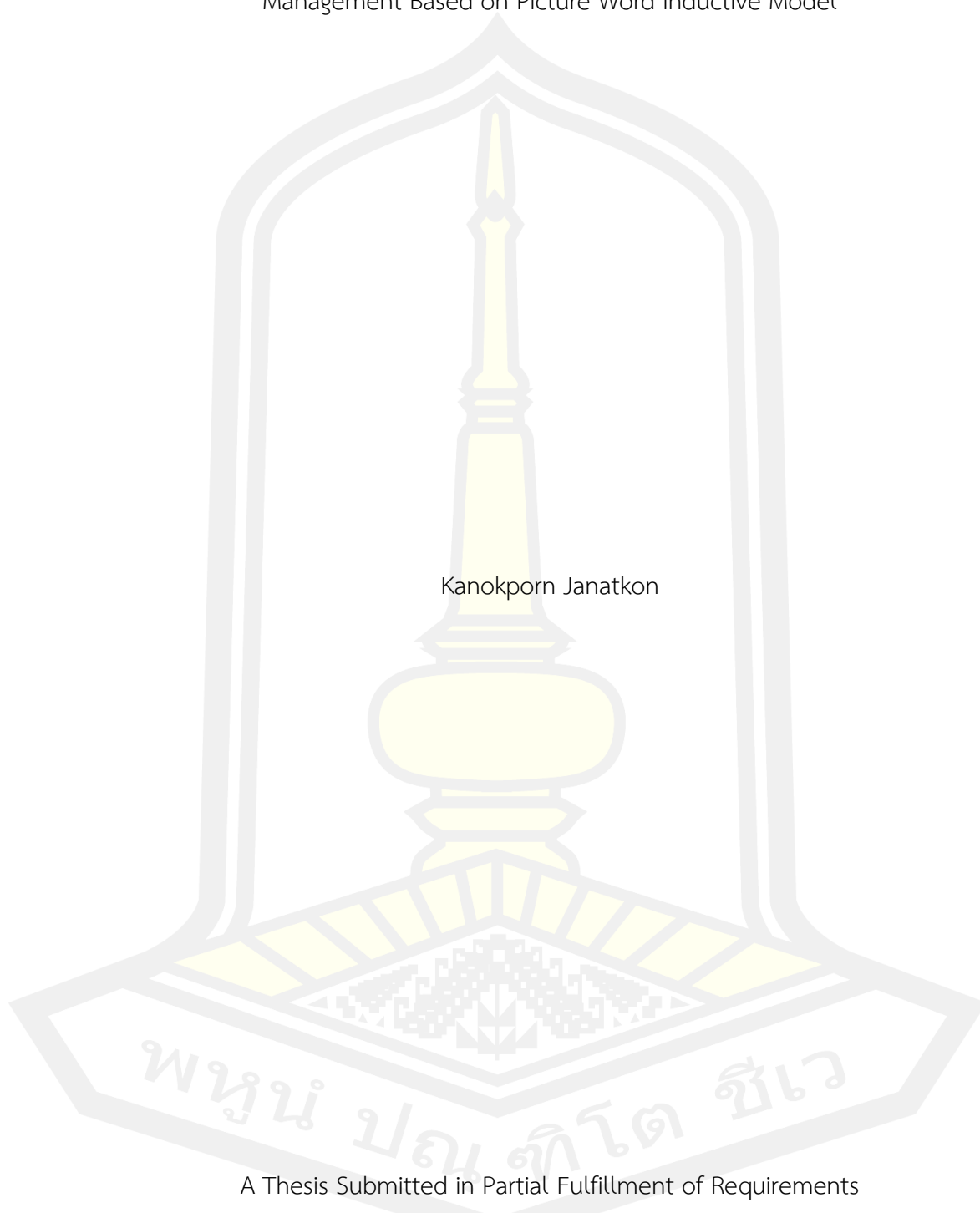
เสนอต่อมหาวิทยาลัยมหาสารคาม เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน

ตุลาคม 2564

ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยมหาสารคาม

Development Reading and Writing Ability of Grade 4 Students by Learning
Management Based on Picture Word Inductive Model

Kanokporn Janatkon

A Thesis Submitted in Partial Fulfillment of Requirements
for Master of Education (Curriculum and Instruction)

October 2021

Copyright of Mahasarakham University

คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์ ได้พิจารณาวิทยานิพนธ์ของนางสาวกนกพร จันทะกล
แล้วเห็นสมควรรับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชา
หลักสูตรและการสอน ของมหาวิทยาลัยมหาสารคาม

คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์

.....ประธานกรรมการ

(ผศ. ดร. ประสงค์ สายหงษ์)

.....อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก

(ผศ. ดร. จิระพร ชะโน)

.....กรรมการ

(ผศ. ดร. ญาณภัทร สีหะมงคล)

.....กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิภายนอก

(ผศ. ดร. กัลยา กุลสุวรรณ)

มหาวิทยาลัยอนุมัติให้รับวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญา การศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน ของมหาวิทยาลัยมหาสารคาม

.....
(รศ. ดร. พชรวิทย์ จันทร์ศิริศิริ)

คณบดีคณะศึกษาศาสตร์

.....
(รศ. ดร. กริสน์ ชัยมูล)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

ชื่อเรื่อง	การพัฒนาความสามารถด้านการอ่านและการเขียน ของนักเรียนชั้น ประถมศึกษาปีที่ 4 โดยการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบการอ่านและการเขียนจาก ภาพ		
ผู้วิจัย	กนกพร จันทะกล		
อาจารย์ที่ปรึกษา	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. จิระพร ชะโน		
ปริญญา	การศึกษามหาบัณฑิต	สาขาวิชา	หลักสูตรและการสอน
มหาวิทยาลัย	มหาวิทยาลัยมหาสารคาม	ปีที่พิมพ์	2564

บทคัดย่อ

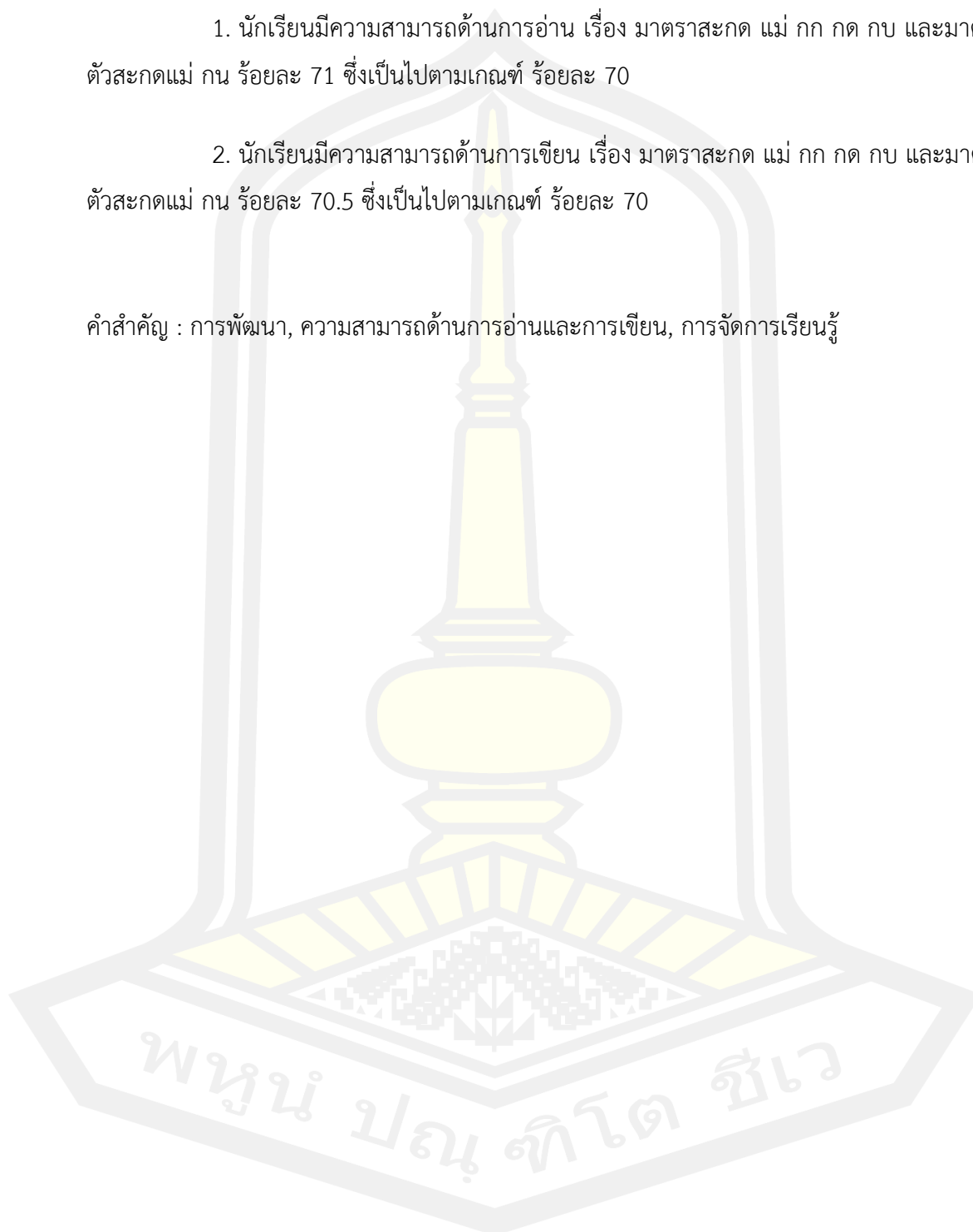
ทักษะการอ่านและการเขียนเป็นทักษะการสื่อสารในชีวิตประจำวันที่ผู้เรียนจะต้องนำไปใช้ แต่สภาพการจัดการเรียนรู้ในเรื่องดังกล่าวยังไม่ประสบผลสำเร็จเท่าที่ควร ดังนั้น การวิจัยครั้งนี้ จึงมีความมุ่งหมายเพื่อ 1) เพื่อพัฒนาความสามารถด้านการอ่านของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ตามเกณฑ์ร้อยละ 70 2) เพื่อพัฒนาความสามารถด้านการเขียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ตามเกณฑ์ร้อยละ 70 กลุ่มเป้าหมายได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 จำนวน 3 คน จากทั้งหมด 8 คน ของโรงเรียนบ้านหนองขุ่น อำเภอกมลา จังหวัดมหาสารคาม สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา มหาสารคาม เขต 1 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย มี 3 ชนิด ได้แก่ 1) แผนการจัดการจัดการเรียนรู้ภาษาไทยตามรูปแบบการอ่านและการเขียนจากภาพ (Word Inductive Model, PWIM) เรื่อง แต่งได้เขียนได้ผ่านการอ่านมาตราตัวสะกด จำนวน 4 หน่วย หน่วยละ 4 ชั่วโมง รวมเป็น 16 ชั่วโมง โดยมีค่าเฉลี่ยผลรวม เท่ากับ 4.77 2) แบบทดสอบการอ่านโดยแบ่งเป็น 2 ตอน ตอนที่ 1 เป็นแบบทดสอบชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก จำนวน 20 ข้อ ตอนที่ 2 แบบทดสอบที่มีเกณฑ์การประเมินคือ การอ่านถูกต้องตามอักขรวิธี ความชัดเจนในการอ่าน และการอ่านในเวลาที่กำหนด จำนวน 10 ข้อ 3) แบบทดสอบการเขียนแบบทดสอบมีเกณฑ์คะแนนในการประเมินคือ การตั้งชื่อเรื่อง สาระสำคัญของเรื่อง การใช้ภาษา การเขียนสะกดคำ และความเป็นระเบียบเรียบร้อย และถูกต้องตามคำชี้แจง จำนวน 1 ข้อ ซึ่งแบบทดสอบการอ่านและการเขียนมีความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาที่ใช้ได้โดยมีค่า IOC อยู่ระหว่าง 0.60-1.00 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ผลการวิจัยปรากฏว่า

1. นักเรียนมีความสามารถในการอ่าน เรื่อง มาตราสะกด แม่ กก กต กบ และมาตราตัวสะกดแม่ กน ร้อยละ 71 ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์ ร้อยละ 70

2. นักเรียนมีความสามารถในการเขียน เรื่อง มาตราสะกด แม่ กก กต กบ และมาตราตัวสะกดแม่ กน ร้อยละ 70.5 ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์ ร้อยละ 70

คำสำคัญ : การพัฒนา, ความสามารถในการอ่านและการเขียน, การจัดการเรียนรู้

TITLE	Development Reading and Writing Ability of Grade 4 Students by Learning Management Based on Picture Word Inductive Model		
AUTHOR	Kanokporn Janatkon		
ADVISORS	Assistant Professor Jiraporn Chano , Ed.D.		
DEGREE	Master of Education	MAJOR	Curriculum and Instruction
UNIVERSITY	Maharakham University	YEAR	2021

ABSTRACT

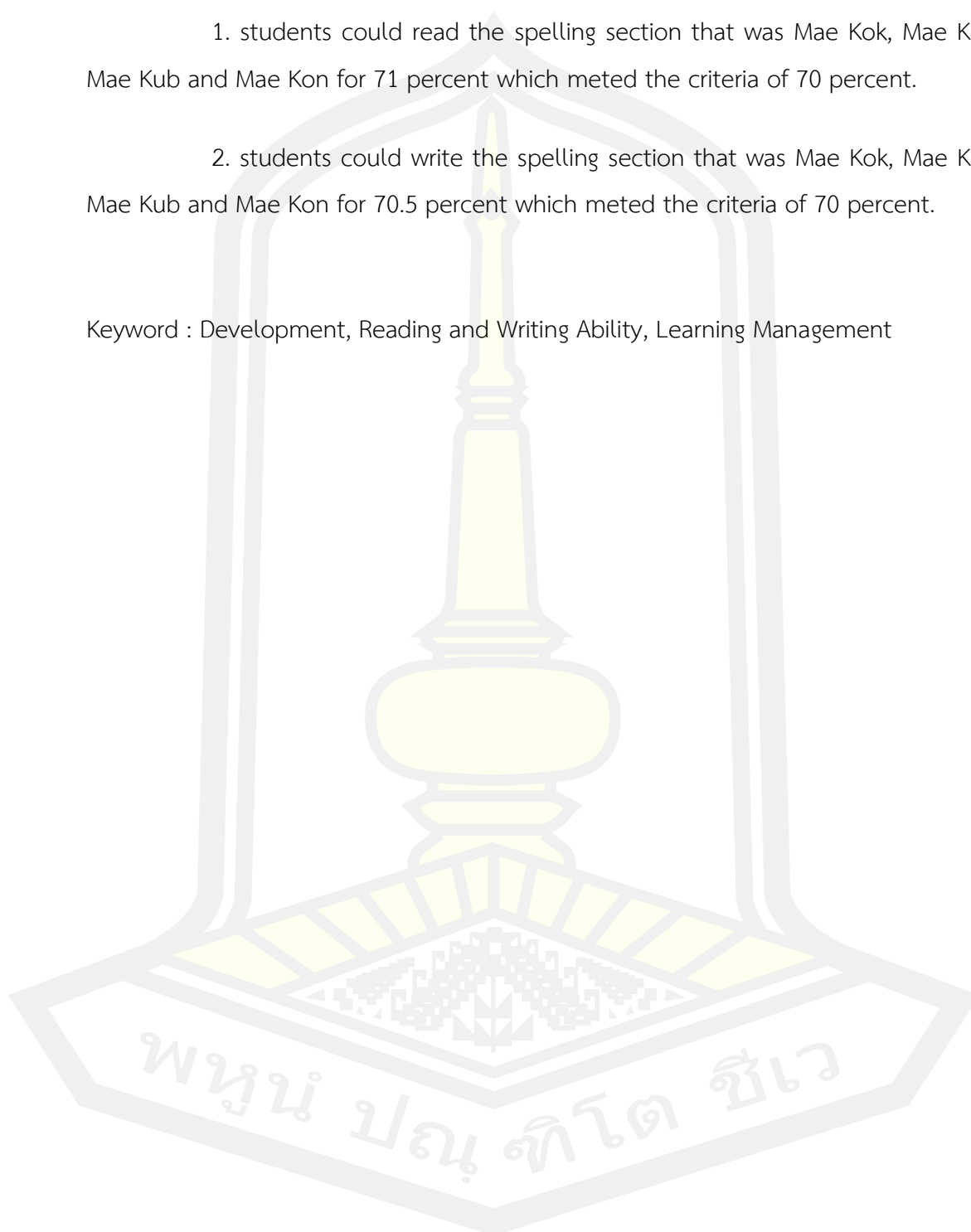
Reading and writing were communication ability in daily life that students had to use it but they could not learn about reading and writing ability. The thesis had objective. 1) to improve reading ability of grade 4 students according to 70% criteria and 2) to improve writing ability of grade 4 students according to 70% criteria. The target group was 3 out of 8 students in grade4 of Bannongkun school, keadam district, Maharakham province that was Maharakham primary education service area office 1) There were three tools for thesis which was Thai language learning plan based on reading and writing patterns from pictures (word inductive, model, PWIM) of story about the sentence could be written and reading according to the spelling section for 4 units which were 4 hours each, for a total of 16 hours and the total mean was 4.77. And then, 2) The reading test was divided in 2 parts that first part had 20 items and 4 choices test and second part had assessment score of reading correctly, reading clarity and reading in a specified period of time for 10 items. And the last, 3) the writing test had assessment score that was title of story. essence of story, using language, spelling, orderliness and correctness in accordance with the explanation for 1 items. The reading and writing test were content validity with IOC value between 0.60-1.00. A data was analyzed by using percent, mean and standard deviation.

The results were found that:

1. students could read the spelling section that was Mae Kok, Mae Kod, Mae Kub and Mae Kon for 71 percent which meted the criteria of 70 percent.

2. students could write the spelling section that was Mae Kok, Mae Kud, Mae Kub and Mae Kon for 70.5 percent which meted the criteria of 70 percent.

Keyword : Development, Reading and Writing Ability, Learning Management

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จสมบูรณ์ได้ด้วยความกรุณาและความช่วยเหลือในการให้คำแนะนำ และให้กำลังใจด้วยดีตลอดมาจาก ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.จิระพร ชะโน อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก

ขอกราบขอบพระคุณผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ประสงค์ สายหงษ์ ประธานกรรมการสอบ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ญาณภัทร สีหะมงคล กรรมการสอบ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.กัลยา กุลสุวรรณ ผู้ทรงคุณวุฒิภายนอก ที่กรุณาให้คำแนะนำ ข้อเสนอแนะ และตรวจแก้ไขข้อบกพร่องต่าง ๆ ด้วยตัวเอง ใส่ใจตั้งแต่ต้นจนสำเร็จ

ขอกราบขอบพระคุณอาจารย์ภาควิชาหลักสูตรและการสอน และคณาจารย์ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม ทุกท่าน ที่อบรมสั่งสอนให้ความรู้อันมีค่าแก่ผู้วิจัย

ขอกราบขอบพระคุณผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.มนตรี วงษ์สะพาน ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อัฐพล อินตะเสนา คุณครูบาลเมือง เอกราช ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อพันธ์ พูลพuthา และอาจารย์ ดร.สาวิตรี ราภูมิชัย ที่ได้กรุณาเป็นผู้เชี่ยวชาญช่วยตรวจสอบเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ขอกราบขอบพระคุณนางสาวศรสุดา ชูพันธ์ ผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านหนองซุ่น ที่ได้ให้ความอนุเคราะห์ทดลองใช้เครื่องมือ และขอขอบคุณนักเรียนที่ให้ความร่วมมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลเป็นอย่างดี

ขอขอบพระคุณนางจิรฉัตรติกาล อันทรินทร์ ที่ให้คำปรึกษา แนะนำ ในการทำวิจัย และให้กำลังใจตลอดเวลา

ขอขอบพระคุณ คุณพ่อ-คุณแม่ พร้อมญาติทุกคนที่ให้กำลังใจสนับสนุนและให้ความช่วยเหลือตลอดมา ทำให้การวิจัยในครั้งนี้สำเร็จได้ด้วยดี

คุณค่าและประโยชน์ของการวิจัยฉบับนี้ ผู้วิจัยขอมอบเป็นเครื่องบูชา พระคุณบิดา มารดา ตลอดจนครูอาจารย์ทุกท่าน ที่อบรมสั่งสอนประสิทธิ์ประสาทวิชาความรู้ให้สติปัญญาและคุณธรรมอันเป็นเครื่องขึ้นความสำเร็จในชีวิต

กนกพร จันทะกล

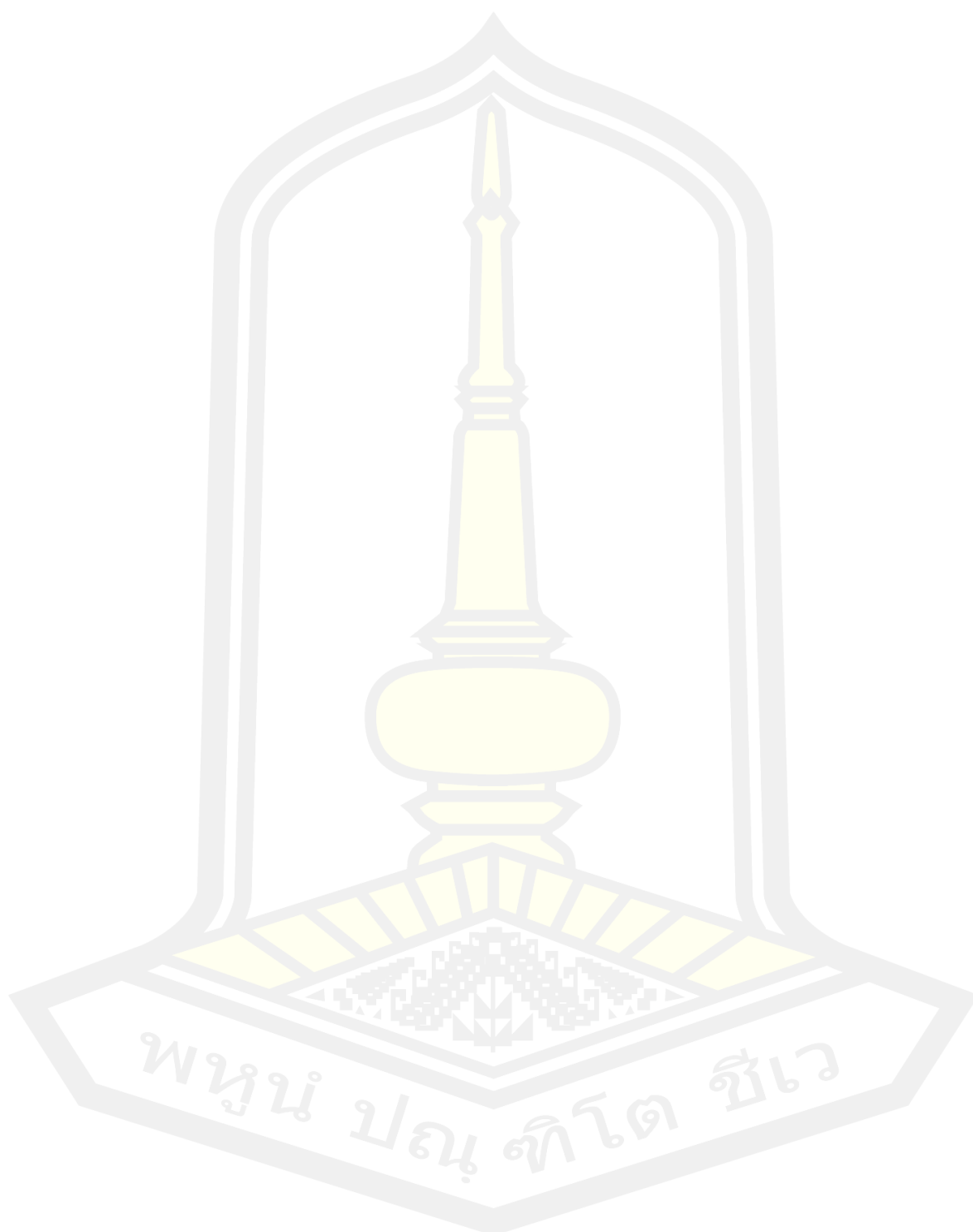
สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย.....	ง
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	ฉ
กิตติกรรมประกาศ.....	ช
สารบัญ.....	ณ
สารบัญตาราง.....	ฐ
สารบัญภาพประกอบ.....	ฒ
บทที่ 1 บทนำ.....	1
ภูมิหลัง.....	1
ความมุ่งหมายของการวิจัย.....	4
ความสำคัญของการวิจัย.....	4
ขอบเขตของการวิจัย.....	5
นิยามศัพท์เฉพาะ.....	5
บทที่ 2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	8
หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย.....	9
การอ่าน.....	19
ความหมายของการอ่าน.....	19
ความสำคัญของการอ่าน.....	21
จุดมุ่งหมายของการอ่าน.....	23
ประเภทของการอ่าน.....	24
การวัดและประเมินผล การอ่าน.....	28
การเขียน.....	30

ความหมายของการเขียน.....	30
ความสำคัญของการเขียน	32
หลักการเขียน.....	33
ประเภทของการเขียน.....	33
ประโยชน์ของการเขียน	34
การวัดและประเมินผลการเขียน	35
การจัดการเรียนรู้ภาษาไทยตามรูปแบบการอ่านและการเขียนจากภาพ PWIM	39
ความหมายของรูปแบบการใช้การจัดการเรียนรู้แบบ PWIM	39
วัตถุประสงค์การใช้การจัดการเรียนรู้แบบ PWIM	44
องค์ประกอบของรูปแบบ PWIM	44
ลักษณะสำคัญของการจัดการเรียนรู้แบบ PWIM.....	45
ขั้นตอนการจัดการเรียนรู้โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบ PWIM.....	45
ประโยชน์ของรูปแบบ PWIM.....	49
แนวทางการนำไปใช้.....	49
การวิจัยแบบกลุ่มตัวอย่างเดียว.....	50
ความหมาย.....	50
วิธีการออกแบบ.....	51
การนำไปใช้ในการวิจัย	52
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	53
งานวิจัยในประเทศ.....	53
งานวิจัยต่างประเทศ.....	57
บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย	60
แบบแผนการวิจัย.....	60
กลุ่มเป้าหมาย.....	61

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล	61
การสร้างและหาคุณภาพเครื่องมือ	61
การเก็บรวบรวมข้อมูล	84
สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	84
บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	86
สัญลักษณ์ที่ใช้ในการเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล	86
ลำดับขั้นตอนในการเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล	87
ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	87
บทที่ 5 สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	94
ความมุ่งหมายของการวิจัย	94
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	94
การเก็บรวบรวมข้อมูล	95
การวิเคราะห์ข้อมูล	96
สรุปผล	96
อภิปรายผล	96
ข้อเสนอแนะ	100
บรรณานุกรม	102
ภาคผนวก	109
ภาคผนวก ก ตัวอย่างแผนการจัดการเรียนรู้การพัฒนาความสามารถด้านการอ่านและการเขียน ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โดยการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบการอ่านและการเขียน จากภาพ	110
ภาคผนวก ข ผลการประเมินแผนการจัดการเรียนรู้สำหรับผู้เชี่ยวชาญ	139
ภาคผนวก ค แบบทดสอบการอ่านและการเขียน แบบประเมินความสอดคล้อง (IOC) และผลการ ประเมินความสอดคล้องโดยผู้เชี่ยวชาญ	150
ภาคผนวก ง หนังสือขอความอนุเคราะห์	161

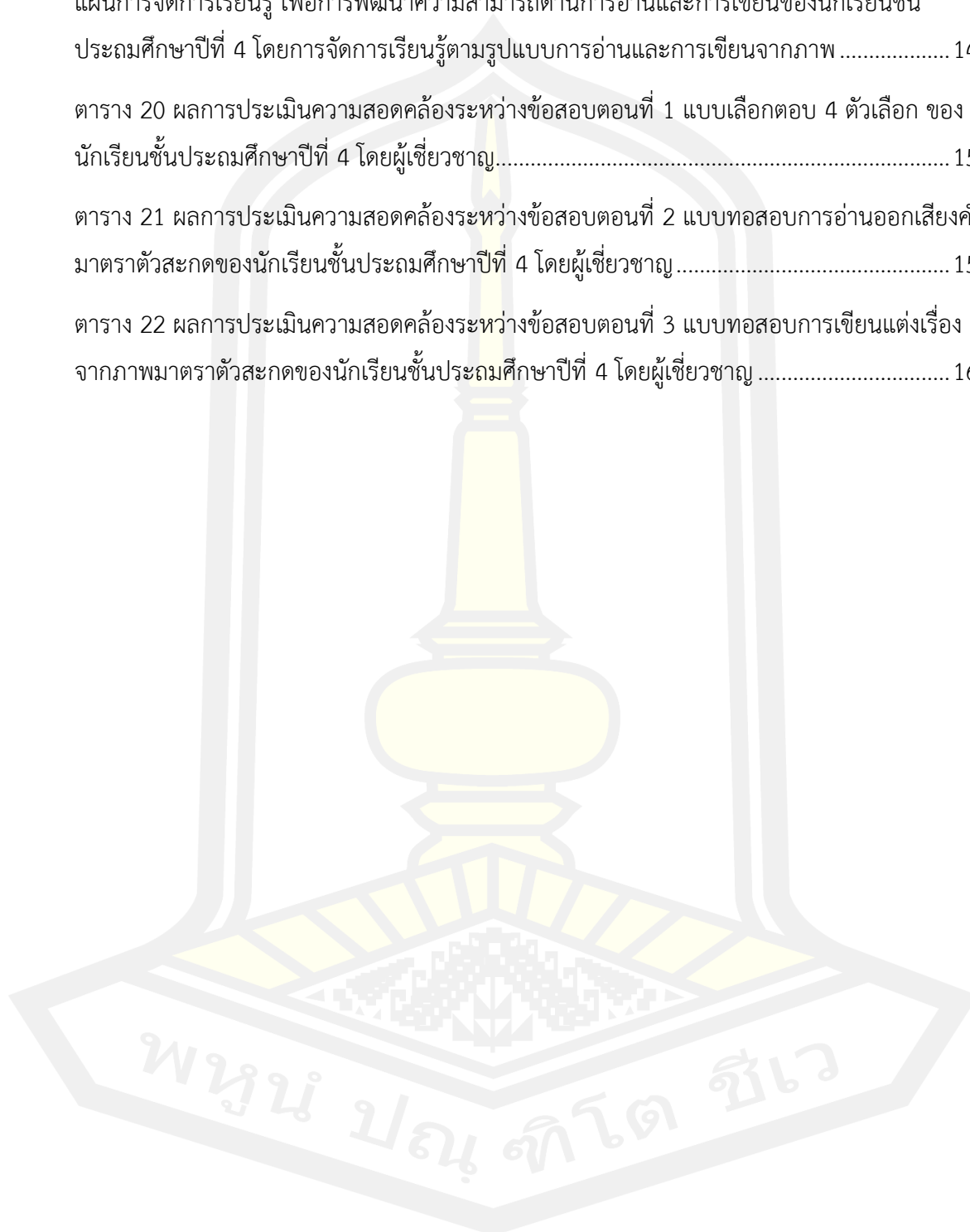
ประวัติผู้เขียน..... 167

สารบัญตาราง

	หน้า
ตาราง 1 ตัวชี้วัด สาระที่ 1 การอ่าน.....	16
ตาราง 2 ตัวชี้วัด สาระที่ 2 การเขียน.....	18
ตาราง 3 เกณฑ์การให้คะแนนเกณฑ์วัดความสามารถในการอ่านออกเสียง.....	29
ตาราง 4 เกณฑ์การวัดการเขียน.....	36
ตาราง 5 เกณฑ์การให้คะแนน ใช้เกณฑ์วัดความสามารถในการเขียนเรื่องตามจินตนาการ.....	38
ตาราง 6 การกำหนดแผนการจัดการเรียนรู้.....	63
ตาราง 7 การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ มาตราแม่ กก.....	64
ตาราง 8 การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ มาตราแม่ กด.....	67
ตาราง 9 การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ มาตราแม่ กบ.....	71
ตาราง 10 การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ มาตราแม่ กน.....	74
ตาราง 11 เกณฑ์ให้คะแนนใช้เกณฑ์วัดความสามารถด้านการอ่านออกเสียง.....	81
ตาราง 12 เกณฑ์ให้คะแนนใช้เกณฑ์วัดความสามารถด้านการเขียน.....	83
ตาราง 13 วัดแบบทดสอบความสามารถด้านการอ่านและการเขียนมาตราตัวสะกดแม่ กก.....	88
ตาราง 14 วัดแบบทดสอบความสามารถด้านการอ่านและการเขียนมาตราตัวสะกดแม่ กด.....	89
ตาราง 15 วัดแบบทดสอบความสามารถด้านการอ่านและการเขียนมาตราตัวสะกดแม่ กบ.....	90
ตาราง 16 วัดแบบทดสอบความสามารถด้านการอ่านและการเขียนมาตราตัวสะกดแม่ กน.....	91
ตาราง 17 แสดงความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญทั้ง 5 ท่าน ในการประเมินผลความสอดคล้องแผนการจัดการเรียนรู้ เพื่อการพัฒนาความสามารถด้านการอ่านและการเขียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โดยการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบการอ่านและการเขียนจากภาพแผนการสอนที่ 1-8.....	142
ตาราง 18 แสดงความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญทั้ง 5 ท่าน ในการประเมินผลความสอดคล้องแผนการจัดการเรียนรู้ เพื่อการพัฒนาความสามารถด้านการอ่านและการเขียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โดยการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบการอ่านและการเขียนจากภาพ แผนการสอนที่ 9-16.....	145

ตาราง 19 แสดงความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญทั้ง 5 ท่าน ในการประเมินผลความเหมาะสมของ แผนการจัดการเรียนรู้ เพื่อการพัฒนาความสามารถด้านการอ่านและการเขียนของนักเรียนชั้น ประถมศึกษาปีที่ 4 โดยการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบการอ่านและการเขียนจากภาพ	148
ตาราง 20 ผลการประเมินความสอดคล้องระหว่างข้อสอบตอนที่ 1 แบบเลือกตอบ 4 ตัวเลือก ของ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โดยผู้เชี่ยวชาญ.....	157
ตาราง 21 ผลการประเมินความสอดคล้องระหว่างข้อสอบตอนที่ 2 แบบทดสอบการอ่านออกเสียงคำ มาตราตัวสะกดของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โดยผู้เชี่ยวชาญ.....	159
ตาราง 22 ผลการประเมินความสอดคล้องระหว่างข้อสอบตอนที่ 3 แบบทดสอบการเขียนแต่งเรื่อง จากภาพมาตราตัวสะกดของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โดยผู้เชี่ยวชาญ	160

สารบัญภาพประกอบ

	หน้า
ภาพประกอบ 1 การออกแบบเพื่อวัดความสามารถด้านการอ่านและการเขียน.....	52
ภาพประกอบ 2 ผลงานนักเรียนที่ได้พัฒนาความสามารถด้านการเขียน	93

บทที่ 1

บทนำ

ภูมิหลัง

ทักษะการรู้หนังสือเป็นคุณสมบัติพื้นฐานที่จำเป็นต่อการเรียนรู้และการสื่อสารในสังคมปัจจุบัน อาจกล่าวได้ว่าเป็นขั้นแรกของการแสวงหาความรู้ที่มีมากมายในโลกนี้ และเป็นการเชื่อมโยงการสื่อสารของผู้คนในสังคมนี้เข้าด้วยกัน (สง่า วงศ์ไชย, 2562) จึงถือเป็นทักษะสำคัญและจำเป็นสำหรับผู้เรียนในศตวรรษที่ 21 ที่จะต้องส่งเสริมตั้งแต่ระดับปฐมวัยไปจนถึงระดับอุดมศึกษา เพื่อให้สอดคล้องกับเป้าหมายของแผนการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2560 – 2575 ที่มุ่งพัฒนาผู้เรียนให้มีคุณลักษณะและทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 คือ 3Rs8Cs 3Rs ประกอบด้วย 1) ทักษะการรู้หนังสือ คือ ทักษะการอ่าน อ่านออก 2) ทักษะการเขียน การเขียนได้ 3) ทักษะเลขคณิต การคิดเป็น 8Cs ประกอบด้วย 1) คิดอย่างมีวิจารณญาณและมีทักษะในการแก้ปัญหา 2) ทักษะด้านการสร้างสรรค์และนวัตกรรม 3) ทักษะความร่วมมือและการทำงานเป็นทีม ภาวะผู้นำ 4) ทักษะด้านความเข้าใจความต่างของวัฒนธรรม กระบวนทัศน์ 5) ทักษะด้านการสื่อสาร สารสนเทศและการสื่อสาร 6) ทักษะด้านคอมพิวเตอร์ เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร 7) ทักษะอาชีพและการเรียนรู้ 8) ความมีเมตตา วินัย คุณธรรมและจริยธรรม ที่มีความจำเป็นสำหรับผู้เรียน เพราะเป็นทักษะพื้นฐานที่จะต้องนำไปใช้ในการสื่อสารเรียนรู้และสร้างความเข้าใจในข้อมูลต่าง ๆ ถ้าผู้เรียนได้รับการส่งเสริมและพัฒนาทักษะดังกล่าวให้มีประสิทธิภาพก็จะช่วยให้สามารถกำกับตนเองให้เรียนรู้สรรพสิ่งในสาขาวิชาต่าง ๆ ได้อย่างมีประสิทธิภาพ ทำงานร่วมกับผู้อื่นได้อย่างกลมกลืน เปิดใจยอมรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่นและนำแนวคิดต่าง ๆ จากแหล่งการเรียนรู้ต่างวัฒนธรรม เพื่อเป็นประโยชน์ในการนำมาใช้พัฒนาศักยภาพของตนเองให้ดียิ่งขึ้น หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ. 2551 จึงได้กำหนดให้ผู้เรียนเรียนรู้ 8 กลุ่มสาระการเรียนรู้ เพื่อพัฒนาผู้เรียนให้มีคุณภาพตามมาตรฐานการเรียนรู้ ทั้งนี้กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยเป็นกลุ่มสาระการเรียนรู้หนึ่งที่มีการจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ เป็นทักษะที่ต้องฝึกฝนจนเกิดความชำนาญในการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร การเรียนรู้อย่างมีประสิทธิภาพ และเพื่อนำไปใช้ในชีวิตจริง โดยเฉพาะการอ่าน และการเขียน เช่น การอ่านออกเสียงคำ ประโยค การอ่านบทร้อยแก้ว คำประพันธ์ชนิดต่าง ๆ การอ่านในใจเพื่อสร้างความเข้าใจ และการคิดวิเคราะห์ สังเคราะห์ความรู้จากสิ่งที่อ่าน เพื่อนำไปปรับใช้ในชีวิตประจำวัน การเขียนสะกดตามอักขรวิธี การเขียนสื่อสาร โดยใช้ถ้อยคำและรูปแบบต่าง ๆ ของ

การเขียน ซึ่งรวมถึงการเขียนเรียงความ ย่อความ รายงานชนิดต่าง ๆ การเขียนตามจินตนาการ วิเคราะห์วิจารณ์ และเขียนเชิงสร้างสรรค์ (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551)

การอ่านมีความสำคัญต่อมนุษย์ ทำให้เรารู้จักค่า เข้าใจความหมายของสารและมีปฏิกิริยาตอบสนองต่อสารแล้วสามารถนำมาบูรณาการทางความคิดได้ (ดนิตา ดวงวิไล, 2562) การอ่านทำให้รู้ข่าวสารข้อมูลต่าง ๆ ทั่วโลก ทำให้ผู้อ่านมีความสุข มีความหวัง และมีความอยากรู้อยากเห็น อันเป็นความต้องการของมนุษย์ทุกคน และยังมีประโยชน์ในการพัฒนาตนเอง คือ พัฒนาการศึกษา พัฒนาอาชีพ พัฒนาคุณภาพชีวิต ทำให้เป็นคนทันสมัย ทันต่อเหตุการณ์ การที่จะพัฒนาประเทศให้เจริญรุ่งเรืองก้าวหน้าได้ต้องอาศัยประชาชนที่มีความรู้ ความสามารถ ซึ่งความรู้ต่าง ๆ ก็ได้มาจากการอ่านนั่นเอง

การเขียนนับว่าเป็นการสื่อสารที่มีวิธีการที่ซับซ้อนกว่าทักษะอื่น เพราะผู้ที่สามารถฟังผู้อ่านได้ดีจะต้องสามารถถ่ายทอดความเข้าใจ ความรู้สึกนึกคิดและจินตนาการออกมาทางการเขียนเพื่อสื่อความหมายให้ผู้อื่นเข้าใจ ทักษะการเขียนจึงเป็นเครื่องมือในการสื่อความหมายที่คงทนถาวรเป็นหลักฐานที่ดีกว่าทักษะอื่น (จุไร วรศักดิ์โยธิน, 2520) ฉะนั้นผู้เขียนจึงต้องพยายามเขียนคำให้ถูกต้อง ใช้ภาษาที่ถูกต้อง เพื่อสื่อความหมายให้ผู้อื่นเข้าใจ จึงจะเรียกได้ว่าเป็นการเขียนที่มีประสิทธิภาพ ในการเขียนนอกจากต้องคำนึงถึงเนื้อความตามวัตถุประสงค์ ส่วนหนึ่งที่สละสลวยถูกต้องตามหลักภาษาแล้ว ยังต้องคำนึงถึงการสะกดคำด้วย (สาลิณี ภูติกนิษฐ์, 2530) เพราะการเขียนสะกดคำที่ถูกต้องนอกจากจะทำให้ผู้อ่านเข้าใจได้ง่าย และรวดเร็วแล้ว ยังช่วยให้ผู้เขียนเกิดความมั่นใจในตนเองทุกครั้งที่ยื่น ดังที่ วิจารณ์ พานิช (2557) ได้เสนอแนวคิดไว้ว่า การเรียนรู้สมัยใหม่ไม่ได้มุ่งเพียงแค่ให้ผู้เรียนสามารถตีความหรืออ่านออกเท่านั้น แต่จะต้องสร้างให้ผู้เรียนเกิดนิสัยรักการอ่าน เกิดสุนทรียะและมีความสุขในการอ่าน ผู้เรียนจะต้องมีแนวทางการอ่านหลายวิธี อันจะเป็นพื้นฐานที่ดีสำหรับนำไปใช้ในการเขียนสื่อความหมายได้หลายรูปแบบด้วยเช่นกัน จากข้อมูลที่น่าเสนอมาข้างต้นการพัฒนาทักษะการอ่านและการเขียนภาษาไทยของผู้เรียนระดับพื้นฐานควรจะต้องเร่งดำเนินการแก้ปัญหา เนื่องจากทักษะการอ่านและการเขียนเป็นทักษะการสื่อสารในชีวิตประจำวันที่ผู้เรียนจะต้องนำไปใช้ในการเรียนรู้และสร้างความเข้าใจ โดยเริ่มจากการศึกษาเสียง คำ ความหมาย โครงสร้างทางภาษา ประโยค ข้อความ จนถึงเรื่องราวต่าง ๆ อันจะช่วยให้เกิดความเชี่ยวชาญในการสื่อสารที่มีประสิทธิภาพ

สภาพปัญหาในการจัดการเรียนการสอนของโรงเรียนบ้านหนองขุ่น อำเภอกำแพง จังหวัดมหาสารคาม สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษามหาสารคาม เขต 1 เป็นสถานศึกษาขนาดเล็กในชนบททำให้ประสบปัญหาการขาดแคลนครู ครูไม่ครบชั้นเรียน และภาระงานของครูนอกเหนือจากการสอน ส่งผลให้ครูไม่สามารถสอนได้เต็มที่ จึงเป็นส่วนทำให้นักเรียนจำนวนหนึ่งยังมีความบกพร่องทางการเรียนรู้ด้านการอ่านและการเขียน จะเห็นได้จาก

ผลการประเมินการทดสอบความสามารถพื้นฐานของผู้เรียนระดับชาติ (National Test : NT) ปีการศึกษา 2563 ที่ผ่านมา ระดับคะแนนในกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยของนักเรียนมีคะแนนเฉลี่ยร้อยละ 44.64 ซึ่งต่ำกว่าระดับประเทศที่มีระดับคะแนนเฉลี่ยถึงร้อยละ 47.46 เมื่อพิจารณาจากการวัดผลการประเมินการทดสอบ NT แล้วพบว่า จากนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่มีทั้งหมดจำนวน 8 คน มีปัญหาด้านการอ่านและการเขียน จำนวน 3 คน ประกอบด้วย ด.ช.นนท์ มีปัญหาด้านการอ่าน ดังนี้ อ่านช้า อ่านเสียงผิดเพี้ยน ประสมคำไม่ได้ อ่านตกหล่น หรืออ่านเพิ่มคำ ผันเสียงวรรณยุกต์สับสน หรือผันไม่ได้ อ่านตะกุกตะกัก ต้องสะกดไปด้วยระหว่างที่อ่าน อ่านกลับคำ สับสนมาตราตัวสะกดต่าง ๆ สับสนเสียงสระ และขาดสมาธิในการเรียน ด้านการเขียน นักเรียนจะเขียนช้า เขียนตัวอักษรกลับหลัง วนหัวพยัญชนะหลายรอบ สะกดคำผิดบ่อยแม้แต่คำง่าย ๆ เขียนแล้วลบบ่อย เขียนแล้วอ่านไม่รู้เรื่อง ด.ช.นัฒน์ มีปัญหาด้านการอ่าน ดังนี้ อ่านช้า อ่านเสียงผิดเพี้ยน ประสมคำไม่ได้ อ่านตกหล่น หรืออ่านเพิ่มคำ อ่านตะกุกตะกัก ต้องสะกดไปด้วยระหว่างที่อ่าน สับสนมาตราตัวสะกดต่าง ๆ สับสนเสียงสระ และขาดสมาธิในการเรียน ด้านการเขียน เขียนเพิ่มหรืออาจเขียนตกหล่น วางสระและวรรณยุกต์ไม่ถูกที่ ด.ช.โอชิ มีปัญหาด้านการอ่าน ดังนี้ อ่านเสียงผิดเพี้ยน ประสมคำไม่ได้ อ่านตกหล่น หรืออ่านเพิ่มคำ อ่านตะกุกตะกัก ต้องสะกดไปด้วยระหว่างที่อ่าน สับสนมาตราตัวสะกดต่าง ๆ สับสนเสียงสระ และขาดสมาธิในการเรียน ด้านการเขียน เขียนตัวอักษรกลับหลัง วนหัวพยัญชนะหลายรอบ สะกดคำผิดบ่อยแม้แต่คำง่าย ๆ เขียนแล้วอ่านไม่รู้เรื่อง เขียนเพิ่มหรืออาจเขียนตกหล่น วางสระและวรรณยุกต์ไม่ถูกที่ ชอบเอาคำที่ตัวเองสะกดได้มาเขียน เช่น คำว่า ธรรมชาติ ก็จะเขียนเป็น ทำมะชาต ซึ่งเป็นสาเหตุให้นักเรียนทั้ง 3 คน ไม่ประสบความสำเร็จในการเรียน แต่หากนักเรียนได้รับความช่วยเหลือให้เกิดการเรียนรู้ที่เหมาะสมก็สามารถประสบความสำเร็จได้เช่นเดียวกับนักเรียนปกติ ทางโรงเรียนจึงเร่งเห็นว่าควรได้รับการพัฒนาให้อยู่ในระดับที่ดีขึ้น

ผู้วิจัยจึงได้นำรูปแบบการเรียนรู้การอ่านและการเขียนจากภาพ (Picture Word Inductive Model, PWIM) ร่วมกับการวิจัยเชิงทดลองกลุ่มตัวอย่างเดียว (Single-subject Design, SSD) มาใช้ในการพัฒนาความสามารถด้านการอ่านและการเขียนของนักเรียน (อิศเรศ พิพัฒน์มงคล และวิไล พิพัฒน์มงคล, 2558) ได้พูดถึงการอ่านและการเขียนจากภาพ นั้นเป็นการใช้รูปภาพที่สอดคล้องกับสาระ วัตถุประสงค์และวัยของผู้เรียน เป็นสื่อที่นำไปสู่การรู้ คำศัพท์ วลี ประโยค ย่อความ จนถึงการอ่าน และการอ่านการเขียนที่สลับซับซ้อนมากยิ่งขึ้น โดยมีการฝึกซ้ำ ๆ เป็นปริมาณมาก ๆ จะช่วยให้ผู้เรียนพัฒนาการเรียนรู้ด้านการอ่าน และการเขียน คำศัพท์ได้ดี นักเรียนจดจำและรู้ความหมายของคำศัพท์ได้มากขึ้นจากการที่ผู้เรียนได้ฟัง ได้อ่านออกเสียง สะกดซ้ำ ๆ หลายครั้ง

การวิจัยเชิงทดลองกลุ่มตัวอย่างเดี่ยว (Single-subject Design, SSD) เป็นการวิจัยข้อมูลรายบุคคลหรือเฉพาะบุคคล (อัญชลี สารรัตน์, 2562) ได้พูดถึง การวิจัยเชิงทดลองกลุ่มตัวอย่างเดียวนั้นเป็นวิธีการวิจัยเชิงทดลองประเภทหนึ่งที่ช่วยประเมินตัวแปรจัดกระทำให้เกิดผลอย่างไรกับตัวอย่างซึ่งอาจเป็นคนเดียว กรณีเดียว การวิจัยประกอบด้วยระยะที่สำคัญ 3 ระยะ ได้แก่ ระยะการศึกษาเส้นฐานของพฤติกรรม ระยะการให้ตัวแปรจัดกระทำ และระยะการวัดซ้ำ

สรุปได้ว่า การจัดการเรียนรู้แบบการอ่านและการเขียนจากภาพ (Picture Word Inductive Model, PWIM) เป็นรูปแบบการสอนที่ใช้ภาพเป็นสื่อในการสอนเพื่อให้นักเรียนเรียนรู้คำศัพท์จากภาพที่เห็นโดยใช้ทักษะการอ่านและการเขียนและการนำการวิจัยเชิงทดลองกลุ่มตัวอย่างเดี่ยว (Single-subject Design, SSD) มาใช้จะช่วยในการพัฒนาผลการเรียนรู้ในด้านภาษา การอ่าน และการเขียนคำศัพท์ ยังช่วยส่งเสริมให้นักเรียนสามารถจดจำความหมายของคำศัพท์ได้มากขึ้น

ผู้วิจัยได้ตระหนักในความสำคัญของปัญหาดังกล่าว จึงได้ศึกษาหาวิธีการแก้ปัญหาให้กับนักเรียนที่มีปัญหาด้านการอ่าน และการเขียน เพื่อให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้ตามจุดมุ่งหมายการจัดการเรียนรู้ในกลุ่มสาระการเรียนรู้วิชาภาษาไทย และตามนโยบายของกระทรวงศึกษาธิการในการจัดการเรียนรู้ที่มุ่งพัฒนาผู้เรียนให้มีคุณลักษณะและทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 จึงมีความสนใจที่จะจัดการเรียนรู้ภาษาไทยตามรูปแบบการอ่านและการเขียนจากภาพ (Picture Word Inductive Mode, PWIM) ร่วมกับการวิจัยเชิงทดลองกลุ่มตัวอย่างเดี่ยว (Single-subject Design, SSD) เพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการอ่าน และการเขียน ซึ่งผลการวิจัยจะเป็นผลประโยชน์ต่อผู้เรียนและผู้สอนได้ต่อไป

ความมุ่งหมายของการวิจัย

1. เพื่อพัฒนาความสามารถด้านการอ่านของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ตามเกณฑ์ร้อยละ 70
2. เพื่อพัฒนาความสามารถด้านการเขียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ตามเกณฑ์ร้อยละ 70

ความสำคัญของการวิจัย

1. ได้แผนการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบการอ่าน การเขียนจากภาพที่มีคุณภาพ เพื่อนำไปใช้ในการจัดกิจกรรมให้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษา
2. ได้แนวทางในการพัฒนาการเรียน การสอน สำหรับครูที่สอนในรายวิชาภาษาไทยต่อไป

ขอบเขตของการวิจัย

1. กลุ่มเป้าหมาย

กลุ่มเป้าหมายที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนบ้านหนองขุน อำเภอกำแพง จังหวัดมหาสารคาม สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษามหาสารคาม เขต 1 ปีการศึกษา 2564 จำนวน 3 คน จากทั้งหมดจำนวน 8 คน ได้มาจากการคัดกรอง โดยการประเมินการทดสอบความสามารถพื้นฐานของผู้เรียนระดับชาติ (National Test : NT) ปีการศึกษา 2563

2. ตัวแปรในการวิจัย

ตัวแปรต้น คือ การจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบการอ่านและการเขียนจากภาพ

ตัวแปรตาม คือ ความสามารถด้านการอ่าน และการเขียน

3. ขอบเขตเนื้อหา

เนื้อหาที่ใช้ในการวิจัยได้แก่ สารที่ 1 การอ่าน และสารที่ 2 การเขียน กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 เรื่อง แต่งได้เขียนได้ผ่านการอ่านมาตราตัวสะกด จำนวน 4 หน่วย หน่วยละ 4 ชั่วโมง รวมเป็น 16 ชั่วโมง ประกอบด้วย

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1 – 4 เรื่อง มาตราตัวสะกด แม่ กก

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 5 – 8 เรื่อง มาตราตัวสะกด แม่ กด

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 9 – 12 เรื่อง มาตราตัวสะกด แม่ กบ

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 13 – 16 เรื่อง มาตราตัวสะกด แม่ กน

4. ระยะเวลาในการวิจัย

ระยะเวลาที่ใช้ในการทำวิจัย ในปีการศึกษา 2564

นิยามศัพท์เฉพาะ

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้นิยามศัพท์เฉพาะไว้ดังนี้

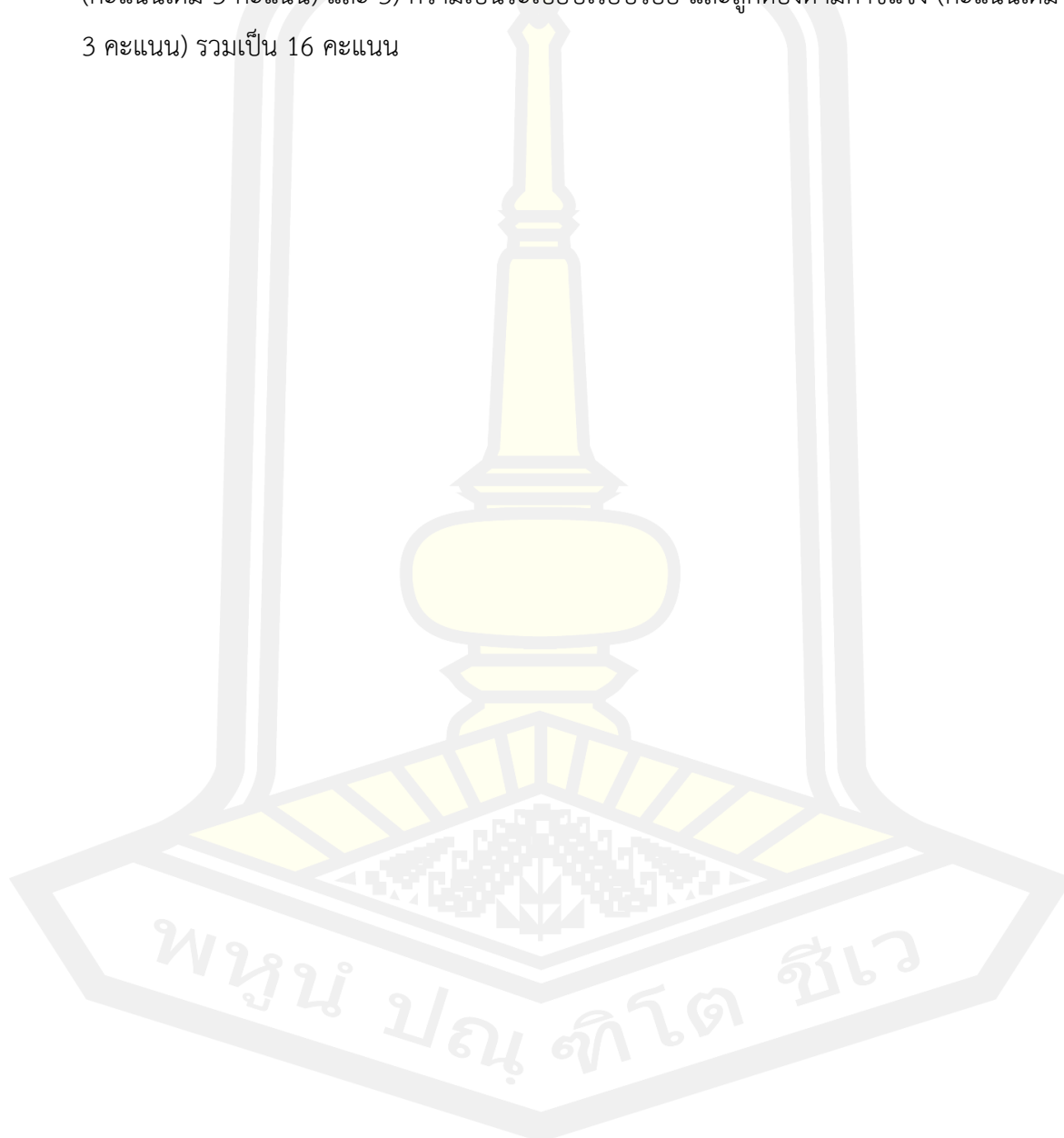
1. การจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบการอ่านและการเขียนจากภาพ (Picture Word Inductive Model, PWIM) หมายถึง รูปแบบการจัดการเรียนรู้ที่ใช้รูปภาพเป็นสื่อกลางในการเรียนรู้ คำศัพท์โดยใช้ทักษะการอ่านและการเขียน เพื่อให้ผู้เรียนสร้างความเข้าใจ ความหมายและรูปคำศัพท์ ก่อนแล้วนำไปสู่การสร้างข้อความ ประโยค และย่อหน้า โดยขั้นตอนการจัดการเรียนการสอนเป็น กระบวนการเรียนการสอนที่ช่วยให้ผู้เรียนสำเร็จตามวัตถุประสงค์ของรูปแบบการสอนที่กำหนดไว้ 10 ขั้นตอน ดังนี้

- ขั้นที่ 1 เริ่มด้วยการเลือกภาพที่ประกอบด้วยที่มีวัตถุ
- ขั้นที่ 2 ผู้เรียนสังเกต และช่วยกันระบุชื่อคำศัพท์ของสิ่งที่พบในแผนภูมิภาพ
- ขั้นที่ 3 ผู้สอนเชื่อมโยงคำศัพท์ที่ผู้เรียนระบุไว้กับแผนภูมิภาพ
- ขั้นที่ 4 ผู้เรียนอ่านและทบทวนคำศัพท์ที่ระบุไว้จากแผนภูมิภาพ
- ขั้นที่ 5 ผู้เรียนจัดกลุ่ม หรือจำแนกประเภทคำศัพท์ที่ได้ระบุไว้จากแผนภูมิ
- ขั้นที่ 6 ผู้เรียนอ่านและทบทวนคำศัพท์ที่ระบุไว้จากแผนภูมิภาพอีกครั้ง
- ขั้นที่ 7 ผู้สอนและผู้เรียนเพิ่มคำ
- ขั้นที่ 8 ผู้เรียนตั้งชื่อของแผนภูมิภาพ
- ขั้นที่ 9 ผู้เรียนนำคำศัพท์ที่ระบุไว้มาสร้างเป็นประโยค
- ขั้นที่ 10 ผู้เรียนอ่านและทบทวนการสร้างประโยค และการเขียนย่อหน้าที่สร้างขึ้น

2. การวิจัยเชิงทดลองกลุ่มตัวอย่างเดี่ยว (Single-subject Design, SSD) หมายถึง การวิจัยเชิงทดลองที่ช่วยประเมินตัวแปรจัดกระทำให้เกิดผลอย่างไรกับตัวอย่างซึ่งอาจเป็นคนเดียว กรณีเดียว การวิจัยประกอบด้วยระยะที่สำคัญ 3 ระยะ ได้แก่ ระยะที่ 1 การศึกษาเส้นฐานของ พฤติกรรม คือ การศึกษาหาสาเหตุปัญหาของนักเรียนในการอ่านไม่ออกและเขียนไม่ได้ โดยเก็บข้อมูล จากการทดสอบการอ่านการเขียนจากแบบทดสอบที่สร้างขึ้น และจากการสังเกต ระยะที่ 2 การให้ ตัวแปรจัดกระทำ คือ การศึกษาแนวทางวิธีการรูปแบบการแก้ปัญหาให้นักเรียนอ่านไม่ออกและเขียน ไม่ได้ โดยดำเนินการเก็บข้อมูลจากคำศัพท์ตามแผนการเรียนรู้ที่ผ่านกระบวนการสร้างและนำไป ทดลองใช้หาคุณภาพกับนักเรียน แล้วให้ผู้เชี่ยวชาญประเมินความเหมาะสมและความสอดคล้อง ด้วยการวิเคราะห์ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) แล้วนำค่าเฉลี่ยมาเปรียบเทียบกับ เกณฑ์ที่กำหนด ระยะที่ 3 การวัดซ้ำ เพื่อให้รู้ว่าการที่ทดลองวิจัยความสามารถด้านการอ่าน และการเขียนก่อนการให้ตัวแปรจัดกระทำและหลังการให้ตัวแปรจัดกระทำ ทำให้นักเรียนมี พัฒนาการด้านการอ่าน และการเขียนดีขึ้นจริง

3. ความสามารถในการอ่าน หมายถึง การรับรู้ภาษาที่เกิดจากทักษะการฝึกฝนและ การเรียนรู้ การอ่านเป็นการสื่อสารระหว่างผู้ส่งสารด้วยการเขียนกับผู้อ่าน โดยอาศัยตัวหนังสือ เป็นสื่อ ผู้อ่านจึงเกิดความรู้ ความคิดและประสบการณ์ สามารถนำความรู้ ความคิดและประสบการณ์ เหล่านั้นไปใช้ในชีวิตประจำวันได้ แต่ผลจากการอ่านที่ผู้อ่านได้รับนั้นย่อมได้รับผลแตกต่างกัน โดยใช้เครื่องมือแบบทดสอบการอ่าน แบ่งเป็น 2 ตอน ตอนที่ 1 เป็นแบบทดสอบชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก จำนวน 20 ข้อ (20 คะแนน) ใช้เวลา 30 นาที ตอนที่ 2 สร้างแบบทดสอบการอ่านคำศัพท์ มาตราตัวสะกด จำนวน 10 ข้อ มีเกณฑ์การประเมินคือ การอ่านถูกต้องตามอักขรวิธี (คะแนนเต็ม 5 คะแนน) ความชัดเจนในการอ่าน (คะแนนเต็ม 3 คะแนน) และการอ่านในเวลาที่กำหนด (คะแนนเต็ม 2 คะแนน) รวมเป็น 10 คะแนน

4. ความสามารถด้านการเขียน หมายถึง การแสดงออกทางภาษาเป็นการถ่ายทอดความรู้สึกนึกคิดจากผู้เขียนสู่ผู้อ่านโดยใช้ภาษาเป็นเครื่องมือในการชักนำความคิด ความรู้สึก ความต้องการ อารมณ์และทัศนคติ ประสพการณ์ โดยใช้เครื่องมือแบบทดสอบการเขียน จำนวน 1 ข้อ มีเกณฑ์คะแนนในการประเมินคือ 1) การตั้งชื่อเรื่อง (คะแนนเต็ม 2 คะแนน) 2) สาระสำคัญของเรื่อง (คะแนนเต็ม 5 คะแนน) 3) การใช้ภาษา (คะแนนเต็ม 3 คะแนน) 4) การเขียนสะกดคำ (คะแนนเต็ม 3 คะแนน) และ 5) ความเป็นระเบียบเรียบร้อย และถูกต้องตามคำชี้แจง (คะแนนเต็ม 3 คะแนน) รวมเป็น 16 คะแนน

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การพัฒนาความสามารถด้านการอ่านและการเขียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โดยการจัดการเรียนรู้โดยรูปแบบการอ่านและการเขียนจากภาพ ผู้วิจัยได้ดำเนินการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง โดยได้นำเสนอตามหัวข้อต่อไปนี้

1. หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย
2. การอ่าน
 - 2.1 ความหมายของการอ่าน
 - 2.2 ความสำคัญของการอ่าน
 - 2.3 จุดมุ่งหมายของการอ่าน
 - 2.4 ประเภทของการอ่าน
 - 2.5 ประโยชน์ในการอ่าน
 - 2.6 การวัดและประเมินความสามารถในการอ่าน
3. การเขียน
 - 3.1 ความหมายของการเขียน
 - 3.2 ความสำคัญของการเขียน
 - 3.3 หลักการเขียน
 - 3.4 ประเภทของการเขียน
 - 3.5 ประโยชน์ในการเขียน
 - 3.6 การวัดและประเมินผลการเขียน
4. การจัดการเรียนรู้ภาษาไทยตามรูปแบบการอ่านและการเขียนจากภาพ PWIM
 - 4.1 ความหมายของรูปแบบการใช้การจัดการเรียนรู้แบบ PWIM
 - 4.2 วัตถุประสงค์การใช้การจัดการเรียนรู้แบบ PWIM
 - 4.3 องค์ประกอบของรูปแบบ PWIM
 - 4.4 ลักษณะสำคัญของการจัดการเรียนรู้แบบ PWIM
 - 4.5 ขั้นตอนการจัดการเรียนรู้โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบ PWIM
 - 4.6 ประโยชน์ของรูปแบบ PWIM
 - 4.7 แนวทางการนำไปใช้

5. การวิจัยแบบกลุ่มตัวอย่างเดี่ยว

5.1 ความหมาย

5.2 วิธีการออกแบบ

5.3 การนำไปใช้ในการวิจัย

6. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

6.1 งานวิจัยในประเทศ

6.2 งานวิจัยต่างประเทศ

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551) มุ่งพัฒนาผู้เรียนทุกคน ซึ่งเป็นกำลังของชาติให้เป็นมนุษย์ที่มีความสมดุลทั้งด้านร่างกาย ความรู้ คุณธรรม มีจิตสำนึกในความเป็นพลเมืองไทยและเป็นพลโลก ยึดมั่นในการปกครองตามระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุขมีความรู้และทักษะพื้นฐาน รวมทั้งเจตคติที่จำเป็นต่อการศึกษาต่อ การประกอบอาชีพและการศึกษาตลอดชีวิต โดยมุ่งเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญบนพื้นฐานความเชื่อว่าทุกคนสามารถเรียนรู้และพัฒนาตนเองได้เต็มตามศักยภาพ โดยประกอบด้วย มาตรฐานการเรียนรู้ ตัวชี้วัด การวัดและประเมินผลการเรียนรู้

มาตรฐานการเรียนรู้

การพัฒนาผู้เรียนให้เกิดความสมดุล ต้องคำนึงถึงหลักพัฒนาการทางสมองและพหุปัญญา หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน จึงกำหนดให้ผู้เรียนเรียนรู้ 8 กลุ่มสาระการเรียนรู้ (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551) ดังนี้

1. ภาษาไทย
2. คณิตศาสตร์
3. วิทยาศาสตร์
4. สังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม
5. สุขศึกษาและพลศึกษา
6. ศิลปะ
7. การงานอาชีพและเทคโนโลยี
8. ภาษาต่างประเทศ

ในแต่ละกลุ่มสาระการเรียนรู้ได้กำหนดมาตรฐานการเรียนรู้เป็นเป้าหมายสำคัญของการพัฒนาคุณภาพผู้เรียน มาตรฐานการเรียนรู้ระบุสิ่งที่ผู้เรียนพึงรู้ ปฏิบัติได้ มีคุณธรรมจริยธรรม

และค่านิยมที่พึงประสงค์เมื่อจบการศึกษาขั้นพื้นฐาน นอกจากนั้นมาตรฐานการเรียนรู้ยังเป็นกลไกสำคัญในการขับเคลื่อนพัฒนาการศึกษาทั้งระบบ เพราะมาตรฐานการเรียนรู้จะสะท้อนให้ทราบว่าต้องการอะไร จะสอนอย่างไร และประเมินอย่างไร รวมทั้งเป็นเครื่องมือในการตรวจสอบเพื่อการประกันคุณภาพการศึกษาโดยใช้ระบบการประเมินคุณภาพภายในและการประเมินคุณภาพภายนอก ซึ่งรวมถึงการทดสอบระดับเขตพื้นที่การศึกษา และการทดสอบระดับชาติ ระบบการตรวจสอบเพื่อประกันคุณภาพดังกล่าวเป็นสิ่งสำคัญที่ช่วยสะท้อนภาพการจัดการศึกษาว่าสามารถพัฒนาผู้เรียนให้มีคุณภาพตามที่มาตรฐานการเรียนรู้กำหนดเพียงใด

ตัวชี้วัด

ตัวชี้วัดระบุสิ่งที่นักเรียนพึงรู้และปฏิบัติได้ รวมทั้งคุณลักษณะของผู้เรียน ในแต่ละระดับชั้น ซึ่งสะท้อนถึงมาตรฐานการเรียนรู้ มีความเฉพาะเจาะจงและมีความเป็นรูปธรรม นำไปใช้ในการกำหนดเนื้อหา จัดทำหน่วยการเรียนรู้ จัดการเรียนการสอน และเป็นเกณฑ์สำคัญสำหรับการวัดประเมินผลเพื่อตรวจสอบคุณภาพผู้เรียน (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551)

1. ตัวชี้วัดชั้นปี เป็นเป้าหมายในการพัฒนาผู้เรียนแต่ละชั้นปีในระดับการศึกษาภาคบังคับ (ประถมศึกษาปีที่ 1 – มัธยมศึกษาปีที่ 3)
2. ตัวชี้วัดช่วงชั้น เป็นเป้าหมายในการพัฒนาผู้เรียนในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย (มัธยมศึกษาปีที่ 4 - 6)

การวัดและประเมินผลการเรียนรู้

การวัดและประเมินผลการเรียนรู้ของผู้เรียนต้องอยู่บนหลักการพื้นฐานสองประการ คือการประเมินเพื่อพัฒนาผู้เรียนและเพื่อตัดสินผลการเรียน ในการพัฒนาคุณภาพการเรียนรู้ของผู้เรียนให้ประสบผลสำเร็จนั้น ผู้เรียนจะต้องได้รับการพัฒนาและประเมินตามตัวชี้วัดเพื่อให้บรรลุตามมาตรฐานการเรียนรู้ สะท้อนสมรรถนะสำคัญ และคุณลักษณะอันพึงประสงค์ของผู้เรียนซึ่งเป็นเป้าหมายหลักในการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ในทุกระดับไม่ว่าจะเป็นระดับชั้นเรียน ระดับสถานศึกษา ระดับเขตพื้นที่การศึกษา และระดับชาติ การวัดและประเมินผลการเรียนรู้เป็นกระบวนการพัฒนาคุณภาพผู้เรียนโดยใช้ผลการประเมินเป็นข้อมูลและสารสนเทศที่แสดงพัฒนาการความก้าวหน้า และความสำเร็จทางการเรียนของผู้เรียน ตลอดจนข้อมูลที่เป็นประโยชน์ต่อการส่งเสริมให้ผู้เรียนเกิดการพัฒนาและเรียนรู้อย่างเต็มตามศักยภาพ (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551) การวัดและประเมินผลการเรียนรู้ แบ่งออกเป็น 4 ระดับ ได้แก่ ระดับชั้นเรียน ระดับสถานศึกษา ระดับเขตพื้นที่การศึกษา และระดับชาติ มีรายละเอียดดังนี้

1. การประเมินระดับชั้นเรียน เป็นการวัดและประเมินผลที่อยู่ในกระบวนการจัดการเรียนรู้ ผู้สอนดำเนินการเป็นปกติและสม่ำเสมอ ในการจัดการเรียนการสอนใช้เทคนิคการประเมินอย่างหลากหลาย เช่น การซักถาม การสังเกต การตรวจการบ้าน การประเมินโครงงาน

การประเมินชิ้นงาน/ภาระงาน แฟ้มสะสมงาน การใช้แบบทดสอบ ฯลฯ โดยผู้สอนเป็นผู้ประเมินเอง หรือเปิดโอกาสให้ผู้เรียนประเมินตนเอง เพื่อนประเมินเพื่อน ผู้ปกครองร่วมประเมิน ในกรณีที่ไม่ผ่าน ตัวชี้วัดให้มี การสอนซ่อมเสริม การประเมินระดับชั้นเรียนเป็นการตรวจสอบว่า ผู้เรียนมีพัฒนาการ ความก้าวหน้าในการเรียนรู้ อันเป็นผลมาจากการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนหรือไม่ และมากน้อย เพียงใด มีสิ่งที่จะต้องได้รับการพัฒนาปรับปรุงและส่งเสริมในด้านใด นอกจากนี้ยังเป็นข้อมูลให้ผู้สอน ใช้ปรับปรุงการเรียนการสอนของตนด้วย ทั้งนี้โดยสอดคล้องกับมาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัด

2. การประเมินระดับสถานศึกษา เป็นการประเมินที่สถานศึกษาดำเนินการ เพื่อตัดสินผล การเรียนของผู้เรียนเป็นรายปี/รายภาค ผลการประเมินการอ่าน คิดวิเคราะห์และเขียน คุณลักษณะ อันพึงประสงค์ และกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน นอกจากนี้เพื่อให้ได้ข้อมูลเกี่ยวกับการจัดการ การศึกษา ของสถานศึกษา ว่าส่งผลต่อการเรียนรู้ของผู้เรียนตามเป้าหมายหรือไม่ ผู้เรียนมีจุดพัฒนา ในด้านใด รวมทั้งสามารถนำผลการเรียนของผู้เรียนในสถานศึกษาเปรียบเทียบกับเกณฑ์ระดับชาติ ผลการประเมินระดับสถานศึกษาจะเป็นข้อมูลและสารสนเทศเพื่อการปรับปรุงนโยบาย หลักสูตร โครงการ หรือวิธีการจัดการเรียนการสอน ตลอดจนเพื่อการจัดทำแผนพัฒนาคุณภาพการศึกษาของ สถานศึกษา ตามแนวทางการประกันคุณภาพการศึกษาและการรายงานผลการจัดการศึกษาต่อ คณะกรรมการสถานศึกษา สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้น พื้นฐาน ผู้ปกครองและชุมชน

3. การประเมินระดับเขตพื้นที่การศึกษา เป็นการประเมินคุณภาพผู้เรียนในระดับ เขตพื้นที่การศึกษาตามมาตรฐานการเรียนรู้ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน เพื่อใช้เป็น ข้อมูลพื้นฐานในการพัฒนาคุณภาพการศึกษาของเขตพื้นที่การศึกษา ตามภาระความรับผิดชอบ สามารถดำเนินการโดยประเมินคุณภาพผลสัมฤทธิ์ของผู้เรียนด้วยข้อสอบมาตรฐานที่จัดทำและ ดำเนินการโดยเขตพื้นที่การศึกษา หรือด้วยความร่วมมือกับหน่วยงานต้นสังกัด ในการดำเนินการจัด สอบ นอกจากนี้ยังได้จากการตรวจสอบทบทวนข้อมูลจากการประเมินระดับสถานศึกษาในเขตพื้นที่ การศึกษา

4. การประเมินระดับชาติ เป็นการประเมินคุณภาพผู้เรียนในระดับชาติตาม มาตรฐานการเรียนรู้ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน สถานศึกษาต้องจัดให้ผู้เรียนทุกคนที่ เรียน ในชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 และชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 เข้ารับการประเมิน ผลจากการประเมินใช้เป็นข้อมูลในการเทียบเคียงคุณภาพการศึกษาในระดับ ต่าง ๆ เพื่อนำไปใช้ในการวางแผนยกระดับคุณภาพการจัดการศึกษา ตลอดจนเป็นข้อมูลสนับสนุน การตัดสินใจในระดับนโยบายของประเทศ

ข้อมูลการประเมินในระดับต่าง ๆ ข้างต้น เป็นประโยชน์ต่อสถานศึกษาในการ ตรวจสอบทบทวนพัฒนาคุณภาพผู้เรียน ถือเป็นภาระความรับผิดชอบของสถานศึกษาที่จะต้อง

จัดระบบดูแลช่วยเหลือ ปรับปรุงแก้ไข ส่งเสริมสนับสนุนเพื่อให้ผู้เรียนได้พัฒนาเต็มตามศักยภาพ บนพื้นฐาน ความแตกต่างระหว่างบุคคลที่จำแนกตามสภาพปัญหาและความต้องการ ได้แก่ กลุ่มผู้เรียนทั่วไป กลุ่มผู้เรียนที่มีความสามารถพิเศษ กลุ่มผู้เรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ กลุ่มผู้เรียนที่มีปัญหาด้านวินัยและพฤติกรรม กลุ่มผู้เรียนที่ปฏิเสธโรงเรียน กลุ่มผู้เรียนที่มีปัญหาทาง เศรษฐกิจและสังคม กลุ่มพิการทางร่างกายและสติปัญญา เป็นต้น ข้อมูลจากการประเมินจึงเป็นหัวใจ ของสถานศึกษาในการดำเนินการช่วยเหลือผู้เรียนได้ทันทั่วถึง เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้รับการพัฒนา และประสบความสำเร็จในการเรียน สถานศึกษาในฐานะผู้รับผิดชอบจัดการศึกษาจะต้องจัดทำ ระเบียบว่าด้วยการวัดและประเมินผลการเรียนของสถานศึกษาให้สอดคล้องและเป็นไปตาม หลักเกณฑ์และแนวปฏิบัติที่เป็นข้อกำหนดของหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน เพื่อให้ บุคลากรที่เกี่ยวข้องทุกฝ่ายถือปฏิบัติร่วมกัน

หลักสูตรกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย พุทธศักราช 2551

ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้ศึกษาหลักสูตรที่เกี่ยวข้องกับการวิจัยในกลุ่มสาระ การเรียนรู้ภาษาไทยในประเด็นต่าง ๆ ดังต่อไปนี้

1. ความสำคัญของภาษาไทย

ภาษาไทยเป็นเอกลักษณ์ของชาติเป็นสมบัติทางวัฒนธรรมอันก่อให้เกิดความ เป็นเอกภาพและเสริมสร้างบุคลิกภาพของคนในชาติให้มีความเป็นไทย เป็นเครื่องมือในการ ติดต่อสื่อสารเพื่อสร้างความเข้าใจและความสัมพันธ์ที่ดีต่อกัน ทำให้สามารถประกอบกิจธุระ การงาน และดำรงชีวิตร่วมกันในสังคมประชาธิปไตยได้อย่างสันติสุข และเป็นเครื่องมือในการแสวงหาความรู้ ประสบการณ์จากแหล่งข้อมูลสารสนเทศต่าง ๆ เพื่อพัฒนาความรู้ พัฒนาระบวนการคิดวิเคราะห์ วิจารณ์ และสร้างสรรค์ให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงทางสังคม และความก้าวหน้าทางวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี ตลอดจนนำไปใช้ในการพัฒนาอาชีพให้มีความมั่นคงทางเศรษฐกิจ นอกจากนี้ยังเป็นสื่อ แสดงภูมิปัญญาของบรรพบุรุษ ด้านวัฒนธรรม ประเพณี และสุนทรียภาพ เป็นสมบัติล้ำค่าควรแก่การ เรียนรู้ อนุรักษ์ และสืบสาน ให้คงอยู่คู่ชาติไทยตลอดไป

2. วิสัยทัศน์การเรียนการสอนภาษาไทย

ภาษาไทยเป็นทักษะที่ต้องฝึกฝนจนเกิดความชำนาญในการใช้ภาษาเพื่อการ สื่อสาร การเรียนรู้อย่างมีประสิทธิภาพ และเพื่อนำไปใช้ในชีวิตจริง อันได้แก่

1. การอ่าน การอ่านออกเสียงคำ ประโยค การอ่านบทร้อยแก้ว

บทร้อยกรอง คำประพันธ์ชนิดต่าง ๆ การอ่านในใจเพื่อสร้างความเข้าใจ และการคิดวิเคราะห์ สังเคราะห์ความรู้จากสิ่งที่อ่าน เพื่อนำไปปรับใช้ในชีวิตประจำวัน

2. การเขียน การเขียนสะกดตามอักขรวิธี การเขียนสื่อสาร โดยใช้ถ้อยคำ และรูปแบบต่าง ๆ ของการเขียน ซึ่งรวมถึงการเขียนเรียงความ ย่อความ รายงานชนิดต่าง ๆ การเขียนตามจินตนาการ วิเคราะห์วิจารณ์ และเขียนเชิงสร้างสรรค์

3. การฟัง การดู และการพูด การฟังและดูอย่างมีวิจารณญาณ การพูด แสดงความคิดเห็น ความรู้สึก พูดลำดับเรื่องราวต่าง ๆ อย่างเป็นเหตุเป็นผล การพูดในโอกาสต่าง ๆ ทั้งเป็นทางการและไม่เป็นทางการ และการพูดเพื่อโน้มน้าวใจ

4. หลักการใช้ภาษาไทย ธรรมชาติและกฎเกณฑ์ของภาษาไทย การใช้ภาษาให้ถูกต้องเหมาะสมกับโอกาสและบุคคล การแต่งบทประพันธ์ประเภทต่าง ๆ และอิทธิพลของภาษาต่างประเทศในภาษาไทย

5. วรรณคดีและวรรณกรรม วิเคราะห์วรรณคดีและวรรณกรรมเพื่อศึกษา ข้อมูล แนวความคิด คุณค่าของงานประพันธ์ และความเพลิดเพลิน การเรียนรู้และทำความเข้าใจ บทเห่ บทร้องเล่นของเด็ก เพลงพื้นบ้านที่เป็นภูมิปัญญาที่มีคุณค่าของไทย ซึ่งได้ถ่ายทอดความรู้สึก นึกคิด ค่านิยม ขนบธรรมเนียมประเพณี เรื่องราวของสังคมในอดีต และความงดงามของภาษา เพื่อให้เกิดความซาบซึ้งและภูมิใจในบรรพบุรุษที่ได้สั่งสมสืบทอดมาจนถึงปัจจุบัน

3. สารและมาตรฐานการเรียนรู้

สาระที่ 1 การอ่าน

มาตรฐาน ท 1.1 ใช้กระบวนการอ่านสร้างความรู้และความคิด เพื่อนำไปใช้ตัดสินใจแก้ปัญหาในการดำเนินชีวิตและมีนิสัยรักการอ่าน

สาระที่ 2 การเขียน

มาตรฐาน ท 2.1 ใช้กระบวนการเขียนเขียนสื่อสาร เขียนเรียงความ ย่อความ และเขียนเรื่องราวในรูปแบบต่าง ๆ เขียนรายงานข้อมูลสารสนเทศและรายงานการศึกษาค้นคว้าอย่างมีประสิทธิภาพ

สาระที่ 3 การฟัง การดู และการพูด

มาตรฐาน ท 3.1 สามารถเลือกฟังและดูอย่างมีวิจารณญาณ และพูดแสดงความรู้ ความคิด และความรู้สึกในโอกาสต่าง ๆ อย่างมีวิจารณญาณและสร้างสรรค์

สาระที่ 4 หลักการใช้ภาษาไทย

มาตรฐาน ท 4.1 เข้าใจธรรมชาติของภาษาและหลักภาษาไทย การเปลี่ยนแปลงของภาษาและพลังของภาษา ภูมิปัญญาทางภาษา และรักษาภาษาไทยไว้เป็นสมบัติของชาติ

สาระที่ 5 วรรณคดีและวรรณกรรม

มาตรฐาน ท 5.1 เข้าใจและแสดงความคิดเห็น วิเคราะห์วรรณคดีและวรรณกรรมไทยอย่างเห็นคุณค่าและนำมาประยุกต์ใช้ในชีวิตจริง

4. คุณภาพผู้เรียน

จบชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

1. อ่านออกเสียงคำ คำคล้องจอง ข้อความ เรื่องสั้น ๆ และบทร้อยกรองง่าย ๆ ได้ถูกต้อง คล่องแคล่ว เข้าใจความหมายของคำและข้อความที่อ่าน ตั้งคำถามเชิงเหตุผล ลำดับเหตุการณ์ คาดคะเนเหตุการณ์ สรุปความรู้ข้อคิดจากเรื่องที่อ่าน ปฏิบัติตามคำสั่ง คำอธิบายจากเรื่องที่อ่านได้ เข้าใจความหมายของข้อมูลจากแผนภาพ แผนที่ และแผนภูมิ อ่านหนังสืออย่างสม่ำเสมอ และมีมารยาทในการอ่าน

2. มีทักษะในการคัดลายมือตัวบรรจงเต็มบรรทัด เขียนบรรยายบันทึกประจำวัน เขียนจดหมายลาครู เขียนเรื่องเกี่ยวกับประสบการณ์ เขียนเรื่องตามจินตนาการ และมีมารยาทในการเขียน

3. เล่ารายละเอียดและบอกสาระสำคัญ ตั้งคำถาม ตอบคำถาม รวมทั้งพูดแสดงความคิดเห็นความรู้สึกเกี่ยวกับเรื่องที่ฟังและดู พูดสื่อสารเล่าประสบการณ์และพูดแนะนำหรือพูดเชิญชวนให้ผู้อื่นปฏิบัติตาม และมีมารยาทในการฟัง ดู และพูด

4. สกศดคำและเข้าใจความหมายของคำ ความแตกต่างของคำและพยางค์หน้าทีของคำในประโยค มีทักษะการใช้พจนานุกรมในการค้นหาความหมายของคำ แต่งประโยคง่าย ๆ แต่งคำคล้องจอง แต่งคำขวัญ และเลือกใช้ภาษาไทยมาตรฐานและภาษาถิ่นได้เหมาะสมกับกาลเทศะ

5. เข้าใจและสามารถสรุปข้อคิดที่ได้จากการอ่านวรรณคดีและวรรณกรรม เพื่อนำไปใช้ในชีวิตประจำวัน แสดงความคิดเห็นจากการวรรณคดีที่อ่าน รู้จักเพลงพื้นบ้าน เพลงกล่อมเด็ก ซึ่งเป็นวัฒนธรรมของท้องถิ่น ร้องบทร้องเล่นสำหรับเด็กในท้องถิ่น ท่องจำบทอาขยานและบทร้อยกรอง ที่มีคุณค่าตามความสนใจได้

จบชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

1. อ่านออกเสียงบทร้อยแก้วและบทร้อยกรองเป็นทำนองเสนาะได้ถูกต้อง อธิบายความหมายโดยตรงและความหมายโดยนัยของคำ ประโยค ข้อความ สำนวนโวหารจากเรื่องที่อ่าน เข้าใจคำแนะนำ คำอธิบายในคู่มือต่าง ๆ แยกแยะข้อคิดเห็นและข้อเท็จจริง รวมทั้งจับใจความสำคัญของเรื่องที่อ่านและนำความรู้ความคิดจากเรื่องที่อ่านไปตัดสินใจแก้ปัญหาในการดำเนินชีวิตได้มีมารยาทและมีนิสัยรักการอ่าน และเห็นคุณค่าสิ่งที่อ่าน

2. มีทักษะในการคัดลายมือตัวบรรจงเต็มบรรทัดและครึ่งบรรทัด

เขียนสะกดคำ แต่งประโยคและเขียนข้อความ ตลอดจนเขียนสื่อสารโดยใช้ถ้อยคำชัดเจนเหมาะสม ใช้แผนภาพ โครงเรื่องและแผนภาพความคิด เพื่อพัฒนางานเขียน เขียนเรียงความ ย่อความ จดหมายส่วนตัว กรอกแบบรายการต่าง ๆ เขียนแสดงความรู้สึกและความคิดเห็น เขียนเรื่องตามจินตนาการอย่างสร้างสรรค์ และมีมารยาทในการเขียน

3. พุดแสดงความรู้ ความคิดเกี่ยวกับเรื่องที่ฟังและดู เล่าเรื่องย่อหรือสรุป

จากเรื่องที่ฟังและดู ตั้งคำถาม ตอบคำถามจากเรื่องที่ฟังและดู รวมทั้งประเมินความน่าเชื่อถือจากการฟังและดูโฆษณาอย่างมีเหตุผล พุดตามลำดับขั้นตอนเรื่องต่าง ๆ อย่างชัดเจน พุดรายงานหรือประเด็นค้นคว้าจากการฟัง การดู การสนทนา และพุดโน้มน้าวได้อย่างมีเหตุผล รวมทั้งมีมารยาทในการดูและพุด

4. สะกดคำและเข้าใจความหมายของคำ สำนวน คำพังเพยและสุภาษิต

รู้และเข้าใจ ชนิดและหน้าที่ของคำในประโยค ชนิดของประโยค และคำภาษาต่างประเทศในภาษาไทย ใช้คำราชาศัพท์และคำสุภาพได้อย่างเหมาะสม แต่งประโยค แต่งบทร้อยกรองประเภทกลอนสี่ กลอนสุภาพ และกาพย์ยานี 11

5. เข้าใจและเห็นคุณค่าวรรณคดีและวรรณกรรมที่อ่าน เล่านิทานพื้นบ้าน

ร้องเพลงพื้นบ้านของท้องถิ่น นำข้อคิดเห็นจากเรื่องที่อ่านไปประยุกต์ใช้ในชีวิตจริง และท่องจำบทอาขยานตามที่กำหนดได้

5. การวัดและประเมินผลภาษาไทย

กระทรวงศึกษาธิการ (2551) ให้ความหมายการวัดและประเมินผลการเรียนรู้

ภาษาไทยไว้ว่า การวัดและการประเมินผลเป็นส่วนหนึ่งของกิจกรรมการเรียนการสอนที่ต้องดำเนินการควบคู่ไปกับการบูรณาการ หรือประสมประสานการวัดและประเมินผลกับการเรียนการสอนเข้าด้วยกันจะส่งผลต่อการพัฒนาการศึกษาหลายประการ ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับผู้เรียน ซึ่งเป็นศูนย์กลางการพัฒนานั้น และการวัดและประเมินผลจะมีบทบาทสำคัญต่อการเรียนรู้ของผู้เรียน ทั้งนี้เพราะการวัดและประเมินผล และการเรียนรู้ทางตรงก็คือจะให้ข้อมูลย้อนกลับที่สำคัญจะนำไปสู่การเรียนรู้ที่มีประสิทธิผล ส่วนผลทางอ้อมก็จะเป็นสิ่งชี้แนะการเรียนการสอน ดังนั้นผู้จัดการศึกษาได้ให้การวัดและการประเมินด้านความรู้ ด้านภาษาเป็นงานที่ต้องการความเข้าใจที่ถูกต้องเกี่ยวกับภาษา และการพัฒนาทางภาษา การวัดผลการเรียนรู้ด้านภาษาไทยจำเป็นต้องเข้าใจหลักการ เพื่อเป็นพื้นฐานดำเนินงานดังนี้

1. ทักษะทางภาษา การฟัง การพูด การอ่าน การเขียน และการดู

มีความสำคัญเท่า ๆ กัน และมีความเกี่ยวเนื่องกัน ความก้าวหน้าของทักษะหนึ่งจะมีผลต่อการพัฒนาทักษะอื่น ๆ ด้วย

2. ผู้เรียนต้องได้การพัฒนาความสามารถทางภาษา เช่นเดียวกันกับทักษะการคิด ทักษะทางสังคม เมื่อผู้เรียนมีโอกาใช้ภาษาตามความต้องการที่แท้จริงของตนเองและสถานการณ์จริง ทั้งในบริบททางวิชาการในห้องเรียนและชุมชนที่กว้างออกไป

3. ผู้เรียนต้องเรียนรู้การใช้ภาษาพูดและภาษาเขียนอย่างถูกต้องด้วยการฝึกฝนไม่ใช่การเรียนรู้กฎเกณฑ์ทางภาษาอย่างเดียว การเรียนการใช้ภาษาที่ประกอบด้วยไวยากรณ์ การสะกดคำและความหมายต่าง ๆ จะค่อย ๆ เพิ่มขึ้น เมื่อผู้เรียนได้พัฒนาทักษะทางภาษา เช่นเดียวกัน แต่จะแตกต่างกันในจังหวะก้าวและวิธีการเรียนรู้

4. ผู้เรียนทุกคนต้องผ่านขั้นตอนการพัฒนาทางภาษาเช่นเดียวกัน แต่จะแตกต่างกันในจังหวะก้าวและวิธีการเรียนรู้

5. ภาษาและวัฒนธรรม มีความสำคัญอย่างใกล้ชิด หลักสูตรที่ให้ความสำคัญให้ความสำคัญและเห็นคุณค่าของเชื้อชาติ วัฒนธรรม ภูมิหลังภาษา และความหลากหลายของภาษาจะช่วยให้ผู้เรียนพัฒนาความรู้สึกที่ดีเกี่ยวกับตนเอง และกระตุ้นให้ผู้เรียนได้เรียนรู้

6. ตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้แกนกลาง สาระที่ 1 การอ่าน และ 2 สาระการเขียน

หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ได้กำหนดตัวชี้วัดของผู้เรียนในระดับประถมศึกษาปีที่ 4 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551) ดังนี้

สาระที่ 1 การอ่าน

มาตรฐาน ท 1.1 ใช้กระบวนการอ่านสร้างความรู้และความคิด เพื่อนำไปใช้ตัดสินใจ แก้ปัญหาในการดำเนินชีวิตและมีนิสัยรักการอ่าน

ตาราง 1 ตัวชี้วัด สาระที่ 1 การอ่าน

ชั้น	ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
ป.4	1. อ่านออกเสียงบทร้อยแก้วและบทร้อยกรองได้ถูกต้อง 2. อธิบายความหมายของคำ ประโยค และสำนวนจากเรื่องที่อ่าน	การอ่านออกเสียงและการบอกความหมายของบทร้อยแก้วและบทร้อยกรองที่ประกอบด้วย - คำที่มี ร ล เป็นพยัญชนะต้น - คำที่มีพยัญชนะควบกล้ำ - คำที่มีอักษรนำ - คำประสม

ตาราง 1 (ต่อ)

ชั้น	ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
	3. อ่านเรื่องสั้นๆ ตามเวลาที่กำหนด และตอบคำถามจากเรื่องที่อ่าน 4. แยกข้อเท็จจริงและข้อคิดเห็น จากเรื่องที่อ่าน 5. คาดคะเนเหตุการณ์จากเรื่องที่อ่าน โดยระบุเหตุผลประกอบ 6. สรุปความรู้และข้อคิดจากเรื่องที่อ่าน	- อักษรย่อและเครื่องหมายวรรคตอน - ประโยคที่มีสำนวนเป็นคำพังเพย สุภาษิต ปริศนาคำทาย และเครื่องหมายวรรคตอน การอ่านบทร้อยกรองเป็นทำนองเสนาะ การอ่านจับใจความจากสื่อต่าง ๆ เช่น - เรื่องสั้น ๆ - เรื่องเล่าจากประสบการณ์ - นิทานชาดก - บทความ - บทโฆษณา - งานเขียนประเภทโน้มน้าวใจเพื่อนำไปใช้ใน ชีวิตประจำวัน - ข่าวและเหตุการณ์ประจำวัน - สารคดีและบันเทิงคดี
	7. อ่านหนังสือที่มีคุณค่าตามความ สนใจอย่างสม่ำเสมอและแสดงความ คิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน	การอ่านหนังสือตามความสนใจ เช่น - หนังสือที่นักเรียนสนใจและเหมาะสมกับวัย - หนังสือที่ครูและนักเรียนกำหนดร่วมกัน
	8. มีมารยาทในการอ่าน	มารยาทในการอ่าน

สาระที่ 2 การเขียน

มาตรฐาน ท 2.1 ใช้กระบวนการเขียนเขียนสื่อสาร เขียนเรียงความ
ย่อความ และเขียนเรื่องราวในรูปแบบต่าง ๆ เขียนรายงานข้อมูลสารสนเทศและรายงานการศึกษา
ค้นคว้าอย่างมีประสิทธิภาพ

ตาราง 2 ตัวชี้วัด สาระที่ 2 การเขียน

ชั้น	ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
ป.4	1. คัดลายมือตัวบรรจงเต็มบรรทัดและครึ่งบรรทัด	การคัดลายมือตัวบรรจงเต็มบรรทัดและครึ่งบรรทัดตามรูปแบบการเขียนตัวอักษรไทย
	2. เขียนสื่อสารโดยใช้คำได้ถูกต้อง ชัดเจน และเหมาะสม	การเขียนสื่อสาร เช่น - คำขวัญ - คำแนะนำ
	3. เขียนแผนภาพโครงเรื่องและแผนภาพความคิดเพื่อใช้พัฒนางานเขียน	การนำแผนภาพโครงเรื่องและแผนภาพความคิดไปพัฒนางานเขียน
	4. เขียนย่อความจากเรื่องสั้นๆ	การเขียนย่อความจากสื่อต่าง ๆ เช่น นิทาน ความเรียงประเภทต่าง ๆ ประกาศ จดหมาย คำสอน
	5. เขียนจดหมายถึงเพื่อนและบิดามารดา	การเขียนจดหมายถึงเพื่อนและบิดามารดา
	6. เขียนบันทึกและเขียนรายงานจากการศึกษาค้นคว้า	การเขียนบันทึกและเขียนรายงานจากการศึกษาค้นคว้า
	7. เขียนเรื่องตามจินตนาการ	การเขียนเรื่องตามจินตนาการ
	8. มีมารยาทในการเขียน	มารยาทในการเขียน

จากหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ได้กำหนดให้กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยเป็นกลุ่มสาระการเรียนรู้หลักในการช่วยพัฒนาให้ผู้เรียนสามารถอ่านและเขียนสิ่งต่าง ๆ ผ่านการถ่ายทอดความคิด ความรู้ และภาษาไทยยังเป็นเอกลักษณ์ประจำชาติ เป็นสมบัติทางวัฒนธรรมอันก่อให้เกิดความเป็นเอกภาพ และเสริมสร้างบุคลิกภาพของคนในชาติให้มีความเป็นไทย เป็นเครื่องมือในการติดต่อสื่อสารความเข้าใจและความสัมพันธ์ที่ดีต่อกัน ทำให้สามารถประกอบกิจกรรมการงานต่าง ๆ และดำรงชีวิตร่วมกันในสังคมได้อย่างสันติสุขและเป็นเครื่องมือในการแสวงหาความรู้ ประสบการณ์ จากแหล่งข้อมูลสารสนเทศต่าง ๆ เพื่อพัฒนาความรู้ ความคิด วิเคราะห์ วิวิจารณ์ และสร้างสรรค์ให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงทางสังคม และความก้าวหน้าทางวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี ภาษาไทยจึงเป็นสมบัติของชาติที่ควรค่าแก่การรักษาและเรียนรู้

การอ่าน

การอ่านถือเป็นทักษะที่สำคัญของการรู้หลักภาษาที่เกิดจากการทักษะการฝึกฝนและการเรียนรู้ซึ่งมีความจำเป็นมากในการดำรงชีวิตของมนุษย์ ในชีวิตประจำวันที่ต้องอาศัยการอ่านจึงจะเข้าใจและสามารถสื่อสารความหมายได้อย่างมีประสิทธิภาพ

ความหมายของการอ่าน

วิมลรัตน์ สุนทรโรจน์ (2549) ให้ความหมายเรื่องการอ่านไว้ ดังนี้

1. ส่วนที่เกี่ยวข้องกับลักษณะของกระบวนการ หมายถึง ลำดับขั้นที่เกี่ยวข้องกับการทำความเข้าใจความหมายของคำ กลุ่มคำ ประโยค ข้อความและเรื่องราวข่าวสารที่ผู้อ่านสามารถบอกความหมายได้
2. ส่วนที่เกี่ยวข้องกับจิตวิทยาพัฒนาการ หมายถึง การสอนอ่านเพื่อให้เข้าใจหลักจิตวิทยาพัฒนาการทางภาษาของเด็กแต่ละวัย จัดสื่อการสอนให้สอดคล้องกับความต้องการและความสนใจของเด็ก
3. ส่วนที่เกี่ยวข้องกับภาษาศาสตร์ หมายถึง การสอนอ่านจะต้องเข้าใจเสียงฐานที่เกิดเสียงของพยัญชนะ สระ วรรณยุกต์ เข้าใจหลักภาษาและการใช้ภาษา เพื่อนำหลักการเหล่านั้นมาสอนอ่านและเข้าใจความหมายได้ถูกต้อง
4. ส่วนที่เกี่ยวข้องกับจิตวิทยาทางการศึกษา หมายถึง การนำหลักจิตวิทยามาใช้ทางการศึกษา เช่น ความพร้อมของการอ่าน ความสนใจ แรงจูงใจ การเสริมแรง และทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง เพื่อเป็นพื้นฐานในการพิจารณาการจัดกิจกรรมการอ่าน
5. ส่วนที่เกี่ยวข้องกับวิชาการศึกษา หมายถึง การรู้จักเลือกวิธีสอนอ่านที่เหมาะสมกับวัย และระดับความสามารถในการอ่านของนักเรียน ทั้งนี้ให้เป็นไปตามขั้นพัฒนาการเพื่อให้นักเรียนประสบความสำเร็จในการอ่าน
6. ส่วนที่เกี่ยวข้องกับจิตวิทยาด้านการจำและการลืม หมายถึง การที่ผู้อ่านสามารถจดจำเรื่องและเก็บไว้ในสมอง ถ้ามีโอกาสเล่าให้ผู้อื่นฟัง แต่การที่ผู้อ่านจะจำข้อความที่อ่านได้ก็ต้องเข้าใจความหมายของคำ รู้หน้าที่ของคำ อีกทั้งสามารถแยกพยัญชนะ สระ ตัวสะกด และวรรณยุกต์ ออกจากกันได้ อีกประการหนึ่งการที่ผู้อ่านจะจำเรื่องได้มากหรือน้อยนั้นยังขึ้นอยู่กับความสนใจของผู้อ่านที่มีต่อเรื่องนั้นอีกด้วย

ศิวกันท์ ปทุมสูติ (2553) ให้ความหมายของการอ่านไว้ว่า การอ่านเป็นช่องทางของการรับรู้ที่สามารถเลือกรับและแสวงหาได้ตามโอกาสที่ต้องการ เป็นทางที่จะเพิ่มพูนความรู้ ความคิด และประสบการณ์ได้ทั้งเชิงลึกและเชิงกว้างและไม่จำกัดขอบเขต

ฟองจันทร์ สุขยิ่ง (2553) ให้ความหมายการอ่านไว้ว่า การอ่านเป็นกระบวนการถ่ายทอดของตัวอักษรหรือสัญลักษณ์ออกมาในรูปของความคิดและความเข้าใจ การอ่านเป็นสิ่งที่จำเป็นอย่างยิ่งที่ทำให้ผู้อ่านฉลาด รอบรู้ ทันโลก ทันเหตุการณ์ และสามารถดำรงชีวิตในสังคมได้อย่างมีประสิทธิภาพ

การุณันท์ รัตนแสงวงศ์ (2556) ให้ความหมายการอ่านไว้ว่า การอ่าน หมายถึง ความสามารถของมนุษย์ในการรับรู้ความหมายจากสัญลักษณ์ที่ผู้เขียนได้สื่อความหมายไว้ ไม่ว่าจะเป็นตัวอักษร รูปภาพ เครื่องหมายต่าง ๆ แผนที่ แผนภูมิ ฯลฯ หรือแม้แต่การแสดงท่าทาง ซึ่งผู้อ่านจะเข้าใจความหมายและสามารถสื่อสารต่อไปได้อย่างถูกต้อง

อมรรัตน์ ชำนาญรักษา (2559) การอ่าน หมายถึง การแปลความหมายของตัวอักษรที่อ่านออกมาเป็นความรู้ ความคิด และเกิดความเข้าใจเรื่องราวที่อ่านตรงกับเรื่องราวที่ผู้เขียนเขียน ผู้อ่านสามารถนำความรู้ ความคิด หรือสาระจากเรื่องราวที่อ่านไปใช้ให้เกิดประโยชน์ได้ การอ่านจึงมีความสำคัญ ดังนี้

1. การอ่านเป็นเครื่องมือในการแสวงหาความรู้ โดยเฉพาะผู้ที่อยู่ในวัยศึกษาเล่าเรียนจำเป็นต้องอ่านหนังสือเพื่อการศึกษาหาความรู้ด้านต่าง ๆ
2. การอ่านเป็นเครื่องมือช่วยให้ประสบความสำเร็จในการประกอบอาชีพ เพราะสามารถนำความรู้ที่ได้จากการอ่านไปพัฒนางานของตนได้
3. การอ่านเป็นเครื่องมือสืบทอดทางวัฒนธรรมของคนรุ่นต่อ ๆ ไป
4. การอ่านเป็นวิธีการส่งเสริมให้คนมีความคิดความอ่านและฉลาดรอบรู้ เพราะประสบการณ์ที่ได้จากการอ่าน เมื่อเก็บสะสมเพิ่มพูนนานวันเข้าก็จะทำให้เกิดความคิดเกิดสติปัญญาเป็นคนฉลาดรอบรู้ได้
5. การอ่านเป็นกิจกรรมที่ก่อให้เกิดความเพลิดเพลินบันเทิงใจ เป็นวิธีหนึ่งในการแสวงหาความสุขให้กับตนเองที่ง่ายที่สุด และได้ประโยชน์คุ้มค่าที่สุด
6. การอ่านเป็นการพัฒนาคุณภาพชีวิต ทำให้เป็นคนที่มีสมบูรณ์ทั้งด้านจิตใจและบุคลิกภาพ เพราะเมื่ออ่านมากย่อมรู้มาก สามารถนำความรู้ไปใช้ในการดำรงชีวิตได้อย่างมีความสุข
7. การอ่านเป็นเครื่องมือในการพัฒนาระบบการเมือง การปกครอง ศาสนา ประวัติศาสตร์ และสังคม
8. การอ่านเป็นวิธีการหนึ่งในการพัฒนาระบบการสื่อสารและการใช้เครื่องมือทางอิเล็กทรอนิกส์ต่าง ๆ

กล่าวโดยสรุปได้ว่า การอ่านคือ การรู้หลักภาษาที่เกิดจากการทักษะการฝึกฝนและการเรียนรู้ การอ่านเป็นการสื่อสารระหว่างผู้ส่งสารด้วยการเขียนกับผู้อ่าน โดยอาศัยตัวหนังสือเป็นสื่อ ผู้อ่านจึงเกิดความรู้ ความคิดและประสบการณ์ สามารถนำความรู้ ความคิดและประสบการณ์

เหล่านั้นไปใช้ในชีวิตประจำวันได้ แต่ผลจากการอ่านที่ผู้อ่านได้รับนั้นย่อมได้รับผลแตกต่างกัน เพราะฉะนั้นการมีความรู้เกี่ยวกับการอ่านสามารถนำไปใช้ให้เกิดประโยชน์ต่อตนเองและผู้อื่นได้

ความสำคัญของการอ่าน

กรณีการ พัฒนินิตศักดิ์ (2550) การอ่านมีความสำคัญที่ช่วยทำให้เกิดการเรียนรู้ตลอดชีวิต เป็นทักษะของการเข้าใจภาษา และเครื่องมือสำคัญในการแสวงหาความรู้ โดยมีตัวอักษรเป็นสื่อกลาง ในสังคมสารสนเทศ ปริมาณการเพิ่มขึ้นของข้อมูลข่าวสารมีมากขึ้นและเกี่ยวข้องกับชีวิตประจำวัน การอ่านจึงเป็นพฤติกรรมการรับสารอย่างหนึ่ง กล่าวคือ เป็นการรับรู้เรื่องราวโดยใช้สายตามองดูตัวอักษร แล้วสมองก็จะลำดับเป็นถ้อยคำ ประโยค และข้อความต่าง ๆ เกิดขึ้นเป็นเรื่องราวตามความรู้และประสบการณ์ของผู้อ่านแต่ละคน การอ่านช่วยให้เราสามารถติดตามความเคลื่อนไหว ความก้าวหน้า และความเปลี่ยนแปลงทั้งหลายให้ทันต่อเหตุการณ์ ฉะนั้นการอ่านจึงมีความจำเป็นต่อชีวิตของทุกคนในปัจจุบัน กล่าวคือ การอ่านมีความจำเป็นต่อตนเอง เพราะการอ่านทำให้เราได้รับรู้ ความเพลิดเพลิน ทันโลกทันเหตุการณ์ และเข้าถึงสังคมได้ดี

วรรณิ โสมประยูร (2553) ได้อธิบายถึงความสำคัญของการอ่านว่า

1. การอ่านเป็นเครื่องมือสำคัญยิ่งในการศึกษาเล่าเรียนทุกระดับ ผู้เขียนจำเป็นอาศัยทักษะการอ่านในการทำความเข้าใจเนื้อหาสาระของวิชาการต่าง ๆ เพื่อให้ตนเองได้รับรู้และมีประสบการณ์ตามที่ต้องการ
2. ในชีวิตประจำวันโดยทั่วไป คนเราต้องอาศัยการอ่านติดต่อสื่อสารเพื่อทำความเข้าใจกับบุคคลอื่นร่วมไปกับทักษะการฟัง การพูด การเขียน ทั้งในด้านการกิจส่วนตัว และการประกอบอาชีพการงานต่าง ๆ ในสังคม
3. การอ่านสามารถช่วยให้บุคคลสามารถนำความรู้ และประสบการณ์จากสิ่งที่อ่านไปปรับปรุง และพัฒนาอาชีพ หรือธุรกิจที่ตนเองกระทำอยู่ให้เจริญก้าวหน้า ประสบความสำเร็จในที่สุด
4. การอ่านสามารถสนองความต้องการพื้นฐานของบุคคลในด้านต่าง ๆ ได้เป็นอย่างดี เช่น ช่วยให้มีมั่นคงปลอดภัย ช่วยให้ได้รับประสบการณ์ใหม่ ช่วยให้เป็นที่ยอมรับของสังคม ช่วยให้มีเกียรติยศและชื่อเสียง ฯลฯ
5. การอ่านทั้งหลายจะช่วยให้บุคคลได้ขยายความรู้ และประสบการณ์เพิ่มขึ้นอย่างลึกซึ้งและกว้างขวาง ทำให้เป็นผู้รอบรู้ เกิดความมั่นใจในการพูดปราศรัย การบรรยาย หรือการอภิปรายปัญหาต่าง ๆ นับว่าเป็นการเพิ่มบุคลิกภาพ และความน่าเชื่อถือให้กับตนเอง
6. การอ่านหนังสือ หรือสิ่งพิมพ์ นิตยสาร วารสาร นวนิยาย การ์ตูน ฯลฯ เป็นการช่วยให้บุคคลรู้จักใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์ และเกิดความเพลิดเพลินสนุกสนานได้เป็นอย่างดี

7. การอ่านเรื่องราวต่าง ๆ ในอดีต เช่น ศิลาจารึก ประวัติศาสตร์ เอกสารสำคัญ วรรณคดี ฯลฯ จะช่วยให้อนุชนรู้จักอนุรักษมรดกทางวัฒนธรรมของคนไทยเอาไว้ และสามารถพัฒนาให้เจริญรุ่งเรืองต่อไปได้

มัลลิกา ผ่องแผ้ว (2563) ความสำคัญของการอ่าน ชีวิตของแต่ละคนย่อมต้องเกี่ยวข้องกับผูกพันกับสังคม คือ กลุ่มคนอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้ ไม่มีใครที่จะอยู่ได้โดยปราศจากสังคมและการอยู่ร่วมกับคนอื่น ซึ่งจะต้องมีความเข้าใจซึ่งกันและกัน มีการแลกเปลี่ยนความรู้ ความคิด ความสนใจ เพื่อให้สังคมเกิดความสงบสุขและพัฒนาไปข้างหน้าอย่างแท้จริง การอ่านจึงมีความสำคัญดังนี้

1. การอ่านเป็นเครื่องมือในการแสวงหาความรู้ โดยเฉพาะผู้ที่อยู่ในวัยศึกษาเล่าเรียน จำเป็นต้องอ่านหนังสือเพื่อการศึกษาหาความรู้ด้านต่าง ๆ
2. การอ่านเป็นเครื่องมือช่วยให้ประสบความสำเร็จในการประกอบอาชีพ เพราะสามารถนำความรู้ที่ได้จากการอ่านไปพัฒนางานของตนได้
3. การอ่านเป็นเครื่องมือสืบทอดทางวัฒนธรรมของคนรุ่นต่อ ๆ ไป
4. การอ่านเป็นวิธีการส่งเสริมให้คนมีความคิดอ่านและฉลาดรอบรู้ เพราะประสบการณ์ที่ได้จากการอ่านเมื่อเก็บสะสมเพิ่มพูนนานวันเข้าก็จะทำให้เกิดความคิด เกิดสติปัญญา เป็นคนฉลาดรอบรู้ได้
5. การอ่านเป็นกิจกรรมที่ก่อให้เกิดความเพลิดเพลินบันเทิงใจ เป็นวิธีหนึ่งในการแสวงหาความสุขให้กับตนเองที่ง่ายที่สุด และได้ประโยชน์คุ้มค่าที่สุด
6. การอ่านเป็นการพัฒนาคุณภาพชีวิต ทำให้เป็นคนที่มีสมบูรณ์ทั้งด้านจิตใจและบุคลิกภาพ เพราะเมื่ออ่านมากย่อมรู้มาก สามารถนำความรู้ไปใช้ในการดำรงชีวิตได้อย่างมีความสุข
7. การอ่านเป็นเครื่องมือในการพัฒนาระบบการเมือง การปกครอง ศาสนา และสังคม
8. การอ่านเป็นวิธีการหนึ่งในการพัฒนาระบบการสื่อสารและการใช้เครื่องมือทางอิเล็กทรอนิกส์

สรุปได้ว่า การอ่านเป็นเครื่องมือที่สำคัญในการแสวงหาความรู้ของทุกคน ดังนั้น การฝึกอ่านอย่างสม่ำเสมอจะช่วยให้มีพื้นฐานการอ่านที่ดี ทั้งจะช่วยให้เกิดความชำนาญและมีความรู้กว้างขวาง เป็นคนที่มีความรอบรู้ทันโลกทันเหตุการณ์

จุดมุ่งหมายของการอ่าน

กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ (2546) ได้กล่าวถึงจุดมุ่งหมายของการอ่านดังต่อไปนี้

1. อ่านเพื่อความรู้ ได้แก่ การอ่านจากหนังสือตำราทางวิชาการ สารคดีทางวิชาการ การวิจัยประเภทต่าง ๆ หรือการอ่านผ่านสื่ออิเล็กทรอนิกส์ควรอ่านอย่างหลากหลาย เพราะความรู้ในวิชาหนึ่ง อาจนำไปช่วยเสริมในอีกวิชาหนึ่งได้
2. อ่านเพื่อความบันเทิง ได้แก่ การอ่านจากหนังสือประเภทสารคดีท่องเที่ยว นวนิยาย เรื่องสั้น เรื่องแปล การ์ตูน บทประพันธ์ บทเพลง แม้จะเป็นการอ่านเพื่อความบันเทิง แต่ผู้อ่านจะได้ความรู้ที่สอดแทรกอยู่ในเรื่องด้วย
3. อ่านเพื่อทราบข่าวสารความคิด ได้แก่ การอ่านจากหนังสือประเภทบทความ บทวิจารณ์ ข่าว รายงานการประชุม ถ้าจะให้เกิดประโยชน์อย่างแท้จริงต้องเลือกอ่านให้หลากหลาย ไม่เจาะจงอ่านเฉพาะสื่อที่นำเสนอตรงกับความคิดของตน เพราะจะทำให้ได้มุมมองที่กว้างขึ้น ช่วยให้มีเหตุผลอื่น ๆ มาประกอบการวิจารณ์ วิเคราะห์ได้หลายมุมมองมากขึ้น
4. อ่านเพื่อจุดประสงค์เฉพาะทางแต่ละครั้ง ได้แก่ การอ่านที่ไม่ได้เจาะจง แต่เป็นการอ่านในเรื่องที่ตนสนใจ หรืออยากรู้ เช่น การอ่านประกาศต่าง ๆ การอ่านโฆษณา แผ่นพับ ประชาสัมพันธ์ สลากยา ข่าวสังคม ข่าวบันเทิง ข่าวกีฬา การอ่านประเภทนี้มักใช้เวลาไม่นาน ส่วนใหญ่เป็นการอ่านเพื่อให้ได้ความรู้และนำไปใช้ หรือนำไปเป็นหัวข้อสนทนา เชื่อมโยงการอ่านสู่การวิเคราะห์ และคิดวิเคราะห์ บางครั้งก็อ่านเพื่อใช้เวลาว่างให้เกิดประโยชน์

สวรรณ โปธิ์คานิช (2556) ได้กล่าวถึงจุดมุ่งหมายของการอ่านของคนที่อ่านข้อความเดียวกันอาจมีจุดประสงค์หรือความคิดต่างกัน โดยทั่วไปจุดประสงค์ของการอ่านมี 3 ประการ คือ

1. การอ่านเพื่อความรู้ ได้แก่ การอ่านหนังสือประเภทตำรา สารคดี วารสาร หนังสือพิมพ์ และข้อความต่าง ๆ เพื่อให้ทราบเรื่องราวอันเป็นข้อความรู้ หรือเหตุการณ์บ้านเมือง การอ่านเพื่อความรู้เป็นการอ่านที่จำเป็นที่สุดสำหรับครู เพราะความรู้ต่าง ๆ มีการเปลี่ยนแปลงเพิ่มเติมอยู่ทุกขณะ แม้จะได้ศึกษามากจากสถาบันการศึกษาระดับสูงก็ยังมีสิ่งที่ยังไม่รู้และต้องค้นคว้าเพิ่มเติมให้ทันต่อความก้าวหน้าของ โลกข้อความรู้ต่าง ๆ อาจมิได้ปรากฏชัดเจนในตำรา แต่แทรกอยู่ในหนังสือประเภทต่าง ๆ แม้ในหนังสือประเภทบันเทิงคดีก็จะให้เกร็ดความรู้ควบคู่กับความบันเทิงเสมอ
2. การอ่านเพื่อความคิด แนวความคิดทางปรัชญา วัฒนธรรม จริยธรรม และความคิดเห็นทั่วไป มักแทรกอยู่ในหนังสือแทบทุกประเภท มิใช่หนังสือประเภทปรัชญา หรือจริยธรรมโดยตรงเท่านั้น การศึกษาแนวคิดของผู้อื่นเป็นแนวทางความคิดของตนเองและ

อาจนำมาเป็นแนวปฏิบัติในการดำเนินชีวิตหรือแก้ปัญหาต่าง ๆ ในชีวิตผู้อ่านจะต้องใช้วิจารณญาณในการเลือกนำความคิดที่ได้อ่านมาใช้ให้เป็นประโยชน์ในบางเรื่องผู้อ่านอาจเสนอความคิดโดยยกตัวอย่างคนที่มีความคิดผิดพลาดเพื่อเป็นอุทาหรณ์ให้ผู้อ่านได้ความยั้งคิด เช่น เรื่องพระลอ แสดงความรักอันผืนทรวงคลองธรรมจึงต้องประสบเคราะห์กรรมในที่สุด ผู้อ่านที่ขาดวิจารณญาณมีความคิดเป็นเรื่องงูใจให้คนทำความผิดนับว่าขาดประโยชน์ทางความคิดที่ควรได้ไปอย่างน่าเสียดาย การอ่านประเภทนี้จึงต้องอาศัยการศึกษาและการชี้แนะที่ถูกต้องจากผู้มีประสบการณ์ในการอ่านมากกว่าครู จึงต้องใช้วิจารณญาณในการอ่านเพื่อความคิดของตนเองและเพื่อชี้แนะหรือสนับสนุนนักเรียนให้พัฒนาการอ่านประเภทนี้

3. การอ่านเพื่อความบันเทิงเป็นการอ่านเพื่อฆ่าเวลา เช่น ระหว่างที่คอยบุคคลที่นัดหมายคอยเวลารถไฟออก เป็นต้น หรืออ่านหนังสือประเภทบันเทิงคดีในเวลาว่าง บางคนที่มีนิสัยรักการอ่านหากรู้สึกเครียดจากการอ่านหนังสือเพื่อความรู้อาจอ่านหนังสือประเภทเบาสมองเพื่อการพักผ่อน หนังสือประเภทที่สนองจุดประสงค์ของการอ่านประเภทนี้มีจำนวนมาก เช่น เรื่องสั้น นวนิยาย การ์ตูน วรรณคดีประทีปอารมณ์ เป็นต้น จุดประสงค์ในการอ่านทั้ง 3 ประการ ดังกล่าวอาจรวมอยู่ในการอ่านครั้งเดียวกันก็ได้โดยไม่จำเป็นต้องแยกจากกันอย่างชัดเจน

ดนิตา ดวงวิไล (2562) ได้กล่าวถึงจุดมุ่งหมายของการอ่านดังต่อไปนี้

1. อ่านเพื่อความรู้
2. อ่านเพื่อหาคำตอบ
3. อ่านเพื่อปฏิบัติตาม
4. อ่านเพื่อความเพลิดเพลิน
5. อ่านเพื่อการเขียน
6. อ่านเพื่อฆ่าเวลา

สรุปได้ว่า จุดมุ่งหมายของการอ่านของแต่ละคนนั้นไม่เหมือนกันขึ้นอยู่กับว่าคนที่อ่านมีจุดประสงค์ที่จะอ่านเกี่ยวกับอะไร เช่น อ่านเพื่อความรู้ อ่านเพื่อความบันเทิง หรือการอ่านเพื่อความคิด แนวความคิดทางปรัชญา วัฒนธรรม จริยธรรม และความคิดเห็นทั่วไป

ประเภทของการอ่าน

ลาวัลย์ สังขพันธ์นันท์ (2555) ได้จำแนกประเภทของการอ่านไว้ดังนี้

1. การจำแนกประเภทตามลักษณะการอ่าน

- 1.1 การอ่านออกเสียง หมายถึง การอ่านโดยวิธีการเปล่งเสียงออกมาเป็น

ถ้อยคำหรือเสียงแล้วถ่ายทอดเสียงออกมาเป็นความคิด การอ่านออกเสียงถือว่าการอ่านที่ยุ่งยากเนื่องจะต้องคำนึงถึงผู้ฟังเป็นสำคัญ

1.2 การอ่านในใจ หมายถึง การอ่านที่ถ่ายทอดตัวอักษรออกมาเป็นความคิดโดยตรง ซึ่งในชีวิตประจำวันของคนเรากการอ่านในใจนับว่าเป็นสิ่งที่จำเป็นมากกว่าการอ่านออกเสียง โดยเฉพาะที่กำลังศึกษาหาความรู้ในระดับต่าง ๆ

2. การจำแนกประเภทตามวิธีการอ่าน

2.1 การอ่านอย่างคร่าว ๆ เป็นวิธีการอ่านที่จะใช้เมื่อต้องการสำรวจว่าจะอ่านหนังสือต่อไปโดยละเอียดหรือไม่ว่าจะตัดสินใจยืม ชื่อ หรือสำเนาเอกสารตอนที่ต้องการอ่านอย่างคร่าว ๆ นั้นจะอ่านเพียงชื่อเรื่อง ชื่อผู้แต่ง สารบัญ คำนำ การอ่านคร่าว ๆ อาจเป็นการอ่านเพียงบางตอนเพื่อดูจำนวน การอ่านเพื่อสังเกตเนื้อหา หรือการอ่านเพื่อดูตรรกะในการค้นหาหัวข้อที่ต้องการค้นคว้าว่ามีหรือไม่

2.2 การอ่านแบบตรวจตรา เป็นวิธีการอ่านละเอียดในข้อความที่ต้องการรู้ส่วนในตอนใดที่ไม่ต้องการรายละเอียดก็ให้อ่านข้าม เป็นการอ่านเพื่อเก็บข้อมูล หมายถึง การอ่านหนังสือในข้อหัวเรื่องเดียวกันจากหนังสือหลาย ๆ เล่ม เพื่อเปรียบเทียบและคัดเลือก ก่อนจะสรุปและนำส่วนที่ตนเองต้องการมาใช้ วิธีการอ่านแบบเก็บข้อมูลนี้นิยมใช้กันมากในการอ่านเพื่อการทำรายงาน การทำวิจัย การค้นคว้า หรือการทำวิทยานิพนธ์

2.3 การอ่านแบบศึกษาค้นคว้า เป็นการอ่านอย่างละเอียดถี่ถ้วน ตั้งแต่หน้าแรกจนถึงหน้าสุดท้าย ซึ่งผู้อ่านอาจใช้วิธีการอ่านอย่างคร่าว ๆ ก่อนทั้งเล่ม แล้วย้อนกลับมาอ่านอย่างละเอียดถี่ถ้วนอีกครั้งหนึ่ง เป็นวิธีการอ่านเพื่อให้รู้เนื้อหาอย่างละเอียดลึกซึ้งทุกขั้นตอน

2.4 การอ่านเชิงวิเคราะห์หรือการอ่านตีความ เป็นวิธีการอ่านที่ต่อเนื่องมาจากวิธีการอ่านแบบค้นคว้า นั่นคือ การอ่านอย่างละเอียดให้ได้ใจความครบถ้วน แล้วจึงแยกแยะส่วนประกอบออกให้ได้ว่าส่วนต่าง ๆ นั้นมีความหมายและความสำคัญอย่างไรบ้าง

2.5 การอ่านอย่างใช้วิจารณ์ญาณ คือ การอ่านโดยสอดแทรกการวิพากษ์วิจารณ์ของผู้อ่านไปด้วย โดยผู้อ่านจะต้องมีความรู้พื้นฐานมาก แล้วจึงเกิดการสรุปประมวลผลเป็นความคิดรวบยอด สามารถวิพากษ์ วิจารณ์อย่างมีเหตุผลและถูกต้อง

เกศินี แก้ววัดปริง (2556) ประเภทของการอ่านโดยทั่วไปการอ่านแบ่งออกเป็น 2 ประเภท คือ การอ่านออกเสียงและการอ่านในใจ ดังนี้

1. การอ่านออกเสียง คือ การอ่านหนังสือโดยที่ผู้อ่านเปล่งเสียงออกมามาตรึง ๆ ในขณะที่อ่าน โดยมีจุดมุ่งหมายต่าง ๆ ดังนี้ เพื่อความบันเทิง เพื่อถ่ายทอดข่าวสาร เพื่อประกาศเพื่อรายงานหรือเพื่อแถลงนโยบาย ดังนั้น การอ่านออกเสียงจึงเป็นการแปลสัญลักษณ์หรืออักษรออกเป็นเสียง จากนั้นจึงแปลสัญญาณเสียงเป็นความหมาย ซึ่งผู้อ่านต้องระมัดระวังการอ่านออกเสียงทั้งเสียง “ร” “ล” คำควบกล้ำ การสะกด จังหวะ ลีลา และการเว้นวรรคตอนให้ถูกต้องไพเราะเหมาะสม

2. การอ่านในใจ คือ การทำความเข้าใจสัญลักษณ์ที่บันทึกไว้เป็นลายลักษณ์อักษร รวมถึงรูปภาพและเครื่องหมายต่าง ๆ ออกเป็นความหมายโดยใช้สายตาทอดไปตามตัวอักษรหรือสัญลักษณ์ แล้วจึงใช้กระบวนการคิด แปลความหมาย ตีความ เพื่อรับสารของเรื่องนั้น ๆ

สันติวัฒน์ จันทรีโต (2562) ได้แบ่งประเภทของการอ่านออกเป็น การอ่านเก็บความรู้ การอ่านเอาเรื่อง การอ่านวิเคราะห์ การอ่านตีความ ไว้ดังนี้

1. การอ่านเก็บความรู้ มีลักษณะการอ่าน คือ แยกใจความสำคัญออกจากข้อความ ขยายได้และเรียงลำดับข้อมูลได้ เช่น ตำราเรียน สารคดี สารานุกรม เป็นต้น

2. การอ่านเอาเรื่อง มีลักษณะการอ่าน คือ มุ่งตอบคำถามว่าใคร ทำอะไร ที่ไหน เมื่อไหร่ อย่างไร ลำดับความจากเนื้อเรื่องได้ เช่น เรื่องสั้น นวนิยาย วรรณคดี

3. การอ่านวิเคราะห์ มีลักษณะการอ่าน คือ แยกแยะเรื่องออกเป็นส่วน ๆ แล้วพิจารณาโดยละเอียด พิจารณาความสัมพันธ์ของเรื่องที่แยกออกเป็นส่วน ๆ มุ่งตอบคำถามเพราะเหตุใด ส่งผลอย่างไรตามมา เช่น บทความ เรื่องสั้น นวนิยาย วรรณคดี กวีนิพนธ์

4. การอ่านตีความ มีลักษณะการอ่าน คือ ระบุสาระสำคัญของเรื่อง ระบุเจตนาของผู้แต่ง เช่น บทความ เรื่องสั้น นวนิยาย วรรณคดี กวีนิพนธ์

สรุปได้ว่า ประเภทของการอ่านโดยทั่วไปแบ่งออกเป็น 2 ประเภท คือ การอ่านออกเสียง เป็นการอ่านโดยวิธีการเปล่งเสียงออกมาเป็นถ้อยคำหรือเสียงแล้วถ่ายทอดเสียงออกมาเป็นความคิดและการอ่านในใจเป็นการอ่านที่ถ่ายทอดตัวอักษรออกมาเป็นความคิดโดยตรง

5. ประโยชน์ของการอ่าน

สวรรณา โพธิ์คานิช (2556) ประโยชน์ของการอ่านหนังสือ คือ

1. ทำให้มีความรู้ในวิชาการด้านต่าง ๆ อาจเป็นความรู้ทั่วไป หรือความรู้เฉพาะด้านก็ได้ เช่น การอ่านตำราแขนงต่าง ๆ หนังสือคู่มือ หนังสืออ่านประกอบในแขนงวิชาต่าง ๆ เป็นต้น

2. ทำให้รอบรู้ทันโลก ทันเหตุการณ์ การอ่านหนังสือพิมพ์ การอ่านจากสื่อสารสนเทศต่าง ๆ ในสังคมทั้งภายในและภายนอกประเทศแล้ว ยังจะได้ทราบข่าวกีฬา ข่าวบันเทิง บทความวิจารณ์ ตลอดจนการโฆษณาสินค้าต่าง ๆ อีกด้วย ซึ่งเป็นประโยชน์อย่างยิ่งในการปรับความเป็นอยู่ให้เหมาะสมสอดคล้องกับสภาพสังคมของตนในขณะนั้น ๆ

3. ทำให้ค้นหาคำตอบที่ต้องการได้ การอ่านหนังสือจะช่วยตอบคำถามที่เราข้องใจ สงสัย ต้องการรู้ได้ เช่น อ่านพจนานุกรมเพื่อหาความหมายของคำ อ่านหนังสือกฎหมายเมื่อต้องการรู้ข้อปฏิบัติ อ่านหนังสือคู่มือแนะวิธีเรียนเพื่อต้องการประสบความสำเร็จในการเรียน เป็นต้น

4. ทำให้เกิดความเพลิดเพลิน การอ่านหนังสือที่มีเนื้อหาดี น่าอ่าน น่าสนใจ ย่อมทำให้ผู้อ่านมีความสุข ความเพลิดเพลิน เกิดอารมณ์คล้อยตามอารมณ์ของเรื่องนั้น ๆ ผ่อนคลายความตึงเครียด ได้ข้อคิด และยังเป็นการยกระดับจิตใจผู้อ่านให้สูงขึ้นได้อีกด้วย

5. ทำให้เกิดทักษะและพัฒนาการในการอ่าน ผู้ที่อ่านหนังสือสม่ำเสมอเกิด ความชำนาญในการอ่าน สามารถอ่านได้เร็ว เข้าใจเรื่องราวที่อ่านได้ง่าย จับใจความได้ถูกต้อง เข้าใจประเด็นสำคัญของเรื่อง และสามารถประเมินคุณค่าเรื่องที่อ่านได้อย่างสมเหตุสมผล

6. ทำให้ชีวิตมีพัฒนาการเป็นชีวิตที่สมบูรณ์ ผู้อ่านมากย่อมรู้เรื่องราวต่าง ๆ มาก เกิดความรู้ความคิดที่หลากหลายกว้างไกล สามารถนำมาเป็นแนวทางในการประพฤติปฏิบัติตนให้ ชีวิตมีคุณค่า และมีระเบียบแบบแผนที่ดียิ่งขึ้น

7. ทำให้เป็นผู้มีมนุษยสัมพันธ์ดีและเสริมสร้างบุคลิกภาพ ผ่านมากย่อมรอบรู้ มาก มีข้อมูลต่าง ๆ สัมผัสไว้มาก เมื่อสนทนากับผู้อื่นย่อมมีความมั่นใจไม่ขัดเขินเพราะมีภูมิรู้ สามารถ ถ่ายทอดความรู้ให้คำแนะนำแก่ผู้อื่นในทางที่ก่อให้เกิดประโยชน์ได้ ผู้รอบรู้จึงมักได้รับการยอมรับและ เป็นที่เชื่อถือจากผู้อื่น

กาญจนา เชื้อมศรีจันทร์ (2552) ประโยชน์ของการอ่าน คือ

1. ทำให้มีความรู้ในวิชาการด้านต่าง ๆ อาจเป็นความรู้ทั่วไป หรือความรู้เฉพาะ ด้านก็ได้ เช่น การอ่านตำราแขนงต่าง ๆ หนังสือคู่มือ หนังสืออ่านประกอบในแขนงวิชาต่าง ๆ เป็นต้น

2. ทำให้รอบรู้ทันโลก ทันเหตุการณ์ การอ่านหนังสือพิมพ์การอ่านจากสื่อ สารสนเทศต่าง ๆ ในสังคมทั้งภายในและภายนอกประเทศแล้ว ยังจะได้ทราบข่าวกึกก้อง ข่าวบันเทิง บทความวิจารณ์ ตลอดจนการโฆษณาสินค้าต่าง ๆ อีกด้วย ซึ่งเป็นประโยชน์อย่างยิ่งในการปรับ ความเป็นอยู่ให้เหมาะสมสอดคล้องกับสภาพสังคมของตนในขณะนั้น ๆ

3. ทำให้ค้นหาคำตอบที่ต้องการได้ การอ่านหนังสือจะช่วยตอบคำถามที่เรา ข้างใจ สงสัย ต้องการรู้ได้ เช่น อ่านพจนานุกรมเพื่อหาความหมายของคำ อ่านหนังสือกฎหมายเมื่อ ต้องการรู้ข้อปฏิบัติ อ่านหนังสือคู่มือแนะวิธีเรียนเพื่อต้องการประสบความสำเร็จในการเรียน เป็นต้น

4. ทำให้เกิดความเพลิดเพลิน การอ่านหนังสือที่มีเนื้อหาดี น่าอ่าน น่าสนใจ ย่อมทำให้ผู้อ่านมีความสุข ความเพลิดเพลิน เกิดอารมณ์คล้อยตามอารมณ์ของเรื่องนั้น ๆ ผ่อนคลาย ความตึงเครียด ได้ข้อคิด และยังเป็นการยกระดับจิตใจผู้อ่านให้สูงขึ้นได้อีกด้วย

5. ทำให้เกิดทักษะและพัฒนาการในการอ่าน ผู้ที่อ่านหนังสือสม่ำเสมอเกิด ความชำนาญในการอ่าน สามารถอ่านได้เร็ว เข้าใจเรื่องราวที่อ่านได้ง่าย จับใจความได้ถูกต้อง เข้าใจประเด็นสำคัญของเรื่อง และสามารถประเมินคุณค่าเรื่องที่อ่านได้อย่างสมเหตุสมผล

6. ทำให้เป็นผู้มีมนุษยสัมพันธ์ดีและเสริมสร้างบุคลิกภาพ ผ่านมากย่อมรอบรู้ มากมีข้อมูลต่าง ๆ สัมผัสไว้มาก เมื่อสนทนากับผู้อื่นย่อมมีความมั่นใจไม่ขัดเขินเพราะมีภูมิรู้ สามารถถ่ายทอดความรู้ให้คำแนะนำแก่ผู้อื่นในทางที่ก่อให้เกิดประโยชน์ได้ ผู้รอบรู้จึงมักได้รับการ ยอมรับและเป็นที่เชื่อถือจากผู้อื่น

สรุปได้ว่า ประโยชน์ของการอ่านทำให้เป็นคนรอบรู้ทันโลก ทันเหตุการณ์ ทำให้เป็นผู้มีมนุษยสัมพันธ์ดีและเสริมสร้างบุคลิกภาพ เมื่อสนทนากับผู้อื่นย่อมมีความมั่นใจไม่ขัดเขิน เพราะมีภูมิรู้ สามารถถ่ายทอดความรู้ให้คำแนะนำแก่ผู้อื่นในทางที่ก่อให้เกิดประโยชน์ได้ ผู้รอบรู้จึงมักได้รับการยอมรับและเป็นที่เชื่อถือจากผู้อื่น

การวัดและประเมินผลการอ่าน

เนื่องจากการสอนอ่านในปัจจุบันเน้นการทำความเข้าใจต่อเรื่องที่อ่านเป็นหลัก การวัดและการประเมินผล จึงออกมาในรูปของการทดสอบความเข้าใจในการอ่าน มีนักวิชาการได้กล่าวถึง วิธีวัดความเข้าใจในการอ่าน ไว้ดังนี้

โกวิท ประวาลพุกษ์ และสมศักดิ์ สินธุระเวช (2527) กล่าวถึงการประเมินผลความสามารถในการอ่านไว้ 2 รูปแบบ ดังนี้

1. การประเมินผลการออกเสียง ได้แก่ การกำหนดข้อความให้นักเรียน ส่วนการดูว่านักเรียนมีปัญหาในการอ่านออกเสียงอย่างไรนั้น สามารถปฏิบัติได้ดังนี้
 - 1.1 การสำรวจอย่างง่าย คือ ขณะที่นักเรียนอ่านครูบันทึกข้อบกพร่องในการอ่านของนักเรียนไว้ เช่น อ่านตก อ่านเกิน อ่านซ้ำ
 - 1.2 แบบสำรวจข้อผิดพลาดในการอ่าน คือ การพิจารณาข้อผิดพลาดในการอ่านอย่างละเอียดถี่ถ้วนทั้งในด้านเสียง รูปคำ ความหมาย และไวยากรณ์
2. การประเมินการอ่านในใจ คือ การวัดความเข้าใจในการอ่านนั้น โดยจะมีข้อความให้เด็กอ่าน ข้อความไม่ควรจะนำมาจากแบบเรียน ข้อความอาจเป็นร้อยแก้ว หรือร้อยกรอง หรือเป็นการสนทนา แล้วแต่ความยากง่ายเท่าเทียมกับเนื้อหาในแบบเรียนที่กำหนดให้ เมื่อนักเรียนอ่านจบแล้วให้นักเรียนทำแบบทดสอบความเข้าใจในการอ่านนั้น เช่น ข้อความที่อ่านมีความหมายอย่างไร ข้อความกล่าวถึงอะไร เป็นต้น

อัจฉรา วงศ์โสธร (2538) กล่าวถึงเกณฑ์การประเมินทักษะการอ่านว่า สามารถพิจารณาได้เป็น 2 ลักษณะ ได้แก่

1. เกณฑ์ที่กำหนดตามส่วนประกอบของภาษาแบบแยกย่อย ประกอบด้วย
 - 1.1 ความรู้ด้านคำศัพท์ คือ ความสามารถในการเข้าใจคำศัพท์และสำนวนต่าง ๆ
 - 1.2 ความรู้ด้านไวยากรณ์ หมายถึง ความสามารถในการใช้ความรู้ด้านไวยากรณ์ในการทำความเข้าใจเกี่ยวกับตัวภาษาที่ปรากฏ
2. เกณฑ์ที่กำหนดตามความสามารถรวมในการรับสาร ประกอบด้วย

2.1 ความสามารถในการเรียบเรียงความ หมายถึง ความสามารถในการทำความเข้าใจบทอ่าน สามารถตอบคำถามที่ให้เรียบเรียงถ้อยคำใหม่ โดยให้ได้ใจความเดิมหรือสามารถตอบคำถามแบบเลือกตอบ และแบบเรียบเรียงความได้

2.2 ความสามารถในการอ่านข้อมูลที่เป็นรายละเอียด หมายถึง ความสามารถในการโยงรายละเอียดที่เกี่ยวข้องกับใจความสำคัญของเรื่องได้ว่า เป็นรายละเอียดสนับสนุนหรือเป็นรายละเอียดที่ขัดแย้งกัน เพื่อให้ได้ข้อมูลตรงกันข้าม

2.3 ความสามารถในการอ่านจับใจความสำคัญ หมายถึง ความสามารถในการระบุแก่นเรื่อง หัวเรื่อง และใจความสำคัญของเรื่องได้

2.4 ความสามารถในการวิเคราะห์ประเมินความสัมพันธ์ของเนื้อความ และสุนทรียศาสตร์ของการใช้ภาษา หมายถึง ความสามารถในการใช้ความรู้ด้านศัพท์ไวยากรณ์ ทำความเข้าใจสิ่งที่อ่าน และความรู้เกี่ยวกับรูปแบบลีลาภาษาที่ใช้ในบทอ่านที่เป็นตัวกระตุ้นการวิเคราะห์ประเมิน

กระทรวงศึกษาธิการ (2546) กล่าวถึงเครื่องมือคัดกรอง “ความสามารถในการอ่านและการเขียน” ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 เกี่ยวกับเกณฑ์การประเมินทักษะการอ่านว่า สามารถพิจารณาได้ดังนี้กล่าวถึงเกณฑ์การประเมินทักษะการอ่านว่าสามารถพิจารณาได้ดังนี้

เกณฑ์การให้คะแนน ใช้เกณฑ์วัดความสามารถในการอ่านออกเสียงตามระดับคะแนน (Rubric Scores) ดังนี้ (คะแนนเต็ม 20 คะแนน)

ตาราง 3 เกณฑ์การให้คะแนนเกณฑ์วัดความสามารถในการอ่านออกเสียง

รายการประเมิน	ระดับคะแนน				
	5	4	3	2	1
1. การอ่านถูกต้องตามอักขรวิธี	อ่านออกเสียงถูกต้องตามอักขรวิธีทุกคำ	อ่านออกเสียงไม่ถูกต้องตามอักขรวิธี 1 - 2 คำ	อ่านออกเสียงไม่ถูกต้องตามอักขรวิธี 3 - 4 คำ	อ่านออกเสียงไม่ถูกต้องตามอักขรวิธี 5 - 6 คำ	อ่านออกเสียงไม่ถูกต้องตามอักขรวิธี 7 คำ ขึ้นไป
2. การอ่านเพิ่มคำหรือข้ามคำ	คะแนนเต็ม 3 คะแนน		ไม่อ่านเพิ่มคำหรือข้ามคำ	อ่านเพิ่มคำหรือข้ามคำ 1 - 2 แห่ง	อ่านเพิ่มคำหรือข้ามคำ 3 แห่ง ขึ้นไป

ตาราง 3 (ต่อ)

รายการประเมิน	ระดับคะแนน				
	5	4	3	2	1
3. ความชัดเจนในการอ่าน	ความชัดเจน	ความชัดเจน	ความชัดเจน	ความชัดเจน	ความชัดเจน
3.1 อ่านชัดถ้อยชัดคำ	ในการอ่าน	ในการอ่าน	ในการอ่าน	ในการอ่าน	ในการอ่าน
3.2 อ่านด้วยน้ำเสียงเหมาะสมกับเนื้อเรื่อง	สมบูรณ์ ทั้ง 2 ข้อ	บกพร่อง 1 - 2 แห่ง	บกพร่อง 3 - 4 แห่ง	บกพร่อง 5 - 6 แห่ง	บกพร่อง 7 แห่ง ขึ้นไป
4. การเว้นวรรคตอนในการอ่าน	อ่านเว้นวรรคตอน ได้ถูกต้องทุก แห่ง	อ่านเว้นวรรคตอน ไม่ถูกต้อง 1 - 2 แห่ง	อ่านเว้นวรรคตอน ไม่ถูกต้อง 3 - 4 แห่ง	อ่านเว้นวรรคตอน ไม่ถูกต้อง 5 - 6 แห่ง	อ่านเว้นวรรคตอน ไม่ถูกต้อง 7 แห่ง ขึ้นไป
5. การอ่านในเวลาที่กำหนด	คะแนนเต็ม 2 คะแนน			อ่านจบภายใน เวลาที่กำหนด	อ่านไม่จบ ภายในเวลาที่ กำหนด

สรุปได้ว่า การวัดและประเมินผลการอ่าน จะต้องมียุทธวิธีและเครื่องมือที่ควบคุม เช่น การอ่านถูกต้องตามอักขรวิธี เว้นวรรคตอนได้ถูกต้อง การอ่านได้ตามเวลาที่กำหนด ดังนั้นครูควรเลือกวิธีการวัดและประเมินผลให้ตรงกับพฤติกรรมที่ต้องการวัดที่สุด

การเขียน

ความหมายของการเขียน

ความหมายของการเขียนนั้นได้มีนักการศึกษาและหน่วยงานทางการศึกษาได้ให้ความหมาย ไว้ดังนี้

สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา (2550) ได้ให้ความหมายของการเขียนไว้ว่า การเขียน คือ การแสดงความรู้ ความคิด ความรู้สึก และความต้องการของผู้ส่งสารออกไปเป็นลายลักษณ์อักษร เพื่อให้ผู้รับสารสามารถอ่านเข้าใจได้ความรู้ ความคิด ความรู้สึก และความต้องการเหล่านั้นถ้าผู้เขียนขาดความรู้ในเรื่องที่จะเขียนข้อความแสดงออกไป ย่อมไม่มีแก่นสาร การสื่อสารด้วยตัวอักษรเพื่อถ่ายทอดความรู้ ความคิด อารมณ์ ความรู้สึก ประสบการณ์ ข่าวสารและจินตนาการ โดยการใช้ภาษาที่ถูกต้องเหมาะสมตามหลักการใช้ภาษาและตรงตามเจตนาของผู้เขียน

วิวัฒน์ เพชรรัตน์ และอัมพร ทองใบ (2556) ได้ให้ความหมายของการเขียนว่า การเขียนเป็นเครื่องมือในการสื่อสารที่ผู้เขียนจะถ่ายทอดความรู้ ความคิด ความรู้สึก หรืออารมณ์ ตามจินตนาการลงไปเป็นถ้อยคำภาษา เมื่อผู้รับสารหรือผู้อ่าน อ่านแล้วก็จะเข้าใจ หรือคิดเห็น สิ่งที่คุณเขียนต้องการสื่อสาร

สารานุกรมเสรี (2557) การเขียน คือ การสื่อสารชนิดหนึ่งของมนุษย์เราที่ต้องอาศัย ความพยายาม การเขียนเป็นการแสดงความรู้ ความคิด เป็นลายลักษณ์อักษรต่อผู้ที่อ่าน เพื่อให้ผู้รับสารสามารถอ่านได้เข้าใจ ได้ทราบความรู้ ความคิด ความรู้สึก ความต้องการ แล้วสามารถนำมาบอก บอกต่อกับบุคคลอื่นให้ได้ความรู้ที่ผู้รับสารได้รับ เครื่องมือในการเขียนเช่น ดินสอ ปากกา สี พู่กัน กระดาษ กระดาน ฯลฯ การเขียนจะต้องเขียนเป็นภาษา ซึ่งอาจเขียนเป็นภาษาเดียวหรือหลายภาษา ก็ได้

ศูนย์ฝึกและพัฒนาอาชีพราษฎรไทยบริเวณชายแดนเชียงราย (2557) การเขียน คือ การแสดงความรู้ ความคิด อารมณ์ความรู้สึกและความต้องการของผู้ส่งสารออกมาเป็นลายลักษณ์อักษร เพื่อให้ผู้รับสารอ่านเข้าใจ ได้รับความรู้ ความคิด อารมณ์ ความรู้สึก และความต้องการต่าง ๆ เหล่านั้น การเขียนเป็นพฤติกรรมของการส่งสารของมนุษย์ ซึ่งมีความสำคัญไม่ยิ่งหย่อนไปกว่า การส่งสารด้วยการพูดและการอ่าน เพราะการเขียนเป็นลายลักษณ์อักษรหรือตัวหนังสือจะคงทน ถาวรและกว้างขวางกว่าการพูด และการอ่าน การที่เราได้ทราบความรู้ความคิดและวิทยาการต่าง ๆ ของบุคคลในยุคก่อนๆ ก็เพราะมนุษย์รู้จักการเขียนสัญลักษณ์แทนคำพูดถ่ายทอดให้เราทราบ การเขียนเพื่อส่งสารมีประสิทธิภาพมากน้อยแค่ไหนนั้นขึ้นอยู่กับผู้ส่งสารหรือผู้เขียน ซึ่งจะต้องมีความสามารถในหลายด้าน ทั้งกระบวนการคิดกระบวนการเขียนความสามารถในด้านการใช้ภาษา และอื่น ๆ ดังนี้

1. เป็นผู้มีความรู้ในเรื่องที่จะเขียนเป็นอย่างดี มีจุดประสงค์ในการถ่ายทอด เพื่อให้ผู้อ่านได้รับสิ่งใดและทราบพื้นฐานของผู้รับสารเป็นอย่างดีด้วย
2. สามารถเลือกรูปแบบและกลวิธีในการเขียนได้เหมาะสมกับเนื้อหาและโอกาส เช่น การเขียนคำชี้แจงก็เหมาะที่จะเขียนแบบร้อยแก้ว หากเขียนคำอวยพรในโอกาสต่าง ๆ อาจจะใช้ การเขียนแบบร้อยกรองเป็นโคลง ฉันท์ กาพย์ กลอน จะเหมาะสมกว่า เป็นต้น
3. มีความสามารถในการใช้ภาษาโดยเฉพาะภาษาเขียนทั้งการเขียนคำและ ข้อความตามอักขรวิธี รวมทั้งการเลือกใช้ถ้อยคำสำนวนต่าง ๆ
4. มีความสามารถในการศึกษาค้นคว้าและการฝึกฝนทักษะการเขียน
5. มีศิลปะในการใช้ถ้อยคำได้ไพเราะเหมาะสมกับเนื้อหาหรือสารที่จะต้องการ ถ่ายทอดออกมา

สรุปได้ว่า การเขียน คือการแสดงออกทางภาษาเป็นการถ่ายทอดความรู้สึกนึกคิดจากผู้เขียนสู่ผู้อ่านโดยใช้ภาษาเป็นเครื่องมือในการชักนำความคิด ความรู้สึก ความต้องการ อารมณ์ และทัศนคติ ประสบการณ์ ถ้าผู้เขียนมีความสามารถในการเขียน ผู้อ่านย่อมเข้าใจความหมายได้ดี ตรงกันข้ามหากผู้เขียนไม่มีความสามารถในการเขียนย่อมไม่สามารถถ่ายทอดความคิด ความรู้สึก อารมณ์และทัศนคติ ประสบการณ์สู่ผู้อ่านได้ตามต้องการ

ความสำคัญของการเขียน

เรวดี อาษานาม (2537) ได้กล่าวถึงความสำคัญของการเขียนไว้ว่าเด็กที่มีความสามารถในการอ่านและประสบความสำเร็จในการเขียนมาก จะมีจินตนาการในการใช้ภาษาได้ดี เพราะได้มีโอกาสเรียนรู้แนวทางการใช้คำต่าง ๆ จากสำนวนภาษาในหนังสือต่าง ๆ ที่อ่านพบ โดยปกติครูมักสอนให้เด็กอ่านได้ก่อนจึงให้เขียนคำที่ตนอ่านได้ แต่ทักษะในการเขียนเป็นทักษะที่สลับซับซ้อนกว่าทักษะอื่น เด็กจึงจำเป็นต้องมีความพร้อมโดยฝึกทักษะการฟัง การพูด และการอ่านได้ก่อนแล้วจึงเริ่มทักษะการเขียน

มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา (2558) ความสำคัญของการเขียน คือ ทักษะการเขียนเป็นทักษะการสื่อสารที่มีบทบาทเพื่อการส่งสารเป็นหลัก มีความเกี่ยวข้องกับกระบวนการเรียนรู้โดยทั่วไป ตั้งแต่ระดับประถมศึกษา มัธยมศึกษา จนถึงระดับอุดมศึกษา นักเรียน นักศึกษาจะต้องได้รับการพัฒนาความสามารถทางด้านการเขียนจนถึงขั้นที่เรียกว่า มีทักษะในการเขียนอย่างจริงจัง สม่่าเสมอและต่อเนื่อง กระบวนการเรียนการสอนผู้เรียนจะได้รับมอบหมายงานอันเป็นส่วนหนึ่งของกิจกรรมการเรียนการสอนจากอาจารย์ผู้สอนในแต่ละรายวิชา ซึ่งล้วนต้องใช้ความรู้ความสามารถในทางการเขียนมากมาย อาทิ การเขียนตอบคำถามต่าง ๆ ทำยคาบเรียนหรือเป็นการบ้าน การเขียนตอบแบบทดสอบอัตนัย การเขียนเรียงความ การเขียนบทความ บันทึกการเรียนรู้ ย่อความ สรุปความ ขยายความ งานเขียนประเภทอื่น ๆ ตามลักษณะเฉพาะของแต่ละสาขาวิชา รวมทั้งที่ขาดไม่ได้ คือ การเขียนรายงานการศึกษาค้นคว้าทางวิชาการซึ่งเป็นงานประจำภาคเรียนของแทบทุกรายวิชาที่เรียกว่าภาคนิพนธ์ (Term Paper) เป็นต้น นอกจากนี้แล้วการเขียนยังใช้เป็นแบบฝึกหัดแบบทดสอบ เพื่อการประเมินผลการเรียนรู้ของผู้เรียน อีกด้วย ในอดีต การเขียนเป็นการเรียนวิธีการใช้ภาษาเขียนที่สละสลวย เพื่อใช้ในการจูงใจผู้อ่าน การเขียนจึงมุ่งเน้นที่งานเขียนในด้านความถูกต้องในการใช้ถ้อยคำภาษาและการเรียบเรียงเนื้อหาอย่างถูกต้องละเอียดละไม แต่ภายหลังมีแนวคิดใหม่เกี่ยวกับการเขียนเพิ่มขึ้น เช่น แนวความคิดที่ว่า การเขียนมิใช่เป็นเพียงการบันทึกคำพูดเป็นลายลักษณ์อักษรเท่านั้น แต่เป็นการสะท้อนความคิดในเรื่องต่าง ๆ ซึ่งอยู่ภายในของแต่ละบุคคล แล้วถ่ายทอดออกมาเป็นลายลักษณ์อักษร แนวความคิดนี้มุ่งเน้นที่จุดมุ่งหมายของการเขียน ซึ่งได้แก่การสื่อความคิดความเห็นของผู้เขียนให้ผู้อื่นทราบ และแนวความคิดว่าการเขียนมิได้เป็นเพียงวิธีการสื่อสารเท่านั้น แต่เป็นกระบวนการที่ต้องใช้ความคิดสติปัญญา ทั้งในด้านการคิดค้นเรื่องราวที่จะนำมา

เขียนและการจัดรูปแบบการนำเสนองานเขียนนั้น แนวความคิดเกี่ยวกับการเขียนจึงเปลี่ยนไปเป็นการมุ่งเน้นที่กระบวนการเขียน

สรุปได้ว่า การฝึกฝนให้เกิดพัฒนาการด้านการเขียนได้นั้น ควรมีความรู้ ความเข้าใจ ตลอดจนความตระหนักถึงความรู้ต่าง ๆ อันเป็นพื้นฐานสำคัญของการเขียน เพราะจะทำให้การพัฒนาการเขียนเป็นไปได้อย่างมีประสิทธิภาพ

หลักการเขียน

เนื่องจากหลักการเขียนเป็นทักษะที่ต้องเอาใจใส่ฝึกฝนอย่างจริงจัง เพื่อให้เกิดความรู้ ความชำนาญในการเขียน และป้องกันความผิดพลาด ดังนั้น ผู้วิจัยจึงจำเป็นต้องใช้หลักในการเขียน โดยมีผู้ให้ความหมายของหลักการเขียนไว้ดังนี้

ผ่องเพ็ญ เบญจาทิกุล (2559) กล่าวว่า การเขียนนั้นต้องประกอบไปด้วยหลักการดังต่อไปนี้

1. มีความถูกต้อง คือ ข้อมูลถูกต้อง ใช้ภาษาได้ถูกต้องเหมาะสมตามกาลเทศะ
2. มีความชัดเจน คือ ใช้คำที่มีความหมายชัดเจน รวมถึงประโยคและถ้อยคำสำนวน เพื่อให้ผู้อ่านเข้าใจได้ตรงตามจุดประสงค์
3. มีความกระชับและเรียบง่าย คือ รู้จักเลือกใช้ถ้อยคำธรรมดาเข้าใจง่าย ไม่ฟุ่มเฟือย เพื่อให้ได้ใจความชัดเจน กระชับ ไม่ทำให้อ่านเกิดความเบื่อหน่าย
4. มีความประทับใจ โดยการใช้คำให้เกิดภาพพจน์ อารมณ์และความรู้สึกประทับใจ มีความหมายลึกซึ้ง ก็นใจ ชวนติดตามให้อ่าน
5. มีความไพเราะทางภาษา คือ ใช้ภาษาสุภาพ มีความประณีตทั้งสำนวนภาษา และลักษณะเนื้อหา อ่านแล้วไม่รู้สึกละเอียด
6. มีความรับผิดชอบ คือ ต้องแสดงความคิดเห็นอย่างสมเหตุสมผล มุ่งให้เกิดความรู้และทัศนคติอันเป็นประโยชน์แก่ผู้อื่น นอกจากหลักการเขียนที่จำเป็นต่อการเขียนแล้ว สิ่งที่มีความจำเป็นอีกประการหนึ่งคือ กระบวนการคิดกับกระบวนการเขียนที่จะต้องดำเนินควบคู่ไปกับหลักการเขียน เพื่อที่จะทำให้สามารถเขียนได้ดียิ่งขึ้น

สรุปได้ว่า หลักการเขียนเป็นทักษะที่ต้องเอาใจใส่ฝึกฝนอย่างจริงจัง เพื่อให้เกิดความรู้ ความชำนาญ และป้องกันความผิดพลาด ดังนั้น ผู้เขียนจึงจำเป็นต้องใช้หลักในการเขียน

ประเภทของการเขียน

สุรัตน์ นุ่มนนท์ (2539) ประเภทของการเขียนแบ่งออกได้ 2 ประเภท ได้แก่

1. แบ่งตามลักษณะลีลาการเขียน งานเขียนประเภทร้อยกรอง คือ ตำราเป็นหนังสือที่เขียนขึ้นตามหลักสูตรการเรียนการสอนในระดับและแขนงวิชาต่าง ๆ มีเนื้อหาวิชาการล้วน และมีลักษณะเหมือนหนังสือสารคดี คือ มุ่งให้ความรู้ต่างกัน แต่ว่าหนังสือสารคดีนอกจากจะให้

สารประโยชน์ในขอบเขตที่ไม่จำกัดแล้ว ยังให้ความเพลิดเพลินจากสำนวนภาษาลีลาการเขียน หรือเนื้อหาด้วยงานเขียนประเภทร้อยแก้ว คือ หนังสือที่ใช้ความเรียง ไม่มีการกำหนดลักษณะบังคับ ในการแต่งแต่ประการใด หนังสือส่วนใหญ่จะแต่งด้วยร้อยแก้ว ไม่ว่าจะเป็นหนังสือสารคดี หรือหนังสือนวนิยาย

2. แบ่งตามลักษณะเนื้อหา

งานเขียนประเภทสารคดี คือ หนังสือที่ให้ความรู้ในด้านต่าง ๆ แบ่งเป็นหนังสือ ตำราหนังสืออ่านประกอบ หนังสือความรู้ทั่วไป และหนังสือทางด้านสันตนาการ ได้แก่

1. หนังสือตำรา (Text Book) หมายถึง หนังสือแบบเรียนวิชาต่าง ๆ ที่มีการเรียนการสอนตามหลักสูตร
 2. หนังสืออ่านประกอบ (External Reading) หมายถึง หนังสือ นอกเหนือไปจากหนังสือตำราแบบเรียน แต่เป็นหนังสือที่มีคุณค่าทางวิชาการเกี่ยวข้องกับการเรียน การสอนตามหลักสูตร
 3. หนังสือความรู้ทั่วไป (General Book) หมายถึงหนังสืออื่น ๆ นอกเหนือไปจากหนังสือตำรา และหนังสืออ่านประกอบดังได้ กล่าวมาแล้ว
 4. หนังสือทางด้านสันตนาการ (Recreational Book) หมายถึง หนังสือที่ อ่านเพื่อผ่อนคลายอารมณ์ แต่มีคุณค่าทางวิชาการ เช่น หนังสือทางด้านศิลปะและวรรณกรรมต่าง ๆ
- งานเขียนประเภทบันเทิงคดี คือ หนังสือที่เขียนขึ้นจากประสบการณ์หรือ จินตนาการของผู้ประพันธ์โดยอาศัยเค้าโครงชีวิตจริงของชีวิตและสังคม มุ่งหมายให้ความเพลิดเพลิน กระบอบอารมณ์ผู้อ่านเป็นสำคัญ ในขณะที่ผู้อ่านเป็นสำคัญในขณะที่ผู้อ่านจะได้รับข้อคิด คติชีวิตที่น่าสนใจซึ่งผู้เขียนแทรกไว้ในเรื่องด้วย

สรุปได้ว่า ประเภทของการเขียนสามารถแบ่งได้ 2 แบบ คือ แบ่งตามลักษณะลีลา การเขียนเป็นงานเขียนประเภทร้อยกรอง และแบ่งตามลักษณะเนื้อหาเป็นงานเขียนประเภทสารคดี และงานเขียนประเภทบันเทิงคดี

ประโยชน์ของการเขียน

สุทธิชัย ปัญญโรจน์ (2557) ประโยชน์ของการเขียน ได้แก่

1. การเขียนสามารถเปลี่ยนชีวิตของคุณได้ เพราะการเขียนเป็นกระบวนการเปลี่ยน ความคิด ประสบการณ์ของผู้เขียนให้เป็นตัวอักษร เพื่อนำมาถ่ายทอดให้แก่ผู้อ่าน ฉะนั้นคนที่เขียน หนังสือทุก ๆ วัน อย่างสม่ำเสมอจะทำให้รู้จักตัวตนของตนเองว่าตนเองต้องการอะไรในชีวิต เมื่อค้นหาตัวตนเจอก็จะทำให้ผู้เขียนเกิดความสุขใจ สงบใจ และยิ่งเขียนมากขึ้นผู้เขียนก็จะพบปัญญา ที่มีอยู่ในตัวของผู้เขียนเอง

2. การเขียนช่วยให้ท่านไม่ลืม ความจำมีประโยชน์ก็จริงอยู่ แต่มนุษย์ไม่สามารถจดจำทุกสิ่งทุกอย่างที่ผ่านมาในชีวิตของตนเองได้ การเขียนจะช่วยให้มนุษย์เราเกิดความจำขึ้น การเขียนจึงมีความสำคัญต่อความจำ เพราะหากไม่ได้เขียนหรือบันทึกไว้ มนุษย์เราก็มักจะลืมสิ่งต่าง ๆ ไป

3. การเขียนทำให้ประเทศเกิดการพัฒนาก้าวหน้าขึ้น การเขียนจะช่วยให้ประชาชนในประเทศนั้น ๆ มีนิสัยในการรักการอ่าน รักการเรียนรู้มากขึ้น เมื่อประชาชนรักการอ่านก็จะทำให้เกิดความคิด ปัญญา มั่นสมองที่จะนำไปใช้ในการพัฒนาประเทศให้รุ่งเรืองยิ่งขึ้นสืบไป

วิลเลียมส์ แก้วกระจ่าง (2557) การเขียน คือ การถ่ายทอดความคิด อารมณ์และความรู้สึกของเราให้ออกมาเป็นตัวอักษร เป็นการสื่อสารอีกรูปแบบหนึ่งที่บางครั้งมีประสิทธิภาพมากกว่าการพูดในบางสถานการณ์ การเขียนทำให้ได้ทบทวนและใช้สติ ทำให้อารมณ์ความรู้สึกที่รุนแรงลดระดับลงได้ ตรงกันข้ามหากสื่อสารด้วยคำพูดอาจจะทำให้สถานการณ์รุนแรงยิ่งขึ้น นอกจากนั้นงานเขียนยังมีความสำคัญและประโยชน์อีกมากมาย ดังนี้

1. การเขียนเป็นการบันทึกเรื่องราวและประสบการณ์ต่าง ๆ เพื่อนำไปใช้ให้เกิดประโยชน์ในอนาคต
2. เป็นเครื่องมือสื่อสารระหว่างบุคคล หรือเป็นเครื่องมือในการถ่ายทอดเรื่องราวออกสู่ผู้อ่าน
3. เป็นเครื่องถ่ายทอดมรดกและวัฒนธรรม จากสมัยหนึ่งไปสู่อีกสมัยหนึ่ง
4. พัฒนาความคิดสร้างสรรค์ และใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์ต่อตนเองและสังคม
5. งานเขียนเป็นการสร้างงานสร้างอาชีพให้เกิดขึ้นได้ในหลายรูปแบบ
6. เป็นการแสดงออกซึ่งภูมิปัญญาและทักษะความสามารถของผู้เขียน
7. เป็นเครื่องมือพัฒนาสติปัญญา เนื่องจากการเรียนรู้ทุกอย่างต้องอาศัยการเขียนเป็นเครื่องมือสำหรับบันทึกสิ่งที่ได้ฟังและได้อ่าน เพื่อนำไปสู่การพัฒนาตนเอง
8. การเขียนเป็นการระบายอารมณ์ความรู้สึก และจดบันทึกความประทับใจในสิ่งที่ได้พบเห็น เพื่อให้จดจำเรื่องราวเหล่านั้นไว้

สรุปได้ว่า ประโยชน์ของการเขียนเป็นเครื่องมือเพื่อพัฒนาสติปัญญา เกิดความคิด ปัญญา มั่นสมอง ที่จะนำไปใช้ในการพัฒนาทั้งต่อตนเองและสังคมต่อไป

การวัดและประเมินผลการเขียน

วิลพร อ้ายสม (2546) การประเมินผลการเขียนผู้เขียนผู้สอนควรมีหลักเกณฑ์ที่แน่นอนเที่ยงตรงและครอบคลุมทุกด้าน การให้คะแนนงานเขียนจึงเป็นสิ่งสำคัญ เพราะการให้คะแนนการเขียนที่มีแบบแผนและรูปแบบ ได้แก่ การเขียนบรรยาย การเขียนบันทึกประจำวัน การเขียนเรื่องตามจินตนาการจากคำและภาพ เป็นต้น ควรให้คะแนนดังนี้

ตาราง 4 เกณฑ์การวัดการเขียน

เนื้อเรื่อง	คะแนน
การใช้ภาษา	25 %
แนวคิด	30 %
รูปแบบ	10 %
ลายมือ การสะกดการันต์ การเว้นและการย่อหน้า ความสะอาด	10 %

กระทรวงศึกษาธิการ (2551) กล่าวถึงการวัดและประเมินผลการเขียนว่ามีสิ่งที่สำคัญที่สุดอยู่ที่ “การตรวจผลงาน” พร้อมการวิจารณ์เสนอแนะ เพื่อให้นักเรียนได้นำไปปรับปรุงแก้ไข หากจุดบกพร่องของตนเอง วิธีการวัดและประเมินผลงานเขียนมีมากมายหลายวิธี ขึ้นอยู่กับกิจกรรมที่นำเสนอไว้ผู้สอนสามารถเพิ่มเติม ปรับเปลี่ยนให้เหมาะสมกับสถานการณ์ได้ทั้งสิ้น โดยผู้วิจัยได้นำมาเสนอ 6 วิธี ดังนี้

1. ถ้าเป็นกิจกรรมประเภทเกม เดิมคำถูกผิด ควรจะเฉลยคำตอบตรวจงานกันระหว่างเพื่อนในชั่วโมงเรียน แล้วส่งครูตรวจอีกครั้ง
2. ถ้าเป็นกิจกรรมแสดงความคิดเห็น อาจใช้อภิปรายแสดงความคิดเห็นกับเพื่อนในชั้น ควรวัดผลทั้งการสังเกต การตอบคำถาม การสนทนา การสัมภาษณ์ และการอภิปราย
3. ถ้าเป็นกิจกรรมการเขียนในห้องเรียน และมีเวลาเขียนเสร็จภายในห้องเรียน ครูอาจพิจารณาคัดเลือกข้อเขียนเด่น แปลกใหม่ นำมาถ่ายทอดให้นักเรียนคนอื่นแสดงความคิดเห็น วิจารณ์ ชื่นชม และนำไปเป็นแบบอย่างการสร้างสรรค์และพัฒนาความคิด ตัดผลงานที่ پایانิเทศประจำสัปดาห์
4. ถ้าเป็นงานเขียนเป็นการบ้านควรซักถามวิธีการผลิตข้อเขียน สาเหตุ และคาดว่าจะได้รับผลอย่างไรเสียก่อน เพื่อทราบแนวความคิดในการทำงานของนักเรียนคร่าว ๆ
5. การบันทึกลงสมุดบันทึกประจำวัน โดยให้ทำอย่างสม่ำเสมอเป็นผลงานการเขียนอีก
6. การเขียนเล่าเรื่องจากประสบการณ์ หรือการกระทำที่น่าอัศจรรย์ของนักเรียนเอง หรือที่นักเรียนไปประสบและนำมาเขียน ครูอาจเสนอแนวทางในการผลิตผลงานที่ใหม่ ๆ ได้หลายวิธี เช่น เขียนคำขวัญ บันทึกการเล่าเรื่อง และข่าว เป็นต้น นับเป็นกิจกรรมที่สร้างสรรค์ควรสนับสนุน

การประเมินการเขียนควรประเมินในหัวข้อต่อไปนี้

1. ใช้ภาษากระชับ ทั้งนี้ต้องไม่เป็นภาษาที่ผิดแปลกไปจากระเบียบของภาษา ซึ่งเป็นที่ยอมรับกัน การสะกดคำศัพท์ถูกต้อง การเลือกใช้คำตรงกับเนื้อหา ประโยคถูกต้อง มีเครื่องหมายวรรคตอนที่ต้องการ

2. เนื้อหา มีรายละเอียดเนื้อหาตรงกับลักษณะที่กำหนดมากที่สุด
การนำแบบทดสอบอัตนัยมาประยุกต์ใช้กับการประเมินทักษะการเขียน

ลักษณะของคำถามแบบอัตนัย

1. ถามให้นิยามหรืออธิบายความหมาย
2. ถามให้จัดลำดับเรื่องราวหรือลำดับเหตุการณ์
3. ถามให้จัดหรือแยกประเภทสิ่งของหรือเรื่องราวต่าง ๆ
4. ถามให้อธิบายเหตุการณ์หรือกระบวนการ
5. ถามให้เปรียบเทียบเหตุการณ์ความคล้ายคลึงและความแตกต่าง
6. ถามให้ออกแบบ เขียนเค้าโครงหรือวางแผนการดำเนินงานต่าง ๆ

หลักการเขียนข้อสอบอัตนัย

1. เขียนคำชี้แจงเกี่ยวกับวิธีการตอบให้ชัดเจน ระบุจำนวนข้อคำถาม เวลาที่ใช้สอบและคะแนนเต็มของแต่ละข้อ เพื่อให้ผู้ตอบสามารถวางแผนการตอบได้ถูกต้อง

2. ข้อคำถามต้องพิจารณาให้เหมาะสมกับพื้นฐานความรู้ของผู้ตอบ

3. ควรถามเฉพาะเรื่องที่สำคัญ และเป็นเรื่องที่แบบทดสอบปรนัยวัดได้ไม่ดีเท่า เนื่องจากไม่สามารถถามได้ทุกเนื้อหาที่เรียน ควรถามเกี่ยวกับการนำไปใช้การวิเคราะห์ การสังเคราะห์ความคิดสร้างสรรค์ การแสดงความคิดเห็น การวิพากษ์วิจารณ์ เป็นต้น

4. กำหนดขอบเขตของคำถาม เพื่อให้ผู้ตอบทราบถึงจุดมุ่งหมายในการวัด สามารถตอบได้ตรงประเด็น

5. การกำหนดเวลาในการสอบ จะต้องสอดคล้องกับความยาวและลักษณะคำตอบที่ต้องการระดับความยากง่ายและจำนวนข้อสอบ

6. ไม่ควรมีข้อสอบไว้ให้เลือกตอบเป็นบางข้อ เพราะอาจมีการได้เปรียบเสียเปรียบกัน เนื่องจากแต่ละข้อคำถามจะมีความยากง่ายไม่เท่ากันและวัดเนื้อหาแตกต่างกัน รวมทั้งจะไม่ยุติธรรมกับผู้ที่สามารถตอบได้ทุกข้อ ซึ่งมีโอกาสได้คะแนนเท่ากับผู้ที่ตอบได้เพียงบางข้อ

7. หลีกเลี่ยงคำถามที่วัดความรู้ความจำ หรือถามเรื่องที่ผู้เรียนเคยทำ หรือเคยอภิปรายมาก่อน หรือถามเรื่องที่มีคำตอบในหนังสือ เพราะจะเป็นการวัดความจำ ควรถามในเรื่องที่ผู้เรียนต้องนำความรู้ไปใช้ในสถานการณ์ใหม่

8. พยายามเขียนคำถามใหม่จำนวนมากข้อโดยจำกัดให้ตอบสั้น ๆ เพื่อจะได้วัดได้ครอบคลุมเนื้อหา ซึ่งจะช่วยให้แบบทดสอบมีความเชื่อมั่นสูง

9. ควรเตรียมเฉลยคำตอบและกำหนดเกณฑ์การให้คะแนนตามขั้นตอนและน้ำหนักที่ต้องการเน้นไว้ด้วย

10. ถ้าแบบทดสอบมีหลายข้อ ควรเรียงลำดับจากข้อง่ายไปหายาก

กระทรวงศึกษาธิการ (2551) กล่าวถึงเครื่องมือคัดกรอง “ความสามารถในการอ่านและการเขียน” ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 เกี่ยวกับเกณฑ์การประเมินทักษะการอ่านว่าสามารถพิจารณาได้ดังนี้กล่าวถึงเกณฑ์การประเมินทักษะการอ่านว่าสามารถพิจารณาได้ดังนี้ เกณฑ์การให้คะแนน ใช้เกณฑ์วัดความสามารถในการเขียนเรื่องตามจินตนาการตามระดับคะแนน (Rubric Scores) ดังนี้ (คะแนนเต็ม 16 คะแนน)

ตาราง 5 เกณฑ์การให้คะแนน ใช้เกณฑ์วัดความสามารถในการเขียนเรื่องตามจินตนาการ

รายการประเมิน	ระดับคะแนน				
	5	4	3	2	1
1. การตั้งชื่อเรื่อง 1.1 ชื่อเรื่องมีคำที่สื่อความหมายที่ตรง หรือสอดคล้องกับประเด็นที่กำหนด 1.2 ใช้คำ วลี ประโยคหรือข้อความถูกต้องตามหลักการใช้ภาษา	คะแนนเต็ม 2 คะแนน			ตั้งชื่อเรื่อง ได้ตามเกณฑ์ ครบ 2 ข้อ	ตั้งชื่อเรื่อง ได้ตามเกณฑ์ 1 ข้อ
2. สาระสำคัญของเรื่อง 2.1 ลำดับความคิดอย่างต่อเนื่อง 2.2 นำเสนอเนื้อหาตรงตามประเด็นที่กำหนด 2.3 เนื้อหามีความสัมพันธ์กับประเด็นที่กำหนด 2.4 มีความเป็นเหตุเป็นผล 2.5 มีการนำเสนอแนวคิดใหม่	เขียนเรื่อง ได้สาระ สำคัญตาม เกณฑ์ ครบ 5 ข้อ	เขียนเรื่อง ได้สาระ สำคัญตาม เกณฑ์ 4 ข้อ	เขียนเรื่อง ได้สาระ สำคัญตาม เกณฑ์ 3 ข้อ	เขียนเรื่อง ได้สาระ สำคัญตาม เกณฑ์ 2 ข้อ	เขียนเรื่อง ได้ สาระสำคัญ ตามเกณฑ์ 1 ข้อ

ตาราง 5 (ต่อ)

รายการประเมิน	ระดับคะแนน				
	5	4	3	2	1
3. การใช้ภาษา	คะแนนเต็ม 3 คะแนน		ใช้ภาษา ได้ตาม เกณฑ์ครบ	ใช้ภาษา ได้ตาม เกณฑ์	ใช้ภาษา ได้ตามเกณฑ์
3.1 เลือกใช้คำได้ถูกต้องและ สละสลวย			3 ข้อ	2 ข้อ	1 ข้อ
3.2 ใช้ประโยคสื่อ ความหมายได้					
3.3 เขียนเว้นวรรคตอนได้ ถูกต้องและไม่เขียนฉีกคำ					
4. การเขียนสะกดคำ (เขียนผิดซ้ำ ให้นับเป็น 1 คำ)	คะแนนเต็ม 3 คะแนน		เขียนถูกต้อง ทุกคำ	เขียนผิด 1 - 2 คำ	เขียนผิด 3 คำ ขึ้นไป
5. ความเป็นระเบียบเรียบร้อย และถูกต้องตามคำชี้แจง	คะแนนเต็ม 3 คะแนน		เขียนได้ ตามเกณฑ์	เขียนได้ตาม เกณฑ์ 2 ข้อ	เขียนได้ตาม เกณฑ์ 1 ข้อ
5.1 เขียนตัวอักษรอ่านง่าย			ครบ 3 ข้อ		
5.2 สะอาดเรียบร้อย					
5.3 เขียนได้ตามจำนวน บรรทัดที่กำหนด					

สรุปได้ว่า การวัดและประเมินผลการเขียนจะต้องมีวิธีการและเครื่องมือที่ครอบคลุม เช่น การใช้ภาษาได้ถูกต้อง การเขียนสะกดคำได้ถูกต้อง ดังนั้นครูควรเลือกวิธีการวัดและประเมินผลให้ตรงกับพฤติกรรมที่ต้องการวัดที่สุด

การจัดการเรียนรู้ภาษาไทยตามรูปแบบการอ่านและการเขียนจากภาพ PWIM

ความหมายของรูปแบบการใช้การจัดการเรียนรู้แบบ PWIM

รูปแบบการสอนเป็นกระบวนการจัดการเรียนการสอนอย่างเป็นระบบภายใต้แนวคิด ทฤษฎี หรือหลักการต่าง ๆ ที่นำมาใช้เป็นพื้นฐานรูปแบบการอ่านและการเขียนจากภาพ (Word Inductive Model, PWIM) เป็นรูปแบบการสอนที่ Calhoun พัฒนาขึ้น สรุปหลักการจัดการเรียนรู้ ได้ 4 ประการ (Joyce, Weil and Calhoun, 2015) ดังนี้

1. การจัดการเรียนรู้ที่เน้นกระบวนการแบบธรรมชาติของสังคม (A Natural Social Process) การจัดการเรียนรู้ตามกระบวนการแบบธรรมชาติของสังคม เป็นการจัดการเรียนรู้ที่เน้นกระบวนการสื่อสารแบบธรรมชาติ (Whole Language) คือ การใช้ทักษะภาษา ได้แก่ การฟัง การพูด การอ่าน และการเขียนในชีวิตประจำวัน รวมทั้งสิ่งของ สิ่งประดิษฐ์ รูปภาพในการสอน คำศัพท์และโครงสร้างของประโยค การเรียนรู้ตามหลักการข้อนี้ ผู้สอนจะต้องกระตุ้นและส่งเสริมทักษะทางภาษา ฝึกการใช้ภาษาในทุกขั้นตอนที่สัมพันธ์กับการสื่อสาร ซึ่งขั้นตอนของ PWIM จึงเริ่มจากการให้ผู้เรียนได้สังเกตรูปภาพ พูดชื่อคำ ศัพท์จากภาพ อ่านบททวนชื่อคำศัพท์ ฟังการอ่าน ออกเสียงและการสะกดคำ และนำคำศัพท์ที่ได้ไปสร้างเป็นข้อความหรือแต่งประโยคต่อไป ซึ่งกระบวนการดังกล่าวจะช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้คำศัพท์ผ่านกระบวนการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน ซึ่งเป็นกระบวนการสื่อสารทางสังคมที่มนุษย์ทุกคนใช้ในชีวิตประจำวัน

2. การจัดการเรียนรู้ที่เน้นความต่อเนื่องของสมอง (The Concept-wired Brain) การจัดการเรียนรู้ที่เน้นความต่อเนื่องของสมอง เป็นการจัดการเรียนรู้ที่เน้นกระบวนการคิดเชิงอุปนัย ซึ่งจะช่วยส่งเสริมพัฒนาการทางสมองของผู้เรียนในการสร้างองค์ความรู้ และสามารถแยกแยะข้อมูลได้ การจัดการเรียนรู้ตามหลักการข้อนี้ ผู้สอนจะต้องสังเกตจัดกลุ่มคำศัพท์ตามประเภทหรือชนิดของคำที่ระบุได้จากภาพ ซึ่งขั้นตอนดังกล่าวผู้เรียนจะต้องใช้กระบวนการคิดเชิงอุปนัยในการตีความและแยกแยะประเภทของข้อมูลให้สัมพันธ์กันมากที่สุด ดังนั้นในขั้นตอนดังกล่าวจึงเป็นกระบวนการที่ส่งเสริมให้ผู้เรียนได้ฝึกฝนทักษะการคิดที่สำคัญ

3. การจัดการเรียนรู้ที่เน้นการทำความเข้าใจจากความต้องการของผู้เรียน (A Need to Understand) การจัดการเรียนรู้ที่เน้นการทำความเข้าใจจากความต้องการของผู้เรียน เป็นการให้ผู้เรียนค้นหาความหมาย โดยการรับรู้และสร้างความเข้าใจคำศัพท์ เพื่อนำไปสู่ข้อมูลในการอธิบายความหมาย แนวคิดดังกล่าวจะช่วยให้ผู้เรียนสืบค้นหาความหมายของคำศัพท์ เพื่อนำไปสู่การสร้าง ความเข้าใจความหมาย และเนื้อหาของคำศัพท์ผ่านกระบวนการคิด กระบวนการอ่านและการเขียน และในขั้นตอนนี้ผู้เขียนเห็นว่า ครูจะต้องส่งเสริมและกระตุ้นโดยการหาสื่อการเรียนรู้ เช่น ของจริง เพื่อกระตุ้นและเชื่อมโยงความรู้ของนักเรียนให้สามารถค้นหาความหมายของคำศัพท์ได้ และช่วยทำให้ผู้เรียนประสบผลสำเร็จในการเรียนได้

4. การจัดการเรียนรู้ที่เน้นการปฏิสัมพันธ์กับสิ่งแวดล้อม (The Interactive Environment) การจัดการเรียนรู้ที่เน้นการปฏิสัมพันธ์กับสิ่งแวดล้อม เป็นการปฏิสัมพันธ์กับผู้สอนและเพื่อนร่วมชั้นเรียน เพื่อช่วยขยายองค์ความรู้ในการอ่านระหว่างการเล่นการเรียนรู้ในห้องเรียน ทั้งกลุ่มย่อยและกลุ่มใหญ่ อันเป็นสำคัญต่อความสามารถในการคิดเชิงอุปนัย แนวคิดดังกล่าวช่วยส่งเสริมให้ผู้เรียนได้มีปฏิสัมพันธ์กับเพื่อนร่วมชั้นและผู้สอน เพื่อเปิดโอกาสให้ผู้เรียนสามารถแสดงศักยภาพในการอ่านและการเขียนได้อย่างเต็มที่โดยเฉพาะการอ่านออกเสียง การอ่านสะกดคำ

สุจิต เพียรชอบ และสายใจ อินทร์พรรย์ (2535) ได้กล่าวถึงกฎการเรียนรู้ของ ธอร์นไดค์ (Thorndike) ไว้ดังนี้

ธอร์นไดค์ (Thorndike) เป็นนักจิตวิทยาชาวอเมริกันที่มีความเชื่อว่า การเรียนรู้เกิดจากการเชื่อมโยงระหว่างสิ่งเร้ากับการตอบสนองซึ่งมีหลายรูปแบบ บุคคลจะมีการลองผิดลองถูก และมีการปรับเปลี่ยนไปเรื่อย ๆ จนกว่าจะพบรูปแบบการตอบสนองที่ให้ผลที่พึงพอใจมากที่สุด เมื่อเกิดการเรียนรู้แล้วบุคคลจะใช้รูปแบบการตอบสนองที่เหมาะสมเพียงรูปแบบเดียวและจะพยายามใช้รูปแบบการตอบสนองนั้นเชื่อมโยงกับสิ่งเร้าในการเรียนรู้ต่อไปเรื่อย ๆ ซึ่งสามารถสรุปกฎการเรียนรู้ที่สำคัญจากทฤษฎีการเชื่อมโยงของธอร์นไดค์ ได้ดังนี้

1. กฎแห่งความพร้อม (Law of Readiness) การเรียนรู้จะเกิดขึ้นได้ดีถ้าผู้เรียนมีความพร้อมทั้งทางด้านร่างกายและจิตใจ

2. กฎแห่งการฝึกหัด (Law of Exercise) การเรียนรู้ที่คงทนจะเกิดจากการฝึกหัดหรือกระทำซ้ำบ่อย ๆ ด้วยความเข้าใจ โดยกฎแห่งแบบฝึกหัดสามารถเกิดขึ้นได้ทั้งกฎแห่งการใช้และไม่ใช้ (Law of Use and Disuse) ถ้ามีการนำความรู้ที่เคยเรียนรู้ไปแล้วไปใช้บ่อย ๆ จะทำให้การเรียนรู้เกิดความคงทน แต่หากความรู้ที่เคยเรียนไปไม่ได้ถูกนำไปใช้จะทำให้การเรียนรู้เกิดความคงทน แต่หากความรู้ที่เคยเรียนไปไม่ได้ถูกนำไปใช้จะทำให้การเรียนรู้เกิดความลืม

3. กฎแห่งผล หรือกฎแห่งความพึงพอใจ (Law of Effect) เมื่อบุคคลได้รับผลจากการเรียนรู้ ที่พึงพอใจจะทำให้อยากที่จะเรียนรู้ต่อไป แต่ถ้าได้รับผลที่ไม่พึงพอใจก็จะไม่อยากจะเรียนรู้

เพียเจต์เชื่อว่า คนเราทุกคนตั้งแต่เกิดมาพร้อมที่จะมีปฏิสัมพันธ์กับสิ่งแวดล้อม และโดยธรรมชาติของมนุษย์เป็นผู้พร้อมที่จะมีกิจกรรมหรือเริ่มกระทำก่อน (Active) นอกจากนี้เพียเจต์ถือว่ามนุษย์เรามีแนวโน้มพื้นฐานที่ติดตัวมาตั้งแต่กำเนิด 2 ชนิด คือ การจัดและรวบรวม (Organization) และการปรับตัว (Adaptation) ซึ่งอธิบายดังต่อไปนี้

1. การจัดและรวบรวม (Organization) หมายถึง การจัดและรวบรวมกระบวนการต่าง ๆ ภายใน เข้าเป็นระบบอย่างต่อเนื่อง เป็นระเบียบ และมีการปรับปรุงเปลี่ยนแปลงอยู่ตลอดเวลาที่เราที่ยังมีปฏิสัมพันธ์กับสิ่งแวดล้อม

2. การปรับตัว (Adaptation) หมายถึง การปรับตัวให้เข้ากับสิ่งแวดล้อม เพื่ออยู่ในสภาพสมดุล การปรับตัวประกอบด้วยกระบวนการ 2 อย่าง คือ

2.1 การซึมซาบ หรือดูดซึม (Assimilation) เมื่อมนุษย์มีปฏิสัมพันธ์กับสิ่งแวดล้อมก็จะซึมซาบ หรือดูดซึมประสบการณ์ใหม่ ให้รวมเข้าอยู่ในโครงสร้างของสติปัญญา (Cognitive Structure) โดยจะเป็นการตีความ หรือการรับข้อมูลจากสิ่งแวดล้อม

2.2 การปรับโครงสร้างทางปัญญา (Accommodation) หมายถึง การเปลี่ยนแบบโครงสร้างของเขาวงกตปัญญาที่มีอยู่แล้วให้เข้ากับสิ่งแวดล้อมหรือประสบการณ์ใหม่หรือเป็นการ

เปลี่ยนแปลงความคิดเดิมให้สอดคล้องกับสิ่งแวดล้อมใหม่ ซึ่งเป็นความสามารถในการปรับโครงสร้างทางปัญญา

รากฐานทางปรัชญาของทฤษฎีมาจากความพยายามที่จะเชื่อมโยงประสบการณ์เดิมกับประสบการณ์ใหม่ด้วยกระบวนการที่พิสูจน์อย่างมีเหตุผล เป็นความรู้ที่เกิดขึ้นจากการไตร่ตรอง ซึ่งถือเป็นปรัชญาปฏิบัตินิยมประกอบกับหลักฐานทางจิตวิทยาการเรียนรู้ที่มีอิทธิพลต่อแนวคิดของเพียเจต์เองซึ่งเชื่อว่า การเรียนรู้เกิดขึ้นจาก การปรับตัวเข้าสู่สภาวะสมดุล (Equilibrium) ระหว่างอินทรีย์และสิ่งแวดล้อม สรุปแล้วในพัฒนาการเขาวนปัญญาบุคคลต้องมีการปรับตัวซึ่งประกอบด้วยกระบวนการสำคัญ 2 อย่าง คือ การดูดซึมหรือซึมซาบเข้าสู่โครงสร้างทางปัญญา (Assimilation) และ การปรับโครงสร้างทางสติปัญญา (Accommodation)

ขั้นที่ 1 Sensorimotor (แรกเกิด - 2 ขวบ)

เพียเจต์ เป็นนักจิตวิทยาคนแรกที่ได้ศึกษาระดับเขาวนปัญญาของเด็กวัยนี้ไว้อย่างละเอียดจากการสังเกตบุตร 3 คน โดยทำบันทึกไว้และสรุปว่าวัยนี้เป็นวัยที่เด็กมีปฏิสัมพันธ์กับสิ่งแวดล้อม โดยประสาทสัมผัสและการเคลื่อนไหวของอวัยวะต่าง ๆ ของร่างกาย

ขั้นที่ 2 Preoperational (อายุ 18 เดือน - 7 ปี)

เด็กก่อนเข้าโรงเรียนและวัยอนุบาล มีระดับเขาวนปัญญาอยู่ในขั้นนี้ เด็กวัยนี้มีโครงสร้างของสติปัญญา (Structure) ที่จะใช้สัญลักษณ์แทนวัตถุสิ่งของที่อยู่รอบ ๆ ตัว ได้ หรือมีพัฒนาการทางด้านภาษา เด็กวัยนี้จะเริ่มด้วยการพูดเป็นประโยคและเรียนรู้คำต่าง ๆ เพิ่มขึ้น เด็กจะารู้จักคิด

อย่างไรก็ตาม ความคิดของของเด็กวัยนี้ยังมีข้อจำกัดหลายอย่าง เด็กก่อนเข้าโรงเรียนและวัยอนุบาล มีระดับเขาวนปัญญาอยู่ในขั้นนี้ เด็กวัยนี้มีโครงสร้างของสติปัญญา (Structure) ที่จะใช้สัญลักษณ์แทนวัตถุสิ่งของที่อยู่รอบ ๆ ตัวได้ หรือมีพัฒนาการทางด้านภาษา เด็กวัยนี้จะเริ่มด้วยการพูดเป็นประโยคและเรียนรู้คำต่าง ๆ เพิ่มขึ้น เด็กจะารู้จักคิด

ขั้นที่ 3 Concrete Operations (อายุ 7 - 11 ปี)

พัฒนาการทางด้านสติปัญญาและความคิดของเด็กวัยนี้แตกต่างกันกับเด็กในขั้น Preoperational มาก เด็กวัยนี้สามารถสร้างกฎเกณฑ์ และตั้งกฎเกณฑ์ในการแบ่งสิ่งแวดล้อมออกเป็นหมวดหมู่ได้ คือ เด็กจะสามารถที่จะอ้างอิงด้วยเหตุผลและไม่ขึ้นกับการรับรู้จากรูปร่างเท่านั้น เด็กวัยนี้สามารถแบ่งกลุ่มโดยใช้เกณฑ์หลาย ๆ อย่าง และคิดย้อนกลับ (Reversibility) ได้ ความเข้าใจเกี่ยวกับกิจกรรมและความสัมพันธ์ของเด็กวัยนี้ยังมีข้อจำกัดหลายอย่าง

ขั้นที่ 4 Formal Operations (อายุ 12 ปีขึ้นไป)

ในขั้นนี้พัฒนาการเขาวนปัญญาและความคิดเห็นของเด็กเป็นขั้นสุดยอด คือ เด็กในวัยนี้จะเริ่มคิดเป็นผู้ใหญ่ ความคิดแบบเด็กสิ้นสุดลง เด็กสามารถที่จะคิดหาเหตุผล

นอกเหนือไปจากข้อมูลที่มีอยู่ สามารถที่จะคิดเป็นนักวิทยาศาสตร์ สามารถที่จะตั้งสมมุติฐานและทฤษฎีและเห็นว่าความจริงที่เห็นด้วยกับการรับรู้ไม่สำคัญเท่ากับการคิดถึงสิ่งที่อาจเป็นไปได้ (Possibility) เพียเจต์ได้สรุปว่า “เด็กวัยนี้เป็นผู้ที่คิดเหนือไปกว่าสิ่งปัจจุบัน สนใจที่จะสร้างทฤษฎีเกี่ยวกับทุกสิ่งทุกอย่าง และมีความพอใจที่จะคิดพิจารณาเกี่ยวกับกับสิ่งที่ไม่มีตัวตน หรือสิ่งที่เป็นนามธรรม”

จิระพร ชะโน (2555) ได้กล่าวถึงทฤษฎีการสอนไว้ว่า จะต้องยึดหลักการทางภาษาศาสตร์เชิงจิตวิทยา (Psycholinguistics) โดยเน้นกระบวนการอ่านของมนุษย์เป็นสำคัญ แนวทฤษฎีการสอนอ่านให้คำจำกัดความของการอ่านไว้ว่า การอ่าน คือ การสร้างความหมายจากสัญลักษณ์ โดยผ่านกระบวนการทางความคิด วิธีการสอน และเทคนิคการสอนที่จะใช้ในการเรียนรู้ การอ่านที่ถูกต้องและเป็นไปตามธรรมชาติ นักภาษาศาสตร์เชิงจิตวิทยาไม่ได้มองการอ่านเพียงการแสวงหาความหมายเพื่อเข้าใจสัญลักษณ์ หรืออักษรเพียงตัวเดียว แต่คำนึงถึงหลักการทางจิตวิทยาในการรับรู้การอ่าน การถ่ายโยงความคิดรวบยอดทั้งองค์ประกอบอื่น ๆ ที่จะช่วยให้การอ่านสมบูรณ์ เช่น ความสนใจประสบการณ์เดิมและการละลืกลืมที่อ่านได้ ทั้งนี้ทฤษฎีการสอนอ่านได้เน้นการสร้าง ความหมายจากสัญลักษณ์โดยผ่านกระบวนการคิดการสอนอ่านในช่วงต้น จึงมุ่งให้นักเรียนจำ สัญลักษณ์/คำในลักษณะการจำภาพ นั่นคือ เมื่อเห็นคำก็จะคำนึงถึงความหมายของคำ ก่อนคำนึงถึง ส่วนประกอบของคำ หรือหลักเกณฑ์ทางภาษา

ทฤษฎีวัฒนธรรมเชิงสังคมของไวทสกี (Vygotsky's Sociocultural Theory) มีสาระสำคัญคือ การจัดการเรียนรู้จะต้องคำนึงถึงระดับพัฒนาการ 2 ระดับ คือ ระดับพัฒนาการที่เป็นจริง (Actual Development Level) และระดับพัฒนาการที่สามารถจะเป็นไปได้ (Potential Development Level) ระยะห่างระหว่างระดับพัฒนาการที่เป็นจริงและระดับพัฒนาการที่สามารถจะเป็นไปได้เรียกว่า พื้นที่รอยต่อพัฒนาการ (Zone of Proximal Development) การส่งเสริมพัฒนาการการอ่านต้องจัดสถานการณ์การเรียนรู้ที่เกินกว่าระดับพัฒนาการที่เป็นจริงแล้วช่วยเหลือสนับสนุนด้วยการเสริมต่อการเรียนรู้ (Scaffolding) ผ่านการแก้ปัญหาภายใต้คำแนะนำของผู้ใหญ่ หรือการร่วมมือช่วยเหลือกับเพื่อนที่มีความสามารถเหนือกว่า เพื่อให้เด็กพัฒนาสู่ระดับพัฒนาการที่สามารถเป็นไปได้ (Wink and Putney, 2002) การเสริมต่อการเรียนรู้ก่อนอ่าน (Pre-Reading Scaffolding) ด้วยการอ่านหนังสือภาพให้เด็กฟังแล้วเชื่อมโยงกับประสบการณ์ของเด็กการเสริมต่อการเรียนรู้ระหว่างอ่าน (During Reading Scaffolding) ด้วยสนทนาเกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน และ การเสริมต่อการเรียนรู้หลังอ่าน (Post Reading Scaffolding) ด้วยการทำกิจกรรมสร้างสรรค์และแสดงละครตามเรื่องจะช่วยเชื่อมการอ่านกับความรู้เดิม (Zimmerman and Labuhn, 2012)

วัตถุประสงค์การใช้การจัดการเรียนรู้แบบ PWIM

Word Inductive Model, PWIM พัฒนาขึ้นเพื่อช่วยแก้ปัญหาการอ่าน การเขียน การเรียนรู้คำศัพท์ และโครงสร้างทางภาษาของผู้เรียนระดับพื้นฐาน (Calhoun, 1999) เชื่อว่า ครูสามารถสอนให้เด็กมีจิตสำนึกและเกิดความใส่ใจได้ หากใช้กระบวนการสื่อสาร ได้แก่ ทักษะการอ่านและการเขียน ซึ่งเป็นกระบวนการรับสารและส่งสารที่ผู้เรียนสามารถทำได้ด้วยการใช้ ทักษะการอ่าน (อ่านสะกดคำ อ่านออกเสียง อ่านจับใจความ ฯลฯ) เพื่อพัฒนาการเรียนรู้คำศัพท์ ความคิดรวบยอด การสร้างประโยค หลักไวยากรณ์ ฝึกการเขียนย่อหน้า และเขียนเรื่องโดยใช้รูปภาพ ที่เหมาะสมเป็นสื่อการเรียนรู้ (วัชรรา เล่าเรียนดี, 2556) และเห็นผลได้ด้วยการใช้ทักษะการเขียน (เขียนสื่อความ เขียนเรียงความ หรือเขียนสรุปความ ฯลฯ) จึงช่วยให้การเรียนการสอนภาษาเป็นแบบ ธรรมชาติ และสามารถนำไปใช้ชีวิตประจำวันได้ วัตถุประสงค์ของ PWIM สรุปได้ 3 ประการ (สง่า วงศ์ไชย, 2562) ดังนี้

1. เพื่อรูปแบบการสอนอ่านและเขียนให้ผู้เรียนระดับพื้นฐาน
2. เพื่อช่วยส่งเสริมและพัฒนาทักษะการอ่านและการเขียนให้แก่ผู้เรียน
3. เพื่อติดตามผลการใช้ PWIM จากผู้เรียนและผู้สอน หรือผู้นำไปใช้

การสอนแบบ PWIM มีวัตถุประสงค์ เพื่อพัฒนาการเรียนรู้ทางบทบาทของเด็กประถมที่มีปัญหาด้านการอ่านการเขียน ได้แก่ การใช้คำศัพท์ความคิดรวบยอด ในการอ่านและการเขียน โดยการสร้างประโยคหลักไวยากรณ์ฝึกการเขียนย่อหน้า และเขียนเรื่องโดยใช้รูปภาพที่เหมาะสมเป็นสื่อในการจัดกิจกรรม

องค์ประกอบของรูปแบบ PWIM

อิศเรศ พิพัฒน์มงคลพร และวิไล พิพัฒน์มงคลพร (2558) ได้กล่าวถึงองค์ประกอบของรูปแบบ (PWIM) ไว้ดังนี้

1. ใช้ภาพเป็นสื่อในการเรียนรู้
2. สอนหลักภาษาผ่านการอ่าน การสร้างกฎ/หลักการด้วยตนเอง
3. ทำให้เกิดความเข้าใจร่วมกัน
4. ความสัมพันธ์ระหว่างภาพกับคำ
5. อาศัยการเชื่อมโยงระหว่างเสียงกับสัญลักษณ์
6. รูปแบบภาษาสำคัญกับสิ่งที่เห็น
7. สอนจากสิ่งที่รู้ไปหาสิ่งที่ไม่รู้(สอนจากรูปภาพไปหาคำศัพท์)
8. เป็นเครื่องมือสำคัญตลอดการเรียนรู้

ลักษณะสำคัญของการจัดการเรียนรู้แบบ PWIM

การจัดการเรียนรู้แบบ PWIM เป็นการจัดการเรียนรู้ที่ใช้รูปภาพในการสอนในการฝึกทักษะการอ่านและการเขียนและอาศัยกลไกการทำงานของสมองในการเรียนรู้คำศัพท์ต่าง ๆ จากรูปภาพ โดยเรียนรู้ผ่านทางสายตาการมองเห็นรูปภาพ และการได้ยินผ่านทางหู แล้วเชื่อมโยงสิ่งที่ได้เห็นและได้ยินจากข้อความรูปภาพ (Calhoun, 2017) กล่าวว่า การจัดการเรียนรู้แบบ PWIM มีลักษณะที่สำคัญในการพัฒนาในด้านภาษาและความรู้เนื่องจากการสร้างคลังคำศัพท์ของเด็กจากคำพูดและความเข้าใจและรูปแบบประโยคและอำนวยความสะดวก ในการเปลี่ยนแปลงการเขียนและการอ่านเด็กส่วนใหญ่ต้องการทำความเข้าใจกับภาษาที่อยู่รอบตัวของพวกเขาและเด็กส่วนใหญ่มีความกระตือรือร้นที่จะปลดปล่อยความลึกซึ้งของภาษาในการอ่านและการเขียน

ลักษณะเด่นของการจัดการเรียนรู้แบบ PWIM มีลักษณะเด่นในการพัฒนาการอ่านและการเขียน โดยเน้นให้ผู้เรียนฝึกสะกดอ่านและสะกดเขียนอย่างถูกต้อง โดยอาศัยการเรียนรู้จากการค้นหาคำศัพท์จากการมองรูปภาพและการคิดต่อยอดจากรูปภาพ ลักษณะเด่นของการจัดการเรียนรู้แบบ PWIM (Calhoun, 2017) ได้กล่าวถึง ดังนี้

1. เป็นวิธีการสอนที่สามารถใช้สอนผู้เรียนที่เริ่มต้นเรียนภาษาไทยได้ทุกกลุ่มอายุ
2. ช่วยให้ผู้เรียนได้เรียนรู้จากสิ่งที่รู้แล้ว (รูปภาพ) ไปหาสิ่งที่ไม่รู้ (คำศัพท์)
3. ช่วยให้ผู้เรียนฟังการอ่านออกเสียงอย่างถูกต้อง และได้เห็นรูปแบบคำศัพท์ทำให้เกิดความเชื่อมโยงระหว่าง รูปภาพ การอ่านออกเสียง และ สัญลักษณ์ (คำศัพท์)
4. ช่วยให้ผู้เรียนประสบความสำเร็จในการเรียนรู้ภาษาอย่างรวดเร็ว
5. ช่วยให้ผู้เรียนได้ประสบการณ์ในการอ่าน และการเขียนคำศัพท์ที่ชัดเจนขึ้น
6. ช่วยให้ผู้เรียนสามารถจำแนกประเภทคำ และประโยคได้
7. เน้นให้ผู้เรียนเกิดทักษะการคิดแบบอุปนัย (Think Inductively) สร้างกฎและหลักการจากตัวอย่างหลาย ๆ ตัวอย่าง
8. ส่งเสริมให้ผู้เรียนคิดตั้งชื่อเรื่อง ประโยค และขอความสั้น ๆ
9. ช่วยสร้างความเข้าใจในความหมายของคำให้แก่ผู้เรียน
10. เป็นวิธีสอนที่เปิดโอกาสให้นักเรียนเชื่อมโยงจากรูปภาพไปสู่สัญลักษณ์และภาษา คำศัพท์นำไปสู่การวิเคราะห์โครงสร้างของคำ คำศัพท์นำไปสู่การเขียนการเขียนข้อความต่อเนื่อง เรื่องสั้น ๆ และการแต่งเรียงความ

ขั้นตอนการจัดการเรียนรู้โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบ PWIM

ขั้นตอนการจัดการเรียนการสอนเป็นกระบวนการเรียนการสอนที่ช่วยให้ผู้เรียนสำเร็จตามวัตถุประสงค์ของรูปแบบการสอนที่กำหนดไว้ โดย Picture Word Inductive Model (PWIM) มีขั้นตอน (Calhoun, 1999) ดังนี้

1. เริ่มด้วยการเลือกภาพที่ประกอบด้วยที่มีวัตถุ สิ่งของ คน เหตุการณ์ต่าง ๆ หรือ มาจากสถานการณ์ต่าง ๆ ที่ใกล้ตัวของผู้เรียน เพื่อนำมาใช้เป็นแผนภูมิภาพ (Picture Word Chart)
 2. ผู้เรียนสังเกต และช่วยกันระบุชื่อคำศัพท์ของสิ่งที่พบในแผนภูมิภาพ สถานการณ์ เหตุการณ์หรือพฤติกรรมต่าง ๆ โดยนำบัตรคำศัพท์ติดให้ตรงกับสถานการณ์ เหตุการณ์ หรือ พฤติกรรมต่าง ๆ ที่ปรากฏในแผนภูมิภาพ
 3. ผู้สอนเชื่อมโยงคำศัพท์ที่ผู้เรียนระบุไว้กับแผนภูมิภาพ จากนั้นให้ผู้เรียนอ่านออกเสียงและสะกดคำ คำศัพท์ดังกล่าวโดยผู้สอนจะตรวจสอบและแนะนำวิธีการอ่านออกเสียงและการสะกดคำที่ถูกต้อง เพื่อนำไปใช้ในครั้งต่อไป
 4. ผู้เรียนอ่านและทบทวนคำศัพท์ที่ระบุไว้จากแผนภูมิภาพ
 5. ผู้เรียนจัดกลุ่ม หรือจำแนกประเภทคำศัพท์ที่ได้ระบุไว้จากแผนภูมิภาพ เช่น คำที่ออกเสียง /ch/ (cheese, peach, chilled) คำที่ออกเสียง /ch/ 2 ตำแหน่ง เช่น church เป็นต้น คำศัพท์ดังกล่าวผู้เรียนยกตัวอย่างที่ปรากฏในรูปภาพ ในการจัดกลุ่มผู้สอนจะต้องคำนึงถึงความสามารถและวัยของผู้เรียน เพื่อประโยชน์ในการคิดเชิงอุปนัย
 6. ผู้เรียนอ่านและทบทวนคำศัพท์ที่ระบุไว้จากแผนภูมิภาพอีกครั้ง
 7. ผู้สอนและผู้เรียนเพิ่มคำ (ถ้าต้องการเพิ่ม เพื่อให้สามารถเขียนได้สอดคล้องกับเนื้อหาที่สอน) ในแผนภูมิภาพ
 8. ผู้เรียนตั้งชื่อของแผนภูมิภาพ โดยพิจารณาจากรายละเอียดของสิ่งที่ปรากฏในแผนภูมิภาพ และบรรยายเกี่ยวกับสิ่งที่ปรากฏในแผนภูมิภาพ
 9. ผู้เรียนนำคำศัพท์ที่ระบุไว้มาสร้างเป็นประโยค (ผู้สอนจะต้องคำนึงถึงความสามารถและวัยของผู้เรียน) และจัดประเภทของประโยค เพื่อเรียบเรียงให้เป็นข้อความหรือย่อหน้า
 10. ผู้เรียนอ่านและทบทวนการสร้างประโยค และการเขียนย่อหน้าที่สร้างขึ้น
- ขั้นตอนในการจัดการเรียนรู้ วิธีการสอน PWIM (อิสเรศ พิพัฒน์มงคลพร และวิไล พิพัฒน์มงคลพร, 2558) ได้กล่าวถึง ดังนี้
1. เริ่มต้นด้วยการใช้แผนภูมิรูปภาพ (Picture Word Chart) ที่ประกอบด้วยภาพ วัตถุ สิ่งของ ฉากเหตุการณ์ สถานการณ์ที่นักเรียนรู้จักคุ้นเคย ให้นักเรียนสังเกต ช่วยกันระบุคำต่าง ๆ หรือ เหตุการณ์ หรือการปฏิบัติที่ปรากฏในรูปภาพ (Words and Action)
 2. ครูโยงภาพกับคำศัพท์หรือคำที่นักเรียนเสนอ (วาดเส้นจากวัตถุที่นักเรียนระบุ) แล้วให้นักเรียนพูดออกเสียงคำศัพท์ และสะกดคำศัพท์นั้นโดยครูคอยแนะนำแก้ไขให้ออกเสียงให้ถูกต้อง

3. อ่านและทบทวนคำศัพท์จากแผนภูมิรูปภาพ (Picture Word Chart)
4. ให้นักเรียนช่วยกันจัดกลุ่มคำ หรือจัดประเภทคำ (เช่น พยัญชนะต้น คำนาม คำกริยา คำคล้องจอง) หรือคำศัพท์ที่ระบุจากภาพ (ความคิดรวบยอด การจำแนก การจัดกลุ่ม ขึ้นอยู่กับวัย และระดับประสบการณ์ของนักเรียน) ขั้นนี้เป็นรูปแบบการสอนที่ใช้วิธีการของการอุปนัย
5. ให้นักเรียนฝึกเขียนวลี แต่งประโยคจากคำศัพท์ต่าง ๆ
6. ให้นักเรียนฝึกเขียนข้อความ ย่อหน้า และเขียนเรื่องจากภาพ
7. เพิ่มคำศัพท์อื่น ๆ (ถ้าต้องการ) ลงในแผนภูมิรูปภาพ (Picture Word Chart) และจัดทำธนาคารคำศัพท์

8. ให้นักเรียนตั้งชื่อแผนภูมิรูปภาพ (Picture Word Chart) ให้นักเรียนพิจารณา รายละเอียดในแผนภูมิรูปภาพและให้นักเรียนบรรยายเกี่ยวกับสิ่งที่ปรากฏในแผนภูมิรูปภาพนั้น

9. ให้นักเรียนเขียนประโยคหรือข้อความที่เกี่ยวกับคำในแผนภูมิรูปภาพ (Picture Word Chart) และจัดประเภทของประโยค

10. อ่านและทบทวนประโยคและข้อความที่นักเรียนสร้างขึ้นอีกครั้ง

ขั้นตอนการจัดการเรียนการสอนเป็นกระบวนการเรียนการสอนที่ช่วยให้ผู้เรียนสำเร็จตามวัตถุประสงค์ของรูปแบบการสอนที่กำหนดไว้ โดย (Word Inductive Model, PWIM) มีขั้นตอน (สง่า วงศ์ไชย, 2562) ดังนี้

ขั้นที่ 1 เลือกและระบุคำศัพท์จากภาพ (Select Picture and Identify Words)

1.1 ผู้สอนเลือกรูปภาพที่ประกอบด้วย ภาพวัตถุสิ่งของ ฉากเหตุการณ์หรือสถานการณ์ที่นักเรียนรู้จักคุ้นเคย จากนั้นนำเสนอแผนภูมิรูปภาพ (Picture Word Chart)

1.2 ผู้สอนกระตุ้นด้วยกลวิธีต่าง ๆ เพื่อให้นักเรียนสังเกต และช่วยกันระบุสิ่งที่ปรากฏในแผนภูมิภาพ หรือเหตุการณ์สถานการณ์ หรือการปฏิบัติที่ปรากฏในรูปภาพ (Words and Action)

1.3 ผู้เรียนอ่านออกเสียงคำศัพท์ เพื่อให้ผู้เรียนได้สังเกตและฝึกการออกเสียงรูป และเสียงของคำให้ถูกต้อง และนำไปใช้ในการสะกดคำในขั้นตอนต่อไป

ขั้นที่ 2 เชื่อมโยงคำศัพท์ (Linking Words)

2.1 ผู้สอนกระตุ้นโดยใช้กลวิธีต่าง ๆ เพื่อให้ผู้เรียนเชื่อมโยงความรู้เดิมกับความรู้ใหม่ เพื่อสามารถติดบัตร์คำศัพท์ที่ผู้เรียนระบุให้ตรงกับสิ่งที่ปรากฏในแผนภูมิภาพ

2.2 ผู้เรียนอ่านสะกดคำศัพท์ เพื่อให้ผู้เรียนสังเกตรูปและเสียงของคำศัพท์ เมื่อสะกดคำจะได้จดจำคำศัพท์นั้นได้

ขั้นที่ 3 จัดกลุ่มคำศัพท์ (Classify Words)

3.1 ผู้สอนกระตุ้นโดยใช้กลวิธีต่าง ๆ เพื่อให้ผู้เรียนช่วยกันจัดกลุ่มคำศัพท์หรือจัดประเภทของคำศัพท์ที่ระบุไว้จากแผนภูมิภาพ ในการจัดการเรียนการสอนภาษาไทยอาจจำแนกได้ดังนี้

3.1.1 จำแนกตามเสียงพยัญชนะต้น (นอน, กาล, พิน) หรือพยัญชนะท้าย (กึ่ง, มอง, คาง)

3.1.2 จำแนกตามไตรยางศ์ (อักษรสูง อักษรกลาง และอักษรต่ำ)

3.1.3 จำแนกตามชนิดของคำ (นาม สรรพนาม กริยา วิเศษณ์ บุพบท สันธาน และอุทาน)

ในการจัดกลุ่มคำศัพท์ ผู้สอนจะต้องคำนึงถึงความสามารถและวัยของผู้เรียน เพื่อเป็นประโยชน์สำหรับผู้เรียนได้ฝึกคิดเชิงอุปนัย (Inductive Thinking) โดยจัดกลุ่มคำศัพท์ไปหากฎเกณฑ์หรือหลักการได้

3.2 ผู้เรียนอ่านออกเสียงและอ่านสะกดคำศัพท์เพื่อทบทวนอีกครั้ง

ขั้นที่ 4 ประยุกต์ใช้คำศัพท์ (Applied Words)

4.1 ผู้สอนเพิ่มคำศัพท์ เพื่อให้สอดคล้องกับวัยของผู้เรียนในแผนภูมิภาพ (ถ้ามี)

4.2 ผู้สอนกระตุ้นโดยใช้กลวิธีต่าง ๆ เพื่อให้ผู้เรียนตั้งชื่อแผนภูมิภาพ โดยพิจารณาจากรายละเอียดของสิ่งที่ปรากฏในแผนภูมิภาพ และบรรยายเกี่ยวกับสิ่งที่ปรากฏในแผนภูมิภาพ

4.3 ผู้เรียนนำคำศัพท์ที่ระบุไว้มาสร้างเป็นประโยค (ผู้สอนจะต้องคำนึงถึงความสามารถและวัยของผู้เรียน) และจัดประเภทของประโยคเพื่อนำไปสู่การเขียนข้อความ

4.4 ผู้เรียนอ่านทบทวนประโยคหรือข้อความจากงานเขียนที่ตนเองสร้างขึ้น เพื่อตรวจสอบความถูกต้องและครบถ้วนคำศัพท์ที่ได้ระบุไว้ก่อนหน้านี้

การเลือกรูปภาพที่จะนำมาใช้ในการจัดการเรียนการสอน การจัดการเรียนการสอนแบบ PWIM นั้น การเลือกรูปภาพเป็นเรื่องสำคัญ โดยเฉพาะภาพที่สื่อถึงการออกเสียงที่เป็นเสียงเฉพาะที่นักเรียนทุกคนเห็นแล้วจะออกเสียงเหมือนกัน จึงเป็นเรื่องที่ซับซ้อนต่อการเลือกสรรภาพที่จะต้องนำมาใช้ในกระบวนการเรียนการสอน ซึ่งการเลือกภาพควรมีวิธีการดังนี้

1. เลือกภาพและรูปถ่ายที่มีเรื่องราวที่นักเรียนคุ้นเคย
2. ภาพนั้นต้องมีความชัดเจน คมชัด เห็นเป็นรูปธรรม
3. เป็นภาพที่น่าสนใจสามารถดึงดูดให้นักเรียนเข้าร่วมกิจกรรมได้ดี
4. สำหรับนักเรียนประถมศึกษา ควรเลือกรูปภาพที่เกี่ยวข้องกับเนื้อหาอื่น ๆ ด้วย
5. รูปภาพสามารถเปิดประเด็นการเรียนรู้ หรือเป็นหัวข้อในการอภิปรายได้

ประโยชน์ของรูปแบบ PWIM

อิสเรศ พิพัฒน์มงคลพร และวิไล พิพัฒน์มงคลพร (2558) กล่าวว่า การจัดการเรียนรู้โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบ PWIM มีประโยชน์ต่อนักเรียนที่มีปัญหาด้านการอ่าน และการเขียนดังนี้

1. ช่วยในการพัฒนาผลการเรียนรู้ด้านภาษา การอ่าน และการเขียนคำศัพท์ได้ดี
2. ช่วยให้นักเรียนจดจำ และรู้ความหมายของคำศัพท์ได้มากขึ้น จากการที่นักเรียนได้ฟัง ได้อ่านออกเสียงสะกดคำซ้ำ ๆ หลายครั้ง
3. ช่วยให้นักเรียนได้เรียนรู้และเข้าใจความคิดรวบยอดของคำศัพท์ รวมถึงหลักการทางด้านภาษาอย่างแท้จริง อันจะส่งผลให้นักเรียนสามารถนำไปประยุกต์ใช้ในโอกาสต่อไป
4. ทำให้เกิดการเรียนรู้โดยผู้เรียนโดยตรง นักเรียนได้เห็นคำ ได้ออกเสียง ได้เขียนคำศัพท์อย่างถูกต้องหลาย ๆ ครั้ง
5. นักเรียนมีส่วนร่วมในการเรียนรู้มากขึ้นจากการร่วมกันสืบเสาะหาคำศัพท์ด้วยตนเอง
6. สามารถนำไปใช้ได้กับนักเรียนทุกระดับชั้น ใช้ทำกิจกรรมได้หลายลักษณะ อาทิ จัดกิจกรรมรายบุคคล กิจกรรมกลุ่มเล็ก หรือใช้กับนักเรียนทั้งชั้นเรียน
7. สามารถประยุกต์ใช้กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น เช่น สังคมศึกษา วิทยาศาสตร์
8. นำไปใช้ในการจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะการคิดสร้างสรรค์ และเสริมสร้างจินตนาการได้

9. ในการสอนเขียนประโยค ครูสามารถสอนการเขียนภาษาเขียนที่ถูกต้อง โดยปรับปรุงจากประโยคที่นักเรียนเขียนมา รวมทั้งสามารถแก้ไขการใช้เครื่องหมายวรรคตอน เช่น เครื่องหมายจุลภาค (,) การใช้อักษรใหญ่-เล็ก ของนักเรียนให้ถูกต้องด้วยเช่นกัน

ในการจัดการเรียนรู้ภาษาไทยตามรูปแบบการอ่านและการเขียนจากภาพ เพื่อใช้ฝึกทักษะในการเรียนรู้อย่างมีประสิทธิภาพจำเป็นต้องนำเอาทฤษฎีหรือหลักจิตวิทยาเข้ามาเกี่ยวข้อง เพื่อเสริมความเหมาะสมให้แบบฝึกการอ่านและการเขียนมีความเหมาะสมถูกต้องและสมบูรณ์ เหมาะสมกับการที่จะนำไปใช้กับนักเรียน ตามวัย ความสามารถและความสนใจของนักเรียน ซึ่งจะส่งผลทำให้แบบฝึกหัดนั้นมีประสิทธิภาพ เกิดความน่าเชื่อถือมากยิ่งขึ้น ดังที่มินักวิชาการได้กล่าวไว้ดังนี้

แนวทางการนำไปใช้

1. เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้เกิดการลองผิดลองถูกบ้าง (ถ้าการลองผิดนั้นไม่ก่อให้เกิดอันตราย และเสียเวลามากนัก) เพราะการลองผิดลองถูกจะช่วยให้นักเรียนเรียนรู้ได้ดีขึ้น จดจำได้ดีขึ้น เกิดความภูมิใจในการทำสิ่งต่าง ๆ ด้วยตนเอง

2. ควรสอนเมื่อนักเรียนพร้อม ครูจะต้องจัดประสบการณ์ให้เหมาะสมกับความพร้อมของเด็ก กระตุ้นให้เด็กอยากเรียนรู้ ดังนั้นครูต้องตรวจสอบความรู้เดิมของเด็ก เพื่อจะได้เชื่อมโยงมาสู่ความรู้ใหม่ (แน่ใจว่านักเรียนพร้อมที่จะเรียนรู้สิ่งใหม่ ๆ) โดยจัดสิ่งที่สอนให้สอดคล้องกับสภาพความเป็นจริงของเด็ก
 3. ส่งเสริมให้เกิดการฝึกหัด เพื่อเป็นการพัฒนาให้นักเรียนมีทักษะในเรื่องนั้น ๆ แต่ต้องระวังไม่ให้เกิดความซ้ำซากจนนักเรียนเกิดความเบื่อหน่าย
 4. มีการกำหนดจุดมุ่งหมายของการเรียนให้ชัดเจน ให้นักเรียนเกิดความพึงพอใจเมื่อเขาประสบความสำเร็จในแต่ละหน่วย
 5. ควรมีการสะท้อนกับผลงานของนักเรียน และควรสะท้อนกับทันที
 6. เมื่อนักเรียนเกิดการเรียนรู้แล้ว ควรจะจัดประสบการณ์ให้นักเรียนนำมาใช้อยู่บ่อย ๆ
- การประยุกต์สู่การสอน
1. การจัดประสบการณ์การเรียนรู้ให้กับผู้เรียน
 2. เด็กแต่ละคนมีพัฒนาการที่ต่างกันแม้จะอยู่ในวัยเดียวกัน
 3. การสอนสิ่งต่าง ๆ ให้กับเด็ก ควรใช้สื่อและอุปกรณ์ที่เป็นรูปธรรมเพื่อช่วยให้เด็กมีความเข้าใจได้ชัดเจนขึ้นดีกว่าการบอกเล่า บรรยายด้วยคำพูดเพียงอย่างเดียว

การวิจัยแบบกลุ่มตัวอย่างเดียว

ความหมาย

การวิจัยแบบกลุ่มตัวอย่างเดียว (Single-subject Design, SSD) อัญชลี สารรัตน์ (2562) ได้ให้ความหมายไว้ว่า เป็นระเบียบวิธีวิจัยที่มีการนำมาใช้ตั้งแต่ศตวรรษที่ 18 และมีการประยุกต์มาใช้ในการศึกษามากขึ้น โดยเฉพาะทางด้านการจัดการเรียนการสอน เนื่องจากข้อจำกัดของการวิจัยเชิงทดลองแบบมีกลุ่มเปรียบเทียบที่ไม่สามารถอธิบายพฤติกรรมของตัวอย่างเป็นรายบุคคลได้ ทำให้มีการศึกษาค้นคว้าเกี่ยวกับแบบวิจัยที่สามารถนำมาใช้ศึกษาเพื่อหาคำอธิบายและกับติดตามการเรียนรู้และการเปลี่ยนแปลงของพฤติกรรม โดยเฉพาะพฤติกรรมที่พึงประสงค์ให้ชัดเจนยิ่งขึ้น

จุดประสงค์ของการวิจัยเชิงทดลองแบบกลุ่มตัวอย่างเดียว

จุดประสงค์ของการวิจัยเชิงทดลองแบบกลุ่มตัวอย่างเดียว คือ การทดลองเพื่อศึกษาหรือตรวจสอบความสัมพันธ์ (Functional Relationships) ที่แสดงให้เห็นว่าตัวแปรต้นหรือตัวแปรจัดกระทำก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงในตัวแปรตามอย่างเป็นระบบหรือไม่ หรือการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นของตัวแปรตามเป็นผลจากตัวแปรต้นหรือตัวแปรจัดกระทำ และการเปลี่ยนแปลงดังกล่าวมี

ความสัมพันธ์กันจริง สิ่งที่ศึกษาโดยมากจะเป็นพฤติกรรม จึงมักสนใจศึกษาว่าตัวแปรจัดกระทำดังกล่าวมีผลต่อการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมของตัวอย่างหรือไม่ การวิจัยแบบกลุ่มตัวอย่างเดี่ยวยังเป็นวิธีที่ช่วยกำกับ ติดตาม พัฒนาการของตัวอย่างได้ ด้วยการพรรณาส่งที่เกิดขึ้นในตัวอย่างแต่ละคน ในขณะที่ทำการศึกษา โดยกระบวนการวิจัยเริ่มจากการกำหนดพฤติกรรมปัญหา วัดพฤติกรรมปัญหาก่อนให้ตัวแปรจัดกระทำ (ใช้สัญลักษณ์ A) ให้ตัวแปรจัดกระทำ (ใช้สัญลักษณ์ B) ติดตามสังเกตและจดบันทึกเพื่อดูการเปลี่ยนแปลงของพฤติกรรมปัญหา และสรุปประสิทธิผลของตัวแปรจัดกระทำ

ลักษณะเฉพาะของการวิจัยเชิงทดลองแบบกลุ่มตัวอย่างเดี่ยว มีดังนี้

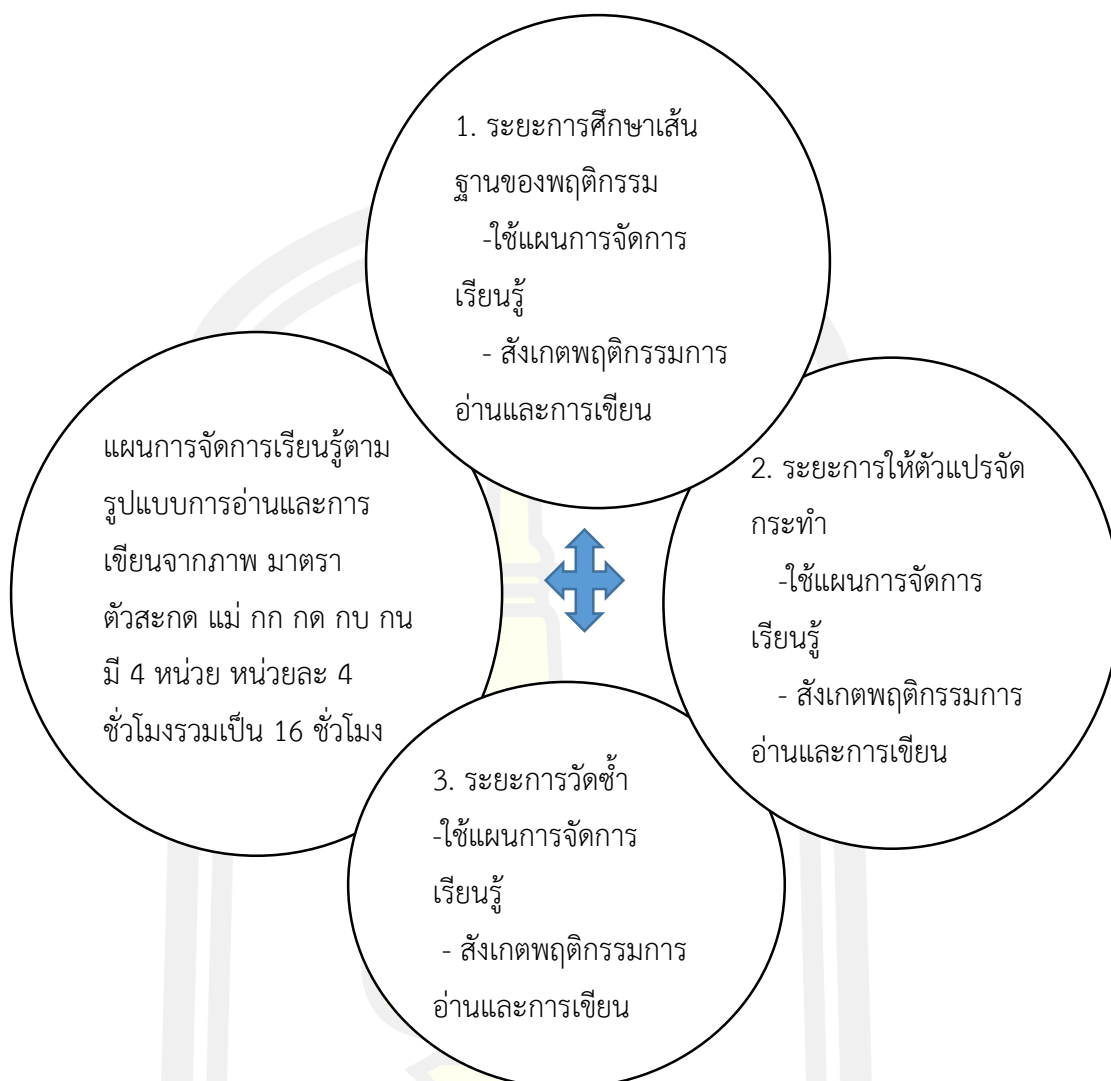
1. ให้ผลการวิเคราะห์เฉพาะบุคคล
2. มีการเก็บข้อมูลเส้นฐาน
3. มีการกำหนดสถานการณ์ของการทดลอง
4. มีการให้ตัวแปรจัดกระทำ
5. มีการวัดซ้ำและการจดบันทึกที่เป็นมาตรฐานทำให้ผลวิจัยมีความตรงภายใน
6. มีการใช้ความเห็นที่ตรงกันของผู้สังเกตมากกว่าหนึ่งคน
7. มีการวิเคราะห์ข้อมูลตลอดช่วงเวลาของการทดลอง
8. ให้ความสำคัญกับความตรงภายใน
9. เสนอผลการศึกษาด้วยภาพ ซึ่งนิยมนำเสนอโดยใช้กราฟเส้นให้เห็นแนวโน้ม
10. มีความตรงภายนอก
11. ช่วยให้การสรุปอ้างอิงของการวิจัยแบบกลุ่มเปรียบเทียบมีความรอบคอบ

มากขึ้น

12. มีตรรกะของการทดลอง

วิธีการออกแบบ

การนำการวิจัยเชิงทดลองกลุ่มตัวอย่างเดี่ยวมาใช้ร่วมกับขั้นตอนการสอนแบบการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบการอ่านและการเขียนจากภาพนั้น เนื่องจากการวิจัยเชิงทดลองกลุ่มตัวอย่างเดี่ยวเป็นการวิจัยที่ประกอบด้วยระยะที่สำคัญ 3 ระยะ คือ ระยะการศึกษาเส้นฐานของพฤติกรรม ระยะการให้ตัวแปรจัดกระทำ และระยะการวัดซ้ำ จึงสามารถแบ่งการทดลองตามแผนการจัดการเรียนรู้ทั้ง 16 แผน ได้ดังนี้

ภาพประกอบ 1 การออกแบบเพื่อวัดความสามารถด้านการอ่านและการเขียน

การนำไปใช้ในการวิจัย

การวิจัยเชิงทดลองแบบกลุ่มตัวอย่างเดียวเป็นระเบียบวิธีวิจัยที่เหมาะสมกับการศึกษาที่ต้องการได้ข้อมูลเป็นรายบุคคลหรือเฉพาะบุคคลของมนุษย์ ที่โดยธรรมชาติมีความแตกต่างกันในด้านความสามารถ ความถนัด แรงจูงใจ และความบกพร่องที่จำเป็นต้องได้รับความช่วยเหลือผลการวิจัยที่ใช้ระเบียบวิธีวิจัยนี้จะได้แนวทางหรือวิธีช่วยเหลือและแก้ปัญหาหรือรักษาบุคคลกลุ่มที่มีลักษณะพิเศษ เช่น ครูภาษาไทยนำระเบียบวิธีวิจัยนี้ใช้วิจัยการอ่านออกเขียนได้ ที่จะช่วยพัฒนาการอ่านออกเขียนได้ให้กับนักเรียนที่มีความบกพร่องในการอ่าน เขียน

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

งานวิจัยในประเทศ

จากการศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการจัดการเรียนรู้ภาษาไทยตามรูปแบบการอ่าน และการเขียนจากภาพ เพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการอ่าน และการเขียน พบงานวิจัยในประเทศ ที่เกี่ยวข้องสรุปได้ดังนี้

ปิลันธนา ศุภดล และคณะ (2557) ได้ทำการศึกษาเกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้ ภาษาไทยโดยใช้ Picture Word Inductive Model ที่มีผลต่อการอ่าน การเขียน และการแต่ง ประโยคของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ด้วยกระบวนการศึกษาชั้นเรียน โรงเรียนสาธิต มหาวิทยาลัยขอนแก่น ฝ่ายประถมศึกษา (ศึกษาศาสตร์) โดยมีวัตถุประสงค์ในการวิจัยเพื่อศึกษาผล การอ่าน การเขียน และการแต่งประโยคภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้ Picture Word Inductive Model ด้วยกระบวนการศึกษาชั้นเรียนและเพื่อศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้ Picture Word Inductive Model ผลการวิจัย พบว่า 1. ผลการอ่าน การเขียน และการแต่งประโยคภาษาไทยของนักเรียนชั้นปีที่ 1 โดยใช้ Picture Word Inductive Model ด้วยกระบวนการศึกษาชั้นเรียน ด้านการอ่าน นักเรียนผ่านเกณฑ์ ที่โรงเรียนกำหนดคือ ได้คะแนนตั้งแต่ร้อยละ 60 ขึ้นไป 2. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาไทยของ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้ Picture Word Inductive Model นักเรียนผ่านเกณฑ์ การทดสอบที่โรงเรียนกำหนดคือ ได้คะแนนตั้งแต่ร้อยละ 60 ขึ้นไป จำนวน 67 คน คิดเป็น ร้อยละ 95.71

สุรีพรรณ ฉันทจิตร (2557) ได้ทำการศึกษาเกี่ยวกับการพัฒนาทักษะการเขียน คำศัพท์ภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยใช้วิธีการสอนแบบ PWIM (Picture Word Inductive Model) ในการศึกษาครั้งนี้มีกลุ่มเป้าหมายเป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษา ปีที่ 6 จำนวน 33 คน ของโรงเรียนเทศบาล 3 สามัคคีวิทยาคาร ผลการวิจัยพบว่า 1) นักเรียนชั้น ประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนเทศบาล 3 สามัคคีวิทยาคาร จำนวน 33 คน ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้ เพื่อพัฒนาทักษะการเขียนคำศัพท์ภาษาอังกฤษตามแผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้วิธีการสอนแบบ PWIM (Picture Word Inductive Model) นั้น ได้คะแนนเฉลี่ย 21.60 คิดเป็นร้อยละ 72.02 ค่า S.D. เท่ากับ 2.66 และพบว่า จำนวนนักเรียนที่ผ่านเกณฑ์เฉลี่ยร้อยละ 70 มีจำนวน 24 คน ของจำนวนนักเรียนทั้งหมด 33 คน คิดเป็นร้อยละ 72.72 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้ คือ จำนวนนักเรียนอย่างน้อยร้อยละ 70 มีผลสัมฤทธิ์ทางการเขียนคำศัพท์ภาษาอังกฤษผ่านเกณฑ์เฉลี่ย ร้อยละ 70 ขึ้นไป 2) ความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนเทศบาล 3 สามัคคีวิทยาคาร จำนวน 33 คน ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะการเขียนคำศัพท์

ภาษาอังกฤษตามแผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้วิธีการสอนแบบ PWIM (Picture Word Inductive model) โดยรวมอยู่ในเกณฑ์พอใจมาก ($\bar{X}$ เท่ากับ 4.42, S.D. เท่ากับ 0.72)

ศิริวรรณ ร่มเย็น วูลเทอร์ และคณะ (2557) ได้ทำการศึกษาเกี่ยวกับการจัดกิจกรรมเพื่อพัฒนาทักษะการเขียนภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยขอนแก่น ฝ่ายประถมศึกษา (ศึกษาศาสตร์) โดยใช้แผนการจัดการเรียนรู้ด้วยรูปแบบ Picture Word Inductive Model โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาทักษะการเขียนภาษาอังกฤษ โดยมีนักเรียนอย่างน้อยร้อยละ 70 มีผลสัมฤทธิ์ด้านทักษะการเขียนผ่านเกณฑ์เฉลี่ยร้อยละ 70 ขึ้นไป กลุ่มเป้าหมาย คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนสาธิตขอนแก่น ฝ่ายประถมศึกษา (ศึกษาศาสตร์) ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2555 จำนวน 42 คน ผลการวิจัยพบว่า ผลสัมฤทธิ์ด้านการเขียนภาษาอังกฤษของ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยขอนแก่น ฝ่ายประถม (ศึกษาศาสตร์) ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2555 จำนวน 42 คน ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้โดยใช้แผนการจัดกิจกรรมด้านการเขียนภาษาอังกฤษตามแนวการสอนเพื่อการสื่อสารโดยใช้ Picture Word Inductive Model ได้คะแนนคะแนนเฉลี่ย 14.57 คิดเป็นร้อยละ 73.87 ค่า S.D. เท่ากับ 2.37 และพบว่าจำนวนนักเรียนที่ผ่านเกณฑ์เฉลี่ยร้อยละ 70 มีจำนวน 30 คน ของจำนวนนักเรียนทั้งหมด 42 คน คิดเป็นร้อยละ 71.43 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้ คือจำนวนนักเรียนอย่างน้อยร้อยละ 70 มีผลสัมฤทธิ์ทางการเขียนภาษาอังกฤษผ่านเกณฑ์เฉลี่ยร้อยละ 70 ขึ้นไป

กมลชนก สุขสุวรรณ (2560) ได้ทำการศึกษาเกี่ยวกับการพัฒนาแบบฝึกทักษะการเขียนเรื่องจากภาพเพื่อส่งเสริมทักษะการเขียนเรื่องจากภาพของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 – 6 THE DEVELOPMENT OF EXERCISE FOR PRIMARY IIII – IV STUDENTS TO PRACTICE WRITING STORY BASED ON PICTURE SKILL เพื่อสร้างและพัฒนาแบบฝึกทักษะการเขียนเรื่องจากภาพของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6 ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์มาตรฐาน 80/80 และเพื่อเปรียบเทียบทักษะการเขียนเรื่องจากภาพของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6 ระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียน ผู้วิจัยดำเนินการสร้างแบบฝึกทักษะการเขียนเรื่องจากภาพ แผนการสอน พร้อมทั้งสร้างแบบวัดทักษะการเขียนเรื่องจากภาพ เก็บรวบรวมข้อมูลแล้ววิเคราะห์ได้มาวิเคราะห์โดยใช้ t – test แบบ Dependent ผลการวิจัยพบว่านักเรียนที่เรียนโดยใช้แบบฝึกทักษะการเขียนเรื่องจากภาพ มีทักษะการเขียนเรื่องจากภาพ หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ธารรัตน์ อรุณศรี (2561) ได้ทำการศึกษาเกี่ยวกับการพัฒนาแบบฝึกทักษะการอ่านและการเขียนคำศัพท์ภาษาอังกฤษ โดยใช้รูปแบบการสอนแบบอุปนัยโดยใช้ภาพ – คำ (PWIM) เรื่อง Learning English Vocabulary is Fun and Easy สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ในการศึกษาครั้งนี้มีกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียน

บ้านเหล่าป่าสา สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุดรดิตถ์ เขต 1 ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2561 จำนวน 11 คน ผลการวิจัยพบว่า 1) แบบฝึกทักษะการอ่านและการเขียนคำศัพท์ภาษาอังกฤษ โดยใช้รูปแบบการสอนแบบอุปนัยโดยใช้ภาพ - คำ (PWIM) เรื่อง Learning English Vocabulary is Fun and Easy สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนบ้านเหล่าป่าสา มีค่าประสิทธิภาพรวมเท่ากับ 82.81/81.21 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ 80/80 ที่ตั้งไว้ 2) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนบ้านเหล่าป่าสา ที่เรียนด้วยแบบฝึกทักษะการอ่านและการเขียนคำศัพท์ภาษาอังกฤษ โดยใช้รูปแบบการสอนแบบอุปนัยโดยใช้ภาพ - คำ (PWIM) เรื่อง Learning English Vocabulary is Fun and Easy สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนบ้านเหล่าป่าสา มีคะแนนทดสอบหลังเรียนสูงกว่าคะแนนทดสอบก่อนเรียน 3) ผลการศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนบ้านเหล่าป่าสา ที่มีต่อแบบฝึกทักษะการอ่านและการเขียนคำศัพท์ภาษาอังกฤษ โดยใช้รูปแบบการสอนแบบอุปนัยโดยใช้ภาพ - คำ (PWIM) เรื่อง Learning English vocabulary is fun and easy สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนบ้านเหล่าป่าสา นักเรียนมีความพึงพอใจโดยภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด

สุพัตรา ศรีธรรมมา และอุบลวรรณ ส่งเสริม (2562) ได้ทำการศึกษาเกี่ยวกับการพัฒนาความสามารถในการอ่านและการเขียนสะกดคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โดยการจัดการเรียนรู้แบบ PWIM ร่วมกับแผนผังความคิด ในการศึกษาครั้งนี้มีกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1/2 จำนวน 22 คน ของโรงเรียนวัดเทพ ประสิทธิ์คณาวาส ผลการวิจัยพบว่า 1) ผลการประเมินความสามารถการอ่านสะกดคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้แผนการจัดการเรียนรู้แบบ PWIM ร่วมกับแผนผังความคิดหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 2) ผลการประเมินความสามารถการเขียนสะกดคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้แผนการจัดการเรียนรู้แบบ PWIM ร่วมกับแผนผังความคิดหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และ 3) ความคิดเห็นของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบ PWIM ร่วมกับแผนผังความคิดอยู่ในระดับมาก

นทิดา คำดวง (2562) ได้ทำการศึกษาเกี่ยวกับการพัฒนาความสามารถการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โดยจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบ PWIM ในการศึกษาครั้งนี้มีกลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนน้ำพองพัฒนศึกษา รัชมิงคลาภิเษก จำนวน 25 คน จากการศึกษาพบว่า ความสามารถด้านการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 มีคะแนนเฉลี่ย 28.04 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 70.1 และจำนวนนักเรียนที่มีคะแนนผ่านเกณฑ์ร้อยละ 70 จำนวน 16 คน คิดเป็นนักเรียนจำนวนร้อยละ 64 ของนักเรียนทั้งหมด ซึ่งน้อยกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้ และความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก

อณัญญากร พัฒนประสิทธิ์ (2562) ได้ทำการศึกษาเกี่ยวกับการพัฒนาชุดการสอน คำพื้นฐานประกอบรูปภาพจริง เรื่อง ชีวิตประจำวัน เพื่อพัฒนาทักษะการอ่านการเขียนคำพื้นฐาน ระดับประถมศึกษาสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษ เด็กที่มีความต้องการพิเศษ ในการศึกษาครั้งนี้ มีกลุ่มตัวอย่าง คือ ประเภทเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2560 โรงเรียนวัดแม่แก้วน้อย ตำบลป่าไผ่ อำเภอสันทราย จังหวัดเชียงใหม่ จำนวน 10 คน จากการศึกษาพบว่า (1) ชุดการสอนคำพื้นฐานประกอบรูปภาพจริง เรื่อง ชีวิตประจำวัน เพื่อพัฒนาทักษะการอ่านการเขียนคำพื้นฐานระดับประถมศึกษาสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษ ประเภทเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้มีประสิทธิภาพเท่ากับ 78.16/78.33 สูงกว่าเกณฑ์ที่ตั้งไว้ (2) หลังการใช้ชุดการสอนคำพื้นฐานประกอบรูปภาพจริง เรื่อง ชีวิตประจำวัน เด็กที่มีความต้องการพิเศษประเภทเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้มีความสามารถในการอ่านการเขียนคำพื้นฐานระดับ ประถมศึกษาอยู่ในระดับดีมาก (3) หลังการใช้ชุดการสอนคำพื้นฐานประกอบรูปภาพจริง เรื่อง ชีวิตประจำวัน เด็กที่มีความต้องการพิเศษประเภทเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้มีทักษะการอ่าน การเขียนคำพื้นฐานระดับประถมศึกษาดีขึ้นกว่าก่อนการใช้ชุดการสอนคำพื้นฐานประกอบรูปภาพจริง เรื่อง ชีวิตประจำวัน

สุนิสา มามีสุข (2563) ได้ทำการศึกษาเกี่ยวกับการศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน คำศัพท์ภาษาอังกฤษโดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบ PICTURE WORD INDUCTIVE MODEL ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนบ้านหนองโสน อำเภอเลาขวัญ จังหวัดกาญจนบุรี สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากาญจนบุรี เขต 4 ที่กำลังศึกษาอยู่ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2562 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย มีดังต่อไปนี้ 1) แผนภูมิรูปภาพ จำนวน 2 แผนภูมิ ซึ่งประกอบไปด้วย 1.1) ชุดรูปภาพที่ใช้เป็นสื่อในการจัดการเรียนรู้ จำนวน 2 ชุด 2) แผนการจัดการ เรียนรู้เพื่อส่งเสริมการเรียนรู้คำศัพท์ร่วมกับการจัดการเรียนรู้แบบ Picture Word Inductive Model 3) แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้คำศัพท์ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 4) แบบสังเกต พฤติกรรมการเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่ใช้การจัดการเรียนรู้แบบ Picture Word Inductive Model 5) แบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่มีต่อการ จัดการเรียนรู้แบบ Picture Word Inductive Model ผลการวิจัย พบว่า 1. ผลสัมฤทธิ์ของนักเรียน หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 2. นักเรียนมีความกระตือรือร้นในการ เรียนเมื่อมีรูปภาพ กล้าแสดงออก ให้ความร่วมมือในการทำกิจกรรม สามารถออกเสียงคำศัพท์และ สะกดคำได้อย่างถูกต้องเมื่อเห็นรูปภาพ เขียนวลีหรือแต่งประโยคสั้น ๆ ทบทวนประโยคและคำศัพท์ โดยใช้แผนภูมิรูปภาพได้ 3. ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบ Picture Word Inductive Model โดยรวมมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก

อุทัยภรณ์ ประสรีระเก และดนิตา ดวงวิไล (2563) ได้ทำการศึกษาเกี่ยวกับการพัฒนาความสามารถด้านการอ่าน และการเขียนคำของนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ด้วยการจัดการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือ CIRC ในการศึกษาครั้งนี้มีกลุ่มเป้าหมายเป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนบ้านแว่งเหล่าน้อย ตำบลแคน อำเภอลำปลายมาศ จังหวัดมหาสารคาม สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษามหาสารคาม เขต 2 จำนวน 1 ห้องเรียน 11 คน ผลการวิจัย พบว่า 1) ความสามารถในการอ่านคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ที่เรียนด้วยกิจกรรมการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือ CIRC นักเรียนร้อยละ 100 มีคะแนนเฉลี่ยผ่านเกณฑ์ร้อยละ 76.06 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนด 2) ความสามารถในการเขียนคำ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ที่เรียนด้วยกิจกรรมการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือ CIRC นักเรียนร้อยละ 100 มีคะแนนเฉลี่ย ผ่านเกณฑ์ร้อยละ 74.85 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนด

งานวิจัยต่างประเทศ

Swartzendruber (2007) ได้ทำการศึกษาเกี่ยวกับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โดยการใช้เทคนิค Picture Word Inductive Model ในการพัฒนาการเรียนรู้คำศัพท์ โดยมีวัตถุประสงค์ เพื่อศึกษาว่าการเรียนรู้ด้วยเทคนิค PWIM ช่วยให้ผลการเรียนรู้คำศัพท์ของนักเรียนกลุ่มทดลองเพิ่มขึ้นหรือไม่และแตกต่างจากกลุ่มควบคุมหรือไม่ พบว่า นักเรียนกลุ่มทดลองมีความสามารถในการเรียนรู้คำศัพท์สูงกว่านักเรียนกลุ่มควบคุม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

Loh (2010) ได้ทำการศึกษาเกี่ยวกับการเปรียบเทียบทักษะการเขียนภาษาอังกฤษ โดยใช้การสอนเชิงบรรยายและการสอนโดยใช้วิธีการสอนแบบ PWIM วัตถุประสงค์การวิจัย เพื่อเปรียบเทียบทักษะการเขียนโดยการสอนเชิงบรรยายกับการสอนโดยใช้วิธีการสอนแบบ PWIM ในการศึกษาครั้งนี้มีกลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ประเทศอินโดนีเซีย พบว่า นักเรียนที่ได้รับการสอนโดยวิธีการสอน PWIM มีพัฒนาทักษะการเขียนสูงกว่านักเรียนที่ได้รับการสอนโดยวิธีการสอนเชิงบรรยาย

Perkins (2013) ที่ได้ทำการศึกษาเกี่ยวกับการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้ในรายวิชาภาษาอังกฤษระหว่างวิธีการสอน PWIM กับวิธีการปกติ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ของประเทศสวิตเซอร์แลนด์ พบว่า นักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาที่เรียนด้วยวิธีการสอน PWIM มีผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้ในวิชาภาษาอังกฤษมากกว่าวิธีการสอนปกติ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

Sepyanda (2013) ได้ทำการศึกษาเกี่ยวกับการพัฒนาทักษะการเขียนภาษาอังกฤษ ในรายวิชาเชรามาติคของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โดยวิธีการสอน PWIM วัตถุประสงค์การวิจัย เพื่อพัฒนาทักษะการเขียนภาษาอังกฤษในรายวิชาเชรามาติคของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ในการศึกษาครั้งนี้มีกลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนมัธยมศึกษาตอนต้นซุงกิ

ลากี เมืองปาตัง ประเทศอินโดนีเซีย จำนวน 27 คน พบว่า นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 มีทักษะการเขียนภาษาอังกฤษในรายวิชาเซรามิกโดยวิธีการสอน PWIM สูงขึ้น อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

Nasution และ Murni (2013) ได้ทำการศึกษาเกี่ยวกับการปรับปรุงผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนโดยใช้คำถามด้วยรูปแบบ Picture Word Inductive Model ของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อปรับปรุงผลสัมฤทธิ์ในการใช้คำถามของนักศึกษาโดยใช้รูปแบบการเรียนรู้แบบ Picture Word Inductive Model ในรายวิชาเอก SMA เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ได้แก่ การทดสอบเชิงปริมาณและบันทึกประจำวัน/การสัมภาษณ์/รายการสังเกต/และแบบสอบถาม ข้อมูลเชิงคุณภาพ พบว่า คะแนนเฉลี่ยของนักศึกษาในรอบแรกหลังจากการทดลองมีค่าเฉลี่ย 68.10 ซึ่งคะแนนเฉลี่ยในรอบที่สองมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 80.63 ซึ่งจะเห็นได้ว่าการจัดการเรียนรู้แบบ PWIM สามารถช่วยปรับปรุงผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้โดยใช้คำถามของนักศึกษาให้สูงขึ้น

Prastama (2014) ได้ทำการศึกษาเกี่ยวกับประสิทธิภาพของการใช้ Picture Word Inductive Model ของขั้นตอนในการเขียนเรียงความของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาผลของการใช้เทคนิค Picture Word Inductive Model ในการปรับปรุงความสามารถในการเขียนเรียงความของนักเรียน ในการวิจัยครั้งนี้วิจัยใช้วิธีการทดลองแบบทดสอบก่อนและหลัง ซึ่งประกอบไปด้วย การทดสอบก่อนการทดลอง การใช้เทคนิค PWIM และทดสอบหลังการทดลอง พบว่าคะแนนเฉลี่ยของการทดสอบก่อนเรียนมีค่าเท่ากับ 51.91 และคะแนนเฉลี่ยของการทดสอบหลังเรียนมีค่าเท่ากับ 63.97 ซึ่งหมายความว่า การใช้ Picture Word Inductive Model มีประสิทธิภาพสูงในการเพิ่มความสามารถในการเขียนข้อความขั้นตอนของนักเรียน

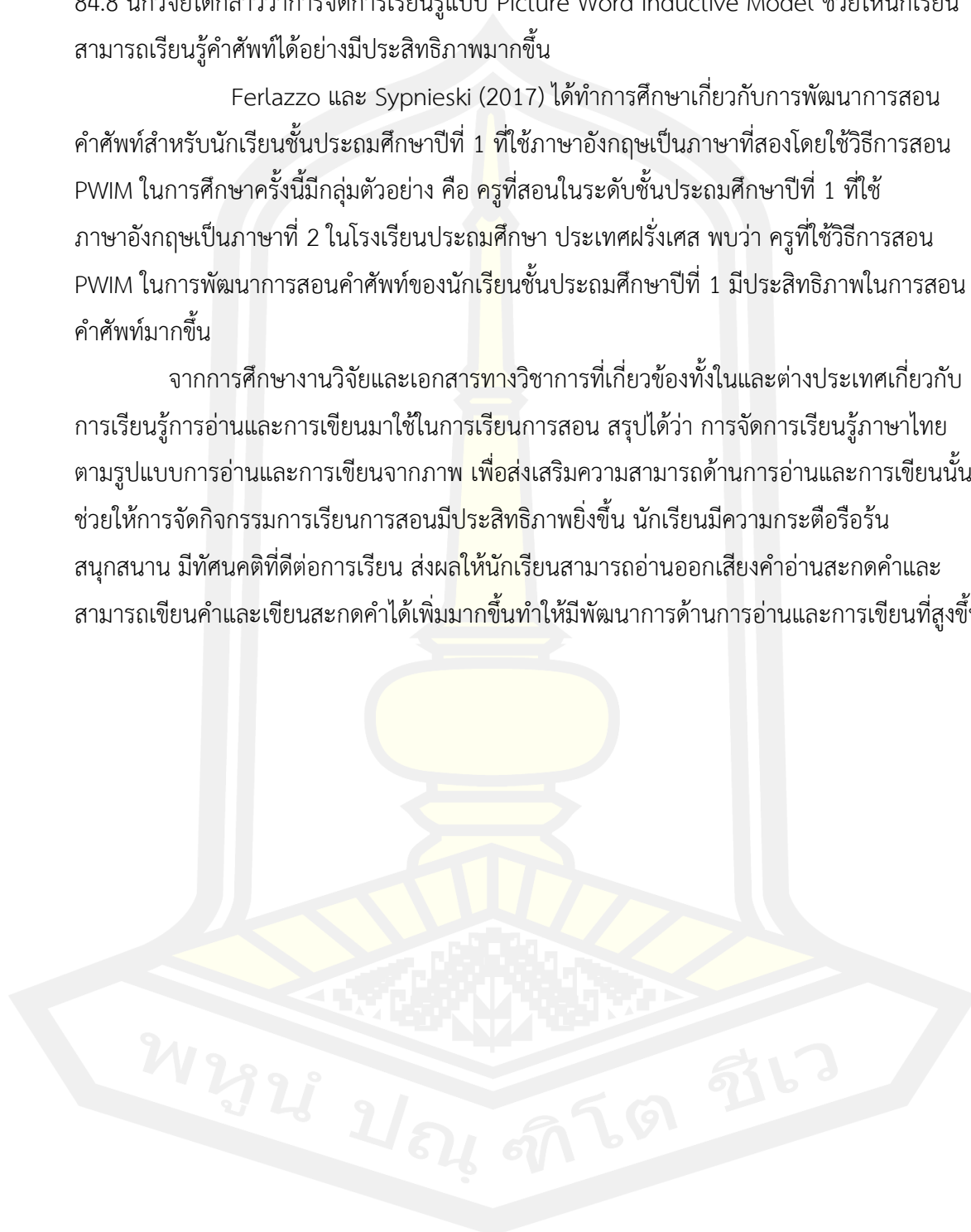
Indah (2015) ได้ทำการศึกษาเกี่ยวกับการพัฒนาการเขียนของนักเรียนที่ใช้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่ 2 โดยใช้การสอนแบบ PWIM วัตถุประสงค์การวิจัย เพื่อพัฒนาทักษะการเขียนของนักเรียนที่ใช้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่ 2 โดยใช้การสอนแบบ PWIM ในการศึกษาครั้งนี้มีกลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนมัธยมศึกษาตอนต้นทหารูซาน เมืองปาตัง ประเทศอินโดนีเซีย ปีการศึกษา 2015 จำนวน 35 คน พบว่า นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 มีคะแนนการเขียนของนักเรียนในชั้นเรียนมีค่าเฉลี่ย 76.91 สูงกว่าคะแนนเฉลี่ย 65.05 ของนักเรียนที่เขียนในชั้นเรียนการควบคุมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

Wahyuni (2016) ได้ทำการศึกษาเกี่ยวกับการพัฒนาการเรียนรู้คำศัพท์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โดยใช้เทคนิค Picture Word Inductive Model โดยมีวัตถุประสงค์เพื่ออธิบายว่าเทคนิคการจัดการเรียนรู้คำศัพท์แบบ Picture Word Inductive Model ช่วยพัฒนาการเรียนในการเรียนรู้คำศัพท์ของนักเรียนที่เรียนในปีการศึกษา 2015 และ 2016 พบว่า นักเรียนมีผลการเรียนรู้คำศัพท์สูงขึ้น โดยมีผลคะแนนก่อนการทดลองมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 58.5 หลังจากทดลอง

ครบวงจรครั้งที่ 1 มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 68.2 และหลังจากทดลองครบวงจรครั้งที่ 2 มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 84.8 นักวิจัยได้กล่าวว่าการจัดการเรียนรู้แบบ Picture Word Inductive Model ช่วยให้นักเรียนสามารถเรียนรู้คำศัพท์ได้อย่างมีประสิทธิภาพมากขึ้น

Ferlazzo และ Sypnieski (2017) ได้ทำการศึกษาเกี่ยวกับการพัฒนาการสอนคำศัพท์สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ที่ใช้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สองโดยใช้วิธีการสอน PWIM ในการศึกษาครั้งนี้มีกลุ่มตัวอย่าง คือ ครูที่สอนในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ที่ใช้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่ 2 ในโรงเรียนประถมศึกษา ประเทศฝรั่งเศส พบว่า ครูที่ใช้วิธีการสอน PWIM ในการพัฒนาการสอนคำศัพท์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 มีประสิทธิภาพในการสอนคำศัพท์มากขึ้น

จากการศึกษางานวิจัยและเอกสารทางวิชาการที่เกี่ยวข้องทั้งในและต่างประเทศเกี่ยวกับการเรียนรู้การอ่านและการเขียนมาใช้ในการเรียนการสอน สรุปได้ว่า การจัดการเรียนรู้ภาษาไทยตามรูปแบบการอ่านและการเขียนจากภาพ เพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการอ่านและการเขียนนั้น ช่วยให้การจัดการกิจกรรมการเรียนการสอนมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น นักเรียนมีความกระตือรือร้น สนุกสนาน มีทัศนคติที่ดีต่อการเรียน ส่งผลให้นักเรียนสามารถอ่านออกเสียงคำอ่านสะกดคำและสามารถเขียนคำและเขียนสะกดคำได้เพิ่มมากขึ้นทำให้มีพัฒนาการด้านการอ่านและการเขียนที่สูงขึ้น

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ เป็นการวิจัยเพื่อการจัดการเรียนรู้ภาษาไทยตามรูปแบบการอ่านและการเขียนจากภาพ เพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการอ่าน และการเขียนของโรงเรียนบ้านหนองซุ่น อำเภอกำแพง จังหวัดมหาสารคาม สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษามหาสารคาม เขต 1 การดำเนินการวิจัยนำเสนอตามลำดับดังนี้

1. แบบแผนการวิจัย
2. กลุ่มเป้าหมาย
3. เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล
4. การสร้างและหาคุณภาพเครื่องมือ
5. การเก็บรวบรวมข้อมูล
6. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

แบบแผนการวิจัย

แบบแผนการวิจัยครั้งนี้ใช้ การวิจัยเชิงทดลองแบบกลุ่มตัวอย่างเดี่ยว (Single-subject Design, SSD) (อัญชลี สารรัตน์, 2562) เป็นวิธีการวิจัยเชิงทดลองที่ช่วยประเมินตัวแปรจัดกระทำว่าทำให้เกิดผลอย่างไรกับตัวอย่าง ซึ่งอาจเป็น คนเดียว กรณีเดียว การวิจัยประกอบด้วยระยะที่สำคัญ 3 ระยะ ดังนี้

1. ระยะการศึกษาพื้นฐานของพฤติกรรม ได้แก่ การวัดพฤติกรรมของตัวอย่างก่อนการให้ตัวแปรจัดกระทำ เพื่อให้ทราบลักษณะพฤติกรรม หรือสภาวะหรือความสามารถของตัวอย่าง สำหรับใช้ในการเปรียบเทียบ
2. ระยะการให้ตัวแปรจัดกระทำ (Treatment Phase) ได้แก่ การกำหนดและควบคุมกระบวนการระหว่างการทดลองที่มีเพียงกลุ่มเดียวโดยไม่มีกลุ่มควบคุม
3. ระยะการวัดซ้ำ (Replication or Repeated Measurement) ได้แก่ การสังเกตและบันทึกผลที่เกิดขึ้นหลายครั้งตลอดช่วงการทดลอง เนื่องจากพฤติกรรมของมนุษย์ในแต่ละวันมีความเปลี่ยนแปลงไปตามสถานการณ์ ไม่แน่นอน จึงมีความจำเป็นต้องวัดซ้ำและดูแนวโน้ม จึงวัดครั้งเดียวไม่ได้

กลุ่มเป้าหมาย

กลุ่มเป้าหมายที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนบ้านหนองขุ่น อำเภอกะดำ จังหวัดมหาสารคาม สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษามหาสารคาม เขต 1 ปีการศึกษา 2564 จำนวน 3 คน จากทั้งหมดจำนวน 8 คน ได้มาจากการคัดกรอง โดยการประเมินการทดสอบความสามารถพื้นฐานของผู้เรียนระดับชาติ (National Test : NT) ปีการศึกษา 2563

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลมี 3 อย่าง ดังนี้

1. แผนการจัดการเรียนรู้ภาษาไทยตามรูปแบบการอ่านและการเขียนจากภาพ (Word Inductive Model, PWIM) นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 เรื่อง แต่งได้เขียนได้ผ่านการอ่านมาตราตัวสะกด จำนวน 4 หน่วย หน่วยละ 4 ชั่วโมง รวมเป็น 16 ชั่วโมง ประกอบด้วย

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1 – 4 เรื่อง มาตราตัวสะกด แม่ กก

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 5 – 8 เรื่อง มาตราตัวสะกด แม่ กด

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 9 – 12 เรื่อง มาตราตัวสะกด แม่ กบ

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 13 – 16 เรื่อง มาตราตัวสะกด แม่ กน

2. แบบทดสอบการอ่านออกเสียงของนักเรียนระดับประถมศึกษา ปีที่ 4

3. แบบทดสอบการเขียนของนักเรียนระดับประถมศึกษา ปีที่ 4

การสร้างและหาคุณภาพเครื่องมือ

ผู้วิจัยได้ดำเนินการสร้างเครื่องมือและหาคุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ตามลำดับขั้นตอน ดังนี้

1. การสร้างแผนการจัดการเรียนรู้โดยการจัดการรูปแบบการอ่านและการเขียนจากภาพ เรื่อง แต่งได้เขียนได้ผ่านการอ่านมาตราตัวสะกด จำนวน 4 หน่วย หน่วยละ 4 ชั่วโมง รวมเป็น 16 ชั่วโมง ผู้วิจัยดำเนินการ ดังนี้

1.1 ศึกษารายละเอียดและวิเคราะห์หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย และหลักสูตรสถานศึกษาโรงเรียนบ้านหนองขุ่น

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยของนักเรียนในระดับชั้นประถมศึกษา สาระที่ 1 การอ่าน สาระที่ 2 การเขียน

1.2 ศึกษาแนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการการอ่านและการเขียนตามแนวการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบการอ่านและการเขียนจากภาพ

1.3 ศึกษารายละเอียดและวิเคราะห์รูปแบบของแผนการจัดการเรียนรู้แล้วกำหนดรูปแบบของแผนการจัดการเรียนรู้โดยแต่ละแผน มีองค์ประกอบดังนี้ 1) มาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัด 2) จุดประสงค์การเรียนรู้ 3) สาระสำคัญ 4) คุณลักษณะอันพึงประสงค์ 5) ชิ้นงาน/ภาระงาน 6) กิจกรรมการเรียนรู้ 7) สื่อและแหล่งการเรียนรู้ 8) การวัดและประเมินผล และ 9) การบันทึกหลังสอน

1.4 ศึกษาและวิเคราะห์คำศัพท์สำหรับนักเรียน เพื่อให้สอดคล้องกับแผนการจัดการเรียนรู้

1.5 ศึกษาวิธีการสร้างแผนการจัดการเรียนรู้ จากคู่มือครูแนวทางการจัดสาระการเรียนรู้ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551 และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

1.6 กำหนดรูปแบบของแผนการจัดการเรียนรู้และดำเนินการเขียนแผนการจัดการเรียนรู้ตามแนวการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ โดยแบบวัดการอ่านและการเขียนเรื่อง แต่งได้เขียนได้ผ่านการอ่านมาตราตัวสะกด จำนวน 4 หน่วย หน่วยละ 4 ชั่วโมง รวมเป็น 16 ชั่วโมง ไม่รวมการประเมินก่อนและหลังเรียน โดยมีโครงสร้างแผนการจัดการเรียนรู้ และในการจัดการเรียน ตามรูปแบบการอ่านและการเขียนจากภาพ แต่ละแผนประกอบด้วย

- 1) มาตรฐานการเรียนรู้
- 2) ตัวชี้วัด
- 3) สาระสำคัญ
- 4) จุดประสงค์การเรียนรู้
- 5) สาระการเรียนรู้
- 6) กิจกรรมการเรียนรู้
- 7) สื่อการเรียนรู้/แหล่งการเรียนรู้
- 8) การวัดและประเมินผล
- 9) ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม
- 10) บันทึกผลหลังการจัดกิจกรรมการเรียนรู้บันทึกข้อเสนอแนะของผู้บริหารสถานศึกษา หรือผู้ที่ได้รับมอบหมาย
- 11) บันทึกข้อเสนอแนะของผู้บริหารสถานศึกษา หรือผู้ที่ได้รับมอบหมาย

12) เขียนแผนกำหนดการสอนการจัดการเรียนรู้เรื่อง แต่งได้เขียนได้ผ่านการอ่านมาตราตัวสะกด จำนวน 4 หน่วย หน่วยละ 4 ชั่วโมง รวมเป็น 16 ชั่วโมง ดังตารางต่อไปนี้

ตาราง 6 การกำหนดแผนการจัดการเรียนรู้

แผนการจัดการเรียนรู้ที่	จุดประสงค์การเรียนรู้	เวลา/ชั่วโมง
1. มาตราตัวสะกด แม่ กก	1. นักเรียนรู้ความหมาย และอ่านออกเสียง เขียน คำศัพท์ที่กำหนดให้ได้ถูกต้อง (K,P) 2. นักเรียนแต่งประโยคได้ถูกต้อง (K, P) 3. นักเรียนแต่งเรื่องจากภาพได้ถูกต้อง (P) 4. นักเรียนมีมารยาทในการอ่านและการเขียน (A)	4
2. มาตราตัวสะกด แม่ กด	1. นักเรียนรู้ความหมาย และอ่านออกเสียง เขียน คำศัพท์ที่กำหนดให้ได้ถูกต้อง (K,P) 2. นักเรียนแต่งประโยคได้ถูกต้อง (K, p) 3. นักเรียนแต่งเรื่องจากภาพได้ถูกต้อง (P) 4. นักเรียนมีมารยาทในการอ่านและการเขียน (A)	4
3. มาตราตัวสะกด แม่ กบ	1. นักเรียนรู้ความหมาย และอ่านออกเสียง เขียน คำศัพท์ที่กำหนดให้ได้ถูกต้อง (K,P) 2. นักเรียนแต่งประโยคในได้ถูกต้อง (K, p) 3. นักเรียนแต่งเรื่องจากภาพได้ถูกต้อง (P) 4. นักเรียนมีมารยาทในการอ่านและการเขียน (A)	4
4. มาตราตัวสะกด แม่ กน	1. นักเรียนรู้ความหมาย และอ่านออกเสียง เขียน คำศัพท์ที่กำหนดให้ได้ถูกต้อง (K,P) 2. นักเรียนแต่งประโยคได้ถูกต้อง (K, p) 3. นักเรียนแต่งเรื่องจากภาพได้ถูกต้อง (P) 4. นักเรียนมีมารยาทในการอ่านและการเขียน (A)	4
รวม		16 ชั่วโมง

1.7 สร้างแผนการจัดการเรียนรู้การพัฒนาความสามารถด้านการอ่านและการเขียนตามรูปแบบการอ่านและการเขียนจากภาพ PWIM จำนวน 4 หน่วย หน่วยละ 4 ชั่วโมง รวมเป็น 16 ชั่วโมง ไม่รวมเวลาทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน ดังรายละเอียดต่อไปนี้

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1 – 4 เรื่อง มาตราตัวสะกด แม่ กก
 แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 5 – 8 เรื่อง มาตราตัวสะกด แม่ กค
 แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 9 – 12 เรื่อง มาตราตัวสะกด แม่ กบ
 แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 13 – 16 เรื่อง มาตราตัวสะกด แม่ กน

ตาราง 7 การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ มาตราแม่ กก

แผน	กิจกรรมการจัดการเรียนรู้	สื่อ
1 มาตรา ตัวสะกด แม่ กก	ชั่วโมงที่ 1 ชี้นำเข้าสู่บทเรียน ครูสนทนาและทักทายนักเรียนพร้อมนำเข้าสู่บทเรียนโดยนำภาพไปติดไว้บนกระดานให้ผู้เรียนดูทีละรูปภาพ จำนวน 2 ภาพ โดยให้นักเรียนช่วยกันตอบว่าเห็นรูปอะไรในภาพและคิดว่ารูปนั้นมีคำศัพท์ที่เป็นมาตราตัวสะกดแม่ กก ไหม เพื่อเป็นการกระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดความสนใจในการร่วมกิจกรรม ดังนี้ แนวทางของคำถาม ถาม : ในภาพนี้นักเรียนคิดว่าเป็นรูปเกี่ยวกับอะไร ถาม : นักเรียนได้คำศัพท์คำว่าอะไรบ้างจากภาพ ถาม : นักเรียนคิดว่ามีคำศัพท์คำไหนบ้างที่เป็นมาตราตัวสะกดแม่ กก ขั้นตอนกระบวนการเรียนรู้ 1. ครูชี้แจงการเขียนเรื่องจากภาพให้นักเรียนฟังว่าต้องทำเป็นกลุ่ม กลุ่มละเรื่องและตัวแทนของกลุ่มออกมาจับฉลากเลือกรูปภาพ 2. นักเรียนแต่ละกลุ่มจะต้องช่วยกันหาคำศัพท์มาตราตัวสะกดแม่ กก ในรูปภาพว่าได้คำศัพท์คำว่าอะไรบ้าง เช่น	- ใบความรู้ - บัตรภาพ - บัตรคำศัพท์ - แบบฝึกทักษะที่ 1 “อ่านคำศัพท์” - แบบฝึกทักษะที่ 2 “แต่งประโยค” - แบบฝึกทักษะที่ 3 “แต่งเรื่องจากภาพ”

ตาราง 7 (ต่อ)

แผน	กิจกรรมการจัดการเรียนรู้	สื่อ
1 มาตรฐาน ตัวสะกด แม่ กก	 3. นักเรียนช่วยกันคิดชื่อเรื่อง เพื่อนำมาเขียนเรื่องจากภาพที่ผู้สอนกำหนดไว้ในแต่ละกลุ่ม 4. เมื่อเรียนจบจะมีการนำเสนอผลงานการเขียนเรื่องจากภาพของแต่ละกลุ่มหน้าชั้นเรียน ขั้นนำเสนอความรู้ ครูบอกถึงความหมายของมาตราตัวสะกด แม่ กก คือ คำที่อ่านออกเสียงเหมือนมีตัว ก สะกด คำที่มีพยัญชนะ ก เป็น ตัวสะกดเรียกว่า มาตราตัวสะกด แม่ กก ตรงมาตรา คำที่มีพยัญชนะ ข ค ฃ เป็นตัวสะกด จะอ่านออกเสียงเหมือน ก สะกด เรียกว่า มาตราตัวสะกดไม่ตรงมาตรา เช่น สุนัข เนคไท (พร้อมแจกใบความรู้) 1. นักเรียนช่วยกันหาคำศัพท์จากภาพที่ครูกำหนดให้พร้อมบอกได้ว่าคำไหนบ้างที่เป็นมาตราตัวสะกด แม่ กก 2. นักเรียนแต่ละกลุ่มพาเพื่อนอ่านคำศัพท์ให้ได้ทุกคนเพื่อจะได้ช่วยกันคิดว่า จะเขียนเรื่องจากภาพตามที่กำหนดได้อย่างไรและนักเรียนไปอ่านให้ผู้สอนฟังทีละคนแบบฝึกทักษะที่ 1 “อ่านคำศัพท์” ชั่วโมงที่ 2 ขั้นเข้าสู่การเรียนรู้ การจัดการเรียนรู้แบบ PWIM ขั้นที่ 1 ครูทบทวนความรู้เดิมจากชั่วโมงที่แล้วเรื่องมาตรา	- ใบความรู้ - บัตรภาพ - บัตรคำศัพท์ - แบบฝึกทักษะที่ 1 “อ่านคำศัพท์” - แบบฝึกทักษะที่ 2 “แต่งประโยค” - แบบฝึกทักษะที่ 3 “แต่งเรื่องจากภาพ”

ตาราง 7 (ต่อ)

แผน	กิจกรรมการจัดการเรียนรู้	สื่อ
1 มาตรฐาน ตัวสะกด แม่ กก	ตัวสะกดโดยการนำบัตรภาพจากรูปภาพที่แต่ละกลุ่มได้และเป็น เป็นมาตราตัวสะกด แม่ กก จำนวน 10 ภาพ มาให้นักเรียนดู ได้แก่ หนังสือ ตี๊กเกอร์ ฉลาก ลูกแก้ว ตักดา ดอกไม้ กระตักน้ำ หมวก ถุงพลาสติก กระจกรถ ขั้นที่ 2 ครูทดสอบความรู้เดิมของผู้เรียน โดยให้อ่านและนำบัตร คำไปติดให้ตรงกับภาพบนกระดาน ขั้นที่ 3 ครูเชื่อมโยงคำศัพท์ ให้นักเรียนอ่านออกเสียงและสะกด คำ คำศัพท์ในรูปภาพ โดยครูจะตรวจสอบและแนะนำวิธีการอ่าน ออกเสียงและการสะกดคำที่ถูกต้อง ขั้นที่ 4 นักเรียนอ่านและทบทวนคำศัพท์ที่ระบุไว้ในรูปภาพ ขั้นที่ 5 จัดกลุ่มนักเรียนออกเป็น 2 กลุ่ม ตามความเหมาะสมเพื่อ ให้นักเรียนช่วยกันแต่งประโยคจากคำศัพท์ในชีวิตประจำวันที่มีคำใน มาตราตัวสะกด แม่ กก กลุ่มละ 5 ประโยคลงในกระกระดานที่ครู แจกให้ ขั้นที่ 6 นักเรียนอ่านและทบทวนประโยคของแต่ละกลุ่มแล้วนำ มาเสนอหน้าชั้นเรียน ขั้นที่ 7 ครูและผู้เรียนช่วยกันตรวจสอบความถูกต้องของประโยค ที่แต่ละกลุ่มออกไปนำเสนอและช่วยกันยกตัวอย่างประโยคนอกเหนือ จากที่แต่ละกลุ่มหามาได้ ขั้นที่ 8 ครูสังเกตการร่วมกิจกรรมของนักเรียนพร้อมให้ คำแนะนำเรื่องการแต่งประโยค ขั้นที่ 9 นักเรียนแต่ละคนนำคำศัพท์ที่ครูนำมาทำแบบฝึกทักษะที่ 2 “แต่งประโยคกันเถอะ” จำนวน 10 ข้อ ขั้นที่ 10 นักเรียนร่วมกันสรุปความรู้ว่า คำในมาตราตัวสะกดแม่ กก คือ คำที่มี ก ข ค ฆ กร คร เป็นตัวสะกด จะอ่านออกเสียงเหมือน มีตัว ก สะกด จากนั้นร่วมกันยกตัวอย่างประโยคจากคำในมาตรา	- ใบความรู้ - บัตรภาพ - บัตรคำศัพท์ - แบบฝึกทักษะ ที่ 1 “อ่าน คำศัพท์” - แบบฝึกทักษะ ที่ 2 “แต่ง ประโยค” - แบบฝึกทักษะ ที่ 3 “แต่งเรื่อง จากภาพ”

ตาราง 7 (ต่อ)

แผน	กิจกรรมการจัดการเรียนรู้	สื่อ
1 มาตรา ตัวสะกด แม่ กก	ตัวสะกดแม่กก ในชีวิตประจำวัน เช่น โรงเรียนเล็กเวลา 15.30 น. ชั่วโมงที่ 3 - ครูทบทวนรูปภาพที่นักเรียนในแต่ละกลุ่มได้ว่าเป็นเรื่องเกี่ยวกับอะไร เช่น ร้านขายขนมแสนอร่อย และแนะนำหลักการการเขียนเรื่องจากภาพ - นักเรียนตั้งชื่อของแผนภูมิภาพ โดยพิจารณาจากรายละเอียดของสิ่งที่ปรากฏในแผนภูมิภาพ และบรรยายเกี่ยวกับสิ่งที่ปรากฏในแผนภูมิภาพ แต่ละกลุ่มนำรูปภาพที่ครูผู้สอนกำหนดให้มาช่วยกันแต่งเรื่องจากภาพ ชั่วโมงที่ 4 ชั้นแลกเปลี่ยนเรียนรู้ - นักเรียนแต่ละกลุ่มออกมานำเสนอผลงานการเขียนเรื่องจากภาพที่ครูกำหนดให้ที่กลุ่ม - ครูและนักเรียนร่วมกันสรุปความรู้เรื่องมาตราตัวสะกด แม่กก และการเขียนเรื่องจากภาพ เพื่อให้เข้าใจในเนื้อหามากยิ่งขึ้น - นักเรียนแต่ละคนทำใบงานเดี่ยวเรื่องการแต่งเรื่องจากภาพมาทำแบบฝึกทักษะที่ 3 “มาแต่งเรื่องจากภาพกันเถอะ”	- ใบความรู้ - บัตรภาพ - บัตรคำศัพท์ - แบบฝึกทักษะที่ 1 “อ่านคำศัพท์” - แบบฝึกทักษะที่ 2 “แต่งประโยค” - แบบฝึกทักษะที่ 3 “แต่งเรื่องจากภาพ”

ตาราง 8 การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ มาตราแม่ กด

แผน	กิจกรรมการจัดการเรียนรู้	สื่อ
2 มาตรา ตัวสะกด แม่ กด	ชั่วโมงที่ 1 ชี้นำเข้าสู่บทเรียน ครูสนทนาและทักทายนักเรียนพร้อมนำเข้าสู่บทเรียนโดยนำภาพไปติดไว้บนกระดานให้ผู้เรียนดูที่ละรูปภาพ จำนวน 2 ภาพ โดยให้นักเรียนช่วยกันตอบว่าเห็นรูปอะไรในภาพและคิดว่ารูปนั้นมีคำศัพท์ที่เป็นมาตราตัวสะกดแม่ กด ไหม เพื่อเป็นการกระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดความสนใจ	

ตาราง 8 (ต่อ)

แผน	กิจกรรมการจัดการเรียนรู้	สื่อ
1 มาตรฐาน ตัวสะกด แม่ กด	แนวทางของคำถาม ถาม : ในภาพนี้นักเรียนคิดว่าเป็นรูปเกี่ยวกับอะไร ถาม : นักเรียนได้คำศัพท์คำว่าอะไรบ้างจากภาพ ถาม : นักเรียนคิดว่ามีคำศัพท์คำไหนบ้างที่เป็นมาตราตัวสะกดแม่ กด ขั้นตอนกระบวนการเรียนรู้ 1. ครูชี้แจงการเขียนเรื่องจากภาพให้นักเรียนฟังว่าต้องทำเป็นกลุ่ม กลุ่มละเรื่องและตัวแทนของกลุ่มออกมาจับฉลากเลือกรูปภาพ 2. นักเรียนแต่ละกลุ่มจะต้องช่วยกันหาคำศัพท์มาตราตัวสะกดแม่ กดในรูปภาพว่าได้คำศัพท์คำว่าอะไรบ้าง เช่น 3. นักเรียนช่วยกันคิดชื่อเรื่อง เพื่อนำมาเขียนเรื่องจากภาพที่ผู้สอนกำหนดไว้ในแต่ละกลุ่ม 4. เมื่อเรียนจบจะมีการนำเสนอผลงานการเขียนเรื่องจากภาพของแต่ละกลุ่มหน้าชั้นเรียน	- ใบความรู้ - บัตรภาพ - บัตรคำศัพท์ - แบบฝึกทักษะ ที่ 1 “อ่านคำศัพท์” - แบบฝึกทักษะ ที่ 2 “แต่งประโยค” - แบบฝึกทักษะ ที่ 3 “แต่งเรื่องจากภาพ”

ตาราง 8 (ต่อ)

แผน	กิจกรรมการจัดการเรียนรู้	สื่อ
2 มาตรา ตัวสะกด แม่ กด	ขั้นนำเสนอความรู้ ครูบอกถึงความหมายของมาตราตัวสะกด แม่ กด คือ คำที่อ่านออกเสียงเหมือนมีตัว ด สะกด คำที่มีพยัญชนะ ด เป็นตัวสะกด เรียกว่า มาตราตัวสะกด แม่ กด ตรงมาตรา คำที่มีพยัญชนะ จ ฉ ช ซ ฌ ฎ ฏ ฐ ฑ ฒ ต ถ ท ธ ศ ษ ส เรียกว่า มาตราตัวสะกดแม่ กด ไม่ตรงมาตรา เช่น ตำตรวด (พร้อมแจกใบความรู้) 1. นักเรียนช่วยกันหาคำศัพท์จากภาพที่ครูกำหนดให้พร้อมบอกได้ว่าคำไหนบ้างที่เป็นมาตราตัวสะกด แม่ กด 2. นักเรียนแต่ละกลุ่มพาเพื่อนอ่านคำศัพท์ให้ทุกคนเพื่อจะได้ช่วยกันคิดว่าจะเขียนเรื่องจากภาพตามที่กำหนดได้อย่างไรและนักเรียนไปอ่านให้ผู้สอนฟังทีละแบบฝึกทักษะที่ 1 “อ่านคำศัพท์” ชั่วโมงที่ 2 ขั้นเข้าสู่การเรียนรู้ โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบ PWIM ขั้นที่ 1 ครูทบทวนความรู้เดิมจากชั่วโมงที่แล้วเรื่องมาตราตัวสะกดโดยการนำบัตรภาพจากรูปภาพที่แต่ละกลุ่มได้และเป็นมาตราตัวสะกด แม่ กด จำนวน 9 ภาพ มาให้นักเรียนดู ได้แก่ โทหทัศน์ สมุด ไม้กวาด ไม้บรรทัด กระดาษสี ธนาบัตร ปืนฉีดน้ำ สาดน้ำ ต้นไม้ ขั้นที่ 2 ครูทดสอบความรู้เดิมของผู้เรียน โดยให้อ่านและนำบัตรคำไปติดให้ตรงกับภาพบนกระดาน ขั้นที่ 3 ครูเชื่อมโยงคำศัพท์ ให้นักเรียนอ่านออกเสียงและสะกดคำคำศัพท์ในรูปภาพ โดยครูจะตรวจสอบและแนะนำวิธีการอ่านออกเสียงและการสะกดคำที่ถูกต้อง ขั้นที่ 4 นักเรียนอ่านและทบทวนคำศัพท์ที่ระบุไว้ในรูปภาพ ขั้นที่ 5 จัดกลุ่มนักเรียนออกเป็น 2 กลุ่ม ตามความเหมาะสม เพื่อให้นักเรียนช่วยกันแต่งประโยคจากคำศัพท์ในชีวิตประจำวันที่มีคำในมาตราตัวสะกด แม่ กด กลุ่มละ 5 ประโยคลงในกระกระดาษที่	- ใบความรู้ - บัตรภาพ - บัตรคำศัพท์ - แบบฝึกทักษะ ที่ 1 “อ่านคำศัพท์” - แบบฝึกทักษะ ที่ 2 “แต่งประโยค” - แบบฝึกทักษะ ที่ 3 “แต่งเรื่องจากภาพ”

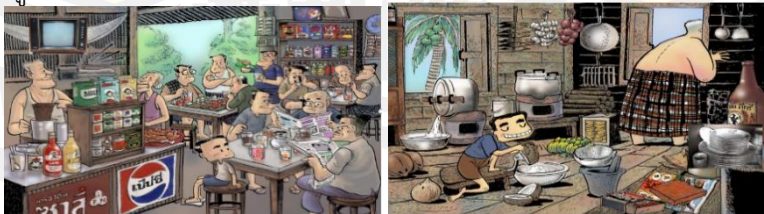
ตาราง 8 (ต่อ)

แผน	กิจกรรมการจัดการเรียนรู้	สื่อ
2 มาตรา ตัวสะกด แม่ กด	ครูแจกให้ ชั้นที่ 6 นักเรียนอ่านและทบทวนประโยคของแต่ละกลุ่มแล้วนำมาเสนอหน้าชั้นเรียน ชั้นที่ 7 ครูและผู้เรียนช่วยกันตรวจสอบความถูกต้องของประโยคที่แต่ละกลุ่มออกไปนำเสนอและช่วยกันยกตัวอย่างประโยคนอกเหนือจากที่แต่ละกลุ่มหามาได้ ชั้นที่ 8 ครูสังเกตการร่วมกิจกรรมของนักเรียนพร้อมให้คำแนะนำเรื่องการแต่งประโยค ชั้นที่ 9 นักเรียนแต่ละคนนำคำศัพท์ที่ครูนำมาทำแบบฝึกทักษะที่ 2 “แต่งประโยคกันเถอะ” จำนวน 9 ข้อ ชั้นที่ 10 นักเรียนร่วมกันสรุปความรู้ว่า คำในมาตราตัวสะกดแม่ กด คือ คำที่มี ด จ ฉ ช ซ ฌ ฎ ฏ ฐ ฑ ฒ ต ถ ท ธ ศ ษ ส เป็นตัวสะกดจะอ่านออกเสียงเหมือนมีตัว ด สะกดจากนั้นร่วมกันยกตัวอย่างประโยคจากคำในมาตราตัวสะกดแม่ กด ในชีวิตประจำวัน เช่น พ่อผมใส่เสื้อ<u>ชุด</u>ไปทำงาน ชั่วโมงที่ 3 - ครูทบทวนรูปภาพที่นักเรียนในแต่ละกลุ่มได้ว่าเป็นเรื่องเกี่ยวกับอะไร เช่น ห้องเรียนของผม และแนะนำหลักการการเขียนเรื่องจากภาพ - นักเรียนตั้งชื่อของแผนภูมิภาพ โดยพิจารณาจากรายละเอียดของสิ่งที่ปรากฏในแผนภูมิภาพ และบรรยายเกี่ยวกับสิ่งที่ปรากฏในแผนภูมิภาพ - แต่ละกลุ่มนำรูปภาพที่ครูผู้สอนกำหนดให้มาช่วยกันแต่งเรื่องจากภาพ ชั่วโมงที่ 4 ชั้นแลกเปลี่ยนเรียนรู้ - นักเรียนแต่ละกลุ่มออกมานำเสนอผลงานการเขียนเรื่องจาก	- ใบความรู้ - บัตรภาพ - บัตรคำศัพท์ - แบบฝึกทักษะ ที่ 1 “อ่านคำศัพท์” - แบบฝึกทักษะ ที่ 2 “แต่งประโยค” - แบบฝึกทักษะ ที่ 3 “แต่งเรื่องจากภาพ”

ตาราง 8 (ต่อ)

แผน	กิจกรรมการจัดการเรียนรู้	สื่อ
2 มาตรา ตัวสะกด แม่ กด	ภาพที่ครูกำหนดให้ที่ละกลุ่ม 2. ครูและนักเรียนร่วมกันสรุปความรู้เรื่องมาตราตัวสะกด แม่ กด และการเขียนเรื่องจากภาพ เพื่อให้เข้าใจในเนื้อหามากยิ่งขึ้น 3. นักเรียนแต่ละคนทำใบงานเดี่ยวเรื่องการแต่งเรื่องจากภาพ มาทำแบบฝึกทักษะที่ 3 “มาแต่งเรื่องจากภาพกันเถอะ”	- ใบความรู้ - บัตรภาพ - บัตรคำศัพท์ - แบบฝึกทักษะ ที่ 1 “อ่านคำศัพท์” - แบบฝึกทักษะ ที่ 2 “แต่งประโยค” - แบบฝึกทักษะ ที่ 3 “แต่งเรื่องจากภาพ”

ตาราง 9 การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ มาตราแม่ กบ

แผน	กิจกรรมการจัดการเรียนรู้	สื่อ
3 มาตรา ตัวสะกด แม่ กบ	ชั่วโมงที่ 1 ชี้นำเข้าสู่บทเรียน ครูสนทนาและทักทายนักเรียนพร้อมนำเข้าสู่บทเรียนโดยนำภาพไปติดไว้บนกระดานให้ผู้เรียนดูที่ลัทธิภาพ จำนวน 2 ภาพ โดยให้นักเรียนช่วยกันตอบว่าเห็นรูปอะไรในภาพและคิดว่ารูปนั้นมีคำศัพท์ที่เป็นมาตราตัวสะกดแม่ กบ ไหม เพื่อเป็นการกระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดความสนใจในการร่วมกิจกรรม ดังนี้ แนวทางของคำถาม ถาม : ในภาพนี้นักเรียนคิดว่าเป็นรูปเกี่ยวกับอะไร ถาม : นักเรียนได้คำศัพท์คำว่าอะไรบ้างจากภาพ	- ใบความรู้ - บัตรภาพ - บัตรคำศัพท์ - แบบฝึกทักษะ ที่ 1 “อ่านคำศัพท์” - แบบฝึกทักษะ ที่ 2 “แต่งประโยค” - แบบฝึกทักษะ ที่ 3 “แต่งเรื่องจากภาพ”

ตาราง 9 (ต่อ)

แผน	กิจกรรมการจัดการเรียนรู้	สื่อ
3 มาตรา ตัวสะกด แม่ กบ	ถาม : นักเรียนคิดว่ามีคำศัพท์คำไหนบ้างที่เป็นมาตราตัวสะกด แม่ กบ ขั้นตกลงกระบวนการเรียนรู้ - ครูชี้แจงการเขียนเรื่องจากภาพให้นักเรียนฟังว่าต้องทำเป็นกลุ่ม กลุ่มละเรื่องและตัวแทนของกลุ่มออกมาจับฉลากเลือกรูปภาพ - นักเรียนแต่ละกลุ่มจะต้องช่วยกันหาคำศัพท์มาตราตัวสะกด แม่ กบ ในรูปภาพว่าได้คำศัพท์คำว่าอะไรบ้าง เช่น - นักเรียนช่วยกันคิดชื่อเรื่อง เพื่อนำมาเขียนเรื่องจากภาพที่ผู้สอน กำหนดให้ในแต่ละกลุ่ม - เมื่อเรียนจบจะมีการนำเสนอผลงานการเขียนเรื่องจากภาพของ แต่ละกลุ่มหน้าชั้นเรียน ขั้นนำเสนอความรู้ ครูบอกถึงความหมายของมาตราตัวสะกด แม่ กบ คือ คำที่อ่าน ออกเสียงเหมือนมีตัว บ สะกด คำที่มีพยัญชนะ บ เป็นตัวสะกด เรียกว่า มาตราตัวสะกด แม่ กบ ตรงมาตรา คำที่มีพยัญชนะ ป ผ ฝ พ ฟ ภ เรียกว่า มาตราตัวสะกดแม่ กบ ไม่ตรงมาตรา เช่น รูป ทัพพี (พร้อมแจกใบความรู้) - นักเรียนช่วยกันหาคำศัพท์จากภาพที่ครูกำหนดให้พร้อมบอกได้ ว่าคำไหนบ้างที่เป็นมาตราตัวสะกด แม่ กบ - นักเรียนแต่ละกลุ่มพาเพื่อนอ่านคำศัพท์ให้ได้ทุกคนเพื่อจะได้ ช่วยกันคิดว่าจะเขียนเรื่องจากภาพตามที่กำหนดได้อย่างไรและ นักเรียนไปอ่านให้ผู้สอนฟังทีละคนแบบฝึกทักษะที่ 1 “อ่านคำศัพท์” ชั่วโมงที่ 2 ขั้นเข้าสู่การเรียนรู้ ขั้นตอนการจัดการเรียนรู้โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบ PWIM	- ใบความรู้ - บัตรภาพ - บัตรคำศัพท์ - แบบฝึกทักษะ ที่ 1 “อ่าน คำศัพท์” - แบบฝึกทักษะ ที่ 2 “แต่ง ประโยค” - แบบฝึกทักษะ ที่ 3 “แต่งเรื่อง จากภาพ”

ตาราง 9 (ต่อ)

แผน	กิจกรรมการจัดการเรียนรู้	สื่อ
3 มาตรา ตัวสะกด แม่ กบ	ขั้นที่ 1 ครูทบทวนความรู้เดิมจากชั่วโมงที่แล้วเรื่องมาตราตัวสะกดโดยการนำบัตรภาพจากรูปภาพที่แต่ละกลุ่มได้และเป็นมาตราตัวสะกด แม่ กบ จำนวน 4 ภาพ มาให้นักเรียนดู ได้แก่ กรอบรูป เป๊ปซี่ ทัฟฟี่ ปี๊ป ขั้นที่ 2 ครูทดสอบความรู้เดิมของผู้เรียน โดยให้อ่านและนำบัตรคำไปติดให้ตรงกับภาพบนกระดาน ขั้นที่ 3 ครูเชื่อมโยงคำศัพท์ ให้นักเรียนอ่านออกเสียงและสะกดคำ คำศัพท์ในรูปภาพ โดยครูจะตรวจสอบและแนะนำวิธีการอ่านออกเสียงและการสะกดคำที่ถูกต้อง ขั้นที่ 4 นักเรียนอ่านและทบทวนคำศัพท์ที่ระบุไว้ในรูปภาพ ขั้นที่ 5 จัดกลุ่มนักเรียนออกเป็น 2 กลุ่ม ตามความเหมาะสมเพื่อให้นักเรียนช่วยกันแต่งประโยคจากคำศัพท์ในชีวิตประจำวันที่มีคำในมาตราตัวสะกด แม่ กบ กลุ่มละ 5 ประโยคลงในกระกระดาษที่ครูแจกให้ ขั้นที่ 6 นักเรียนอ่านและทบทวนประโยคของแต่ละกลุ่มแล้วนำมาเสนอหน้าชั้นเรียน ขั้นที่ 7 ครูและผู้เรียนช่วยกันตรวจสอบความถูกต้องของประโยคที่แต่ละกลุ่มออกไปนำเสนอและช่วยกันยกตัวอย่างประโยคนอกเหนือจากที่แต่ละกลุ่มหามาได้ ขั้นที่ 8 ครูสังเกตการร่วมกิจกรรมของนักเรียนพร้อมให้คำแนะนำเรื่องการแต่งประโยค ขั้นที่ 9 นักเรียนแต่ละคนนำคำศัพท์ที่ครูนำมาทำแบบฝึกทักษะที่ 2 “แต่งประโยคกันเถอะ” จำนวน 4 ข้อ ขั้นที่ 10 นักเรียนร่วมกันสรุปความรู้ว่า คำในมาตราตัวสะกดแม่ กบ คือ คำที่มี บ ป ผ ฝ พ ฟ ภ เป็นตัวสะกดจะอ่านออกเสียงเหมือนมีตัว บ สะกดจากนั้นร่วมกันยกตัวอย่างประโยคจากคำในมาตราตัวสะกดแม่ กบ ในชีวิตประจำวัน เช่น ฉันใช้ไมโครเวฟในการอุ่นอาหาร	- ใบความรู้ - บัตรภาพ - บัตรคำศัพท์ - แบบฝึกทักษะ ที่ 1 “อ่านคำศัพท์” - แบบฝึกทักษะ ที่ 2 “แต่งประโยค” - แบบฝึกทักษะ ที่ 3 “แต่งเรื่องจากภาพ”

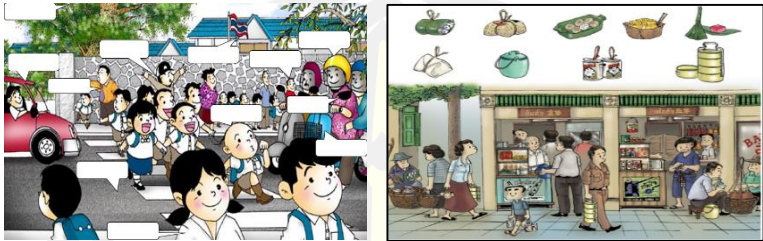
ตาราง 9 (ต่อ)

แผน	กิจกรรมการจัดการเรียนรู้	สื่อ
3 มาตรา ตัวสะกด แม่ กบ	ชั่วโมงที่ 3 - ครูทบทวนรูปภาพที่นักเรียนในแต่ละกลุ่มได้ว่าเป็นเรื่องเกี่ยวกับอะไร เช่น ขนมหงอกผม และแนะนำหลักการการเขียนเรื่องจากภาพ - นักเรียนตั้งชื่อของแผนภูมิภาพ โดยพิจารณาจากรายละเอียดของสิ่งที่ปรากฏในแผนภูมิภาพ และบรรยายเกี่ยวกับสิ่งที่ปรากฏในแผนภูมิภาพ - แต่ละกลุ่มนำรูปภาพที่ครูผู้สอนกำหนดให้มาช่วยกันแต่งเรื่องจากภาพ ชั่วโมงที่ 4 ชั้นแลกเปลี่ยนเรียนรู้ - นักเรียนแต่ละกลุ่มออกมานำเสนอผลงานการเขียนเรื่องจากภาพที่ครูกำหนดให้แต่ละกลุ่ม - ครูและนักเรียนร่วมกันสรุปความรู้เรื่องมาตราตัวสะกด แม่ กบและการเขียนเรื่องจากภาพ เพื่อให้เข้าใจในเนื้อหามากยิ่งขึ้น - นักเรียนแต่ละคนทำใบงานเดี่ยวเรื่องการแต่งเรื่องจากภาพมาทำแบบฝึกทักษะที่ 3 “มาแต่งเรื่องจากภาพกันเถอะ”	- ใบความรู้ - บัตรภาพ - บัตรคำศัพท์ - แบบฝึกทักษะ ที่ 1 “อ่านคำศัพท์” - แบบฝึกทักษะ ที่ 2 “แต่งประโยค” - แบบฝึกทักษะ ที่ 3 “แต่งเรื่องจากภาพ”

ตาราง 10 การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ มาตราแม่ กน

แผน	กิจกรรมการจัดการเรียนรู้	สื่อ
4 มาตรา ตัวสะกด แม่ กน	ชั่วโมงที่ 1 ชี้นำเข้าสู่บทเรียน ครูสนทนาและทักทายนักเรียนพร้อมนำเข้าสู่บทเรียนโดยนำภาพไปติดไว้บนกระดานให้ผู้เรียนดูทีละรูปภาพ จำนวน 2 ภาพ โดยให้นักเรียนช่วยกันตอบว่าเห็นรูปอะไรในภาพและคิดว่ารูปนั้นมีคำศัพท์ที่เป็นมาตราตัวสะกดแม่ กน ไหม เพื่อเป็นการกระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดความสนใจในการร่วมกิจกรรม ดังนี้	

ตาราง 10 (ต่อ)

แผน	กิจกรรมการจัดการเรียนรู้	สื่อ
4 มาตราตัวสะกดแม่ กน	 แนวทางของคำถาม ถาม : ในภาพนี้นักเรียนคิดว่าเป็นรูปเกี่ยวกับอะไร ถาม : นักเรียนได้คำศัพท์คำว่าอะไรบ้างจากภาพ ถาม : นักเรียนคิดว่ามีคำศัพท์คำไหนบ้างที่เป็นมาตราตัวสะกดแม่ กน ขั้นตอนกระบวนการเรียนรู้ 1. ครูชี้แจงการเขียนเรื่องจากภาพให้นักเรียนฟังว่าต้องทำเป็นกลุ่ม กลุ่มละเรื่องและตัวแทนของกลุ่มออกมาจับฉลากเลือกรูปภาพ 2. นักเรียนแต่ละกลุ่มจะต้องช่วยกันหาคำศัพท์มาตราตัวสะกดแม่ กน ในรูปภาพว่าได้คำศัพท์คำว่าอะไรบ้าง เช่น 3. นักเรียนช่วยกันคิดชื่อเรื่อง เพื่อนำมาเขียนเรื่องจากภาพที่ผู้สอนกำหนดไว้ในแต่ละกลุ่ม 4. เมื่อเรียนจบจะมีการนำเสนอผลงานการเขียนเรื่องจากภาพของแต่ละกลุ่มหน้าชั้นเรียน	- ใบความรู้ - บัตรภาพ - บัตรคำศัพท์ - แบบฝึกทักษะ ที่ 1 “อ่านคำศัพท์” - แบบฝึกทักษะที่ 2 “แต่งประโยค” - แบบฝึกทักษะที่ 3 “แต่งเรื่องจากภาพ”

ตาราง 10 (ต่อ)

แผน	กิจกรรมการจัดการเรียนรู้	สื่อ
4 มาตรา ตัวสะกด แม่ กน	ชั้นนำเสนอความรู้ ครูบอกถึงความหมายของมาตราตัวสะกด แม่ กน คือ คำที่อ่านออกเสียงเหมือนมีตัว น สะกด คำที่มีพยัญชนะ น เป็นตัวสะกด เรียกว่า มาตราตัวสะกด แม่ กน ตรงมาตรา คำที่มีพยัญชนะ ณ ญ ร ล ห เรียกว่า มาตราตัวสะกดแม่ กน ไม่ตรงมาตรา เช่น ทหาร พยาบาล (พร้อมแจกใบความรู้) 1. นักเรียนช่วยกันหาคำศัพท์จากภาพที่ครูกำหนดให้พร้อมบอกได้ว่าคำไหนบ้างที่เป็นมาตราตัวสะกด แม่ กน 2. นักเรียนแต่ละกลุ่มพาเพื่อนอ่านคำศัพท์ให้ได้ทุกคนเพื่อจะได้อ่านออกเสียงและเขียนเรื่องจากภาพตามที่กำหนดได้อย่างไรและนักเรียนไปอ่านให้ผู้สอนฟังทีละคนแบบฝึกทักษะที่ 1 “อ่านคำศัพท์” ชั่วโมงที่ 2 ขั้นเข้าสู่การเรียนรู้ โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบ PWIM ขั้นที่ 1 ครูทบทวนความรู้เดิมจากชั่วโมงที่แล้วเรื่องมาตราตัวสะกดโดยการนำบัตรภาพจากรูปภาพที่แต่ละกลุ่มได้และเป็นมาตราตัวสะกดแม่ กน จำนวน 10 ภาพ มาให้นักเรียนดู ได้แก่ รถยนต์ นักเรียน ถนน รถจักรยานยนต์ ต้นไม้ ปั่นโต ยาพิษใจ ร้านอาหาร ร้านขายน้ำ ช้อนเงิน ขั้นที่ 2 ครูทดสอบความรู้เดิมของผู้เรียน โดยให้อ่านและนำบัตรคำไปติดให้ตรงกับภาพบนกระดาน ขั้นที่ 3 ครูเชื่อมโยงคำศัพท์ ให้นักเรียนอ่านออกเสียงและสะกดคำ คำศัพท์ในรูปภาพ โดยครูจะตรวจสอบและแนะนำวิธีการอ่านออกเสียงและการสะกดคำที่ถูกต้อง ขั้นที่ 4 นักเรียนอ่านและทบทวนคำศัพท์ที่ระบุไว้ในรูปภาพ ขั้นที่ 5 จัดกลุ่มนักเรียนออกเป็น 2 กลุ่ม ตามความเหมาะสมเพื่อให้นักเรียนช่วยกันแต่งประโยคจากคำศัพท์ในชีวิตประจำวันที่มีคำในมาตราตัวสะกด แม่ กน กลุ่มละ 5 ประโยคลงในกระกระดานที่ครูแจกให้	- ใบความรู้ - บัตรภาพ - บัตรคำศัพท์ - แบบฝึกทักษะที่ 1 “อ่านคำศัพท์” - แบบฝึกทักษะที่ 2 “แต่งประโยค” - แบบฝึกทักษะที่ 3 “แต่งเรื่องจากภาพ”

ตาราง 10 (ต่อ)

แผน	กิจกรรมการจัดการเรียนรู้	สื่อ
4 มาตรา ตัวสะกด แม่ กน	ขั้นที่ 6 นักเรียนอ่านและทบทวนประโยคของแต่ละกลุ่มแล้วนำมาเสนอหน้าชั้นเรียน ขั้นที่ 7 ครูและผู้เรียนช่วยกันตรวจสอบความถูกต้องของประโยคที่แต่ละกลุ่มออกไปนำเสนอและช่วยกันยกตัวอย่างประโยคนอกเหนือจากที่แต่ละกลุ่มหามาได้ ขั้นที่ 8 ครูสังเกตการร่วมกิจกรรมของนักเรียนพร้อมให้คำแนะนำเรื่องการแต่งประโยค ขั้นที่ 9 นักเรียนแต่ละคนนำคำศัพท์ที่ครูนำมาทำแบบฝึกทักษะที่ 2 “แต่งประโยคกันเถอะ” จำนวน 4 ข้อ ขั้นที่ 10 นักเรียนร่วมกันสรุปความรู้ว่า คำในมาตราตัวสะกดแม่ กน คือ คำที่มี น ญ ร ล พ เป็นตัวสะกดจะอ่านออกเสียงเหมือนมีตัว น สะกดจากนั้นร่วมกันยกตัวอย่างประโยคจากคำในมาตราตัวสะกด แม่ กน ในชีวิตประจำวัน เช่น ดันกลิ้งจักรยานไปโรงเรียน ชั่วโมงที่ 3 - ครูทบทวนรูปภาพที่นักเรียนในแต่ละกลุ่มได้ว่าเป็นเรื่องเกี่ยวกับอะไร เช่น ห้องเรียนของผม และแนะนำหลักการการเขียนเรื่องจากภาพ - นักเรียนตั้งชื่อของแผนภูมิภาพ โดยพิจารณาจากรายละเอียดของสิ่งที่ปรากฏในแผนภูมิภาพ และบรรยายเกี่ยวกับสิ่งที่ปรากฏในแผนภูมิภาพ - แต่ละกลุ่มนำรูปภาพที่ครูผู้สอนกำหนดให้มาช่วยกันแต่งเรื่องจากภาพ	- ใบความรู้ - บัตรภาพ - บัตรคำศัพท์ - แบบฝึกทักษะ ที่ 1 “อ่านคำศัพท์” - แบบฝึกทักษะ ที่ 2 “แต่งประโยค” - แบบฝึกทักษะ ที่ 3 “แต่งเรื่องจากภาพ”

ตาราง 10 (ต่อ)

แผน	กิจกรรมการจัดการเรียนรู้	สื่อ
4 มาตรา ตัวสะกด แม่ กน	ชั่วโมงที่ 4 ชั้นแลกเปลี่ยนเรียนรู้ 1. นักเรียนแต่ละกลุ่มออกมานำเสนอผลงานการเขียนเรื่องจากภาพที่ครูกำหนดให้ที่กลุ่ม 2. ครูและนักเรียนร่วมกันสรุปความรู้เรื่องมาตราตัวสะกด แม่ กนและการเขียนเรื่องจากภาพ เพื่อให้เข้าใจในเนื้อหามากยิ่งขึ้น 3. นักเรียนแต่ละคนทำใบงานเดี่ยวเรื่องการแต่งเรื่องจากภาพมาทำแบบฝึกทักษะที่ 3 “มาแต่งเรื่องจากภาพกันเถอะ”	- ใบความรู้ - บัตรภาพ - บัตรคำศัพท์ - แบบฝึกทักษะที่ 1 “อ่านคำศัพท์” - แบบฝึกทักษะที่ 2 “แต่งประโยค” - แบบฝึกทักษะที่ 3 “แต่งเรื่องจากภาพ”

1.8 นำแผนการจัดการเรียนรู้ที่สร้างเสร็จแล้วเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษา เพื่อตรวจสอบความเหมาะสม ความถูกต้อง ความเที่ยงตรงของจุดประสงค์และเนื้อหา ตลอดจนความสอดคล้องของกิจกรรมการจัดการเรียนการสอน สื่อ การวัดประเมินผลของแผนการจัดการเรียนรู้พิจารณาให้คำแนะนำในส่วนที่บกพร่อง เพื่อให้ข้อเสนอแนะแล้วนำมาปรับปรุง

1.9 นำแผนการจัดการเรียนรู้พร้อมด้วยแบบประเมิน เสนอผู้เชี่ยวชาญจำนวน 5 ท่าน เพื่อตรวจสอบและเสนอแนะในด้านผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง เนื้อหาสาระการเรียนรู้รูปแบบ การเขียนแผนการเรียนรู้ กิจกรรมการจัดกระบวนการเรียนรู้ และการวัดผลประเมินผล ผู้เชี่ยวชาญประกอบด้วย

- 1) ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.มนตรี วงษ์สะพาน อาจารย์ภาควิชาหลักสูตรและการสอน คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม
- 2) ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. อัฐพล อินตะเสน อาจารย์ภาควิชาหลักสูตรและการสอน คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม
- 3) คุณครูบาลเมือง เอกริक्षा เป็นคุณครูสอนภาษาไทยโรงเรียนบ้านหนองขุน ตำบลมิตรภาพ อำเภอแกลง จังหวัดมหาสารคาม
- 4) ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อพนันท์ พูลพุทธา อาจารย์ภาควิชาวิจัยและพัฒนาการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม

5) อาจารย์ ดร.สาวิตรี ราญมีชัย อาจารย์ภาควิชาวิจัยและพัฒนาการศึกษา
คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม

1.10 นำผลการประเมินของผู้เชี่ยวชาญแต่ละคนมาหาค่าเฉลี่ยตามเกณฑ์ระดับ
คุณภาพ โคนใช้เกณฑ์ (ชวลิต ชูกำแพง, 2553) ดังนี้

4.51 - 5.00	แปลความหมายว่า	เหมาะสมมากที่สุด
3.51 - 4.50	แปลความหมายว่า	เหมาะสมมาก
2.51 - 3.50	แปลความหมายว่า	เหมาะสมปานกลาง
1.51 - 2.50	แปลความหมายว่า	เหมาะสมน้อย
1.00 - 1.50	แปลความหมายว่า	เหมาะสมน้อยที่สุด

1.11 นำแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ผู้เชี่ยวชาญทำการประเมินค่าเฉลี่ย
ได้ค่าคะแนนเฉลี่ยตั้งแต่ 4.70 ถึง 4.87 โดยมีค่าเฉลี่ยผลรวม เท่ากับ 4.77 หมายความว่า
แผนการจัดการเรียนรู้ โดยใช้การจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบการอ่านและการเขียนจากภาพ
มีความเหมาะสมระดับมากที่สุด และผู้ศึกษาได้ปรับปรุงตามข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญ

1.12 จัดพิมพ์และนำไปใช้ทดลองต่อไป

2. แบบทดสอบการอ่านออกเสียงของนักเรียนระดับประถมศึกษาปีที่ 4

ข้อมูลดังกล่าวข้างต้น การวัดและประเมินผลการอ่านนั้นผู้วิจัยได้นำมาเป็นแนวทางในการประเมิน
การอ่านได้ดังนี้

2.1 ศึกษาหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551 และหลักสูตร
สถานศึกษา คู่มือครู แบบเรียน มาตรฐานการเรียนรู้ และตัวชี้วัด กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย
เพื่อเป็นแนวทางในการสร้างแบบทดสอบวัดความสามารถด้านการอ่าน

2.2 ศึกษาสาระการเรียนรู้ภาษาไทย เรื่อง แต่งได้เขียนได้ผ่านการอ่านมาตรา
ตัวสะกด ในหัวข้อเรื่อง ต่อไปนี้ 1) มาตราตัวสะกด แม่ กก 2) มาตราตัวสะกด แม่ กต 3) มาตรา
ตัวสะกด แม่ กบ 4) มาตราตัวสะกด แม่ กน

2.3 ศึกษาวิธีการสร้างแบบทดสอบวัดความสามารถด้านการอ่านออกเสียงของ
นักเรียนระดับประถมศึกษาปีที่ 4 เพื่อใช้เป็นแบบทดสอบต่อไป

2.4 สร้างแบบทดสอบการอ่าน โดยแบ่งเป็น 2 ตอน ตอนที่ 1 สร้างแบบทดสอบ
จำนวน 30 ข้อ ใช้จริงจำนวน 20 ข้อ เป็นแบบทดสอบชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก จำนวน 20 ข้อ
(20 คะแนน) ใช้เวลา 30 นาที ตอนที่ 2 สร้างแบบทดสอบ จำนวน 15 ข้อ ใช้จริงจำนวน 10 ข้อ
มีเกณฑ์การประเมินคือ การอ่านถูกต้องตามอักขรวิธี (คะแนนเต็ม 5 คะแนน) ความชัดเจนในการอ่าน
(คะแนนเต็ม 3 คะแนน) และการอ่านในเวลาที่กำหนด (คะแนนเต็ม 2 คะแนน) รวมเป็น 10 คะแนน

2.5 นำแบบทดสอบความสามารถด้านการอ่านที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น เสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาเพื่อพิจารณาความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา ภาษาที่ใช้ และความสอดคล้องของข้อคำถาม แล้วนำไปปรับปรุง

2.6 นำแบบทดสอบเสนอต่อคณะกรรมการควบคุมวิทยานิพนธ์ เพื่อทำการตรวจสอบความถูกต้องของข้อสอบกับจุดประสงค์การเรียนรู้

2.7 นำข้อคำถามมาปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะของคณะกรรมการควบคุมสอบวิทยานิพนธ์

2.8 นำแบบทดสอบวัดความสามารถการอ่าน เสนอต่อผู้เชี่ยวชาญชุดเดิม เพื่อประเมินความสอดคล้องของข้อสอบกับตัวชี้วัดหรือไม่ ซึ่งมีเกณฑ์การประเมินความสอดคล้อง ดังนี้

ให้ + 1 เมื่อแน่ใจว่าข้อสอบนั้นวัดตรงตามจุดประสงค์การเรียนรู้

ให้ 0 เมื่อไม่แน่ใจว่าข้อสอบนั้นวัดตรงตามจุดประสงค์การเรียนรู้

ให้ -1 เมื่อแน่ใจว่าข้อสอบนั้นวัดไม่ตรงตามจุดประสงค์การเรียนรู้

2.9 ผู้วิจัยนำแบบทดสอบวัดความสามารถด้านการอ่านที่ปรับปรุงแก้ไขแล้วไปให้ผู้เชี่ยวชาญจำนวน 5 ท่าน ตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา หาค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามของแบบทดสอบกับจุดประสงค์การเรียนรู้ ซึ่งต้องได้ค่าเฉลี่ยตั้งแต่ 0.5-1.00 ถือว่าข้อสอบข้อนั้นมีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามของแบบทดสอบ (สมนึก ภัททิยธนี, 2553) ผลการประเมินของผู้เชี่ยวชาญพบว่ามีข้อคำถามในตอนที่ 1 แบบทดสอบแบบ 4 ตัวเลือก ที่เข้าเกณฑ์จำนวน 27 ข้อ อยู่ในความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาที่ใช้ได้ โดยมีค่า IOC อยู่ระหว่าง 0.60-1.00 ตอนที่ 2 แบบทดสอบการอ่านออกเสียง ที่เข้าเกณฑ์จำนวน 14 ข้อ อยู่ในความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาที่ใช้ได้ โดยมีค่า IOC อยู่ระหว่าง 0.60-1.00 แสดงว่าแบบทดสอบความสามารถด้านการอ่านทั้ง 2 ตอน มีความสอดคล้องเหมาะสม สามารถนำไปใช้ได้

2.10 นำแบบทดสอบความสามารถด้านการอ่านพิมพ์เป็นฉบับจริงเพื่อนำไปใช้กับกลุ่มเป้าหมายต่อไป

สำหรับการประเมินความสามารถด้านการอ่านออกเสียงนั้น เกณฑ์การให้คะแนนใช้เกณฑ์วัดความสามารถในการอ่านออกเสียงตามระดับคะแนน (Rubric Scores) (คะแนนเต็ม 10 คะแนน) ผู้วิจัยได้ใช้เกณฑ์การประเมิน ดังนี้ (กระทรวงศึกษาธิการ, 2561)

ตาราง 11 เกณฑ์ให้คะแนนใช้เกณฑ์วัดความสามารถด้านการอ่านออกเสียง

รายการประเมิน	ระดับคะแนน				
	5	4	3	2	1
1. การถูกต้องตาม อักขรวิธี	อ่านออก เสียงถูกต้อง ตามอักขรวิธี ทุกคำ	อ่านออก เสียง ไม่ถูกต้อง ตามอักขรวิธี 1-2 คำ	อ่านออก เสียงถูกต้อง ตามอักขรวิธี 3-4 คำ	อ่านออก เสียงถูกต้อง ตามอักขรวิธี 5-6 คำ	อ่านออก เสียงถูกต้อง ตามอักขรวิธี 7 คำขึ้นไป
2. ความชัดเจนในการ อ่าน 2.1 อ่านชัดถ้อยชัดคำ 2.2 อ่านด้วยน้ำเสียง เหมาะสมกับเนื้อเรื่อง	คะแนนเต็ม 3 คะแนน		ความชัดเจน ในการอ่าน สมบูรณ์	ความชัดเจน ในการอ่าน บกพร่อง 1 - 2 คำ	ความชัดเจน ในการอ่าน บกพร่อง 4 คำ ขึ้นไป
3. การอ่านในเวลา ที่กำหนด	คะแนนเต็ม 2 คะแนน			อ่านจบ ภายในเวลา ที่กำหนด	อ่านไม่จบ ภายในเวลา ที่กำหนด

3. แบบทดสอบการเขียนของนักเรียนระดับประถมศึกษาปีที่ 4

ข้อมูลดังกล่าวข้างต้น การวัดและประเมินผลการเขียนนั้นผู้วิจัยได้นำมาเป็นแนวทางในการประเมินการเขียนได้ดังนี้

3.1 ศึกษาหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551 และหลักสูตรสถานศึกษา คู่มือครู แบบเรียน มาตรฐานการเรียนรู้ และตัวชี้วัด กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย เพื่อเป็นแนวทางในการสร้างแบบทดสอบวัดความสามารถด้านการเขียน

3.2 ศึกษาสาระการเรียนรู้ภาษาไทย เรื่อง แต่งได้เขียนได้ผ่านการอ่านมาตราตัวสะกด ในหัวข้อเรื่อง ต่อไปนี้ 1) มาตราตัวสะกด แม่ กก 2) มาตราตัวสะกด แม่ กต 3) มาตราตัวสะกด แม่ กบ 4) มาตราตัวสะกด แม่ กน

3.3 ศึกษาวิธีการสร้างแบบทดสอบวัดความสามารถด้านการเขียนของนักเรียนระดับประถมศึกษาปีที่ 4 เพื่อใช้เป็นแบบทดสอบต่อไป

3.4 สร้างแบบทดสอบการเขียน จำนวน 4 ข้อ ใช้จริงจำนวน 1 ข้อ มีเกณฑ์คะแนนในการประเมินคือ 1) การตั้งชื่อเรื่อง (คะแนนเต็ม 2 คะแนน) 2) สารสำคัญของเรื่อง (คะแนนเต็ม 5 คะแนน) 3) การใช้ภาษา (คะแนนเต็ม 3 คะแนน) 4) การเขียนสะกดคำ (คะแนนเต็ม 3 คะแนน) และ 5) ความเป็นระเบียบเรียบร้อย และถูกต้องตามคำชี้แจง (คะแนนเต็ม 3 คะแนน) รวมเป็น 16 คะแนน

3.5 นำแบบทดสอบความสามารถด้านการเขียนที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น เสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาเพื่อพิจารณาความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา ภาษาที่ใช้ และความสอดคล้องของข้อคำถาม แล้วนำไปปรับปรุง

3.6 นำแบบทดสอบเสนอต่อคณะกรรมการควบคุมวิทยานิพนธ์ เพื่อทำการตรวจสอบความถูกต้องของข้อสอบกับจุดประสงค์การเรียนรู้

3.7 นำข้อคำถามมาปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะของคณะกรรมการควบคุมสอบวิทยานิพนธ์

3.8 นำแบบทดสอบวัดความสามารถการเขียน เสนอต่อผู้เชี่ยวชาญชุดเดิม เพื่อประเมินความสอดคล้องของข้อสอบกับตัวชี้วัดหรือไม่ ซึ่งมีเกณฑ์การประเมินความสอดคล้อง ดังนี้

ให้ + 1 เมื่อแน่ใจว่าข้อสอบนั้นวัดตรงตามจุดประสงค์การเรียนรู้

ให้ 0 เมื่อไม่แน่ใจว่าข้อสอบนั้นวัดตรงตามจุดประสงค์การเรียนรู้

ให้ -1 เมื่อแน่ใจว่าข้อสอบนั้นวัดไม่ตรงตามจุดประสงค์การเรียนรู้

3.9 ผู้วิจัยนำแบบทดสอบวัดความสามารถด้านการเขียนที่ปรับปรุงแก้ไขแล้วไปให้ผู้เชี่ยวชาญจำนวน 5 ท่านตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา หาค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามของแบบทดสอบกับจุดประสงค์การเรียนรู้ ซึ่งต้องได้ค่าเฉลี่ยตั้งแต่ 0.5-1.00 ถือว่าข้อสอบข้อนั้นมีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามของแบบทดสอบ (สมนึก ภัททิยธนี, 2553) ผลการประเมินของผู้เชี่ยวชาญพบว่ามีข้อคำถามที่เข้าเกณฑ์จำนวน 3 ข้อ อยู่ในความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาที่ใช้ได้ โดยมีค่า IOC อยู่ระหว่าง 0.60-1.00 แสดงว่า แบบทดสอบความสามารถด้านการเขียนมีความสอดคล้องเหมาะสม สามารถนำไปใช้ได้

3.10 นำแบบทดสอบความสามารถด้านการเขียนพิมพ์เป็นฉบับจริงเพื่อนำไปใช้กับกลุ่มเป้าหมายต่อไป

สำหรับการประเมินความสามารถด้านการเขียนนั้น ผู้วิจัยได้ใช้เกณฑ์การประเมินโดยมีคะแนนในการทำแบบทดสอบจำนวน 1 ข้อละ 16 คะแนน (คะแนนเต็ม 16 คะแนน) ดังนี้ (กระทรวงศึกษาธิการ, 2561)

ตาราง 12 เกณฑ์ให้คะแนนใช้เกณฑ์วัดความสามารถด้านการเขียน

รายการประเมิน	ระดับคะแนน				
	5	4	3	2	1
1. การตั้งชื่อเรื่อง 1.1 ชื่อเรื่องมีคำที่สื่อความหมายที่ตรง หรือสอดคล้องกับประเด็นที่กำหนด 1.2 ใช้คำ วลี ประโยคหรือข้อความถูกต้องตามหลักการใช้ภาษา	คะแนนเต็ม 2 คะแนน			ตั้งชื่อเรื่องได้ตามเกณฑ์ครบ 2 ข้อ	ตั้งชื่อเรื่องได้ตามเกณฑ์ 1 ข้อ
2. สาระสำคัญของเรื่อง 2.1 ลำดับความคิดอย่างต่อเนื่อง 2.2 นำเสนอเนื้อหาตรงตามประเด็นที่กำหนด 2.3 เนื้อหามีความสัมพันธ์กับประเด็นที่กำหนด 2.4 มีความเป็นเหตุเป็นผล 2.5 มีการนำเสนอแนวคิดใหม่	เขียนเรื่องได้สาระสำคัญตามเกณฑ์ครบ 5 ข้อ	เขียนเรื่องได้สาระสำคัญตามเกณฑ์ 4 ข้อ	เขียนเรื่องได้สาระสำคัญตามเกณฑ์ 3 ข้อ	เขียนเรื่องได้สาระสำคัญตามเกณฑ์ 2 ข้อ	เขียนเรื่องได้สาระสำคัญตามเกณฑ์ 1 ข้อ
3. การใช้ภาษา 3.1 เลือกใช้คำได้ถูกต้องและสละสลวย 3.2 ใช้ประโยคสื่อความหมายได้ 3.3 เขียนเว้นวรรคตอนได้ถูกต้องและไม่เขียนฉีกคำ	คะแนนเต็ม 3 คะแนน			ใช้ภาษาได้ตามเกณฑ์ครบ 3 ข้อ	ใช้ภาษาได้ตามเกณฑ์ 2 ข้อ
4. การเขียนสะกดคำ (เขียนผิดซ้ำ ให้นับเป็น 1 คำ)	คะแนนเต็ม 3 คะแนน			เขียนถูกต้องทุกคำ	เขียนผิด 1 - 2 คำ
5. ความเป็นระเบียบเรียบร้อย และถูกต้องตามคำชี้แจง 5.1 เขียนตัวอักษรอ่านง่าย 5.2 สะอาดเรียบร้อย 5.3 เขียนได้ตามจำนวนบรรทัดที่กำหนด	คะแนนเต็ม 3 คะแนน			เขียนได้ตามเกณฑ์ครบ 3 ข้อ	เขียนได้ตามเกณฑ์ 2 ข้อ

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการรวบรวมข้อมูลการวิจัย เรื่องการจัดการเรียนรู้ภาษาไทยตามรูปแบบ การอ่านและการเขียนจากภาพ เพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการอ่าน และการเขียนสำหรับนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนบ้านหนองซุ่น อำเภอกำแพง จังหวัดมหาสารคาม ในปีการศึกษา 2564 โดยผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลในการวิจัย ตามขั้นตอนดังนี้

1. ผู้วิจัยติดต่อภาควิชาหลักสูตรและการสอน มหาวิทยาลัยมหาสารคาม เพื่อทำหนังสือ ขออนุญาตดำเนินการวิจัย ไปยังผู้อำนวยการสถานศึกษา โรงเรียนบ้านหนองซุ่น อำเภอกำแพง จังหวัดมหาสารคาม
2. ผู้วิจัยขอเข้าพบผู้อำนวยการสถานศึกษา โรงเรียนบ้านหนองซุ่น อำเภอกำแพง จังหวัดมหาสารคาม เพื่อชี้แจงวัตถุประสงค์ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ตลอดจนขอความร่วมมือในการวิจัย
3. การดำเนินการทดลองกับกลุ่มเป้าหมาย โดยมีขั้นตอน ดังนี้
 - 3.1 ก่อนการทดลอง ผู้วิจัยได้ทำการทดสอบก่อนเรียน โดยให้กลุ่มเป้าหมาย ทั้ง 3 คน ลองทำแบบทดสอบวัดความสามารถการอ่าน และการเขียน โดยถือเอาคะแนนที่ได้จากการ ทำแบบทดสอบนั้นเป็นคะแนนก่อนการทดลอง
 - 3.2 ทำการทดลอง โดยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ตามรู้แบบการอ่าน และการเขียนจากภาพ
 - 3.3 หลังการทดลอง ผู้วิจัยทำการทดสอบหลังเรียน โดยให้นักเรียนกลุ่มเป้าหมายทั้ง 3 คน ทดลองทำแบบทดสอบวัดความสามารถการอ่าน และการเขียน โดยถือเอาคะแนนที่ได้จากการ ทำแบบทดสอบนั้นเป็นคะแนนหลังการทดลอง
 - 3.4 นำข้อมูลที่ได้จากการทดลองไปทำการวิเคราะห์หาค่าทางสถิติและแปลผลตาม เกณฑ์ที่กำหนดไว้

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยเลือกใช้สถิติ ดังนี้

1. สถิติพื้นฐาน

1.1 ร้อยละ (Percentage) โดยใช้สูตรของ (ชวลิต ชูกำแหง, 2553)

$$\text{ร้อยละ} = \frac{\text{ตัวเลขที่ต้องการเปรียบเทียบ}}{\text{จำนวนเต็ม}} \times 100$$

1.2 ค่าเฉลี่ย (Mean) ของคะแนนทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน
โดยคำนวณจากสูตร (ขวลิต ชูกำแพง, 2553)

$$\bar{X} = \frac{\sum X}{n}$$

เมื่อ $\bar{X}$ แทน ค่าเฉลี่ยเลขคณิต
 $\sum X$ แทน ผลบวกของข้อมูลทุกค่า
 X แทน คะแนนแต่ละตัว
 n แทน จำนวนข้อมูลทั้งหมด

1.3 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) โดยใช้สูตร
(ขวลิต ชูกำแพง, 2553)

$$S = \sqrt{\frac{n \sum x^2 - (\sum x)^2}{n(n-1)}}$$

เมื่อ S แทน ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
 X แทน คะแนนของแต่ละตัว
 n แทน จำนวนคะแนนในกลุ่ม

2. สถิติที่ใช้ในการตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือ

2.1 สถิติที่ใช้หาความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา แบบทดสอบการอ่านแบบทดสอบ
การเขียน โดยหาค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อสอบกับจุดประสงค์การเรียนรู้ โดยใช้สูตร IOC
(สมนึก ภัททิยธนี, 2553)

$$IOC = \frac{\sum R}{n}$$

เมื่อ IOC แทน ดัชนีความสอดคล้องของข้อสอบกับจุดประสงค์การเรียนรู้
 $\sum R$ แทน ผลรวมคะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญทั้งหมด
 N แทน จำนวนผู้เชี่ยวชาญทั้งหมด

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลในการวิจัย เรื่อง การพัฒนาความสามารถด้านการอ่านและการเขียน ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โดยการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบการอ่านและการเขียนจากภาพ (Word Inductive Model, PWIM) ซึ่งมีแบบแผนการวิจัยคือการวิจัยเชิงทดลองแบบกลุ่มตัวอย่าง เดี่ยว (Single-subject Design, SSD) (อัญชลี สารรัตน์, 2562) เป็นวิธีการวิจัยเชิงทดลองที่ช่วย ประเมินตัวแปรจัดกระทำว่าทำให้เกิดผลอย่างไรกับตัวอย่างซึ่งอาจเป็น คนเดียว กรณีเดียว การวิจัย ประกอบด้วยระยะที่สำคัญ 3 ระยะ ได้แก่ ระยะการศึกษาเส้นฐานของพฤติกรรม ระยะการให้ตัวแปร จัดกระทำ (Treatment Phase) และระยะการวัดซ้ำ (Replication or Repeated Measurement) ผู้วิจัยการรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มเป้าหมายซึ่งเป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 มีนักเรียน จำนวน 3 คน ซึ่งกำลังศึกษาภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2564 โรงเรียนบ้านหนองซุ่น อำเภอกำแพง จังหวัด มหาสารคาม สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา มหาสารคาม เขต 1 ได้มาจากการคัดกรอง โดยการประเมินการทดสอบความสามารถพื้นฐานของผู้เรียนระดับชาติ (National Test : NT) ปีการศึกษา 2563 ซึ่งผู้วิจัยขอเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล ตามลำดับดังนี้

1. สัญลักษณ์ที่ใช้ในการเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล
2. ลำดับขั้นตอนในการเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล
3. ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล

เพื่อให้เกิดความเข้าใจตรงกันในการแปลความหมายของการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยได้ กำหนดสัญลักษณ์ทางสถิติที่ใช้ในการเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

$\bar{X}$	แทน	ค่าเฉลี่ยของคะแนนสอบหรือค่าเฉลี่ยเลขคณิต
S.D.	แทน	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนสอบ
%	แทน	ร้อยละ
N	แทน	จำนวนของกลุ่มเป้าหมาย

ลำดับขั้นตอนในการเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การพัฒนาความสามารถด้านการอ่านและการเขียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โดยการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบการอ่านและการเขียนจากภาพ (Word Inductive Model, PWIM) ผู้วิจัยได้ดำเนินการวิเคราะห์ตามลำดับขั้นตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 วิเคราะห์หาความสามารถด้านการอ่านของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ตามเกณฑ์ร้อยละ 70

ตอนที่ 2 วิเคราะห์หาความสามารถด้านการเขียนของนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ตามเกณฑ์ร้อยละ 70

ผู้วิจัยได้ดำเนินการวางแผนการจัดการเรียนรู้เรื่อง การพัฒนาความสามารถด้านการอ่าน และการเขียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โดยการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบการอ่าน และการเขียนจากภาพ (Word Inductive Model, PWIM) ซึ่งได้ใช้การจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบการอ่าน และการเขียนจากภาพออกเป็น 16 แผน โดยปฏิบัติการออกแบบการจัดการเรียนรู้ จัดทำแผนการ เรียนรู้ และเครื่องมือวัดและประเมินผลผ่านผู้เชี่ยวชาญ แล้วพบว่าเครื่องมือทุกชนิดมีคุณภาพอยู่ใน ระดับเหมาะสมมากที่สุด ซึ่งผลการประเมินได้ ตั้งแต่ 4.70 ถึง 4.87

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

วิเคราะห์หาความสามารถด้านการอ่านและการเขียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ตามเกณฑ์ร้อยละ 70 ผลการวิจัยปรากฏ ดังนี้

ผู้วิจัยได้ทำการประเมินความสามารถด้านการอ่านและการเขียนของนักเรียนที่มีปัญหา เรื่องการอ่านทั้ง 3 คน โดยได้ดำเนินการทดสอบด้วยการจัดกิจกรรมการพัฒนาความสามารถด้านการ อ่านและการเขียนจากภาพ (Word Inductive Model, PWIM) ใช้ร่วมกับการวิจัยเชิงทดลองกลุ่ม ตัวอย่างเดี่ยว (Single-subject Design, SSD) โดยแบ่งการทดสอบออกเป็น 4 ครั้ง ตามมาตรา ตัวสะกดทั้ง 4 มาตรา ได้แก่ แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1-4 มาตราตัวสะกดแม่ กก แผนการจัดการ เรียนรู้ที่ 5-8 มาตราตัวสะกดแม่ กต แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 9-12 มาตราตัวสะกดแม่ กบ และ แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 13-16 มาตราตัวสะกดแม่ กน ได้ดังนี้

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1-4 มาตราตัวสะกดแม่ กก ในการวัดในระยะที่ 1 ระยะการศึกษาเส้นฐานของพฤติกรรม โดยให้นักเรียนทำกิจกรรมตามแผนการเรียนรู้จากการสังเกต และทำแบบทดสอบพบว่า ด.ช.นนท์ยังอ่านและเขียนคำศัพท์ไม่ค่อยได้ ด.ช.นิตติ์ อ่านได้บางคำ แต่อ่านตะกุกตะกัก และเขียนได้บางคำแต่สะกดคำผิดบ่อยแม้แต่คำง่าย ๆ ด.ช.โอชิ อ่านได้เป็นบางคำ

แต่อ่านยังไม่ค่อยชัดถ้อยชัดคำ และเขียนได้บางคำแต่ชอบเอาคำที่ตัวเองสะกดได้มาเขียนตามตัว เช่น คำว่าธรรมชาติ ก็จะเขียนเป็น ทำมะชาต ในระยะที่ 2 ระยะการให้ตัวแปรจัดกระทำ ด.ช.นนท์ เริ่มอ่านและเขียนคำศัพท์ได้บาง ด.ช.นิตต์ อ่านได้บางคำแต่อ่านยังไม่ค่อยชัดถ้อยชัดคำ และเขียนตัวอักษรอ่านง่ายสะกดเรียบร้อยแต่ยังเขียนยังมีเขียนผิดในบางคำ ด.ช.โอชิอ่านได้บางคำแต่ยังไม่ค่อยคล่อง และเขียนคำศัพท์แต่เว้นวรรคตอนยังไม่ถูกต้องและเขียนฉีกคำ แต่เมื่อวัดในระยะที่ 3 ระยะการวัดซ้ำจากการสังเกตและดูผลคะแนนของแบบทดสอบของนักเรียนเมื่อทดสอบนักเรียนตามระยะการวิจัยเชิงทดลองกลุ่มตัวอย่างเดี่ยวครบทั้ง 3 ระยะแล้ว ปรากฏว่านักเรียนทั้ง 3 คน มีความสามารถด้านการอ่านคิดเป็นร้อยละ 70.1 และความสามารถด้านการเขียนคิดเป็นร้อยละ 70.3 ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์ที่ตั้งไว้ ดังตารางต่อไปนี้

ตาราง 13 วัดแบบทดสอบความสามารถด้านการอ่านและการเขียนมาตราตัวสะกดแม่ กก

เลขที่	ชื่อ (นามสมมติ)	แบบทดสอบ เลือกตอบ 4 ตัวเลือก (คะแนนเต็ม 10 คะแนน)			แบบทดสอบ การอ่าน (คะแนนเต็ม 10 คะแนน)			แบบทดสอบ การเขียน แต่งเรื่องจากภาพ (คะแนนเต็ม 16 คะแนน)		
		ระยะ ที่ 1	ระยะ ที่ 2	ระยะ ที่ 3	ระยะ ที่ 1	ระยะ ที่ 2	ระยะ ที่ 3	ระยะ ที่ 1	ระยะ ที่ 2	ระยะ ที่ 3
1.	ด.ช.นนท์	4	6	8	3	5	9	7	10	13
2.	ด.ช.นิตต์	5	7	10	5	7	9	9	13	15
3.	ด.ช.โอชิ	6	8	10	6	8	10	8	12	14
รวม		15	21	28	14	20	28	24	35	42
ร้อยละ 70		50	70	93.3	47	67	93.3	50	73	88
ผลรวมเฉลี่ย		70.1						70.3		

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 5-8 มาตราตัวสะกดแม่ กก ในการวัดในระยะที่ 1 ระยะการศึกษาพื้นฐานของพฤติกรรม โดยให้นักเรียนทำกิจกรรมตามแผนการเรียนรู้จากการสังเกต และทำแบบทดสอบพบว่า ด.ช.นนท์ ยังอ่านและเขียนคำศัพท์ไม่ค่อยได้ ด.ช.นิตต์ อ่านได้บางคำแต่อ่านตะกุกตะกัก และเขียนได้บางคำแต่สะกดคำผิดบ่อยแม้แต่คำง่าย ๆ ด.ช.โอชิ อ่านได้เป็นบางคำ แต่อ่านยังไม่ค่อยชัดถ้อยชัดคำ และเขียนได้บางคำ แต่ชอบเอาคำที่ตัวเองสะกดได้มาเขียนตามตัว เช่น คำว่าธรรมชาติ ก็จะเขียนเป็น ทำมะชาต ในระยะที่ 2 ระยะการให้ตัวแปรจัดกระทำ ด.ช.นนท์ เริ่มอ่านและเขียนคำศัพท์ได้บาง ด.ช.นิตต์ อ่านได้บางคำแต่อ่านยังไม่ค่อยชัดถ้อยชัดคำ

และเขียนตัวอักษรอ่านง่ายสะอาดเรียบร้อยแต่ยังเขียนยังมีเขียนผิดในบางคำ ด.ช.โอชิ อ่านได้บางคำ แต่ยังไม่ค่อยคล่อง และเขียนคำศัพท์แต่เว้นวรรคตอนยังไม่ถูกต้องและเขียนฉีกคำ แต่เมื่อวัดในระยะที่ 3 ระยะการวัดซ้ำจากการสังเกตและคูณผลคะแนนของแบบทดสอบของนักเรียนเมื่อทดสอบนักเรียนตามระยะการวิจัยเชิงทดลองกลุ่มตัวอย่างเดียวครบทั้ง 3 ระยะแล้ว ปรากฏว่านักเรียนทั้ง 3 คน ความสามารถในการอ่านคิดเป็นร้อยละ 73 และความสามารถด้านการเขียนคิดเป็นร้อยละ 71 ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์ที่ตั้งไว้ ดังตารางต่อไปนี้

ตาราง 14 วัดแบบทดสอบความสามารถด้านการอ่านและการเขียนมาตราตัวสะกดแม่ กด

เลขที่	ชื่อ (นามสมมติ)	แบบทดสอบ เลือกตอบ 4 ตัวเลือก (คะแนนเต็ม 10 คะแนน)			แบบทดสอบ การอ่าน (คะแนนเต็ม 10 คะแนน)			แบบทดสอบ การเขียน แต่งเรื่องจากภาพ (คะแนนเต็ม 16 คะแนน)		
		ระยะ ที่ 1	ระยะ ที่ 2	ระยะ ที่ 3	ระยะ ที่ 1	ระยะ ที่ 2	ระยะ ที่ 3	ระยะ ที่ 1	ระยะ ที่ 2	ระยะ ที่ 3
1.	ด.ช.นนท์	5	6	9	3	6	9	7	10	13
2.	ด.ช.นั้ดดี	6	7	10	5	7	10	9	13	16
3.	ด.ช.โอชิ	6	8	10	6	8	10	8	12	14
รวม		17	21	29	14	21	29	24	35	43
ร้อยละ 70		57	70	97	47	70	97	50	73	90
ผลรวมเฉลี่ย		73						71		

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 9-12 มาตราตัวสะกดแม่ กบ ในการวัดในระยะที่ 1 ระยะการศึกษาเส้นฐานของพฤติกรรม โดยให้นักเรียนทำกิจกรรมตามแผนการเรียนรู้จากการสังเกต และทำแบบทดสอบพบว่า ด.ช.นนท์ยังอ่านและเขียนคำศัพท์ไม่ค่อยได้ ด.ช.นั้ดดีอ่านได้บางคำแต่อ่านตะกุกตะกัก และเขียนได้บางคำแต่สะกดคำผิดบ่อยแม้แต่คำง่าย ๆ ด.ช.โอชิ อ่านได้เป็นบางคำแต่อ่านยังไม่ค่อยชัดถ้อยชัดคำ และ เขียนได้บางคำแต่ขอบเอาจคำที่ตัวเองสะกดได้มาเขียนตามตัว เช่น คำว่าธรรมชาติ ก็จะเขียนเป็น ทำมะชาต ในระยะที่ 2 ระยะการให้ตัวแปรจัดการกระทำ ด.ช.นนท์เริ่มอ่านและเขียนคำศัพท์ได้บาง ด.ช. นั้ดดีนั้ดดีอ่านได้บางคำแต่อ่านยังไม่ค่อยชัดถ้อยชัดคำ และเขียนตัวอักษรอ่านง่ายสะอาดเรียบร้อยแต่ยังเขียนยังมีเขียนผิดในบางคำ ด.ช.โอชิอ่านได้บางคำแต่ยังไม่ค่อยคล่อง และเขียนคำศัพท์แต่เว้นวรรคตอนยังไม่ถูกต้องและเขียนฉีกคำ แต่เมื่อวัดในระยะที่ 3 ระยะการวัดซ้ำจากการสังเกตและคูณผลคะแนนของแบบทดสอบของนักเรียนเมื่อทดสอบนักเรียนตามระยะการวิจัย

เชิงทดลองกลุ่มตัวอย่างเดี่ยวครบทั้ง 3 ระยะแล้ว ปรากฏว่านักเรียนทั้ง 3 คน มีความสามารถในการอ่านคิดเป็นร้อยละ 70.2 และความสามารถด้านการเขียนคิดเป็นร้อยละ 70.3 ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์ที่ตั้งไว้ ดังตารางต่อไปนี้

ตาราง 15 วัดแบบทดสอบความสามารถด้านการอ่านและการเขียนมาตราตัวสะกดแม่ กบ

เลขที่	ชื่อ (นามสมมติ)	แบบทดสอบ เลือกตอบ 4 ตัวเลือก (คะแนนเต็ม 10 คะแนน)			แบบทดสอบ การอ่าน (คะแนนเต็ม 10 คะแนน)			แบบทดสอบ การเขียน แต่งเรื่องจากภาพ (คะแนนเต็ม 16 คะแนน)		
		ระยะ ที่ 1	ระยะ ที่ 2	ระยะ ที่ 3	ระยะ ที่ 1	ระยะ ที่ 2	ระยะ ที่ 3	ระยะ ที่ 1	ระยะ ที่ 2	ระยะ ที่ 3
1.	ด.ช.นนท์	3	6	9	3	6	8	7	10	13
2.	ด.ช.นิตติ์	5	7	10	5	7	9	9	13	15
3.	ด.ช.โอชิ	6	8	10	6	8	10	8	11	15
รวม		14	21	29	14	21	27	24	34	43
ร้อยละ 70		47	70	97	47	70	90	50	71	90
ผลรวมเฉลี่ย		70.2						70.3		

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 13-16 มาตราตัวสะกดแม่ กน ในการวัดในระยะเวลาที่ 1 ระยะการศึกษาเส้นฐานของพฤติกรรม โดยให้นักเรียนทำกิจกรรมตามแผนการเรียนรู้จากการสังเกต และทำแบบทดสอบพบว่า ด.ช.นนท์ ยังอ่านและเขียนคำศัพท์ไม่ค่อยได้ ด.ช.นิตติ์ อ่านได้บางคำแต่อ่านตะกุกตะกัก และเขียนได้บางคำแต่สะกดคำผิดบ่อยแม้แต่คำง่าย ๆ ด.ช.โอชิ อ่านได้เป็นบางคำแต่อ่านยังไม่ค่อยชัดถ้อยชัดคำ และเขียนได้บางคำแต่ชอบเอาคำที่ตัวเองสะกดได้มาเขียนตามตัว เช่น คำว่าธรรมชาติ ก็เขียนเป็น ทำมะชาต ในระยะที่ 2 ระยะการให้ตัวแปรจัดกระทำ ด.ช.นนท์ เริ่มอ่านและเขียนคำศัพท์ได้บ้าง ด.ช.นิตติ์ อ่านได้บางคำแต่อ่านยังไม่ค่อยชัดถ้อยชัดคำ และเขียนตัวอักษรอ่านง่ายสะกดเตรียมร้อยแต่ยังเขียนยังมีเขียนผิดในบางคำ ด.ช.โอชิอ่านได้บางคำแต่ยังไม่ค่อยคล่อง และเขียนคำศัพท์แต่เว้นวรรคตอนยังไม่ถูกต้องและเขียนฉีกคำ แต่เมื่อวัดในระยะที่ 3 ระยะการวัดซ้ำจากการสังเกตและดูผลคะแนนของแบบทดสอบของนักเรียนเมื่อทดสอบนักเรียนตามระยะการวิจัยเชิงทดลองกลุ่มตัวอย่างเดี่ยวครบทั้ง 3 ระยะแล้ว ปรากฏว่านักเรียนทั้ง 3 คน มีความสามารถในการอ่านคิดเป็นร้อยละ 70.7 และความสามารถด้านการเขียนคิดเป็นร้อยละ 70.3 ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์ที่ตั้งไว้ ดังตารางต่อไปนี้

ตาราง 16 วัดแบบทดสอบความสามารถด้านการอ่านและการเขียนมาตราตัวสะกดแม่ กน

เลขที่	ชื่อ (นามสมมติ)	แบบทดสอบ เลือกตอบ 4 ตัวเลือก (คะแนนเต็ม 10 คะแนน)			แบบทดสอบ การอ่าน (คะแนนเต็ม 10 คะแนน)			แบบทดสอบ การเขียน แต่งเรื่องจากภาพ (คะแนนเต็ม 16 คะแนน)		
		ระยะ ที่ 1	ระยะ ที่ 2	ระยะ ที่ 3	ระยะ ที่ 1	ระยะ ที่ 2	ระยะ ที่ 3	ระยะ ที่ 1	ระยะ ที่ 2	ระยะ ที่ 3
1.	ด.ช.นนท์	4	6	8	3	5	9	7	10	13
2.	ด.ช.นิตติ์	5	7	9	5	7	10	9	13	15
3.	ด.ช.โอชิ	6	9	10	6	8	10	8	12	14
รวม		15	22	27	14	20	29	24	35	42
ร้อยละ 70		50	73.3	90	47	67	97	50	73	88
ผลรวมเฉลี่ย		70.7						70.3		

ดังนั้น การพัฒนาความสามารถด้านการอ่านและการเขียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ทั้ง 3 คน โดยได้ดำเนินการทดสอบด้วยการจัดกิจกรรมการพัฒนาความสามารถด้านการอ่าน และการเขียนจากภาพ (Word Inductive Model, PWIM) เมื่อแบ่งการทดสอบออกเป็น 4 ครั้ง ตามมาตราตัวสะกดทั้ง 4 มาตรา ได้แก่ แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1-4 มาตราตัวสะกดแม่ กก แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 5-8 มาตราตัวสะกดแม่ กต แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 9-12 มาตราตัวสะกดแม่ กบ และแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 13-16 มาตราตัวสะกดแม่ กน โดยนำผลคะแนนการอ่านทั้ง 4 มาตรา มาหาค่าเฉลี่ยเพื่อประเมินพัฒนาการด้านการอ่านพบว่านักเรียนทั้ง 3 คน มีคะแนนผ่านตามเกณฑ์ที่ตั้งไว้ร้อยละ 70 โดยมีคะแนนรวมกันได้ร้อยละ 71 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่ตั้งไว้ และผลคะแนนด้านการเขียนทั้ง 4 มาตรา มาหาค่าเฉลี่ยเพื่อประเมินพัฒนาการด้านการเขียนพบว่านักเรียนทั้ง 3 คน มีคะแนนผ่านตามเกณฑ์ที่ตั้งไว้ร้อยละ 70 โดยมีคะแนนรวมกันได้ร้อยละ 70.5 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่ตั้งไว้

ผลงานนักเรียนที่ได้พัฒนาความสามารถด้านการเขียน ของนักเรียนทั้ง 3 คน โดยได้ดำเนินการทดสอบด้วยการจัดกิจกรรมการพัฒนาความสามารถด้านการอ่านและการเขียนจากภาพ (Word Inductive Model, PWIM) ใช้ร่วมกับการวิจัยเชิงทดลองกลุ่มตัวอย่างเดี่ยว (Single-subject Design, SSD) ดังภาพประกอบ 2

บทที่ 5

สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การพัฒนาความสามารถด้านการอ่านและการเขียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โดยได้ดำเนินการทดสอบด้วยการจัดกิจกรรมการพัฒนาความสามารถด้านการอ่านและการเขียนจากภาพ (Word Inductive Model, PWIM) ใช้ร่วมกับการวิจัยเชิงทดลองกลุ่มตัวอย่างเดี่ยว (Single-subject Design, SSD) ผู้วิจัยได้สรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูลตามลำดับ ดังนี้

1. ความมุ่งหมายของการวิจัย
2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
3. การเก็บรวบรวมข้อมูล
4. การวิเคราะห์ข้อมูล
5. สรุป
6. อภิปรายผล
7. ข้อเสนอแนะ

ความมุ่งหมายของการวิจัย

1. เพื่อพัฒนาความสามารถด้านการอ่านของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ตามเกณฑ์ร้อยละ 70
2. เพื่อพัฒนาความสามารถด้านการเขียนของนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ตามเกณฑ์ร้อยละ 70

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลมี 3 อย่าง ดังนี้

1. แผนการจัดการเรียนรู้ภาษาไทยตามรูปแบบการอ่านและการเขียนจากภาพ (Word Inductive Model, PWIM) นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 เรื่อง แต่งได้เขียนได้ผ่านการอ่าน มาตราตัวสะกด จำนวน 4 หน่วย หน่วยละ 4 ชั่วโมง รวมเป็น 16 ชั่วโมง ประกอบด้วย

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1 – 4 เรื่อง มาตราตัวสะกด แม่ กก

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 5 – 8 เรื่อง มาตราตัวสะกด แม่ กด

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 9 – 12 เรื่อง มาตราตัวสะกด แม่ กบ

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 13 – 16 เรื่อง มาตราตัวสะกด แม่ กน

2. แบบทดสอบการอ่านออกเสียงของนักเรียนระดับประถมศึกษา ปีที่ 4

3. แบบทดสอบการเขียนของนักเรียนระดับประถมศึกษา ปีที่ 4

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ขั้นตอนการเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยดำเนินการรวบรวมข้อมูลการวิจัย เรื่อง การจัดการเรียนรู้ภาษาไทยตามรูปแบบการอ่านและการเขียนจากภาพ เพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการอ่านและการเขียนสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนบ้านหนองซุ่น อำเภอกำแพง จังหวัดมหาสารคาม ในปีการศึกษา 2564 โดยผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลในการวิจัย ตามขั้นตอนดังนี้

1. ผู้วิจัยติดต่อภาควิชาหลักสูตรและการสอน มหาวิทยาลัยมหาสารคาม เพื่อทำหนังสือขออนุญาตดำเนินการวิจัย ไปยังผู้อำนวยการสถานศึกษา โรงเรียนบ้านหนองซุ่น อำเภอกำแพง จังหวัดมหาสารคาม

2. ผู้วิจัยขอเข้าพบผู้อำนวยการสถานศึกษา โรงเรียนบ้านหนองซุ่น อำเภอกำแพง จังหวัดมหาสารคาม เพื่อชี้แจงวัตถุประสงค์ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ตลอดจนขอความร่วมมือในการวิจัย

3. การดำเนินการทดลองกับกลุ่มเป้าหมาย โดยมีขั้นตอน ดังนี้

3.1 ก่อนการทดลอง ผู้วิจัยได้ทำการทดสอบก่อนเรียน โดยให้กลุ่มเป้าหมายทั้ง 3 คน ลองทำแบบทดสอบวัดความสามารถการอ่าน และการเขียน โดยถือเอาคะแนนที่ได้จากการทำแบบทดสอบนั้นเป็นคะแนนก่อนการทดลอง

3.2 ทำการทดลอง โดยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามรู้แบบการอ่าน และการเขียนจากภาพ

3.3 หลังการทดลอง ผู้วิจัยทำการทดสอบหลังเรียน โดยให้นักเรียนกลุ่มเป้าหมายทั้ง 3 คน ทดลองทำแบบทดสอบวัดความสามารถการอ่าน และการเขียน โดยถือเอาคะแนนที่ได้จากการทำแบบทดสอบนั้นเป็นคะแนนหลังการทดลอง

3.4 นำข้อมูลที่ได้จากการทดลองไปทำการวิเคราะห์หาค่าทางสถิติและแปลผลตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้

การวิเคราะห์ข้อมูล

การพัฒนาความสามารถด้านการอ่านและการเขียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โดยได้ดำเนินการทดสอบด้วยการจัดกิจกรรมการพัฒนาความสามารถด้านการอ่านและการเขียนจากภาพ (Word Inductive Model, PWIM) ใช้ร่วมกับการวิจัยเชิงทดลองกลุ่มตัวอย่างเดี่ยว (Single-subject Design, SSD) ผู้วิจัยได้ดำเนินการวิเคราะห์ตามลำดับขั้นตอน ดังนี้

1. วิเคราะห์หาความสามารถด้านการอ่านของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ตามเกณฑ์ ร้อยละ 70
2. วิเคราะห์หาความสามารถด้านการเขียนของนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ตามเกณฑ์ ร้อยละ 70

สรุปผล

การพัฒนาความสามารถด้านการอ่านและการเขียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ทั้ง 3 คน โดยได้ดำเนินการทดสอบด้วยการจัดกิจกรรมการพัฒนาความสามารถด้านการอ่านและการเขียนจากภาพ (Word Inductive Model, PWIM) ใช้ร่วมกับการวิจัยเชิงทดลองกลุ่มตัวอย่างเดี่ยว (Single-subject Design, SSD) สรุปผลดังนี้

1. นักเรียนมีความสามารถในการอ่าน เรื่องมาตราสะกด แม่ กก กต กบ และมาตราตัวสะกดแม่ กน ร้อยละ 71 ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์ ร้อยละ 70
2. นักเรียนมีความสามารถในการเขียน เรื่องมาตราสะกด แม่ กก กต กบ และมาตราตัวสะกดแม่ กน ร้อยละ 70.5 ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์ ร้อยละ 70

อภิปรายผล

ผลการพัฒนาความสามารถด้านการอ่านและการเขียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โดยได้ดำเนินการทดสอบด้วยการจัดกิจกรรมการพัฒนาความสามารถด้านการอ่านและการเขียนจากภาพ (Word Inductive Model, PWIM) ใช้ร่วมกับการวิจัยเชิงทดลองกลุ่มตัวอย่างเดี่ยว (Single-subject Design, SSD) สามารถอภิปรายผลได้ ดังนี้

1. นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่ได้เรียนด้วยการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบการอ่านและการเขียนจากภาพ มีความสามารถในการอ่าน ร้อยละ 71 เนื่องจากแผนการจัดการเรียนรู้ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นนั้นได้ผ่านกระบวนการขั้นตอนของการสร้างอย่างเป็นระบบ และมีวิธีการที่เหมาะสมคือ

ได้มีการศึกษาหลักสูตร คู่มือครู เอกสาร งานวิจัยที่เกี่ยวข้องทั้งในประเทศและต่างประเทศ ซึ่งเป็นประโยชน์ต่อผู้วิจัยที่นำมาพัฒนาทำการจัดการเรียนรู้ และนำเสนอผู้เชี่ยวชาญประเมิน จึงทำให้การจัดการเรียนรู้มีประสิทธิภาพ ส่งผลให้นักเรียนมีความสามารถด้านการอ่านสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดและเป็นผลจากการจัดกิจกรรมจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบการอ่านและการเขียนจากภาพ

รูปแบบการอ่านและการเขียนจากภาพ (Picture Word Inductive Model, PWIM) พัฒนาขึ้นเพื่อช่วยแก้ปัญหาการอ่าน การเขียน การเรียนรู้คำศัพท์ และโครงสร้างทางภาษาของผู้เรียนระดับพื้นฐาน (Calhoun, 1999) เชื่อว่า ครูสามารถสอนให้เด็กมีจิตสำนึกและเกิดความสนใจได้หากใช้กระบวนการสื่อสาร ได้แก่ ทักษะการอ่านและการเขียน ซึ่งเป็นกระบวนการรับสารและส่งสารที่ผู้เรียนสามารถทำได้ด้วยการใช้ทักษะการอ่าน (อ่านสะกดคำ อ่านออกเสียง อ่านจับใจความ ฯลฯ) เพื่อพัฒนาการเรียนรู้คำศัพท์ความคิดรวบยอด การสร้างประโยค หลักไวยากรณ์ ฝึกการเขียนย่อหน้า โดยมีขั้นตอนในการจัดการเรียนรู้ วิธีการสอน PWIM (อิสเรศ พิพัฒน์มงคลพร และวิไล พิพัฒน์มงคลพร, 2558) ได้กล่าวถึง ดังนี้

1. เริ่มต้นด้วยการใช้แผนภูมิรูปภาพ (Picture Word Chart) ที่ประกอบด้วย ภาพวัตถุ สิ่งของ ฉากเหตุการณ์ สถานการณ์ที่นักเรียนรู้จักคุ้นเคย ให้นักเรียนสังเกต ช่วยกันระบุคำต่าง ๆ หรือ เหตุการณ์ หรือการปฏิบัติที่ปรากฏในรูปภาพ (Words and Action)
2. ครูโยงภาพกับคำศัพท์หรือคำที่นักเรียนเสนอ (วาดเส้นจากวัตถุที่นักเรียนระบุ) แล้วให้นักเรียนพูดออกเสียงคำศัพท์ และสะกดคำศัพท์นั้นโดยครูคอยแนะนำแก้ไขให้ออกเสียงให้ถูกต้อง
3. อ่านและทบทวนคำศัพท์จากแผนภูมิรูปภาพ (Picture Word Chart)
4. ให้นักเรียนช่วยกันจัดกลุ่มคำ หรือจัดประเภทคำ (เช่น พยัญชนะต้นคำนาม คำกริยา คำคล้องจอง) หรือคำศัพท์ที่ระบุจากภาพ (ความคิดรวบยอด การจำแนก การจัดกลุ่มขึ้นอยู่กับวัย และระดับประสบการณ์ของนักเรียน) ขั้นนี้เป็นรูปแบบการสอนที่ใช้วิธีการของการอุปนัย
5. ให้นักเรียนฝึกเขียนวลี แต่งประโยคจากคำศัพท์ต่าง ๆ
6. ให้นักเรียนฝึกเขียนข้อความ ย่อหน้า และเขียนเรื่องจากภาพ
7. เพิ่มคำศัพท์อื่น ๆ (ถ้าต้องการ) ลงในแผนภูมิรูปภาพ (Picture Word Chart) และจัดทำธนาคารคำศัพท์
8. ให้นักเรียนตั้งชื่อแผนภูมิรูปภาพ (Picture Word Chart) ให้นักเรียนพิจารณารายละเอียดในแผนภูมิรูปภาพและให้นักเรียนบรรยายเกี่ยวกับสิ่งที่ปรากฏในแผนภูมิรูปภาพนั้น
9. ให้นักเรียนเขียนประโยคหรือข้อความที่เกี่ยวกับคำในแผนภูมิรูปภาพ (Picture Word Chart) และจัดประเภทของประโยค
10. อ่านและทบทวนประโยคและข้อความที่นักเรียนสร้างขึ้นอีกครั้ง

(สง่า วงศ์ไชย, 2562) การสอนแบบ PWIM เป็นการจัดการเรียนรู้ที่ใช้รูปภาพในการสอนในการฝึกทักษะการอ่านและการเขียนและอาศัยกลไกการทำงานของสมองในการเรียนรู้คำศัพท์ต่าง ๆ จากรูปภาพ โดยเรียนรู้ผ่านทางสายตาค้นหาภาพและการได้ยินผ่านทางหู แล้วเชื่อมโยงสิ่งที่ได้เห็นและได้ยินจากข้อความรูปภาพ ลักษณะเด่นของการจัดการเรียนรู้แบบ PWIM มีลักษณะเด่นในการพัฒนาการอ่านและการเขียน โดยเน้นให้ผู้เรียนฝึกสะกดอ่านและสะกดเขียนอย่างถูกต้องโดยอาศัยการเรียนรู้จากการค้นหาคำศัพท์จากการมองรูปภาพและการคิดต่อยอดจากรูปภาพ (Calhoun, 2017) และการจัดการเรียนรู้แบบ PWIM มีลักษณะที่สำคัญในการพัฒนาในด้านภาษาและความรู้เนื่องจากการสร้างคลังคำศัพท์ของเด็ก จากคำพูดและความเข้าใจและรูปแบบประโยคและอำนวยความสะดวกในการเปลี่ยนแปลงการเขียนและการอ่านเด็กส่วนใหญ่ต้องการทำความเข้าใจกับภาษาที่อยู่รอบตัวของพวกเขา และเด็กส่วนใหญ่มีความกระตือรือร้นที่จะปลดปล่อยความลึกลับของภาษาในการอ่านและการเขียนได้วิจัยผลการจัดการเรียนรู้ เรื่อง ความสามารถด้านการอ่านสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ตามรูปแบบการอ่านและการเขียนจากภาพ ผลการวิจัยพบว่านักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่เรียนด้วยแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ เรื่อง การพัฒนาความสามารถด้านการอ่านและการเขียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โดยการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบการอ่านและการเขียนจากภาพ มีคะแนนเฉลี่ยในการอ่านหลังเรียนเพิ่มขึ้น สอดคล้องกับ ธาวิรัตน์ อรุณศรี (2561) ได้วิจัยผลการพัฒนาแบบฝึกทักษะการอ่านและการเขียน คำศัพท์ภาษาอังกฤษตามรูปแบบการอ่านและการเขียนจากภาพ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ที่เรียนด้วยแบบฝึกทักษะการอ่านและการเขียน คำศัพท์ภาษาอังกฤษ มีคะแนนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน สอดคล้องกับ สุพัทธา ศรีธรรม และอุบลวรรณ ส่งเสริม (2562) ได้วิจัยผลการพัฒนาความสามารถด้านการอ่านและการเขียนสะกดคำตามรูปแบบการอ่านและการเขียนจากภาพ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ที่เรียนด้วยรูปแบบการอ่านและการเขียนจากภาพร่วมกับแผนผังความคิด มีคะแนนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน

สรุปได้ว่า การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามรูปแบบการอ่านและการเขียนจากภาพ เพื่อพัฒนาความสามารถด้านการอ่านที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นสามารถส่งเสริมความสามารถด้านการอ่านของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ได้

2. นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่ได้เรียนด้วยการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบการอ่านและการเขียนจากภาพ มีความสามารถด้านการเขียน ร้อยละ 70.5 เนื่องมาจากแผนการจัดการเรียนรู้ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นนั้นได้ผ่านกระบวนการขั้นตอนของการสร้างอย่างเป็นระบบ และมีวิธีการที่เหมาะสม คือ ได้มีการศึกษาหลักสูตร คู่มือครู เอกสาร งานวิจัยที่เกี่ยวข้องทั้งในประเทศและต่างประเทศ ซึ่งเป็นประโยชน์ต่อผู้วิจัยที่นำมาพัฒนาทำการจัดการเรียนรู้ และนำเสนอผู้เชี่ยวชาญประเมิน

จึงทำให้การจัดการเรียนรู้มีประสิทธิภาพ ส่งผลให้นักเรียนมีความสามารถด้านการเขียนสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดและเป็นผลจากการจัดกิจกรรมจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบการอ่านและการเขียนจากภาพ

รูปแบบการอ่านและการเขียนจากภาพ (Picture Word Inductive Model, PWIM) พัฒนาขึ้นเพื่อช่วยแก้ปัญหาการอ่าน การเขียน การเรียนรู้คำศัพท์ และโครงสร้างทางภาษาของผู้เรียนระดับพื้นฐาน (Calhoun, 1999) เชื่อว่า ครูสามารถสอนให้เด็กมีจิตสำนึกและเกิดความใส่ใจได้ หากใช้กระบวนการสื่อสาร ได้แก่ ทักษะการอ่านและการเขียน ซึ่งเป็นกระบวนการรับสารและส่งสารที่ผู้เรียนสามารถทำได้ด้วยการใช้ทักษะการเขียนเรื่องโดยใช้รูปภาพที่เหมาะสมเป็นสื่อการเรียนรู้ (วัชรรา เล่าเรียนดี, 2556) และเห็นผลได้ด้วยการใช้ทักษะการเขียน (เขียนข้อความ เขียนเรียงความ หรือเขียนสรุปความฯ) โดยมีขั้นตอนในการจัดการเรียนรู้ วิธีการสอน PWIM (อิสเรศ พิพัฒน์มงคลพร และวิไล พิพัฒน์มงคลพร, 2558) ได้กล่าวถึง ดังนี้

1. เริ่มต้นด้วยการใช้แผนภูมิรูปภาพ (Picture Word Chart) ที่ประกอบด้วย ภาพวัตถุ สิ่งของ ฉากเหตุการณ์ สถานการณ์ที่นักเรียนรู้จักคุ้นเคย ให้นักเรียนสังเกต ช่วยกันระบุคำต่าง ๆ หรือ เหตุการณ์ หรือการปฏิบัติที่ปรากฏในรูปภาพ (Words and Action)
2. ครูโยงภาพกับคำศัพท์หรือคำที่นักเรียนเสนอ (วาดเส้นจากวัตถุที่นักเรียนระบุ) แล้วให้นักเรียนพูดออกเสียงคำศัพท์ และสะกดคำศัพท์นั้นโดยครูคอยแนะนำแก้ไขให้ออกเสียงให้ถูกต้อง
3. อ่านและทบทวนคำศัพท์จากแผนภูมิรูปภาพ (Picture Word Chart)
4. ให้นักเรียนช่วยกันจัดกลุ่มคำ หรือจัดประเภทคำ (เช่น พยัญชนะต้นคำนาม คำกริยา คำคล้องจอง) หรือคำศัพท์ที่ระบุจากภาพ (ความคิดรวบยอด การจำแนก การจัดกลุ่มขึ้นอยู่กับวัย และระดับประสบการณ์ของนักเรียน) ขั้นนี้เป็นรูปแบบการสอนที่ใช้วิธีการของการอุปนัย
5. ให้นักเรียนฝึกเขียนวลี แต่งประโยคจากคำศัพท์ต่าง ๆ
6. ให้นักเรียนฝึกเขียนข้อความ ย่อหน้า และเขียนเรื่องจากภาพ
7. เพิ่มคำศัพท์อื่น ๆ (ถ้าต้องการ) ลงในแผนภูมิรูปภาพ (Picture Word Chart) และจัดทำธนาคารคำศัพท์
8. ให้นักเรียนตั้งชื่อแผนภูมิรูปภาพ (Picture Word Chart) ให้นักเรียนพิจารณารายละเอียดในแผนภูมิรูปภาพและให้นักเรียนบรรยายเกี่ยวกับสิ่งที่ปรากฏในแผนภูมิรูปภาพนั้น
9. ให้นักเรียนเขียนประโยคหรือข้อความที่เกี่ยวกับคำในแผนภูมิรูปภาพ (Picture Word Chart) และจัดประเภทของประโยค
10. อ่านและทบทวนประโยคและข้อความที่นักเรียนสร้างขึ้นอีกครั้ง (สง่า วงศ์ไชย, 2562) เป็นการจัดการเรียนรู้ที่ใช้รูปภาพในการสอนในการฝึกทักษะการอ่านและการเขียนและอาศัยกลไกการทำงานของสมองในการเรียนรู้คำศัพท์ต่าง ๆ จากรูปภาพ โดยเรียนรู้ผ่าน

ทางสายตาการมองเห็นรูปภาพ และการได้ยินผ่านทางหู แล้วเชื่อมโยงสิ่งที่ได้เห็นและได้ยินจาก ข้อความรูปภาพ ลักษณะเด่นของการจัดการเรียนรู้แบบ PWIM มีลักษณะเด่นในการพัฒนาการอ่าน และการเขียน โดยเน้นให้ผู้เรียนฝึกสะกดอ่านและสะกดเขียนอย่างถูกต้อง โดยอาศัยการเรียนรู้จากการค้นหาคำศัพท์จากการมองเห็นรูปภาพและการคิดต่อยอดจากรูปภาพ (Calhoun, 2017) และการจัดการเรียนรู้แบบ PWIM มีลักษณะที่สำคัญในการพัฒนาในด้านภาษาและความรู้เนื่องจากเป็น การสร้างคลังคำศัพท์ของเด็ก จากคำพูดและความเข้าใจและรูปแบบประโยคและอำนวยความสะดวก ในการเปลี่ยนแปลงการเขียนและการอ่านเด็กส่วนใหญ่ต้องการทำความเข้าใจกับภาษาที่อยู่รอบตัว ของพวกเขาและเด็กส่วนใหญ่มีความกระตือรือร้นที่จะปลดปล่อยความลึกซึ้งของภาษาในการอ่านและ การเขียน ได้วิจัยผลการจัดการเรียนรู้ เรื่อง ความสามารถด้านการอ่านสำหรับนักเรียนชั้น ประถมศึกษาปีที่ 4 ตามรูปแบบการอ่านและการเขียนจากภาพ ผลการวิจัยพบว่านักเรียนชั้น ประถมศึกษาปีที่ 4 ที่เรียนด้วยแผนการจัดการจัดการเรียนรู้ เรื่อง การพัฒนาความสามารถด้าน การอ่านและการเขียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โดยการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบการอ่าน และการเขียนจากภาพ มีคะแนนเฉลี่ยในการอ่านหลังเรียนเพิ่มขึ้น สอดคล้องกับ สุริพรพรรณ ฉันทจิตร (2557) ได้วิจัยผลการพัฒนาทักษะการเขียนภาษาอังกฤษตามรูปแบบการอ่านและการเขียนจากภาพ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่เรียนด้วยรูปแบบ การอ่านและการเขียนจากภาพ มีผลสัมฤทธิ์สูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้ คล้องจองกับ นทิตา คำดวง (2562) ได้วิจัยผลการพัฒนาความสามารถการเขียนภาษาอังกฤษตามรูปแบบการอ่านและการเขียน จากภาพ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่เรียนด้วย รูปแบบการอ่านและการเขียนจากภาพ มีคะแนนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน

สรุปได้ว่า การจัดการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบการอ่านและการเขียนจากภาพ (Word Inductive Model, PWIM) เพื่อพัฒนาความสามารถด้านการเขียนที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นสามารถ ส่งเสริมความสามารถด้านการเขียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ได้

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะทั่วไป

1.1 การจัดการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบการอ่านและการเขียนจากภาพเพื่อพัฒนา ความสามารถด้านการอ่านและการเขียนนั้น ครูควรศึกษากระบวนการจัดการเรียนรู้ให้เข้าใจ เพื่อที่จะได้จัดการจัดการเรียนรู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

1.2 ครูควรสร้างบรรยากาศในห้องเรียนให้เหมาะสมเพื่อนักเรียนจะได้เรียนรู้จาก สิ่งรอบตัวโดยมีทั้งภาพและคำให้นักเรียนได้เห็น ได้อ่าน

1.3 ในช่วงแรกของการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนครูควรชี้แจงขั้นตอนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ให้นักเรียนเข้าใจถึงแนวทางการปฏิบัติ และควรสร้างบรรยากาศในชั้นเรียนด้วยการร้อง เล่น เต้น เพื่อเป็นการกระตุ้นให้นักเรียนเกิดความสนใจก่อนทำการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน

1.4 เมื่อจัดกิจกรรมการเรียนการสอนและมีการทำงานกลุ่มครูควรกระตุ้นให้นักเรียนได้ร่วมกิจกรรมทุกคน เพื่อสร้างความมั่นใจและกล้าแสดงออกให้กับนักเรียน

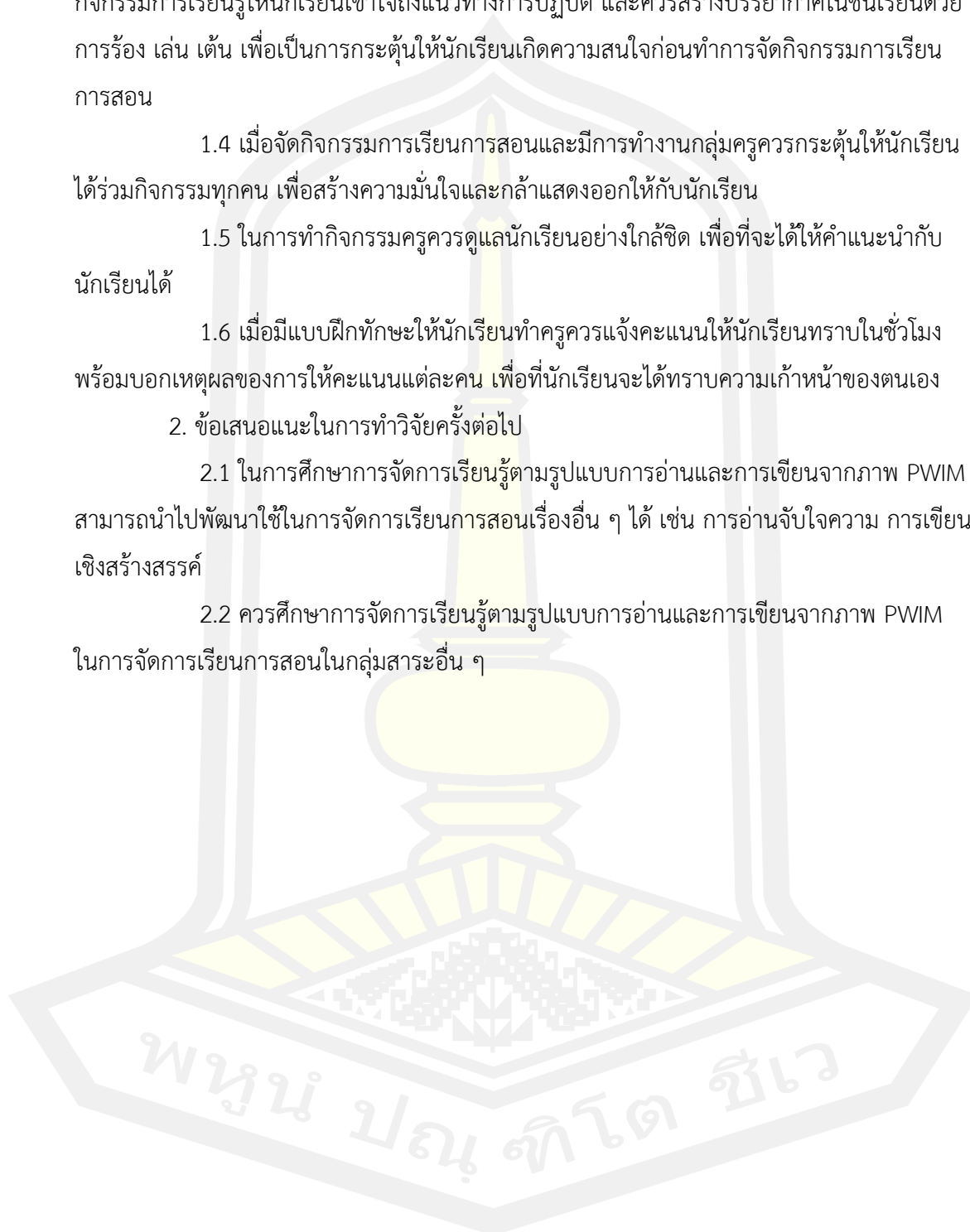
1.5 ในการทำกิจกรรมครูควรดูแลนักเรียนอย่างใกล้ชิด เพื่อที่จะได้ให้คำแนะนำกับนักเรียนได้

1.6 เมื่อมีแบบฝึกทักษะให้นักเรียนทำครูควรแจ้งคะแนนให้นักเรียนทราบในช่วงพร้อมบอกเหตุผลของการให้คะแนนแต่ละคน เพื่อที่นักเรียนจะได้ทราบความก้าวหน้าของตนเอง

2. ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ในการศึกษาการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบการอ่านและการเขียนจากภาพ PWIM สามารถนำไปพัฒนาใช้ในการจัดการเรียนการสอนเรื่องอื่น ๆ ได้ เช่น การอ่านจับใจความ การเขียนเชิงสร้างสรรค์

2.2 ควรศึกษาการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบการอ่านและการเขียนจากภาพ PWIM ในการจัดการเรียนการสอนในกลุ่มสาระอื่น ๆ

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

- กมลชนก สุขสุวรรณ. (2560). การพัฒนาแบบฝึกทักษะการเขียนเรื่องจากภาพเพื่อส่งเสริมทักษะการเขียนเรื่องจากภาพของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 – 6. วารสารออนไลน์
บัณฑิตศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง, 4, 695.
- กรมวิชาการ, กระทรวงศึกษาธิการ. (2546). การจัดสาระการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย.
กรุงเทพฯ : ครูสภาลาดพร้าว.
- กรรณิการ์ พัฒนนิติกต์. (2550). การพัฒนาบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนระบบมัลติมีเดีย
กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย เรื่องการอ่านเชิงวิเคราะห์ โดยการเรียนรู้แบบร่วมมือ
สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2. วิทยานิพนธ์มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม.
- กระทรวงศึกษาธิการ. (2551). หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551.
กรุงเทพฯ : ชุมชนสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย.
- กระทรวงศึกษาธิการ. (2561). เครื่องมือวัดและประเมินผล “ความสามารถในการอ่าน
และการเขียน”. กรุงเทพฯ : กระทรวงศึกษาธิการ.
- กาญจนา เขื่อนศรีจันทร์. (2552). ประโยชน์ของการอ่านหนังสือ. [ออนไลน์]. ได้จาก :
<http://www.thaigoodview.com>. [สืบค้นเมื่อ วันที่ 13 พฤศจิกายน 2563].
- การุณันท์ รัตนแสนวงษ์. (2556). ทักษะการใช้ภาษาไทยเพื่อการสื่อสาร. กรุงเทพฯ : ศูนย์หนังสือ
มหาวิทยาลัยศรีปทุม.
- เกศินี แก้ววัดปริง. (2556). ประเภทของการอ่าน. [ออนไลน์]. ได้จาก : http://ann2522.blogspot.com/2013/04/blog-post_1077.html. [สืบค้นเมื่อ วันที่ 20 ตุลาคม 2563].
- โกวิท ประวาลพุกษ์ และสมศักดิ์ สิ้นธุระเวช. (2527). การประเมินในชั้นเรียน. กรุงเทพฯ :
วัฒนาพานิช.
- จิระพร ชะโน. (2555). การออกแบบการเรียนการสอนตามแนวทาง Backward Design. มหาสารคาม :
ภาควิชาหลักสูตรและการสอน คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- จุไร วรศักดิ์โยธิน. (2520). การสร้างคู่มือการสอนเขียนภาษาไทย ในระดับประกาศนียบัตรวิชา
การศึกษาชั้นสูง. สาขาวิชาการศึกษาและการสอน บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์
มหาวิทยาลัย.
- ชวลิต ชูกำแพง. (2553). การวิจัยหลักสูตรและการสอน. มหาสารคาม : ภาควิชาหลักสูตร
และการสอน คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- ดนิตา ดวงวิไล. (2562). ภาษาและวัฒนธรรมสำหรับครู. มหาสารคาม : ภาควิชาหลักสูตร
และการสอน คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.

- ธารีรัตน์ อรุณศรี. (2561). การพัฒนาแบบฝึกทักษะการอ่านและการเขียนคำศัพท์ภาษาอังกฤษ โดยใช้รูปแบบการสอนแบบอุปนัยโดยใช้ภาพ - คำ (PWIM) เรื่อง *Learning English vocabulary is fun and easy* สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2. อยุธยา : สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาอยุธยา เขต 1.
- นนทিকা คำตวง. (2562). การพัฒนาความสามารถการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โดยจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบ PWIM. [ออนไลน์]. ได้จาก : <http://qadata.rpu.ac.th/wpcontent/uploads/2018/06/>. [สืบค้นเมื่อ วันที่ 20 พฤศจิกายน 2563].
- ปิลันธนา ศุภผล และคณะ (2557) . ผลการจัดการเรียนรู้ภาษาไทยโดยใช้ Picture Word Inductive Model ที่มี ผลต่อการอ่าน การเขียน และการแต่งประโยคของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ด้วยกระบวนการ ศึกษาชั้นเรียน. รายงานผลการวิจัยกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย. โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยขอนแก่น ฝ่ายประถมศึกษา (ศึกษาศาสตร์).
- ผ่องเพ็ญ เบญจาทิกุล. (2559). ความหมายและความสำคัญของการเขียน. วิทยาลัยเทคโนโลยีวิลลบริหารธุรกิจ ประชาชื่น.
- พองจันทร์ สุขยิ่ง. (2553). ศิลปะการอ่านอย่างมืออาชีพ. พิมพ์ครั้งที่ 2 กรุงเทพฯ : ไทยร่มเกล้า.
- มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา. (2558). วิสัยทัศน์ เป้าหมาย แผนยุทธศาสตร์ และกลยุทธ์ เพื่อการพัฒนามหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา. [ออนไลน์]. ได้จาก : <http://ssru.ac.th/index.php/th/about-us/concept.html>. [สืบค้นเมื่อ วันที่ 16 ธันวาคม 2563].
- มัลลิกา ผ่องแผ้ว. (2563). หลักการอ่าน. ระยอง : วิทยาลัยเฉลิมกาญจนา ระยอง.
- เรวดี อาษานาม. (2537). พฤติกรรมการสอนภาษาไทยระดับประถมศึกษาภาควิชาหลักสูตรและการสอน. มหาสารคาม : สถาบันราชภัฏมหาสารคาม.
- ลาวันย์ สังขพันธานนท์. (2555). การอ่านเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิต สหบรรณานุกรมห้องสมุดสถาบันอุดมศึกษาไทย. มหาสารคาม : มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- วรรณิ โสมประยู. (2553). เทคนิคการสอนภาษาไทย. กรุงเทพฯ : ดอกหญ้าวิชาการ.
- วัชร เล่าเรียนดี. (2556). ศาสตร์การนิเทศการสอน และการโค้ช การพัฒนาวิชาชีพ : ทฤษฎีกลยุทธ์สู่การปฏิบัติ. พิมพ์ครั้งที่ 12. นครปฐม : โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยศิลปากร วิทยาเขตพระราชวังสนามจันทร์ นครปฐม.
- วิจารณ์ พานิช. (2557). การสร้างการเรียนรู้สู่ศตวรรษที่ 21. นครปฐม : ส เจริญการพิมพ์.
- วิมลรัตน์ สุนทรโรจน์. (2549). นวัตกรรมเพื่อการเรียนรู้. มหาสารคาม : ภาควิชาหลักสูตรและการสอน คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- วิวัฒน์ เพชรรัตน์ และอัมพร ทองใบ. (2556). การอ่านและการเขียนทางวิชาการ. กรุงเทพฯ : โอเดียนสโตร์.

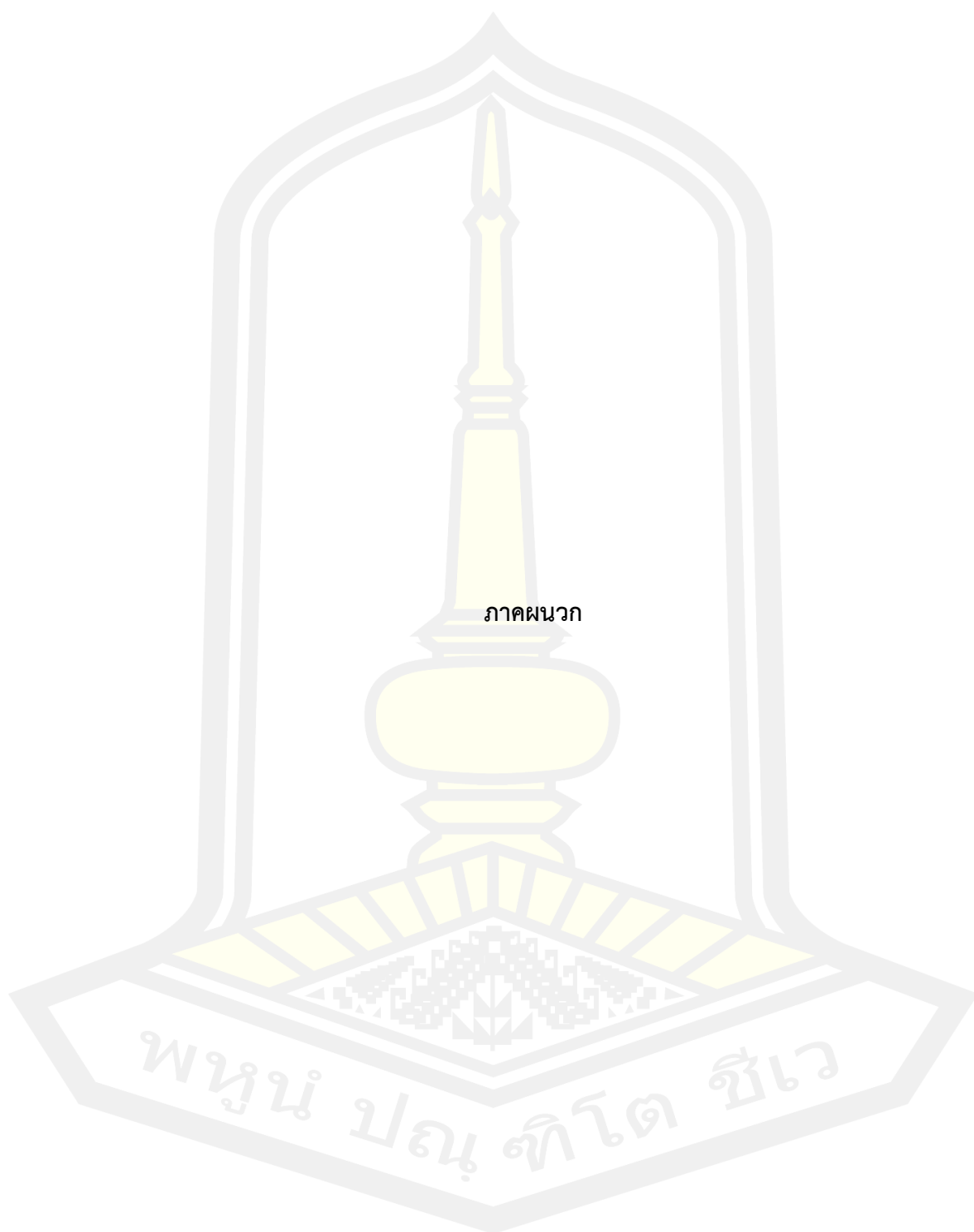
- วิไลพร อ้ายสม. (2546). ผลของการใช้ภาพเพื่อการเขียนเชิงสร้างสรรค์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนสหศึกษา. จังหวัดเชียงใหม่ : มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- วิไลลักษณ์ แก้วกระจ่าง. (2557). รายงานการวิจัยการเพิ่มทักษะการเขียนด้วยชุดแบบฝึกโครงเรื่อง. พระนครศรีอยุธยา : มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลสุวรรณภูมิ.
- ศิริวรรณ ร่มเย็น วูลเทอร์ และคณะ (2557). การจัดกิจกรรมเพื่อพัฒนาทักษะการเขียนภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยขอนแก่น ฝ่ายประถมศึกษา (ศึกษาศาสตร์) โดยใช้แผนการจัดกิจกรรมด้วยรูปแบบ Picture Word Inductive Model. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- ศิวกานท์ ปทุมสูติ. (2553). คู่มือการอ่านคิดวิเคราะห์. สุพรรณบุรี : ศูนย์เรียนรู้ทุ่งคอกดีอาศรม.
- ศูนย์ฝึกและพัฒนาอาชีพราษฎรไทยบริเวณชายแดนเชียงราย (2557). ระบบสารสนเทศ คผช. เชียงราย. [ออนไลน์]. ได้จาก : <http://crvtd.ac.th/main.php>. [สืบค้นเมื่อ วันที่ 16 ธันวาคม 2563].
- สง่า วงศ์ไชย. (2562). *Picture Word Inductive Model: รูปแบบการสอนอ่านและเขียนสำหรับเด็ก*. กรุงเทพฯ : ภาควิชาหลักสูตรและการสอน คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- สมนึก ภัททิยธนี. (2553). *พื้นฐานการวิจัยการศึกษา*. กทม. : ประสานการพิมพ์.
- สวรรณา โพธิ์คานิช. (2556). ความสำคัญของการอ่านหนังสือ. [ออนไลน์]. ได้จาก : <https://www.dek-d.com/board/knowledge/3051407/>. [สืบค้นเมื่อ วันที่ 20 พฤศจิกายน 2563].
- สันติวัฒน์ จันทรีไธ. (2562). *ประเภทของการอ่าน*. กรุงเทพฯ : สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สารานุกรมเสรี. (2557). *การเขียน*. [ออนไลน์]. ได้จาก : <https://th.wikipedia.org/wiki/>. [สืบค้นเมื่อ วันที่ 16 ธันวาคม 2563].
- สาลินี ภูติกนิษฐ์. *การศึกษาผลสัมฤทธิ์และความคงทนในการเขียนสะกดภาษาไทยของ. คน นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่โรงเรียนโดยใช้เกมและไม่ใช้เกม*. วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษา มหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา. (2550). *สรุปผลการประชุมสัมมนาประสานแผนและแลกเปลี่ยนองค์ความรู้การดำเนินงานพัฒนาคุณภาพและมาตรฐานการศึกษา*. กรุงเทพฯ : สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน.
- สุจริต เพียรชอบ และสายใจ อินทร์พรหม. (2536). *วิธีสอนภาษาไทยระดับมัธยมศึกษา*. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

- สุทธิชัย ปัญญโรจน์. (2557). 44 วิธีเปลี่ยนความล้มเหลวเป็นความสำเร็จ. สมุทรปราการ :
มายเบสท์บุ๊คส์.
- สุนิสา มามีสุข. (2563). การศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคำศัพท์ภาษาอังกฤษโดยใช้การจัดการ
เรียนรู้แบบ PICTURE WORD INDUCTIVE MODEL ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3.
วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน
ภาควิชาหลักสูตรและวิธีสอน มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- สุพัตรา ศรีธรรมมา และอุบลวรรณ ส่งเสริม. (2562). การพัฒนาความสามารถในการอ่าน
และการเขียนสะกดคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1. วิทยานิพนธ์ปริญญา
ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- สุรัตน์ นุมนนท์. (2539). ความหมายและความสำคัญของสื่อสิ่งพิมพ์ในเอกสารการสอนชุดวิชาความรู้
เบื้องต้นเกี่ยวกับสื่อสิ่งพิมพ์ (หน่วยที่ 1). นนทบุรี : มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช
- สุริพรณ ฉันทจิตร. (2557). การพัฒนาทักษะการเขียนคำศัพท์ภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้น
ประถมศึกษาปีที่ 6. อุบลราชธานี : สำนักการศึกษา เทศบาลนครอุบลราชธานี.
- อมรรัตน์ ชำนาญรักษา. (2559). ความหมายของการอ่าน. [ออนไลน์]. ได้จาก :
<https://sites.google.com/site/madoobook/home/khwam-hmay-khxng-kar-xan>.
[สืบค้นเมื่อ วันที่ 22 พฤศจิกายน 2563].
- อัจฉรา วงศ์โสธร. (2538). การทดสอบและประเมิน ผลการเรียนรู้การสอนภาษาอังกฤษ. พิมพ์ครั้งที่ 2.
กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- อัญชลี สารรัตน์. (2562). การวิจัยเชิงทดลองแบบกลุ่มตัวอย่างเดียว สำหรับหลักสูตรและการสอน.
กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- อัมมชญากร พัฒนประสิทธิ์. (2562). รายงานการวิจัยการพัฒนาชุดการสอนคำพื้นฐานประกอบ
รูปภาพจริง เรื่องชีวิตประจำวัน เพื่อพัฒนาทักษะการอ่านการเขียนคำพื้นฐานระดับ
ประถมศึกษาสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษ เด็กที่มีความต้องการพิเศษ. เชียงใหม่ :
มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่.
- อิศเรศ พิพัฒน์มงคลพร และวิไล พิพัฒน์มงคลพร. (2558). การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนแบบ
พิกเจอร์เวิร์ด Picture Word Inductive Model. วารสารศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัย
ศิลปากร, 13(1), 17-22.
- อิศเรศ พิพัฒน์มงคลพรและวิไล พิพัฒน์มงคลพร. (2558). การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนแบบ
พิกเจอร์เวิร์ด : วารสารศึกษาศาสตร์ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร.

- อุทัยภรณ์ ประสีระเก และดนิตา ดวงวิไล. (2563). *การพัฒนาความสามารถด้านการอ่าน และการเขียนคำของนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ด้วยการจัดการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือ CIRC*. วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษา บัณฑิตมหาสารคาม มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- Calhoun, E.F. (1999). *Teaching beginning reading and writing with the picture word inductive model*. Virginia : ASCD.
- Calhoun, S. (2017). Exclusives, equities and prosodic phrases in Samoan. *Glossa: a journal of general linguistics*, 2(1), 11.
- Ferlazzo, L. and Synpneski, K.H. (2017). *The ESL / ELL Teacher's Survival Guide*. [online]. Available from : <https://books.google.co.th/books?id>. [accessed 20 November 2019].
- Indah, B.a.N.W. (2015). The use of Picture Word Inductive Model(PWIM) in the Teaching and Learning Process of Writing. *Journal of Islamic Education and Teacher Training*, 1(1), 29-36, April.
- Joyce, B., Weil, M. and Calhoun. E. (2015). *Models of Teaching*. 9th ed. New Jersey : Pearson Education.
- Loh, J.K.K. (2010). Reflecting, shaking and being shook: Resistance in a primary classroom. *Journal of English Teaching : Practice and Critique*, 9(3), 160-168, December.
- Nasution, I.S.A. and Murni, S.M. (2013). Improving Students' Questioning Achievement Through Picture Word Inductive Model (PWIM). *Journal of English Language Teaching of FBS-Unimed*, 2(1), 216.
- Perkins, X.J.a.K. (2013). A Conceptual Paper on the Application of the Picture Word Inductive Model Using Bruner's Constructivist View of Learning and the Cognitive Load Theory. *Interdisciplinary Journal of Teaching and Learning*, 3(1), 8-17.
- Prastama, F.Y. (2014). *The Effective of using Picture Word Inductive Model (PWIM) in Writing a Procedure Text English Education Study Program Language and Arts Education Department*. Ed.D. Thesis, Teacher Training and Education Faculty, Tanjungpura University.

- Sepyanda, M. and Kusni, M. (2013). The effect of picture word inductive model (PWIM) and students' self-efficacy toward their writing skill of descriptive texts at grade X of SMA NEGERI 1 IX Koto Sungai Lasi. *Journal English Language Teaching (ELT)*, 1(1), 112-119, March.
- Swartzendruber, K.L. (2007). *The Picture Word Inductive Model and Vocabulary Acquisition*. M.Ed. Thesis, Wichita State University.
- Wahyuni, E.F. (2016). *The Use of Picture Word Inductive Model and Improve Student's Vocabulary Achievement at MTs ASSYAFI'YAH GONDANG Vocabulary Acquisition*. Ed.D. Thesis, The faculty of the Graduate School of Wichita State University.
- Wink, J. and Putney, L. (2002). *A Vision of Vygotsky*. Boston, MA : Allyn & Bacon.
- Zimmerman, B.J. and Labuhn, S.S. (2012). Self-Regulation of Learning: Process Approaches to Personal Development. In K.R. Harris, S. Graham, and T. Urdan (Eds.). *The Educational Psychology Handbook, Volume 1: Theories, constructs, and Critical Issues*. pp. 399-425. Washington DC : American Psychological Association.

ภาคผนวก

พหุณ ปณ จิตโต ชีเว

ภาคผนวก ก

ตัวอย่างแผนการจัดการเรียนรู้การพัฒนาความสามารถด้านการอ่านและการเขียนของนักเรียนชั้น
ประถมศึกษาปีที่ 4 โดยการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบการอ่านและการเขียนจากภาพ

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ภาคเรียนที่ 1/2564
 หน่วยที่ 1 แต่งได้เขียนได้ผ่านการอ่านมาตราตัวสะกด เวลาเรียนรวม 16 ชั่วโมง
 เรื่อง มาตราตัวสะกด แม่ กก เวลาเรียน 4 ชั่วโมง

สาระที่ 1 การอ่าน

มาตรฐาน ท 1.1 ใช้กระบวนการอ่านสร้างความรู้และความคิดเพื่อนำไปใช้ตัดสินใจ
 แก้ปัญหาในการดำเนินชีวิตและมีนิสัยรักการอ่าน

สาระที่ 2 การเขียน

มาตรฐาน ท 2.1 ใช้กระบวนการเขียนสื่อสาร เขียนเรียงความ ย่อความและเขียนเรื่องราว
 ในรูปแบบต่าง ๆ เขียนรายงานข้อมูลสารสนเทศและรายงานการศึกษาค้นคว้าอย่างมีประสิทธิภาพ

สาระที่ 4 หลักการใช้ภาษาไทย

มาตรฐาน ท 4.1 เข้าใจธรรมชาติของภาษาและหลักภาษาไทย การเปลี่ยนแปลงของภาษา
 และพลังของภาษา ภูมิปัญญาทางภาษา และรักษาภาษาไทยไว้เป็นสมบัติของชาติ

ตัวชี้วัด

- ท 1.1 ป 4/8 มีมารยาทในการอ่าน
- ท 2.1 ป 1/2 เขียนสื่อสารโดยใช้คำได้ถูกต้อง ชัดเจน และเหมาะสม
- ท 2.1 ป 4/8 มีมารยาทในการเขียน
- ท 4.1 ป. 4/1 สะกดคำและบอกความหมายของคำในบริบทต่าง ๆ

สาระสำคัญ

มาตราตัวสะกดแม่ กก คือ คำที่อ่านออกเสียงเหมือนมีตัว ก สะกด คำที่มีพยัญชนะ ก
 เป็นตัวสะกดเรียกว่า มาตราตัวสะกด แม่ กก ตรงมาตรา คำที่มีพยัญชนะ ข ค ฌ เป็นตัวสะกด
 จะอ่านออกเสียงเหมือน ก สะกด เรียกว่า มาตราตัวสะกดไม่ตรงมาตรา เช่น สุนัข เนคไท

จุดประสงค์การเรียนรู้

1. นักเรียนรู้ความหมาย และอ่านออกเสียง เขียนคำศัพท์ที่กำหนดให้ได้ถูกต้อง (K,P)
2. แต่งประโยคได้ถูกต้อง (K, p)

3. นักเรียนแต่งเรื่องจากภาพได้ถูกต้อง (P)
4. นักเรียนมีมารยาทในการอ่านและการเขียน (A)

คุณลักษณะอันพึงประสงค์

- ผู้เรียนใฝ่เรียนรู้

สมรรถนะสำคัญของผู้เรียน

- ความสามารถในการสื่อสาร

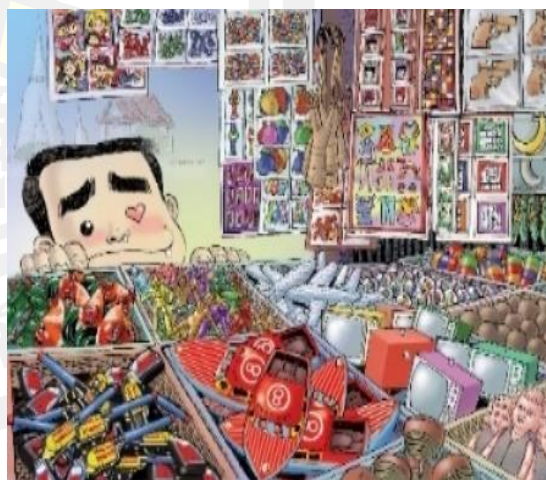
สาระการเรียนรู้

- อ่านออกเสียงคำศัพท์มาตราตัวสะกด แม่ กก
- เขียนคำศัพท์มาตราตัวสะกด แม่ กก

กิจกรรมการเรียนรู้

ชั่วโมงที่ 1 ชี้นำเข้าสู่บทเรียน

ครูสนทนาและทักทายนักเรียนพร้อมนำเข้าสู่บทเรียนโดยนำภาพไปติดไว้บนกระดานให้ผู้เรียนดูทีละรูปภาพ จำนวน 2 ภาพ โดยให้นักเรียนช่วยกันตอบว่าเห็นรูปอะไรในภาพและคิดว่ารูปนั้นมีคำศัพท์ที่เป็นมาตราตัวสะกดแม่ กก ไหม เพื่อเป็นการกระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดความสนใจในการร่วมกิจกรรม ดังนี้

แนวทางของคำถาม

ถาม : ในภาพนี้นักเรียนคิดว่าเป็นรูปเกี่ยวกับอะไร

ถาม : นักเรียนได้คำศัพท์คำว่าอะไรบ้างจากภาพ

ถาม : นักเรียนคิดว่ามีคำศัพท์คำไหนบ้างที่เป็นมาตราตัวสะกดแม่ กก

ขั้นตอนกระบวนการเรียนรู้

1. ครูชี้แจงการเขียนเรื่องจากภาพให้นักเรียนฟังว่าต้องทำเป็นกลุ่ม กลุ่มละเรื่องและตัวแทนของกลุ่มออกมาจับฉลากเลือกรูปภาพ
2. นักเรียนแต่ละกลุ่มจะต้องช่วยกันหาคำศัพท์ในรูปภาพว่าได้คำว่าอะไรกันบ้าง เช่น

3. นักเรียนช่วยกันคิดชื่อเรื่อง เพื่อนำมาเขียนเรื่องจากภาพที่ผู้สอนกำหนดให้ในแต่ละกลุ่ม
4. เมื่อเรียนจบจะมีการนำเสนอผลงานการเขียนเรื่องจากภาพของแต่ละกลุ่มหน้าชั้นเรียน

ชั่วโมงที่ 2 ขั้นเข้าสู่การเรียนรู้ โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบ PWIM

ขั้นที่ 1 ครูทบทวนความรู้เดิมจากชั่วโมงที่แล้วเรื่องมาตราตัวสะกดโดยการนำบัตรภาพจากรูปภาพที่แต่ละกลุ่มได้และเป็นมาตราตัวสะกด แม่ กก จำนวน 11 ภาพ มาให้นักเรียนดู ได้แก่ หนังสือ สติกเกอร์ ฉลาก ลูกแก้ว ตึกตา ดอกไม้ กระตักน้ำ หมาวก ถุงพลาสติก รูปภาพ กระจกกรร

ขั้นที่ 2 ครูทดสอบความรู้เดิมของผู้เรียน โดยให้อ่านและนำบัตรคำไปติดให้ตรงกับภาพบนกระดาน

ขั้นที่ 3 ครูเชื่อมโยงคำศัพท์ ให้นักเรียนอ่านออกเสียงและสะกดคำ คำศัพท์ในรูปภาพ โดยครูจะตรวจสอบและแนะนำวิธีการอ่านออกเสียงและการสะกดคำที่ถูกต้อง

ขั้นที่ 4 นักเรียนอ่านและทบทวนคำศัพท์ที่ระบุไว้ในรูปภาพ

ขั้นที่ 5 จัดกลุ่มนักเรียนออกเป็น 2 กลุ่ม ตามความเหมาะสมเพื่อให้นักเรียนช่วยกันแต่งประโยคจากคำศัพท์ในชีวิตประจำวันที่มีคำในมาตราตัวสะกด แม่ กก กลุ่มละ 5 ประโยค ลงในกระกระดาษที่ครูแจกให้

ขั้นที่ 6 นักเรียนอ่านและทบทวนประโยคของแต่ละกลุ่มแล้วนำมาเสนอหน้าชั้นเรียน

ขั้นที่ 7 ครูและผู้เรียนช่วยกันตรวจสอบความถูกต้องของประโยคที่แต่ละกลุ่มออกไปนำเสนอและช่วยกันยกตัวอย่างประโยคนอกเหนือจากที่แต่ละกลุ่มหามาได้

ขั้นที่ 8 ครูสังเกตการร่วมกิจกรรมของนักเรียนพร้อมให้คำแนะนำเรื่องการแต่งประโยค

ขั้นที่ 9 นักเรียนแต่ละคนนำคำศัพท์ที่ครูนำมาทำแบบฝึกทักษะที่ 2 “แต่งประโยคกันเถอะ” จำนวน 10 ข้อ

ขั้นที่ 10 นักเรียนร่วมกันสรุปความรู้ว่า คำในมาตราตัวสะกดแม่ กก คือ คำที่มี ก ข ค ฃ กร คร เป็นตัวสะกด จะอ่านออกเสียงเหมือนมีตัว ก สะกด จากนั้นร่วมกันยกตัวอย่างประโยคจากคำในมาตราตัวสะกด แม่กก ในชีวิตประจำวัน เช่น โรงเรียนเลิกเวลา 15.30 น.

ชั่วโมงที่ 3

1. ครูทบทวนรูปภาพที่นักเรียนในแต่ละกลุ่มได้ว่าเป็นเรื่องเกี่ยวกับอะไร เช่น ร้านขายขนมแสนอร่อย และแนะนำหลักการการเขียนเรื่องจากภาพ
2. นักเรียนตั้งชื่อของแผนภูมิภาพ โดยพิจารณาจากรายละเอียดของสิ่งที่ปรากฏในแผนภูมิภาพ และบรรยายเกี่ยวกับสิ่งที่ปรากฏในแผนภูมิภาพ แต่ละกลุ่มนำรูปภาพที่ครูผู้สอนกำหนดให้มาช่วยกันแต่งเรื่องจากภาพ

ชั่วโมงที่ 4 ชั้นแลกเปลี่ยนเรียนรู้

1. นักเรียนแต่ละกลุ่มออกมานำเสนอผลงานการเขียนเรื่องจากภาพที่ครูกำหนดให้ทีละกลุ่ม
2. ครูและนักเรียนร่วมกันสรุปความรู้เรื่องมาตราตัวสะกด แม่กก และการเขียนเรื่องจากภาพ เพื่อให้เข้าใจในเนื้อหามากยิ่งขึ้น

3. ผู้เรียนแต่คนทำใบงานเดี่ยวเรื่องการแต่งเรื่องจากภาพมาทำแบบฝึกทักษะที่ 3
“มาแต่งเรื่องจากภาพกันเถอะ”

สื่อและแหล่งการเรียนรู้

- ใบความรู้
- บัตรภาพ
- บัตรคำศัพท์
- แบบฝึกทักษะที่ 1 “อ่านคำศัพท์”
- แบบฝึกทักษะที่ 2 “แต่งประโยคกันเถอะ”
- แบบฝึกทักษะที่ 3 “มาแต่งเรื่องจากภาพกันเถอะ”

การวัดผลและประเมินผล

จุดประสงค์การเรียนรู้	วิธีการวัด	เครื่องมือวัด	เกณฑ์การประเมินผล
1. นักเรียนอ่านออกเสียงคำศัพท์มาตราตัวสะกดแม่ กก ที่กำหนดให้ได้ถูกต้อง	ตรวจแบบฝึกทักษะที่ 1 “อ่านคำศัพท์”	แบบประเมินการตรวจแบบฝึก	ผ่านเกณฑ์การทำแบบฝึกทักษะ ร้อยละ 70
2. นักเรียนแต่งประโยคจากภาพมาตราตัวสะกดแม่ กก ได้ถูกต้อง	ตรวจแบบฝึกทักษะที่ 2 “แต่งประโยคกันเถอะ”	แบบประเมินการตรวจแบบฝึก	ผ่านเกณฑ์การทำแบบฝึกทักษะ ร้อยละ 70
3. นักเรียนเขียนเรื่องจากภาพมาตราตัวสะกด แม่ กก ได้ถูกต้อง	ตรวจแบบฝึกทักษะที่ 3 “มาแต่งเรื่องจากภาพกันเถอะ”	แบบประเมินการตรวจแบบฝึก	ผ่านเกณฑ์การทำแบบฝึกทักษะ ร้อยละ 70
3. นักเรียนมีมารยาทในการอ่านและการเขียน	สังเกตพฤติกรรมในการทำแบบฝึกทักษะ	สังเกตพฤติกรรมในการทำแบบฝึกทักษะ	ผ่านเกณฑ์การประเมินการทำแบบฝึกทักษะได้ระดับคุณภาพ 2 ขึ้นไป
4. คุณลักษณะอันพึงประสงค์ - ใฝ่เรียนรู้	สังเกตพฤติกรรมการร่วมกิจกรรมของนักเรียน	แบบประเมินคุณลักษณะอันพึงประสงค์ของนักเรียน	ผ่านเกณฑ์การประเมินคุณลักษณะอันพึงประสงค์ได้ระดับคุณภาพ 2 ขึ้นไป
5. สมรรถนะสำคัญของผู้เรียน - ความสามารถในการสื่อสาร	สังเกตพฤติกรรมความสามารถในการสื่อสารของนักเรียน	แบบประเมินสมรรถนะสำคัญของผู้เรียนด้านความสามารถในการสื่อสาร	ผ่านเกณฑ์การประเมินสมรรถนะสำคัญของผู้เรียนได้ระดับคุณภาพ 2 ขึ้นไป

เกณฑ์การให้คะแนน

จุดประสงค์ข้อ 1 อ่านออกเสียงคำศัพท์ที่กำหนดให้ได้ถูกต้อง

ผู้เรียนอ่านออกเสียงคำศัพท์ที่กำหนดให้ได้ถูกต้อง ร้อยละ 70

จุดประสงค์ข้อ 2 แต่งประโยคมาตราตัวสะกดได้ถูกต้อง

ผู้เรียนแต่งประโยคมาตราตัวสะกดได้ถูกต้อง ร้อยละ 70

จุดประสงค์ข้อ 2 เขียนเรื่องจากภาพมาตราตัวสะกดได้ถูกต้อง

ผู้เรียนเขียนเรื่องจากภาพมาตราตัวสะกดได้ถูกต้อง ร้อยละ 70

มีมารยาทในการอ่านและการเขียน

ระดับคุณภาพ 3 หมายถึง ดีเยี่ยม

ระดับคุณภาพ 2 หมายถึง ดี

ระดับคุณภาพ 1 หมายถึง พอใช้

คุณลักษณะอันพึงประสงค์ ด้านใฝ่เรียนรู้

ระดับคุณภาพ 3 หมายถึง ดีเยี่ยม

ระดับคุณภาพ 2 หมายถึง ดี

ระดับคุณภาพ 1 หมายถึง พอใช้

สมรรถนะสำคัญของผู้เรียน ด้านความสามารถในการคิด

ระดับคุณภาพ 3 หมายถึง ดีเยี่ยม

ระดับคุณภาพ 2 หมายถึง ดี

ระดับคุณภาพ 1 หมายถึง พอใช้

เกณฑ์การตัดสิน

จุดประสงค์ข้อ 1 - 3 ได้คะแนน ร้อยละ 70 ขึ้นไป ถือว่าผ่าน

มารยาทในการอ่านและการเขียน ได้ระดับคุณภาพ 2 ขึ้นไป ถือว่าผ่าน

คุณลักษณะอันพึงประสงค์ ได้ระดับคุณภาพ 2 ขึ้นไป ถือว่าผ่าน

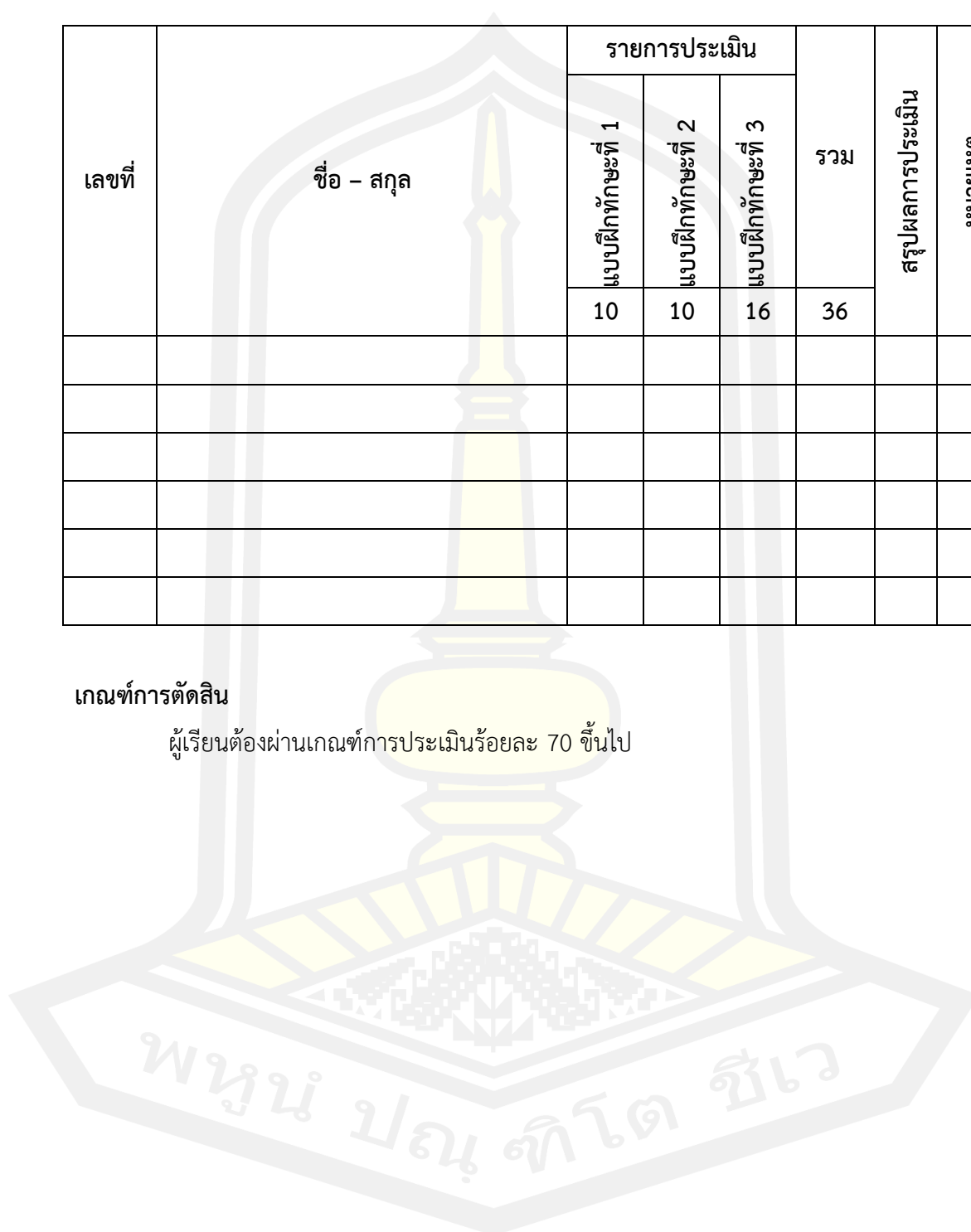
สมรรถนะสำคัญของผู้เรียน ได้ระดับคุณภาพ 2 ขึ้นไป ถือว่าผ่าน

แบบประเมินการตรวจแบบฝึกทักษะของผู้เรียน

เลขที่	ชื่อ - สกุล	รายการประเมิน			รวม	สรุปผลการประเมิน	หมายเหตุ
		แบบฝึกทักษะที่ 1	แบบฝึกทักษะที่ 2	แบบฝึกทักษะที่ 3			
		10	10	16			

เกณฑ์การตัดสิน

ผู้เรียนต้องผ่านเกณฑ์การประเมินร้อยละ 70 ขึ้นไป

รายละเอียดเกณฑ์การให้คะแนนการตรวจแบบฝึก

ประเด็นการประเมิน	เกณฑ์การให้คะแนน
แบบฝึกที่ 1 “อ่านคำศัพท์”	ให้ผู้เรียนอ่านออกเสียงคำในมาตราตัวสะกดแม่ กก ให้ถูกต้อง เป็นแบบทดสอบที่มีเกณฑ์การประเมินคือ 1) การอ่านถูกต้องตามอักขรวิธี (คะแนนเต็ม 5 คะแนน) 2) ความชัดเจนในการอ่าน (คะแนนเต็ม 3 คะแนน) 3) การอ่านในเวลาที่กำหนด (คะแนนเต็ม 2 คะแนน) รวมเป็น 10 คะแนน
แบบฝึกที่ 2 “แต่งประโยคกันเถอะ”	ให้ผู้เรียนแต่งประโยคในมาตราตัวสะกดแม่ กก กับคำที่กำหนดให้ถูกต้อง จำนวน 10 คำ ถ้าเขียนถูกต้องและเป็นคำในมาตราตัวสะกดแม่ กก จะได้ข้อละ 1 คะแนน เขียนผิดได้ 0 (คะแนนเต็ม 10 คะแนน)
แบบฝึกที่ 3 “มาแต่งเรื่องจากภาพกันเถอะ”	ให้ผู้เรียนเขียนเรื่องจากภาพในมาตราตัวสะกดแม่ กก ที่กำหนดให้ถูกต้อง จำนวน 1 รูปภาพ เกณฑ์การให้คะแนน คือ 1) การตั้งชื่อเรื่อง (คะแนนเต็ม 2 คะแนน) 2) สาระสำคัญของเรื่อง (คะแนนเต็ม 5 คะแนน) 3) การใช้ภาษา (คะแนนเต็ม 3 คะแนน) 4) การเขียนสะกดคำ (คะแนนเต็ม 3 คะแนน) และ 5) ความเป็นระเบียบเรียบร้อย และถูกต้องตามคำชี้แจง (คะแนนเต็ม 3 คะแนน) รวมเป็น 16 คะแนน

แบบประเมินการมีมารยาทในการอ่านและการเขียน

เลขที่	ชื่อ - สกุล	เกณฑ์การประเมิน			ระดับ คุณภาพ	สรุปผล การประเมิน
		3	2	1		

เกณฑ์การประเมินคุณภาพ

ระดับคุณภาพ 3 หมายถึง ดีเยี่ยม

ระดับคุณภาพ 2 หมายถึง ดี

ระดับคุณภาพ 1 หมายถึง พอใช้

เกณฑ์การตัดสิน ได้ระดับคุณภาพ 2 ขึ้นไปถือว่าผ่าน

รายละเอียดเกณฑ์แบบประเมินการมีมารยาทในการอ่านและการเขียนของผู้เรียน

ประเด็นการประเมิน	ระดับคุณภาพ		
	3	2	1
1 มารยาทในการอ่าน	ไม่อ่านเสียงดังรบกวน ผู้อื่น อ่านชัดถ้อยชัดคำ และอ่านด้วยน้ำเสียง เหมาะสมทุกคำ	ไม่อ่านเสียงดังรบกวน ผู้อื่น อ่านชัดถ้อยชัดคำ และอ่านด้วยน้ำเสียง เหมาะสมหรือผิดเพียง เล็กน้อย	ไม่อ่านเสียงดังรบกวน ผู้อื่น อ่านชัดถ้อยชัดคำ และอ่านด้วยน้ำเสียง เหมาะสมหรือผิด บางครั้ง
2 มารยาทในการเขียน	เขียนตัวอักษรอ่านง่าย สะอาดเรียบร้อยและใช้ คำหรือภาษาที่ เหมาะสมทุกคำ	เขียนตัวอักษรอ่านง่าย สะอาดเรียบร้อยและใช้ คำหรือภาษาที่เหมาะสม หรือผิดเพียงเล็กน้อย	เขียนตัวอักษรอ่านง่าย สะอาดเรียบร้อยและใช้ คำหรือภาษาที่เหมาะสม หรือหรือผิดบางครั้ง

แบบประเมินคุณลักษณะอันพึงประสงค์ ด้านใฝ่เรียนรู้

เลขที่	ชื่อ - สกุล	รายการประเมิน ใฝ่เรียนรู้			ระดับ คุณภาพ	สรุปผล การ ประเมิน
		เกณฑ์การประเมิน				
		3	2	1		

เกณฑ์การประเมินคุณภาพ

ระดับคุณภาพ 3 หมายถึง ดีเยี่ยม

ระดับคุณภาพ 2 หมายถึง ดี

ระดับคุณภาพ 1 หมายถึง พอใช้

เกณฑ์การตัดสิน ได้ระดับคุณภาพ 2 ขึ้นไปถือว่าผ่าน

รายละเอียดเกณฑ์การประเมินคุณลักษณะอันพึงประสงค์ของผู้เรียน

ประเด็นการประเมิน	ระดับคุณภาพ		
	3	2	1
ใฝ่เรียนรู้	ตั้งใจเรียน เอาใจใส่ และมีความเพียร พยายามในการเรียน อย่างสม่ำเสมอ	ตั้งใจเรียน เอาใจใส่ และมีความเพียร พยายามในการเรียน อย่างสม่ำเสมอ	ตั้งใจเรียน เอาใจใส่ และมีความเพียร พยายามในการเรียน เป็นบางครั้ง

แบบประเมินสมรรถนะสำคัญของผู้เรียน ด้านความสามารถในการสื่อสาร

เลขที่	ชื่อ – สกุล	รายการประเมิน ความสามารถ ในการสื่อสาร			ระดับ คุณภาพ	สรุปผล การ ประเมิน
		เกณฑ์การประเมิน				
		3	2	1		

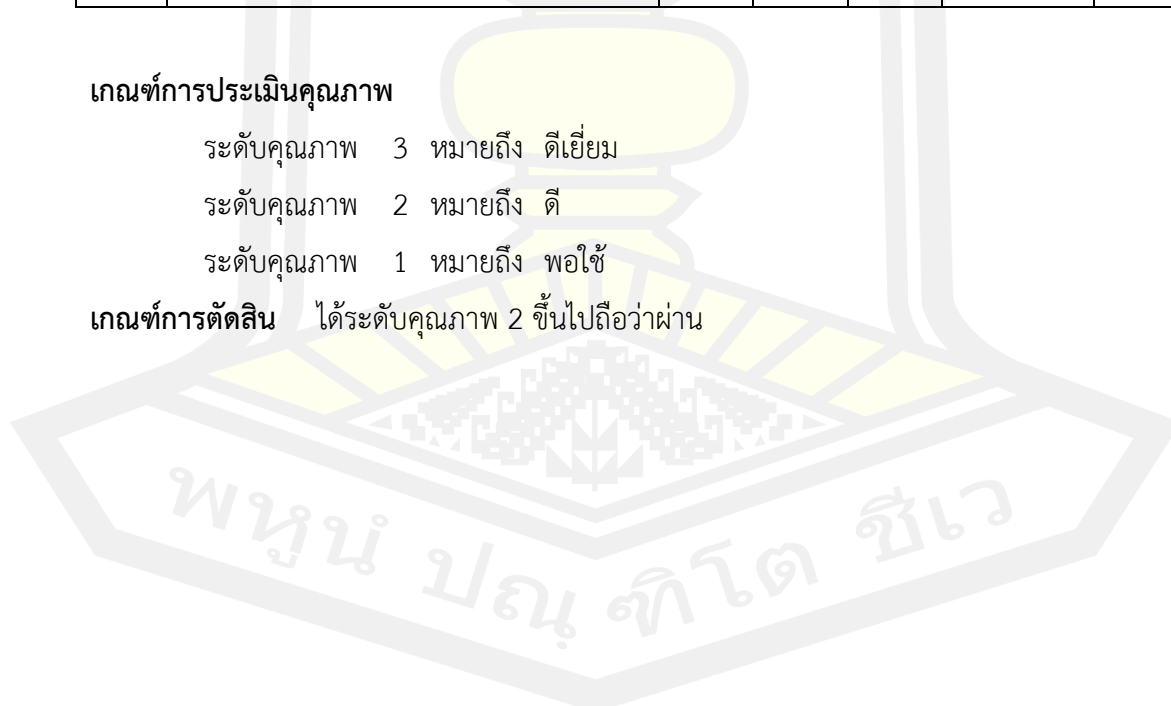
เกณฑ์การประเมินคุณภาพ

ระดับคุณภาพ 3 หมายถึง ดีเยี่ยม

ระดับคุณภาพ 2 หมายถึง ดี

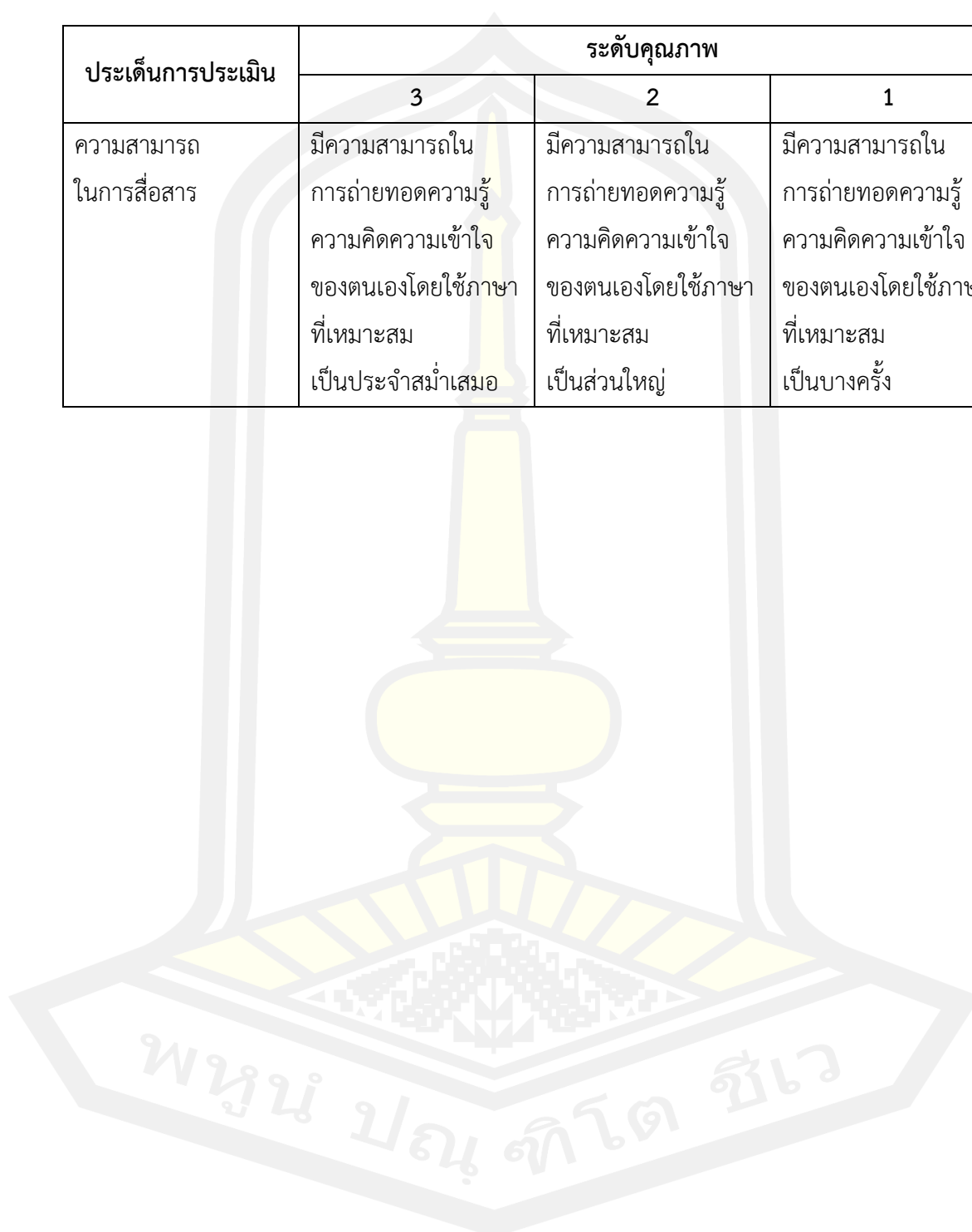
ระดับคุณภาพ 1 หมายถึง พอใช้

เกณฑ์การตัดสิน ได้ระดับคุณภาพ 2 ขึ้นไปถือว่าผ่าน

รายละเอียดเกณฑ์การประเมินสมรรถนะสำคัญของผู้เรียน ด้านความสามารถในการสื่อสาร

ประเด็นการประเมิน	ระดับคุณภาพ		
	3	2	1
ความสามารถในการสื่อสาร	มีความสามารถในการถ่ายทอดความรู้ ความคิดความเข้าใจ ของตนเองโดยใช้ภาษา ที่เหมาะสม เป็นประจำสม่ำเสมอ	มีความสามารถในการถ่ายทอดความรู้ ความคิดความเข้าใจ ของตนเองโดยใช้ภาษา ที่เหมาะสม เป็นส่วนใหญ่	มีความสามารถในการถ่ายทอดความรู้ ความคิดความเข้าใจ ของตนเองโดยใช้ภาษา ที่เหมาะสม เป็นบางครั้ง

บันทึกหลังสอนแผนการสอนที่ 1

1. ผลที่เกิดกับผู้เรียน

1) การประเมินผลความรู้ (K) หลังการเรียนรู้ โดยใช้บัตรภาพและบัตรคำศัพท์มาตราตัวสะกด แม่กกพบว่านักเรียนผ่านการประเมินคิดเป็นร้อยละ..... ไม่ผ่านเกณฑ์ขั้นต่ำที่กำหนดไว้คิดเป็นร้อยละ.....ได้แก่.....
เนื่องจาก

2) การประเมินด้านทักษะกระบวนการ (P) โดยใช้ผลงานกลุ่มการจำแนกมาตราตัวสะกดจากคำศัพท์มาตราตัวสะกดแม่ กก พบว่านักเรียนผ่านการประเมินคิดเป็นร้อยละ..... ไม่ผ่านเกณฑ์ขั้นต่ำที่กำหนดไว้คิดเป็นร้อยละ.....ได้แก่.....
เนื่องจาก.....

3) การประเมินด้านคุณลักษณะที่พึงประสงค์ (A) โดยใช้แบบฝึกทักษะที่ 1 “อ่านคำศัพท์” 2 “แต่งประโยคกันเถอะ” 3 “มาเรื่องเขียนเรื่องจากภาพกันเถอะ” พบว่านักเรียนผ่านการประเมินคิดเป็นร้อยละ..... ไม่ผ่านเกณฑ์ขั้นต่ำที่กำหนดไว้คิดเป็นร้อยละ.....ได้แก่.....
เนื่องจาก

2. ปัญหาและอุปสรรค ในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน

- ☐ กิจกรรมการจัดการเรียนรู้ ไม่เหมาะสมกับเวลา
- ☐ มีนักเรียนทำใบงาน/ใบกิจกรรมไม่ทันตามกำหนดเวลา
- ☐ มีนักเรียนที่ไม่สนใจเรียน
- ☐ อื่น ๆ

3. ข้อเสนอแนะ/แนวทางแก้ไข

- ☐ ควรนำแผนไปปรับปรุง เรื่อง เวลาในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนให้กระชับและเข้าใจได้ง่าย
- ☐ แนวทางแก้ไขนักเรียนที่ไม่ผ่านการประเมิน.....

ลงชื่อ.....ผู้สอน

(นางสาวกนกพร จันทะกล)

ความคิดเห็นของผู้อำนวยการสถานศึกษา

.....

.....

.....

.....

.....

ลงชื่อ.....

(นางสาวศรสุดา ชูพันธ์)

ผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านหนองขุ่น

ใบความรู้ มาตราตัวสะกด แม่ กก

พยัญชนะที่เป็นตัวสะกดในมาตราแม่ กก คือ ก ข ค ฌ และ กร คร พยัญชนะที่เป็นตัวสะกดตรงตามมาตรา คือ ก ส่วนพยัญชนะ ข ค ฌ กร คร เป็นพยัญชนะที่เป็นตัวสะกดไม่ตรงตามมาตราตัวสะกด แต่เมื่อทำหน้าที่เป็นตัวสะกดก็จะอ่านออกเสียงเหมือน ก สะกด

ตัวอย่างคำที่มีตัวสะกดแม่กก

- ก สะกด เช่น มรดก อนุรักษ์ สุก ซอส์ก หมอก ดอก ปก นอก
- ข สะกด เช่น สุนัข ตัวเลข ประมุข อบายมุข ความสุข โทเลข
- ค สะกด เช่น บริจาค บริโภค สามัคคี พรรคพวก อัคคีภัย นาค โชคดี
วัคซีน วิหค เชื้อโรคประโยค เทคโนโลยี พักซ์ บุคคล สามัคคี เทคนิค
ยุคสมัย วรรณตอน ภาค
- ฌ สะกด เช่น เมฆ
- กร สะกด เช่น จักร เครื่องจักร
- คร สะกด เช่น สมัคร

บัตรภาพ

บัตรคำ

หนังสือ

สติกเกอร์

ฉลาก

ลูกแก้ว

ตุ๊กตา

ดอกไม้

กระติกน้ำ

หมวก

ถุงพลาสติก

กระจก

มาตราแม่ กก

แบบฝึกทักษะที่ 1

“อ่านคำศัพท์”

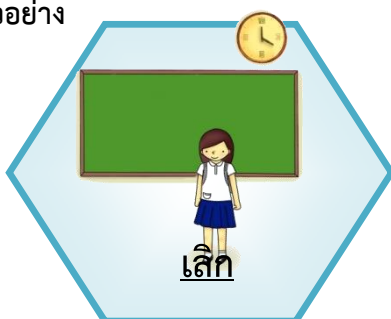
คำชี้แจง ให้นักเรียนอ่านออกเสียงคำในมาตราตัวสะกด แม่ กก ให้ถูกต้อง
(10 คะแนน)

แบบฝึกทักษะที่ 2
“แต่งประโยคกันเถอะ”

คำชี้แจง ให้นักเรียนแต่งประโยคจากคำที่กำหนดให้ถูกต้อง (10 คะแนน)

ตัวอย่าง

โรงเรียนเลิกเวลา 16 นาฬิกา

ฉลาก

พลาสติก

กระติกน้ำ

ก้อนเมฆ

ลูกแก้ว

ชื่อสกุล.....เลขที่.....

แบบฝึกทักษะที่ 3
“มาแต่งเรื่องจากภาพกันเถอะ”

คำชี้แจง ให้นักเรียนแต่งเรื่องจากภาพ ความยาวไม่ต่ำกว่า 8 บรรทัด พร้อมตั้งชื่อเรื่อง (16 คะแนน)

ชื่อเรื่อง.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

ชื่อ.....เลขที่.....

แบบทดสอบ (มาตราตัวสะกดแม่ กก)

กลุ่มสาระการเรียนรู้วิชาภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4

คำชี้แจง ข้อสอบมี 3 ตอนประกอบด้วย ตอนที่ 1 ข้อสอบเป็นแบบปรนัย จำนวน 20 ข้อ (คะแนนเต็ม 20 คะแนน) ตอนที่ 2 ข้อสอบวัดการอ่าน จำนวน 10 ข้อ (คะแนนเต็ม 10 คะแนน) และตอนที่ 3 เป็นข้อสอบแบบอัตนัย จำนวน 1 ข้อ (ข้อละ 16 คะแนน) รวมทั้งหมดเป็น 46 คะแนน

ตอนที่ 1 ให้นักเรียนกากบาทข้อที่ถูกต้องที่สุดลงในกระดาษคำตอบเพียงข้อเดียว (20 คะแนน)

1. ข้อใดกล่าวถูกต้องเกี่ยวกับมาตราแม่ กก
 - ก. เป็นมาตราที่มีตัวสะกด ก ข ค ฃ
 - ข. เป็นมาตราที่มีตัวสะกด คือ สระ ก เท่านั้น
 - ค. เป็นมาตราที่ไม่มีตัวสะกด
 - ง. เป็นมาตราที่สะกดตรงตามมาตราเท่านั้น
2. ข้อใดต่อไปนี้เป็นพยัญชนะที่สะกดด้วยมาตราแม่ กก ทั้งหมด
 - ก. ก ข จ ค
 - ข. ก ข ค ฃ
 - ค. ก ข ฃ ต
 - ง. ก จ ฃ ค
3. ข้อใดไม่ได้สะกดด้วยมาตราตัวสะกดแม่ กก

ก. สุนัข	ข. โชค
ค. พวง	ง. กอล์ฟ
4. ข้อใดมีตัวสะกดอยู่ในมาตราแม่ กก

ก. เท็จ	ข. บัตร
ค. พญานาค	ง. ภาพ
5. “พ่อปลูกดอกไม้ไว้สอนหลังบ้าน” จากประโยคข้างต้น มีคำที่อยู่ในมาตราแม่ กก กี่คำ

ก. 2 คำ	ข. 3 คำ
ค. 4 คำ	ง. 5 คำ
6. “รักดีทามจั่ว รักชั่วทามเสา” มีมาตราแม่ กก กี่คำ

ก. 1 คำ	ข. 2 คำ
ค. 3 คำ	ง. 4 คำ

7. คุณแม่.....เงินเพื่อทำบุญ ควรเติมคำใดในช่องว่าง

ก. บริจาค	ข. บริจาข
ค. บริจาค	ง. บริจาม

8. ข้อใดเป็นคำที่สะกดด้วยมาตรา แม่ กก ทั้งหมด

ก. กระเป๋ แก้วใบ	ข. ลูกรัก นักชก
ค. การสอน พักกาย	ง. กรรไกร ไกลตา

9. ข้อใดมีตัวสะกดในแม่กกมากที่สุด

ก. นกบินชมดอกไม้ในสวน
ข. ดื่มนมทาตักหกละเออะ
ค. สุขสมอารมณ์ตลก
ง. นักชกขึ้นชกมวยสามยก

10. จากภาพตรงกับสำนวนในข้อใด

ก. ความว้าวไม่ทันหายความควายเข้ามาแทรก
ข. วัวหายล้อมคอก
ค. ทำคุณบูชาโทษ โปรดสัตว์ได้บาป
ง. รักวัวให้ผูก รักลูกให้ตี

11. ข้อใดมีคำที่สะกดด้วยมาตรา แม่ กก

ก. เดินลัดตัดทุ่งกว้าง
ข. ก้มหน้าก้มตาคลาน
ค. หมาจิ้งจอกออกเห่าหอน
ง. ไปเที่ยวงานกาชาด

12. ฉันเห็นกำลังบินในท้องฟ้า

ก. ตก	ข. นก
ค. พก	ง. หก

13. คำในข้อใดที่ไม่ สะกดด้วยตัวสะกดมาตราแม่ “กก”

ก. มากรัก	ข. ตกหก
ค. จักตอก	ง. กังหัน

14. เมฆ เป็นคำที่มีตัวสะกดมาตราเดียวกับข้อใด

ก. เนย	ข. เขต
ค. ลูกแก้ว	ง. แข่งชิง

15. ข้อใดเป็นคำที่อยู่ในมาตราตัวสะกดแม่ กก

ก. กองกลาง	ข. ตำรวจ
ค. เทคนิค	ง. สับสน

16. ข้อใดเขียนคำว่า โรค ได้ถูกต้อง

ก. รอ-โอ-คอ-โรค	ข. รอ-โอ-กอ-โรค
ค. ลอ-โอ-คอ-โรค	ง. รอ-โอ-คอ-โรค

17. ข้อใดเขียนคำว่า เลข ได้ถูกต้อง

ก. รอ-เอ-กอ-เลข	ข. รอ-เอ-ลอ-เลข
ค. ลอ-เอ-ขอ-เลข	ง. ลอ-เอ-กอ-เลข

18. คำใดไม่ใช่ตัวสะกดแม่ กก

ก. เมฆ	ข. พรรคพวก
ค. สระम्म	ง. หมวก

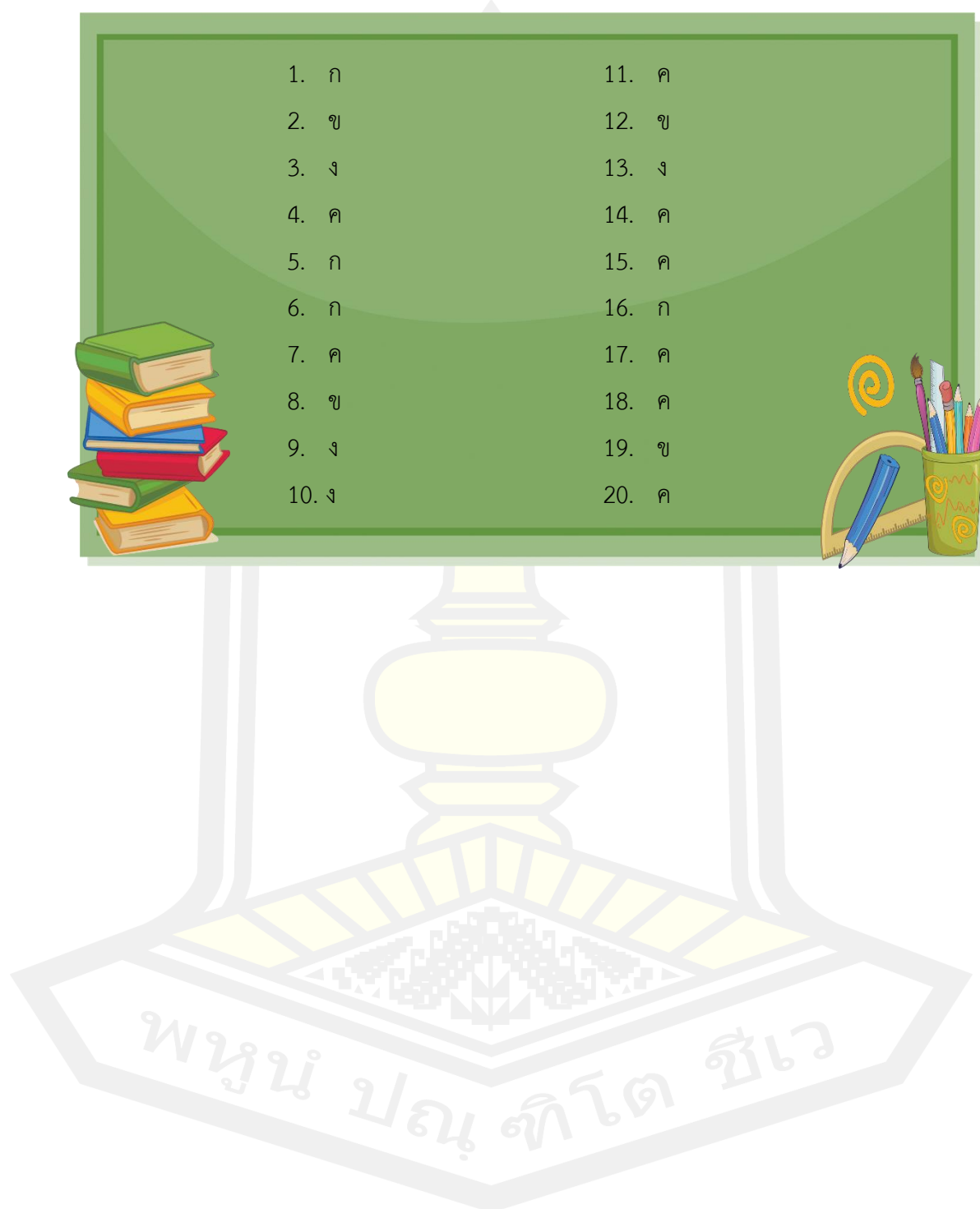
19. ข้อใดเขียนถูกต้อง

ก. โสภเสร้า	ข. โสภเศร้า
ค. โสภเค้า	ง. โสภเศร้า

20. ภาวะ.....ร้อนทำให้เกิด.....ภัย จากประโยคที่กำหนดให้ควรเติมคำใดลงในช่องว่าง

ก. โรค โลก	ข. โรค โลก
ค. โรค โลก	ง. โรค โรค

เฉลยแบบทดสอบตอนที่1 แบบทดสอบชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก จำนวน 20 ข้อ

ตอนที่ 2 ให้นักเรียนอ่านออกเสียงคำในมาตราตัวสะกด ให้ถูกต้อง (10 คะแนน)

1. หมวก	6. หมากruk
2. กระติกน้ำ	7. ก้อนเมฆ
3. ตัวเลข	8. จลาก
4. หนังสือ	9. เนคไท
5. พลาสติก	10. ดอกไม้

พหุณ ปณ จิตโต ชีเว

ภาคผนวก ข

ผลการประเมินแผนการจัดการเรียนรู้สำหรับผู้เชี่ยวชาญ

พหุณ ปณ จิต ชีเว

แบบประเมินความเหมาะสมในองค์ประกอบด้านต่าง ๆ ของการพัฒนาความสามารถด้านการอ่าน และการเขียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โดยการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบการอ่านและการเขียนจากภาพ (สำหรับผู้เชี่ยวชาญ)

คำชี้แจง โปรดพิจารณาว่าแผนการจัดการเรียนรู้ เรื่องมาตราตัวสะกด แม่ กก กต กบ กน

มีความเหมาะสมตามองค์ประกอบด้านต่าง ๆ ที่กำหนดหรือไม่ โดยเขียนเครื่องหมาย (✓) ระดับความเหมาะสมตามความคิดเห็นของท่าน ดังนี้

- 5 หมายถึง มีความเหมาะสมในระดับมากที่สุด
- 4 หมายถึง มีความเหมาะสมในระดับมาก
- 3 หมายถึง มีความเหมาะสมในระดับปานกลาง
- 2 หมายถึง มีความเหมาะสมในระดับน้อย
- 1 หมายถึง มีความเหมาะสมในระดับน้อยที่สุด

รายการประเมิน	ระดับความเหมาะสม				
	5	4	3	2	1
1. จุดประสงค์การเรียนรู้					
1.1 มาตรฐานการเรียนรู้ ตัวชี้วัด และสาระการเรียนรู้ตรงตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551					
1.2 สอดคล้องกับสาระการเรียนรู้					
1.3 สอดคล้องและครอบคลุมพฤติกรรมการเรียนรู้					
1.4 สามารถวัด / ประเมินผลได้					
2. สาระการเรียนรู้					
2.1 สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้					
2.2 เหมาะสมกับระดับชั้นของนักเรียนที่สอน					
3. กิจกรรมการเรียนรู้					
3.1 สอดคล้องจุดประสงค์และการวัดประเมินผลนักเรียน					
3.2 สอดคล้องและเหมาะสมกับสาระการเรียนรู้					
3.3 เหมาะสมกับวัยและความสามารถของนักเรียน					
3.4 เรียงลำดับกิจกรรมได้เหมาะสมกับเนื้อหา					
3.5 มีความหลากหลายและสามารถปฏิบัติได้จริง					
3.6 นักเรียนเรียนรู้จากการปฏิบัติจริงแบบนำตนเอง					

รายงานการประเมิน	ระดับความเหมาะสม				
	5	4	3	2	1
3.7 กิจกรรมการเรียนรู้เหมาะสมกับจุดประสงค์และสาระการเรียนรู้					
3.8 เหมาะสมกับเวลาที่ใช้สอน					
3.9 ส่งผลให้นักเรียนเกิดการเชื่อมโยงความรู้ใหม่กับความรู้ เดิม ที่มาจากการปฏิบัติกิจกรรม					
3.10 ส่งเสริมการทำงานร่วมกับผู้อื่นและแลกเปลี่ยนเรียนรู้ระหว่าง กลุ่มในการทำกิจกรรม					
4. สื่อ อุปกรณ์ และแหล่งการเรียนรู้					
4.1 เหมาะสมกับวัยและความสามารถของนักเรียน					
4.2 เหมาะสมกับเนื้อหาและการจัดกิจกรรมการเรียนรู้					
5. การวัดประเมินผลการเรียนรู้					
5.1 สอดคล้องกับสาระการเรียนรู้					
5.2 สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้					
5.3 สอดคล้องกับกิจกรรมการเรียนรู้					
5.4 สอดคล้องกับวัยของนักเรียน					
5.5 ใช้เครื่องมือวัดผลได้เหมาะสม					
6. สื่อ อุปกรณ์ และแหล่งการเรียนรู้					
6.1 เหมาะสมกับวัยและความสามารถของผู้เรียน					
6.2 เหมาะสมกับเนื้อหาและกิจกรรมการเรียนรู้					
6.3 สื่อประสมสร้างความสนใจต่อผู้เรียน					
7. การวัดและประเมินผล					
7.1 วัดได้ครอบคลุมสาระการเรียนรู้					
7.2 ใช้เครื่องมือวัดและประเมินผลได้เหมาะสม					
7.3 สามารถวัดและประเมินผลสิ่งที่ระบุไว้ได้					

ข้อเสนอแนะอื่น ๆ เพิ่มเติมเกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบการอ่านและการเขียนจากภาพ

.....

ลงชื่อ.....ผู้ประเมิน

(.....)

ตาราง 17 แสดงความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญทั้ง 5 ท่าน ในการประเมินผลความสอดคล้องแผนการจัดการเรียนรู้ เพื่อการพัฒนาความสามารถด้านการอ่านและการเขียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โดยการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบการอ่านและการเขียนจากภาพแผนการสอนที่ 1-8

รายการประเมิน	ระดับความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ							
	แผนที่ 1	แผนที่ 2	แผนที่ 3	แผนที่ 4	แผนที่ 5	แผนที่ 6	แผนที่ 7	แผนที่ 8
1. จุดประสงค์การเรียนรู้								
1.1 มาตรฐานการเรียนรู้ ตัวชี้วัด และสาระการเรียนรู้ตรงตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551	4.56	4.2	4.6	4.2	4.6	4.56	4.6	4.6
1.2 สอดคล้องกับสาระการเรียนรู้	4.6	4.6	4.8	4.6	4.6	4.64	4.2	4.8
1.3 สอดคล้องและครอบคลุมพฤติกรรมการเรียนรู้	5	4.8	5	4.8	5	4.92	5	4.6
1.4 สามารถวัด / ประเมินผลได้	4.6	5	4.8	5	4.4	4.76	4.8	4.8
2. สาระการเรียนรู้								
2.1 สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	4.6	5	4.8	4.6	4.8	4.76	4.8	4.8
2.2 เหมาะสมกับระดับชั้นของนักเรียนที่สอน	4.8	5	4.8	4.8	4.8	4.84	4.8	4.8
3. กิจกรรมการเรียนรู้								
3.1 สอดคล้องจุดประสงค์และการวัดประเมินผลนักเรียน	4.2	4.56	4.6	4.56	4.6	4.2	4.6	4.72
3.2 สอดคล้องและเหมาะสมกับสาระการเรียนรู้	4.6	4.6	4.8	4.6	4.6	4.64	5	4.2
3.3 เหมาะสมกับวัยและความสามารถของนักเรียน	4.8	5	4.8	4.8	5	4.88	4.8	4.8
3.4 เรียงลำดับกิจกรรมได้เหมาะสมกับเนื้อหา	4.8	4.8	5	4.6	4.8	4.8	5	4.8

ตาราง 17 (ต่อ)

รายการประเมิน	ระดับความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ							
	แผนที่ 1	แผนที่ 2	แผนที่ 3	แผนที่ 4	แผนที่ 5	แผนที่ 6	แผนที่ 7	แผนที่ 8
3.5 มีความหลากหลายและสามารถปฏิบัติได้จริง	4.6	5	5	4.8	5	4.88	4.8	4.2
3.6 นักเรียนเรียนรู้จากการปฏิบัติจริงแบบนำตนเอง	5	4.8	4.6	4.6	5	4.6	4.6	4.8
3.7 กิจกรรมการเรียนรู้เหมาะสมกับจุดประสงค์และสาระการเรียนรู้	5	4.8	4.6	4.8	5	4.8	4.8	4.6
3.8 เหมาะสมกับเวลาที่ใช้สอน	4.8	5	4.8	5	4.8	4.8	4.6	4.8
3.9 ส่งผลให้นักเรียนเกิดการเชื่อมโยงความรู้ใหม่กับความรู้ เดิมที่มาจากการปฏิบัติกิจกรรม	5	4.6	4.6	5	4.8	5	5	4.8
3.10 ส่งเสริมการทำงานร่วมกับผู้อื่นและแลกเปลี่ยนเรียนรู้ระหว่างกลุ่มในการทำกิจกรรม	4.8	4.6	5	5	4.8	4.8	4.8	4.8
4. สื่อ อุปกรณ์ และแหล่งการเรียนรู้								
4.1 เหมาะสมกับวัยและความสามารถของนักเรียน	4.8	4.8	4.6	5	5	4.6	4.8	4.8
4.2 เหมาะสมกับเนื้อหาและการจัดกิจกรรมการเรียนรู้	4.6	4.8	4.6	5	5	4.8	4.6	4.6
5. การวัดประเมินผลการเรียนรู้								
5.1 สอดคล้องกับสาระการเรียนรู้	5	4.8	4.6	4.6	4.8	4.8	4.6	4.8
5.2 สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	5	4.8	4.8	5	4.6	4.8	4.6	4.8
5.3 สอดคล้องกับกิจกรรมการเรียนรู้	4.8	5	4.8	4.8	4.8	4.6	4.8	4.8
5.4 สอดคล้องกับวัยของนักเรียน	4.8	4.6	4.8	4.8	5	5	4.6	4.6
5.5 ใช้เครื่องมือวัดผลได้เหมาะสม	5	4.8	4.8	5	4.8	4.6	4.6	4.8

ตาราง 17 (ต่อ)

รายการประเมิน	ระดับความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ							
	แผนที่ 1	แผนที่ 2	แผนที่ 3	แผนที่ 4	แผนที่ 5	แผนที่ 6	แผนที่ 7	แผนที่ 8
6. สื่อ อุปกรณ์ และแหล่งการเรียนรู้								
6.1 เหมาะสมกับวัยและความสามารถ ของผู้เรียน	4.8	4.8	4.6	5	4.6	4.8	4.6	4.8
6.2 เหมาะสมกับเนื้อหาและกิจกรรมการ เรียนรู้	4.6	4.6	4.8	4.6	5	4.8	4.8	4.8
6.3 สื่อประสมสร้างความสนใจต่อผู้เรียน	5	4.8	4.8	4.6	4.8	5	4.6	4.6
7. การวัดและประเมินผล								
7.1 วัดได้ครอบคลุมสาระการเรียนรู้	4.6	5	5	5	5	5	4.6	4.8
7.2 ใช้เครื่องมือวัดและประเมินผลได้ เหมาะสม	5	4.8	4.8	4.8	4.8	4.8	4.6	4.4
7.3 สามารถวัดและประเมินผลสิ่งที่ระบุ ไว้ได้	4.6	5	5	5	4.8	4.6	4.8	4.8

ตาราง 18 แสดงความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญทั้ง 5 ท่าน ในการประเมินผลความสอดคล้องแผนการจัดการเรียนรู้ เพื่อการพัฒนาความสามารถด้านการอ่านและการเขียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โดยการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบการอ่านและการเขียนจากภาพแผนการสอนที่ 9-16

รายการประเมิน	ระดับความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ							
	แผนที่ 9	แผนที่ 10	แผนที่ 11	แผนที่ 12	แผนที่ 13	แผนที่ 14	แผนที่ 15	แผนที่ 16
1. จุดประสงค์การเรียนรู้								
1.1 มาตรฐานการเรียนรู้ ตัวชี้วัด และสาระการเรียนรู้ตรงตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551	4.6	4.2	4.6	4.52	4.2	4.6	4.6	4.6
1.2 สอดคล้องกับสาระการเรียนรู้	4.8	4.6	4.8	4.64	4.6	4.8	5	5
1.3 สอดคล้องและครอบคลุมพฤติกรรมการเรียนรู้	4.8	4.6	4.6	4.72	4.8	4.8	4.8	4.8
1.4 สามารถวัด / ประเมินผลได้	4.6	4.6	5	4.76	5	5	5	5
2. สาระการเรียนรู้								
2.1 สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	4.8	4.8	4.8	4.8	4.8	4.8	5	5
2.2 เหมาะสมกับระดับชั้นของนักเรียนที่สอน	5	4.8	4.8	4.84	4.6	4.6	5	5
3. กิจกรรมการเรียนรู้								
3.1 สอดคล้องจุดประสงค์และการวัดประเมินผลนักเรียน	4.56	4.56	4.72	4.6	4.56	4.2	4.2	4.56
3.2 สอดคล้องและเหมาะสมกับสาระการเรียนรู้	5	5	5	4.84	4.6	4.6	4.6	4.6
3.3 เหมาะสมกับวัยและความสามารถของนักเรียน	4.8	4.6	4.8	4.76	5	5	5	5
3.4 เรียงลำดับกิจกรรมได้เหมาะสมกับเนื้อหา	5	4.8	5	4.92	4.2	4.2	4.2	4.2
3.5 มีความหลากหลายและสามารถปฏิบัติได้จริง	4.6	4.6	4.6	4.56	4.8	4.8	4.8	4.8

ตาราง 18 (ต่อ)

รายการประเมิน	ระดับความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ							
	แผนที่	แผนที่	แผนที่	แผนที่	แผนที่	แผนที่	แผนที่	แผนที่
	9	10	11	12	13	14	15	16
3.6 นักเรียนเรียนรู้จากการปฏิบัติจริง แบบนำตนเอง	5	4.8	4.8	4.8	5	5	5	5
3.7 กิจกรรมการเรียนรู้เหมาะสมกับ จุดประสงค์และสาระการเรียนรู้	4.6	5	5	4.8	4.8	4.8	4.6	4.6
3.8 เหมาะสมกับเวลาที่ใช้สอน	4.8	4.8	4.8	4.76	5	5	5	5
3.9 ส่งผลให้นักเรียนเกิดการเชื่อมโยง ความรู้ใหม่กับความรู้ เดิมที่มาจากการ ปฏิบัติกิจกรรม	4.4	4.8	5	4.8	4.8	4.8	4.6	4.6
3.10 ส่งเสริมการทำงานร่วมกับผู้อื่น และแลกเปลี่ยนเรียนรู้ระหว่างกลุ่มในการ ทำกิจกรรม	4.8	4.8	4.8	4.8	4.6	4.6	4.8	4.8
4. สื่อ อุปกรณ์ และแหล่งการเรียนรู้								
4.1 เหมาะสมกับวัยและความสามารถ ของนักเรียน	4.8	4.8	4.76	5	4.8	5	4.8	4.8
4.2 เหมาะสมกับเนื้อหาและการจัด กิจกรรมการเรียนรู้	4.8	4.8	4.68	5	4.8	5	4.8	4.8
5. การวัดประเมินผลการเรียนรู้								
5.1 สอดคล้องกับสาระการเรียนรู้	4.6	4.6	4.56	5	4.6	5	4.6	4.6
5.2 สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	4.8	4.6	4.72	5	5	5	5	4.8
5.3 สอดคล้องกับกิจกรรมการเรียนรู้	4.6	4.8	4.72	5	4.6	5	4.6	4.6
5.4 สอดคล้องกับวัยของนักเรียน	4.8	4.8	4.76	5	4.8	5	4.8	4.8
5.5 ใช้เครื่องมือวัดผลได้เหมาะสม	4.6	4.6	4.56	5	5	5	5	4.6
6. สื่อ อุปกรณ์ และแหล่งการเรียนรู้								
6.1 เหมาะสมกับวัยและความสามารถ ของผู้เรียน	5	5	4.84	5	4.8	5	4.8	5

ตาราง 18 (ต่อ)

ตาราง 18 (ต่อ)

รายการประเมิน	ระดับความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ							
	แผนที่	แผนที่	แผนที่	แผนที่	แผนที่	แผนที่	แผนที่	แผนที่
	9	10	11	12	13	14	15	16
6.2 เหมาะสมกับเนื้อหาและกิจกรรมการเรียนรู้	4.6	4.2	4.6	5	5	5	5	4.6
6.3 สื่อประสมสร้างความสนใจต่อผู้เรียน	5	5	4.8	5	4.8	5	4.8	5
7. การวัดและประเมินผล								
7.1 วัดได้ครอบคลุมสาระการเรียนรู้	4.6	4.6	4.68	5	4.6	5	4.6	4.6
7.2 ใช้เครื่องมือวัดและประเมินผลได้เหมาะสม	4.4	4.8	4.6	5	5	5	5	4.4
7.3 สามารถวัดและประเมินผลสิ่งที่ระบุไว้ได้	4.8	4.8	4.8	5	4.8	5	4.8	4.8

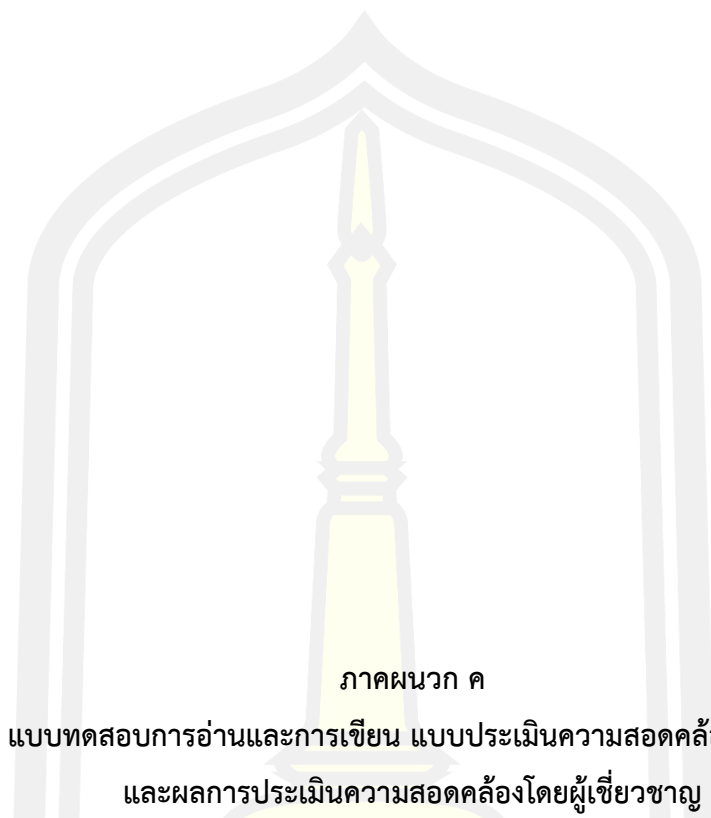
พหุ ประถมศึกษา

ตาราง 19 แสดงความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญทั้ง 5 ท่าน ในการประเมินผลความเหมาะสมของ
แผนการจัดการเรียนรู้ เพื่อการพัฒนาความสามารถด้านการอ่านและการเขียนของนักเรียน
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โดยการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบการอ่านและการเขียนจากภาพ

รายการประเมิน	ค่าเฉลี่ย	SD	ความหมาย
1. จุดประสงค์การเรียนรู้			
1.1 มาตรฐานการเรียนรู้ ตัวชี้วัด และสาระการเรียนรู้ตรงตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551	4.49	0.17	เหมาะสมมาก
1.2 สอดคล้องกับสาระการเรียนรู้	4.69	0.19	เหมาะสมมากที่สุด
1.3 สอดคล้องและครอบคลุมพฤติกรรมการเรียนรู้	4.82	0.14	เหมาะสมมากที่สุด
1.4 สามารถวัด / ประเมินผลได้	4.82	0.19	เหมาะสมมากที่สุด
2. สาระการเรียนรู้			
2.1 สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	4.81	0.12	เหมาะสมมากที่สุด
2.2 เหมาะสมกับระดับชั้นของนักเรียนที่สอน	4.83	0.12	เหมาะสมมากที่สุด
3. กิจกรรมการเรียนรู้			
3.1 สอดคล้องจุดประสงค์และการวัดประเมินผลนักเรียน	4.50	0.19	เหมาะสมมาก
3.2 สอดคล้องและเหมาะสมกับสาระการเรียนรู้	4.71	0.22	เหมาะสมมากที่สุด
3.3 เหมาะสมกับวัยและความสามารถของนักเรียน	4.87	0.12	เหมาะสมมากที่สุด
3.4 เรียงลำดับกิจกรรมได้เหมาะสมกับเนื้อหา	4.70	0.31	เหมาะสมมากที่สุด
3.5 มีความหลากหลายและสามารถปฏิบัติได้จริง	4.74	0.21	เหมาะสมมากที่สุด
3.6 นักเรียนเรียนรู้จากการปฏิบัติจริงแบบนำตนเอง	4.84	0.17	เหมาะสมมากที่สุด
3.7 กิจกรรมการเรียนรู้เหมาะสมกับจุดประสงค์และสาระการเรียนรู้	4.79	0.15	เหมาะสมมากที่สุด

ตาราง 19 (ต่อ)

รายการประเมิน	ค่าเฉลี่ย	SD	ความหมาย
3.8 เหมาะสมกับเวลาที่ใช้สอน	4.86	0.12	เหมาะสมมากที่สุด
3.9 ส่งผลให้นักเรียนเกิดการเชื่อมโยงความรู้ใหม่กับความรู้เดิมที่มาจากการปฏิบัติกิจกรรม	4.79	0.19	เหมาะสมมากที่สุด
3.10 ส่งเสริมการทำงานร่วมกับผู้อื่นและแลกเปลี่ยนเรียนรู้ระหว่างกลุ่มในการทำกิจกรรม	4.79	0.11	เหมาะสมมากที่สุด
4. สื่อ อุปกรณ์ และแหล่งการเรียนรู้			
4.1 เหมาะสมกับวัยและความสามารถของนักเรียน	4.81	0.14	เหมาะสมมากที่สุด
4.2 เหมาะสมกับเนื้อหาและการจัดกิจกรรมการเรียนรู้	4.78	0.16	เหมาะสมมากที่สุด
5. การวัดประเมินผลการเรียนรู้			
5.1 สอดคล้องกับสาระการเรียนรู้	4.70	0.21	เหมาะสมมากที่สุด
5.2 สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	4.83	0.15	เหมาะสมมากที่สุด
5.3 สอดคล้องกับกิจกรรมการเรียนรู้	4.77	0.14	เหมาะสมมากที่สุด
5.4 สอดคล้องกับวัยของนักเรียน	4.82	0.14	เหมาะสมมากที่สุด
5.5 ใช้เครื่องมือวัดผลได้เหมาะสม	4.77	0.23	เหมาะสมมากที่สุด
6. สื่อ อุปกรณ์ และแหล่งการเรียนรู้			
6.1 เหมาะสมกับวัยและความสามารถของผู้เรียน	4.83	0.14	เหมาะสมมากที่สุด
6.2 เหมาะสมกับเนื้อหาและกิจกรรมการเรียนรู้	4.75	0.23	เหมาะสมมากที่สุด
6.3 สื่อประสมสร้างความสนใจต่อผู้เรียน	4.84	0.15	เหมาะสมมากที่สุด
7. การวัดและประเมินผล			
7.1 วัดได้ครอบคลุมสาระการเรียนรู้	4.81	0.19	เหมาะสมมากที่สุด
7.2 ใช้เครื่องมือวัดและประเมินผลได้เหมาะสม	4.79	0.20	เหมาะสมมากที่สุด
7.3 สามารถวัดและประเมินผลสิ่งที่ระบุไว้ได้	4.84	0.13	เหมาะสมมากที่สุด
ผลรวมทั้งหมด	4.79	0.17	เหมาะสมมากที่สุด

ภาคผนวก ค

แบบทดสอบการอ่านและการเขียน แบบประเมินความสอดคล้อง (IOC)

และผลการประเมินความสอดคล้องโดยผู้เชี่ยวชาญ

แบบประเมินความสอดคล้องข้อคำถามของแบบทดสอบกับความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ (IOC)
เพื่อพัฒนาความสามารถด้านการอ่านและการเขียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โดยการ
จัดการเรียนรู้ตามรูปแบบการอ่านและการเขียนจากภาพ

คำชี้แจง

แบบประเมินความสอดคล้องข้อคำถามของแบบทดสอบกับความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ (IOC) เพื่อประเมินความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญที่มีต่อข้อคำถามเกี่ยวกับความสอดคล้องของ
วัตถุประสงค์การวิจัยเพื่อนำไปใช้เป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลในการวิจัย โดยได้กำหนด
เกณฑ์ในการพิจารณา ดังนี้

- +1 = แน่ใจว่าคำถามมีความสอดคล้อง
0 = ไม่แน่ใจว่าคำถามมีความสอดคล้องหรือไม่
-1 = แน่ใจว่าคำถามไม่มีความสอดคล้อง

แบบทดสอบ (มาตราแม่ กก)

กลุ่มสาระการเรียนรู้วิชาภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4

คำชี้แจง ข้อสอบมี 3 ตอนประกอบด้วย ตอนที่ 1 ข้อสอบเป็นแบบปรนัย จำนวน 20 ข้อ
(คะแนนเต็ม 20 คะแนน) ตอนที่ 2 ข้อสอบวัดการอ่าน จำนวน 10 ข้อ (คะแนนเต็ม 10 คะแนน) และ
ตอนที่ 3 เป็นข้อสอบแบบอัตนัย จำนวน 1 ข้อ (คะแนนเต็ม 16 คะแนน) รวมทั้งหมดเป็น 46 คะแนน

โดยทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องความคิดเห็นของท่านพร้อมข้อเสนอแนะ ที่เป็นประโยชน์ในการ
นำไปพิจารณาปรับปรุงต่อไป

ข้อที่	รายการ	การพิจารณา			ข้อเสนอแนะ
		+1	0	-1	
ตอนที่1 แบบทดสอบชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก จำนวน 20 ข้อ (คะแนนเต็ม 10 คะแนน)					
1	ข้อใดกล่าวถูกต้องเกี่ยวกับมาตราแม่ กก ก. เป็นมาตราที่มีตัวสะกด ก ข ค ฌ ข. เป็นมาตราที่มีตัวสะกด คือ สระ ก เท่านั้น ค. เป็นมาตราที่ไม่มีตัวสะกด ง. เป็นมาตราที่สะกดตรงตามมาตราเท่านั้น				

ข้อที่	รายการ	การพิจารณา			ข้อ เสนอแนะ
		+1	0	-1	
ตอนที่1 แบบทดสอบชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก จำนวน 20 ข้อ (คะแนนเต็ม 20 คะแนน)					
2	ข้อใดต่อไปนี้เป็นพยัญชนะที่สะกดด้วยมาตราแม่ กก ทั้งหมด ก. ก ข จ ค ข. ก ข ค ช ค. ก ข ช ต ง. ก จ ช ค				
3	ข้อใดไม่ได้สะกดด้วยมาตราตัวสะกดแม่ กก ก. สุนัข ข. โขค ค. พวง ง. กอล์ฟ				
4	ข้อใดมีตัวสะกดอยู่ในมาตราแม่ กก ก. เท็จ ข. บัตร ค. พญานาค ง. ภาพ				
5	“พ่อปลูกดอกไม้ไว้สอนหลังบ้าน” จากประโยคข้างต้น มีคำที่อยู่ในมาตราแม่ กก กี่คำ ก. 2 คำ ข. 3 คำ ค. 4 คำ ง. 5 คำ				
6	“รักดีหามจั่ว รักชั่วหามเสา” มีมาตราแม่ กก กี่คำ ก. 1 คำ ข. 2 คำ ค. 3 คำ ง. 4 คำ				
7	คุณแม่.....เงินเพื่อทำบุญ ควรเติมคำใดในช่องว่าง ก. บริจาค ข. บริจาข ค. บริจาค ง. บริจาค				
8	ข้อใดเป็นคำที่สะกดด้วยมาตรา แม่ กก ทั้งหมด ก. กระเป๋า แก้วใบ ข. ลูกรัก นักชก ค. การสอน พักกาย ง. กรรไกร ไกลตา				

ข้อที่	รายการ	การพิจารณา			ข้อเสนอแนะ
		+1	0	-1	
ตอนที่1 แบบทดสอบชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก จำนวน 20 ข้อ (คะแนนเต็ม 20 คะแนน)					
9	ข้อใดมีตัวสะกดในแม่กกมากที่สุด ก. นกบินชมดอกไม้ในสวน ข. ตีมนมทาทกหกละเออะ ค. สุขสมอารมณ์ตก ง. นักชกขึ้นชกมวยสามยก				
10	จากภาพตรงกับสำนวนในข้อใด ก. ความว้าวไม่ทันหาความ ควายเข้ามาแทรก ข. วัวหายล้อมคอก ค. ทำคุณบูชาโทษ โปรดสัตว์ ได้บาป ง. รักวัวให้ผูก รักลูกให้ตี				
11	ข้อใดมีคำที่สะกดด้วยมาตรา แม่ กก ก. เดินลัดดัดทุ่งกว้าง ข. ก้มหน้าก้มตาคลาน ค. หมาจิ้งจอกออกเห่าหอน ง. ไปเที่ยวงานกาชาด				
12	ฉันเห็นกำลังบินในท้องฟ้า ก. ตก ข. นก ค. พก ง. หก				
13	คำในข้อใดที่ไม่ สะกดด้วยตัวสะกดมาตราแม่ “กก” ก. มากรัก ข. ตกหก ค. จักตอก ง. กังหัน				
14	เมฆ เป็นคำที่มีตัวสะกดมาตราเดียวกับข้อใด ก. เนย ข. เขต ค. ลูกแก้ว ง. แ่งชิง				

ข้อที่	รายการ	การพิจารณา			ข้อ เสนอแนะ
		+1	0	-1	
ตอนที่1 แบบทดสอบชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก จำนวน 20 ข้อ (คะแนนเต็ม 20 คะแนน)					
15	ข้อใดเป็นคำที่อยู่ในมาตราตัวสะกดแม่ กก ก. กองกลาง ข. ตำรวจ ค. เทคนิค ง. สืบสวน				
16	ข้อใดเขียนคำว่า โรค ได้ถูกต้อง ก. รอ-โอ-คอ-โรค ข. รอ-โอ-กอ-โรค ค. ลอ-โอ-คอ-โรค ง. รอ-โอ-คอ-โรค				
17	ข้อใดเขียนคำว่า เลข ได้ถูกต้อง ก. รอ-เอ-กอ-เลข ข. รอ-เอ-ลอ-เลข ค. ลอ-เอ-ขอ-เลข ง. ลอ-เอ-กอ-เลข				
18	คำใดไม่ใช่ตัวสะกดแม่ กก ก. เมฆ ข. พรรคพวก ค. สระम्म ง. หมวก				
19	ข้อใดเขียนถูกต้อง ก. โสภเสร้า ข. โสภเศร้า ค. โสภเศ้า ง. โสภเศร้า				
20	ภาวะ.....ร้อนทำให้เกิด.....ภัย จากประโยค ที่กำหนดให้ควรเติมคำใดลงในช่องว่าง ก. โรค โลก ข. โรค โลก ค. โรค โลก ง. โรค โรค				

ข้อที่	รายการ	การพิจารณา			ข้อ เสนอแนะ
		+1	0	-1	
ตอนที่ 2 เป็นแบบทดสอบอ่านออกเสียงคำในมาตราตัวสะกด ให้ถูกต้อง (10 คะแนน)					
1	 1. หมวก				
2	 2. กระติกน้ำ				
3	 3. ตัวเลข				
4	 4. หนังสือ				
5	 5. พลาสติก				
6	 6. หมากรุก				
7	 7. ก้อนเมฆ				
8	 8. ฉลาก				
9	 9. เนคไท				
10	 10. ดอกไม้				

ข้อที่	รายการ	การพิจารณา			ข้อ เสนอแนะ
		+1	0	-1	
ตอนที่ 3 ให้นักเรียนแต่งเรื่องจากภาพ ความยาวไม่ต่ำกว่า 8 บรรทัด พร้อมตั้งชื่อเรื่อง (16 คะแนน)					
1					

ข้อเสนอแนะอื่น ๆ

.....

.....

.....

.....

.....

ลงชื่อ.....ผู้เชี่ยวชาญ
(.....)

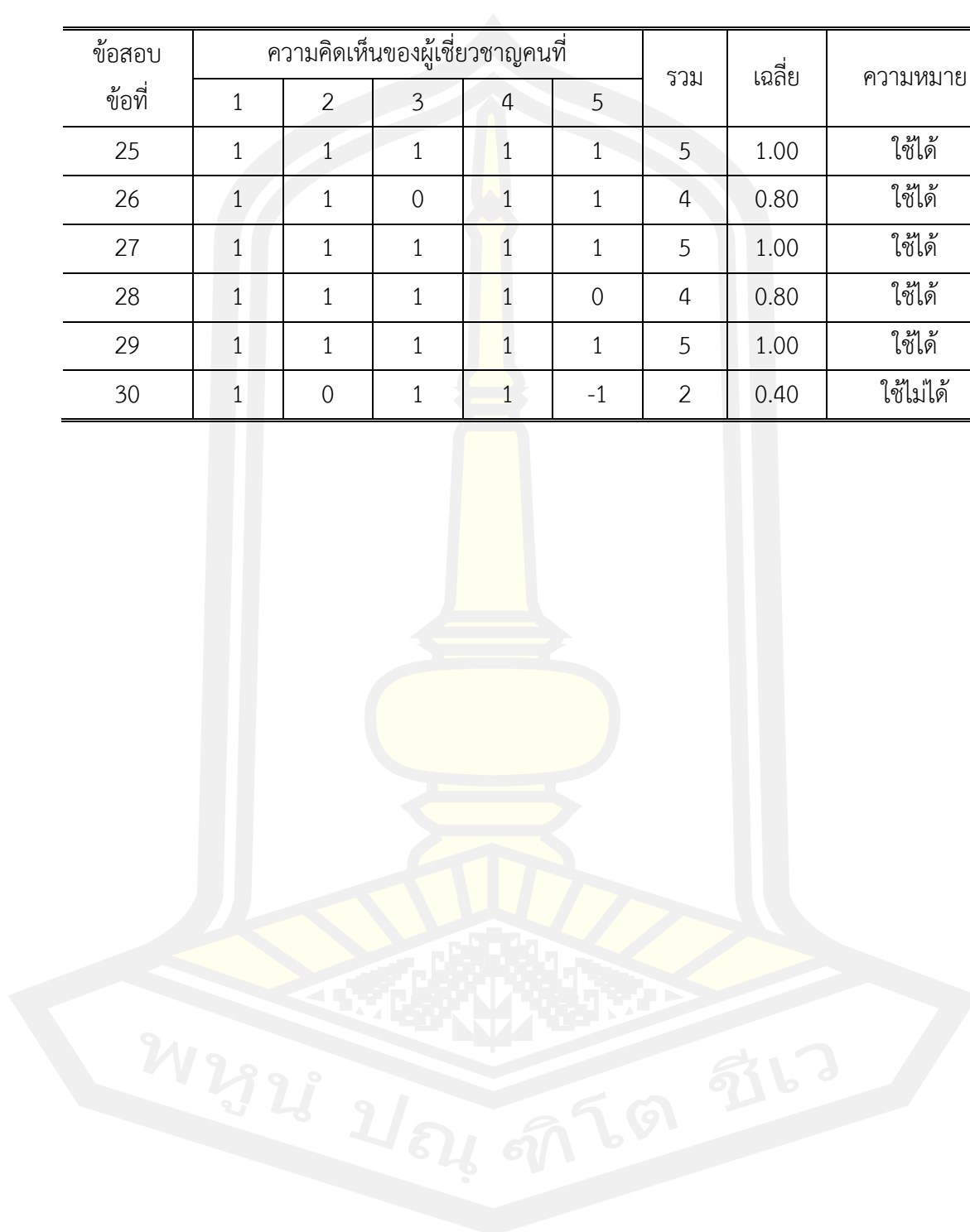
พูน ปณ ติโต ชีเว

ตาราง 20 ผลการประเมินความสอดคล้องระหว่างข้อสอบตอนที่ 1 แบบเลือกตอบ 4 ตัวเลือก
 ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โดยผู้เชี่ยวชาญ

ข้อสอบ ข้อที่	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญคนที่					รวม	เฉลี่ย	ความหมาย
	1	2	3	4	5			
1	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
2	1	1	1	1	0	4	0.80	ใช้ได้
3	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
4	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
5	1	0	1	1	0	3	0.60	ใช้ได้
6	1	1	1	0	-1	2	0.40	ใช้ไม่ได้
7	1	1	1	1	-1	3	0.60	ใช้ได้
8	0	1	0	1	1	3	0.60	ใช้ได้
9	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
10	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
11	1	1	1	1	0	4	0.80	ใช้ได้
12	0	1	1	1	1	4	0.80	ใช้ได้
13	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
14	1	1	0	1	1	4	0.80	ใช้ได้
15	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
16	1	-1	1	1	0	2	0.40	ใช้ไม่ได้
17	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
18	1	1	1	1	0	4	0.80	ใช้ได้
19	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
20	1	1	1	-1	1	3	0.60	ใช้ได้
21	1	1	1	0	0	3	0.60	ใช้ได้
22	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
23	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
24	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้

ตาราง 20 (ต่อ)

ข้อสอบ ข้อที่	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญคนที่					รวม	เฉลี่ย	ความหมาย
	1	2	3	4	5			
25	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
26	1	1	0	1	1	4	0.80	ใช้ได้
27	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
28	1	1	1	1	0	4	0.80	ใช้ได้
29	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
30	1	0	1	1	-1	2	0.40	ใช้ไม่ได้

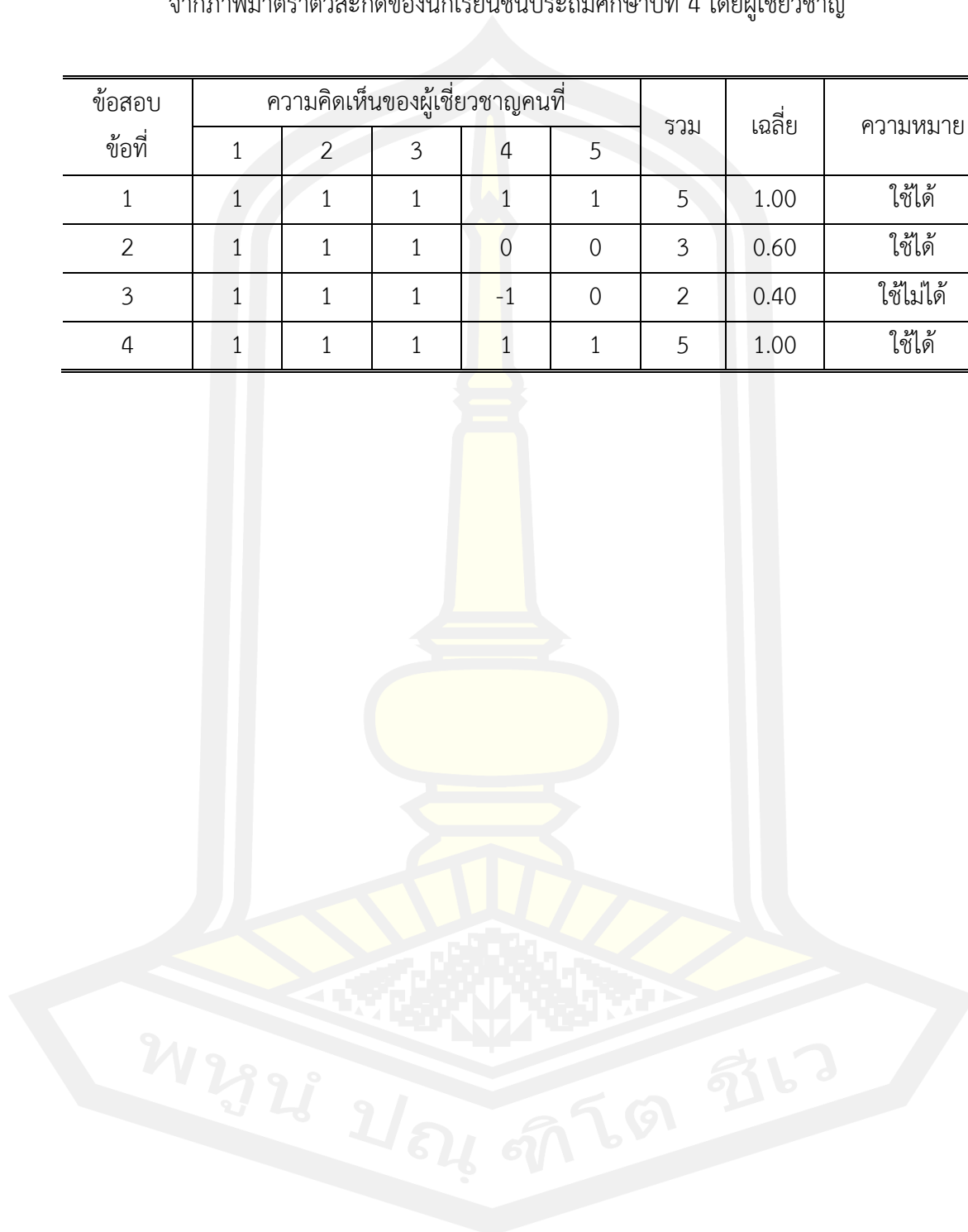

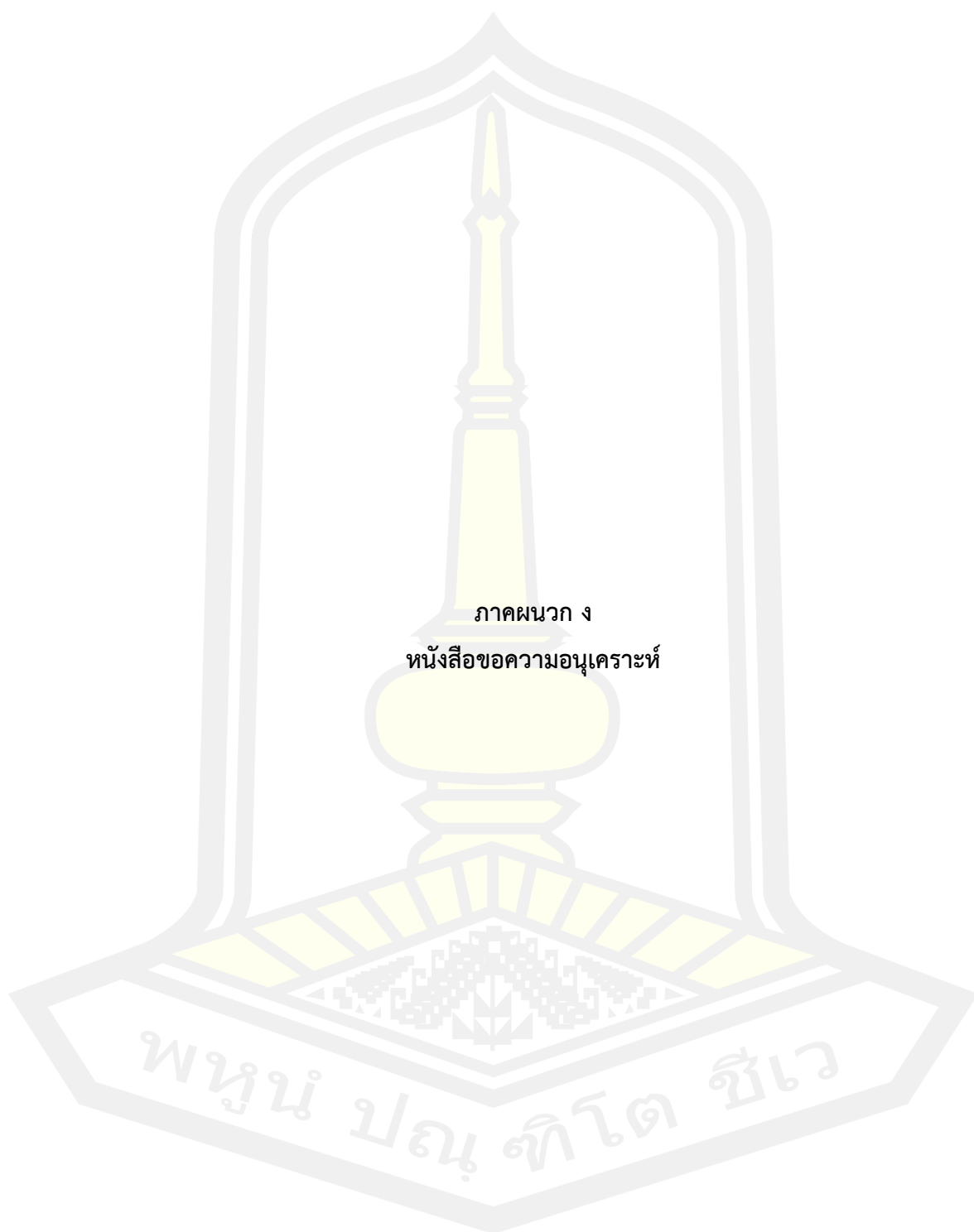
ตาราง 21 ผลการประเมินความสอดคล้องระหว่างข้อสอบตอนที่ 2 แบบทดสอบการอ่านออกเสียงคำ
มาตราตัวสะกดของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โดยผู้เชี่ยวชาญ

ข้อสอบ ข้อที่	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญคนที่					รวม	เฉลี่ย	ความหมาย
	1	2	3	4	5			
1	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
2	1	1	1	1	0	4	0.80	ใช้ได้
3	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
4	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
5	1	1	1	0	-1	2	0.40	ใช้ได้
6	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
7	1	1	1	1	-1	3	0.60	ใช้ได้
8	0	1	0	1	1	3	0.60	ใช้ได้
9	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
10	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
11	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
12	1	-1	1	1	0	2	0.40	ใช้ไม่ได้
13	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
14	1	1	1	-1	1	3	0.60	ใช้ได้
15	1	1	1	0	0	3	0.60	ใช้ได้

ตาราง 22 ผลการประเมินความสอดคล้องระหว่างข้อสอบตอนที่ 3 แบบทดสอบการเขียนแต่งเรื่อง
จากภาพมาตราตัวสะกดของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โดยผู้เชี่ยวชาญ

ข้อสอบ ข้อที่	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญคนที่					รวม	เฉลี่ย	ความหมาย
	1	2	3	4	5			
1	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
2	1	1	1	0	0	3	0.60	ใช้ได้
3	1	1	1	-1	0	2	0.40	ใช้ไม่ได้
4	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ งานวิชาการและบัณฑิตศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม โทร 6216
ที่ อว 0605.5(2)/ว905 วันที่ 24 มีนาคม 2564

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เรียน ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.มนตรี วงษ์สะพาน

ด้วย นางสาวกนกพร จันทะกล นิสิตปริญญาโท สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง : “การพัฒนาความสามารถด้านการอ่านและการเขียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โดยการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบการอ่านและการเขียนจากภาพ” ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร (กศ.ม.) หลักสูตรและการสอน โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.จิระพร ชะโน เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก ในครั้งนี้

เพื่อให้การจัดทำวิทยานิพนธ์เป็นไปด้วยความเรียบร้อย และบรรลุตามวัตถุประสงค์ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรอบรู้ ความสามารถ และมีประสบการณ์ ในเรื่องนี้เป็นอย่างดี จึงใคร่ขอความอนุเคราะห์จากท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย เพื่อนิสิตจะนำข้อมูลที่ได้นำไปดำเนินการในขั้นตอนต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา

(รองศาสตราจารย์ ดร.รังสรรค์ โฉมยา)

รองคณบดี ปฏิบัติราชการแทน

คณบดีคณะศึกษาศาสตร์

พหุ ม ปณ จิโต ชีเว

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ งานวิชาการและบัณฑิตศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม โทร 6216
ที่ อว 0605.5(2)/ว905 วันที่ 24 มีนาคม 2564

เรื่อง ขออนุญาตเคราะห้เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เรียน ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อัฐพล อินตะเสนา

ด้วย นางสาวกนกพร จันทะกล นิสิตปริญญาโท สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง : “การพัฒนาความสามารถด้านการอ่านและการเขียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โดยการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบการอ่านและการเขียนจากภาพ” ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร (กศ.ม.) หลักสูตรและการสอน โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.จิระพร ชะโน เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก ในครั้งนี้

เพื่อให้การจัดทำวิทยานิพนธ์เป็นไปด้วยความเรียบร้อย และบรรลุตามวัตถุประสงค์ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรอบรู้ ความสามารถ และมีประสบการณ์ ในเรื่องนี้เป็นอย่างดี จึงใคร่ขออนุญาตเคราะห้จากท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย เพื่อนิสิตจะนำข้อมูลที่ได้ไปดำเนินการในขั้นตอนต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา

(รองศาสตราจารย์ ดร.รังสรรค์ โนมยา)

รองคณบดี ปฏิบัติราชการแทน

คณบดีคณะศึกษาศาสตร์

มณู ๕๖

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ งานวิชาการและบัณฑิตศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม โทร 6216
ที่ อว 0605.5(2)/ว905 วันที่ 24 มีนาคม 2564

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เรียน ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อพนันท์ พูลพุทธา

ด้วย นางสาวกนกพร จันทะกล นิสิตปริญญาโท สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง : “การพัฒนาความสามารถด้านการอ่านและการเขียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โดยการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบการอ่านและการเขียนจากภาพ” ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร (กศ.ม.) หลักสูตรและการสอน โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.จิระพร ชะโน เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก ในครั้งนี้

เพื่อให้การจัดทำวิทยานิพนธ์เป็นไปด้วยความเรียบร้อย และบรรลุตามวัตถุประสงค์ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรอบรู้ ความสามารถ และมีประสบการณ์ ในเรื่องนี้เป็นอย่างดี จึงใคร่ขอความอนุเคราะห์จากท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย เพื่อนิสิตจะนำข้อมูลที่ได้ไปดำเนินการในขั้นตอนต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา

(รองศาสตราจารย์ ดร.รังสรรค์ โนมยา)

รองคณบดี ปฏิบัติราชการแทน

คณบดีคณะศึกษาศาสตร์

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ งานวิชาการและบัณฑิตศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม โทร 6216
ที่ อว 0605.5(2)/ว905 วันที่ 24 มีนาคม 2564

เรื่อง ขออนุมัติครุภัณฑ์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เรียน อาจารย์ ดร.สาวิตรี ราญมีชัย

ด้วย นางสาวกนกพร จันทะกล นิสิตปริญญาโท สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง : “การพัฒนาความสามารถด้านการอ่านและการเขียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โดยการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบการอ่านและการเขียนจากภาพ” ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร (กศ.ม.) หลักสูตรและการสอน โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.จิระพร ชะโน เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก ในครั้งนี้ เพื่อให้การจัดทำวิทยานิพนธ์เป็นไปด้วยความเรียบร้อย และบรรลุตามวัตถุประสงค์ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรอบรู้ ความสามารถ และมีประสบการณ์ ในเรื่องนี้เป็นอย่างดี จึงใคร่ขอความอนุเคราะห์จากท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย เพื่อนิสิตจะนำข้อมูลที่ได้นำไปดำเนินการในขั้นตอนต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา

(รองศาสตราจารย์ ดร.รังสรรค์ โฉมยา)
รองคณบดี ปฏิบัติราชการแทน
คณบดีคณะศึกษาศาสตร์

ที่ ยว 0605.5(2)/ว953

คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม
อำเภอเมือง จังหวัดมหาสารคาม 44000

31 มีนาคม 2564

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เรียน คุณครูบาทเมือง เอกรักษา

ด้วย นางสาวกนกพร จันทะกุล นิสิตปริญญาโท สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง : “การพัฒนาความสามารถด้านการอ่านและการเขียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โดยการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบการอ่านและการเขียนจากภาพ” ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาค้นคว้าหลักสูตร (กศ.ม.) หลักสูตรและการสอน โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.จิระพร ชะโน เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก ในครั้งนี้ เพื่อให้การจัดทำวิทยานิพนธ์เป็นไปด้วยความเรียบร้อย และบรรลุตามวัตถุประสงค์ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรอบรู้ ความสามารถ และมีประสบการณ์ ในเรื่องนี้เป็นอย่างดี จึงใคร่ขอความอนุเคราะห์จากท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย เพื่อนิสิตจะนำข้อมูลที่ได้ไปดำเนินการในขั้นตอนต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม หวังเป็นอย่างยิ่งว่า คงได้รับความกรุณาจากท่านด้วย และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.รังสรรค์ โนมยา)
รองคณบดี ปฏิบัติราชการแทน
คณบดีคณะศึกษาศาสตร์

งานวิชาการและบัณฑิตศึกษา คณะศึกษาศาสตร์
โทรศัพท์, โทรสาร 0-4371-3174
เบอร์โทรนิสิต 0636432493

บุญ ภิเษ

ประวัติผู้เขียน

ชื่อ	นางสาวกนกพร จันทะกล
วันเกิด	วันที่ 27 พฤศจิกายน พ.ศ. 2538
สถานที่เกิด	อำเภอแกดำ จังหวัดมหาสารคาม
สถานที่อยู่ปัจจุบัน	บ้านเลขที่ 28 หมู่ที่ 17 ตำบลมิตรภาพ อำเภอแกดำ จังหวัดมหาสารคาม รหัสไปรษณีย์ 44190
ตำแหน่งหน้าที่การงาน	ธุรการโรงเรียน
สถานที่ทำงานปัจจุบัน	โรงเรียนบ้านหนองซุ่น หมู่ที่ 10 บ้านหนองซุ่น ตำบลมิตรภาพ อำเภอแกดำ จังหวัดมหาสารคาม รหัสไปรษณีย์ 44190
ประวัติการศึกษา	พ.ศ. 2551 ระดับประถมศึกษา โรงเรียนบ้านหนองซุ่น จังหวัดมหาสารคาม พ.ศ. 2557 ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนมิตรภาพ จังหวัดมหาสารคาม พ.ศ. 2561 ปริญญารัฐศาสตรบัณฑิต (ร.บ.) สาขาวิชาการเมืองการปกครอง มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม พ.ศ. 2564 ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต (กศ.ม.) สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน มหาวิทยาลัยมหาสารคาม

พูน ปณ จิตโต ชีวะ